Dom. L. PALACIOS O. S. B.

GRAMMATICA
SYRIACA

DESCLÉE & C.
ROMA - PARIGI - NEW YORK - TOURNAI (BELGIO)

GRAMMATICA SYRIACA

AD USUM SCHOLARUM

IUXTA HODIERNAM RATIONEM LINGUAS TRADENDI CONCINNATA

AUCTORE

DOM L. PALACIOS O. S. B.

MONACHO MONTSERRATENSI

IN PONT. ISTITUTO S. ANSELMI DE URBE OLIM PROFESSORE

EDITIO ALTERA A

DOM V. CAMPS O. S. B.

MONACHO MONTSERRATENSI PARATA

DESCLEE & C.

ROMA - PARIGI NEW JORK · TOURNAI (BELGIO)

NIHIL OBSTAT

A. AUGUSTINUS M. VILA-ABADAL O. S. B.
Cens. Deput.

Quod ad nos attinet, typis mandari potest GRAMMATICA SYRIACA a R. P. Ludovico Palacios, monacho Monasterii nostri, conscripta, et a R. P. Vito Camps, eiusdem Monasterii, aucta.

Montiserrati 21 Martii 1954

D. AURELIUS M. ESCARRÉ, O. S. B.
Abbas Montiserrati

Nihil obstat quominus imprimatur

Vicentiæ, die 19 Octobris 1954

PETRUS DE BONI
Cens. Eccl.

IMPRIMATUR

Vicentiæ, die 19 Octobris 1954

FRANCISCUS SNICHELOTTO
Vic. Gen.

STAMPATO IN VICENZA PRESSO LA TIPO-LITOGRAFIA PALLADIO
A CURA DELLA LEGATORIA EDITORIALE GIOVANNI OLIVOTTO

PRAEFATIO

Ad magisterium linguarum orientalium in Collegio S. Anselmi de Urbe paucis abhinc annis accersitus, eamdem statim pro tyronibus offendi difficultatem quam ipsemet in Lingua syriaca addiscenda olim deprehenderam, defectum videlicet alicujus Grammaticae hodiernis methodis enucleatae. Non desunt quidem Linguae syriacae Grammaticae; at quae exstant — haud sane multae — vel sermone vernaculo ipsorum auctorum conscriptae sunt, quarum proinde accessus non omnibus facile patet, vel, latino licet sermone exaratae, aetate jam obsoluerunt aut in multis deficientes inveniuntur. Praeterea omnes fere communi incommodo laborant quod methodo tantum theoretica innitantur praximque — scientiae artificem — omnino negligant, unde fit ut tyrones post plures in studio Grammaticae consumptos menses, ad Chrestomathiam accedentes, pondere regularum praeceptorumque obruti, omnis generis difficultatibus praepediantur ac deterreantur. Quod his ultimis decenniis in Lingua hebraica optimo cum successu tentatum est, non erat cur etiam sorori semiticae haud applicaretur.

His rationibus permotus animum et manum admovi ad conficiendam hanc novam Grammaticam in qua et theoriae et praxi aequam partem tribuens, facilis ac planus Linguae syriacae studiosis pararetur aditus, ut jam ab ipsis exordiis familiaritatem cum textu syriaco cumque Lexico adipiscantur et sensim sine sensu difficultates exemplis potius quam regulis ad oculum superare discant. Id in primis prae mente habui ut brevitati simul ac claritati consulerem. Quamobrem totis viribus studui doctrinam uniuscujusque capitis sive Phonologiam sive Morphologiam respicientem brevibus, perspicuis tamen et accuratis, regulis exponere atque contrahere additis

plerumque schematibus quibus ipsa theoria uno obtutu comprehendatur ac facili negotio memoriae mandetur. Sententias ad exercitationes contexendas, quae singulas Lectiones consequuntur ac complent, ex uberrima scriptorum Syrorum messe, deficientibus adhuc pro Libris sacris quoad maximam partem concordantiis, non parvo labore collegi. Ex ipsis sacris litteris utpote sententias morales simplicitate ac concinnitate praeclaras exhibentibus, plena manu excerpsi; deinde inter magnam auctorum Syrorum varietatem locum principem, uti par erat, S. Ephraem tribui. Quae sive in Exercitiis sive in Chrestomathia ex V. Testamento deprompta sunt, ea secundum Bibliam Polyglottam Londinensem transcripsi, inductis hic illic in narrationem cap. XXVIII Lib. I Samuelis emendationibus criticis quas Roediger proponit; ex N. Testamento vero allegata textui novissimae editionis criticae a G. H. Gwilliam curatae (The New Testament in Syriac, London 1905-1920) adamussim consonant. Haud raro tamen sententias sive V. sive. N. Testamenti in ea forma, qua ab orthodoxis scriptoribus Syris citantur, utpote institutis meis aptiora, describere non dubitavi. Quoad punctationem vero textum syriacum systemati in Grammatica propugnato uniformiter aptavi.

Ut autem usus Grammaticae studiosis planior evadat fructusque laboris legatur uberior, lectorem monitum volo circa sequentia:

Non omnes, quae in singulis exercitationibus occurrunt, voces in singulis Vocabulariis eisdem praepositis continentur, sed tantum praecipuae, idque ex industria factum est ut cum unaquaque Lectione nucleus vocabulorum majoris momenti memoriae tradatur nimio onere abjecto, sicque thesaurus ad imum efformetur verborum in Lingua syriaca usitatiorum. Ceteras voces in istis non recensitas in Lexico ad exitum operis adnexo facile reperies.

In Lexico finali vocabula ordine stricte alphabetico digessi, exemplum hac in re secutus Gesenii-Buhl in novissima sua editione Dictionarii hebraici aliorumque recentiorum, subjecto tamen cuique derivato nomini aut verbo stemate proprio quotiescumque derivatio non satis liquebat. Dispositionem vocabulorum juxta ordinem radicum esse quidem magis

scientificam non inficio; at innumeras parat tyronibus difficultates quas nonnisi post aliqualem de verbis deque nominum structura cognitionem datum est superare, ideoque methodum minus pedagogicam, meo judicio, procul dubio constituit.

Voces syriacas singulas fere cum singulis hebraicarum radicibus contuli, respondentem vocem hebraicam, vel, hac deficiente, formam propinquiorem uncinis inclusam objiciens eo consilio ductus ut tyrones, lingua hebraica ut plurimum jam imbuti, validum subsidium per collationem utriusque inveniant sensusque vocabulorum ipsorum facilius innotescat atque tenacius retineatur.

Si haec prae oculis habeas, haud dubito, optime Lector, quin haec nova Grammatica viam tibi facilem ac planam sternat qua ad cognitionem nobilissimae Linguae syriacae alacri animo pervenies. Litteris namque Syriacis quantus debeatur honor non est cur dicam. Plus enim quam ducenti scriptores, inter quos eminet S. Ephraem, a saeculo quarto ad saeculum usque quartum decimum opera syriace ediderunt, ita ut eorum scripta, fatentibus omnibus, unum ex praecipuis fontibus constituant pro historia Ecclesiae Orientalis. Sed et ea quae in dies in lucem eduntur Syrorum opera tanti sunt momenti, ut "vix eruditi nomen prae se ferre valeat, qui ea primoribus saltem labris non attigerit" (J. Brun).

Superest ut grati animi sensus proferam carissimis confratribus R. P. D. Materno Wolf ex Abbatia Lacensi, qui manuscriptum benigne legere voluit suisque animadversionibus me munivit ac Fr. Carolo Gross, Ettalensi, qui in plagulis castigandis — labor sane improbus — manum validam mihi porrexit.

Scribebam Romae in Collegio Internationali
S. Anselmi, die festo S. Ephraem Doctoris 1931.

AUCTOR

IN NOVAM EDITIONEM PRAEFATIO

Huius Grammaticae prima editio (1931), prout erat opus ad usum scholarum aptum et utile, brevi exhausta est. Clarus Auctor, post editam *Grammaticam Aramaico-Biblicam,* Syntaxim, quam II vol. *Grammaticae Syriacae* destinaverat, fere iam absolverat. In Hispaniam tamen anno 1936 profectus, perturbationes rei publicae tunc temporis ibi offendit, atque rursus vincula passus, tandem pro confessione nominis Christi necatus est.

Aliquot vero post annos, multorum precibus annuens, imperfectum opus iterum in lucem edere aggressus sum. At consilium auctoris reliqui, qui opus in duo distributum volumina dare in lucem sibi proposuerat. Cum vero Syntaxis ab Auctore quidem exarata, nimis ad usum scholarum videbatur diffusa, consilio peritorum fultus, manuscriptum Auctoris, quod iam transcripseram et passim emendaveram, in compendium redigere malui. Plura omisi minus necessaria, quaedam magis compendiose scripsi, paucissima vero subiunxi aut certe mutavi. Praeterea themata ad sese exercendum in hac parte non adieci. Mihi enim visum fuit sat tyronibus esse, si tantum per Chrestomathiam Syntaxi operam darent.

Ceterum, partem iam editam Auctor ipse fere emendatam reliquit. Nonnulla tamen quae in Syntaxi locum suum aptius obtinere videbantur, vestigia Auctoris sequens, de meo in Morphologia omittenda duxi.

Item, morem gerens Auctori, cui fuerat in votis Chrestomathiam in II vol. aliis amplificare scriptis, optima quaequae selegeram Syrorum auctorum, variis scripturae typis edenda. Dein vocalium puncta faciliora gradatim omiseram, ut litterarum alumni lectioni, vocalibus demtis, sese in dies assuefacerent. Quae quidem accessio nostri florilegii excrevisset

molem, auctoresque facile conduplicaret, Lexicon quoque longe locupletior evasisset. Verumtamen dificultas edendi rei pretium magis augebat, quam ut nostri discipuli opusculum sibi acquirere possent. Et hoc potissimum fuit in causa, ut in hac editione eadem ac in prima Chrestomathia prodiret. Hac quoque de causa, nonnulla quae in Morphologia ac in Lexico accuratius retractari poterant mutare non ausi. Nam omnium commodo consulens, utque omnium captui nostrum opus aptarem, *anastatice* in lucem proferri constitui. Nihilo tamen minus, illum quantum fieri potuit emendare placuit, adeo ut, quisquis hanc editionem cum superiore contulerit, perspicuum sit nos in hac parte plus quam haec procudendi ratio sinit praestitisse.

Tum demum, ut par est, liceat mihi debitas solvere grates omnibus linguae Syriacae mei monasterii studiosis, iis praesertim qui in hac editione ornanda atque corrigenda maximo mihi adiumento fuere.

Monteserrato, 10 februarii a. D. 1954.

Vitus M. Camps
Monachus Montisserrati

INDEX

Caput IV. **De Nominum derivatione ac classificatione.**

I) *De Nominibus masculinis.*

II) *De Nominibus femininis.*

III) *De Nominibus anomalis ac numeralibus.*

Caput V. — **De particulis.**

III. SYNTAXIS

Caput I. — **De singulis orationis partibus.**

I) *De syntaxi nominis.*

II) *De syntaxi pronominis.*

III) *De verborum temporibus, modis ac regimine.*

Caput II. — **De propositionibus.**

I) *De propositione simplici.*

II) *De propositionibus compositis.*

LITTERATURA.

Inter recentiores, quae editae sunt, Linguae syriacae Grammaticas consuli possunt praesertim :

TH. NOELDEKE: Kurzgefaßte Syrische Grammatik, 2. Aufl. — Leipzig (1898). Opus summum, magna arte et industria elaboratum, ac minutissima quaeque lucido ordine describens, quod magistris proinde non parum commendatur.

R. DUVAL: Traité de Grammaire Syriaque. — Paris (1881). Opus item egregium sive abundantia materiae sive soliditate tractationis quibus preest stylus facilis ac nitidus ordo.

C. J. DAVID: Grammatica aramaica seu Syriaca. — Mossoul (1896). Stylo nimis diffuso conscripta, praeceptis scientificis hodiernis haud semper insistit ; multa tamen ac utilia continet ex profunda Linguarum affinium collatione deducta.

A. MINGANA: Grammaire complète et pratique des deux dialectes syriaques. — Mossoul (1905). Opus magni valoris didactici, structuram linguae dilucide perstringit.

C. BROCKELMANN: Syrische Grammatik, 3. Aufl. — Berlin (1912). Liber magno apparatu scientifico redactus, theoriis vero philologicis plusquam opus est tyronibus indulgens, ideoque pro schola minus aptus. Excellit amplissima, quam continet, litterarum syriacarum Bibliographia.

H. GISMONDI: Linguae Syriacae Grammatica, Ed. quarta. — Romae (1913). Quoad Phonologiam plane deficiens, praecipua Morphologiae necnon Syntaxeos capita breviter pertractat, quibus adnexa est uberrima Chrestomathia sive auctorum varietate sive documentis eousque ineditis valde commendabilis.

I.

PHONOLOGIA.

CAPUT I.

De lectione ac orthographia syriaca.

Proemium.

1. — Lingua syriaca est sermo litterarius christianorum Syriae Septentrionalis et totius Mesopotamiae, quae ortum habuit in urbe Edessa, quaeque maximum attigit splendorem a III ad VII usque saeculum aerae vulgaris. Disputationes christologicae s. V exortae, scissionem attulerunt inter *Syros Orientales* (Nestorianos) et *Syros Occidentales* (Monophysitas), unde Lingua syriaca paulatim in duas dialectos — orientalem et occidentalem — evoluta est. In hoc opere dialectus Syrorum Occidentalium praeprimis consideratur, discrepantiis tamen quibus ab invicem separantur suis quoque locis adnotatis.

2. — Syriaca Lingua ad ramum aramaicum pertinet qui, una cum assyro-babylonico, cananaeo et arabico, linguarum semiticarum stipitem constituit. Varias dialectos, in quas Lingua aramaica expanditur, sequens ostendit schema:

- Lingua aramaica
  - Occidentalis
    - Palmyrena
    - Nabathaea
    - Biblico-aramaica
    - Aramaico-palaestinensis
      - samaritanorum
      - vernacula temporis J. Chr.
      - christianorum Melchitarum
    - Hodierna vulgaris
  - Orientalis
    - Talmudico-babylonica
    - Mandaea
    - Syriaca . . . . . .
      - *orientalis* = Nisibena seu Chaldeorum
      - *occidentalis* = Edessena seu Iacobitarum
    - Hodierna vulgaris

LECTIO 1.

De alphabeto syriaco.

3. — Eodem modo ac in omnibus fere semiticis, scriptura in Lingua syriaca a dextra sinistrorsum decurrit.

4. — Consonantibus tantum constat numero 22 secundum figuram, nomen, pronuntiationem et valorem numericum quae exhibet sequens tabella.

Sertô: SEPARATA	Sertô CONNEXA: praeced.	Sertô CONNEXA: sequenti	Sertô CONNEXA: utrinque	*Estrangelô*	*Nestoriana*	Nomen	TRANSCRIPTIO	Pronuntiatio: Hebraica	Pronuntiatio: Arabica	Pronuntiatio: Graeca	Pronuntiatio: Latina et vernaculae	Valor numericus
ܐ	ܐ	—	—	ܐ	ܐ	Ôlaph	ʼ	א	ء	ʼ	—	1
ܒ	ܒ	ܒ	ܒ	ܒ	ܒ	Beth	b-v	בּ-ב	ب-	β-	b-v	2
ܓ	ܓ	ܓ	ܓ	ܓ	ܓ	Gômal	g-gh	גּ-ג	-غ	γ-	g[1]-[2]	3
ܕ	ܕ	—	—	ܕ	ܕ	Dôlath	d-dh	דּ-ד	د ذ	δ-	d-th (angl.)[3]	4
ܗ	ܗ	—	—	ܗ	ܗ	He	h	ה	ه	—	h (germ. et angl.)[4]	5
ܘ	ܘ	—	—	ܘ	ܘ	U̯au̯	u̯	ו	و	ου[5]	w (angl.)	6
ܙ	ܙ	—	—	ܙ	ܙ	Zai̯in	z	ז	ز	ζ	z (ital.)[6]	7
ܚ	ܚ	ܚ	ܚ	ܚ	ܚ	Ḥeth	ḥ	ח	ح	—	ch (germ.)[7]	8
ܛ	ܛ	ܛ	ܛ	ܛ	ܛ	Ṭeth	ṭ	ט	ط	τ	*emphaticum*	9
ܝ	ܝ	ܝ	ܝ	ܝ	ܝ	I̯odh	i̯	י	ي	ι	y (hisp. et angl.)[8]	10
ܟ	ܟ	ܟ	ܟ	ܟ ܟ	ܟ ܟ	Kôph	k-ch	כּ-כ	ك خ	κ-χ	k-j (hisp.)[9]	20
ܠ	ܠ	ܠ	ܠ	ܠ	ܠ	Lômadh	l	ל	ل	λ	l	30
ܡ	ܡ	ܡ	ܡ	ܡ ܡ	ܡ ܡ	Mim	m	מ	م	μ	m	40
ܢ	ܢ	ܢ	ܢ	ܢ ܢ	ܢ ܢ	Nun	n	נ	ن	ν	n	50
ܣ	ܣ	ܣ	ܣ	ܣ	ܣ	Semkath	s	ס	—	σ	s[10]	60
ܥ	ܥ	ܥ	ܥ	ܥ	ܥ	ʿE	ʿ	ע	ع	*ex auditu addiscendum*		70
ܦ	ܦ	ܦ	ܦ	ܦ	ܦ	Pe	p-ph	פּ-פ	-ف	π-φ	p-ph	80
ܨ	ܨ	—	—	ܨ	ܨ	Ṣôdhe	ṣ	צ	ص	ς	*emphaticum*	90
ܩ	ܩ	ܩ	ܩ	ܩ	ܩ	Qoph	q	ק	ق	—	—	100
ܪ	ܪ	—	—	ܪ	ܪ	Reš	r	ר	ر	ρ	r	200
ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	Šin	š	ש	ش	—	ch (gall.)[11]	300
ܬ	ܬ	—	—	ܬ	ܬ	Tau̯	t-th	תּ-ת	ت ث	τ-θ	t-z (hisp.)	400

[1] semper suave, ut in syllabis *ga, go, gu.* — [2] sonus deficiens, ut غ arabicum = *g* gutturale asperum. — [3] dulce, ut in *father.* — [4] et *h* gall. asp., ut in *héros.* — [5] approximative. — [6] dulce, ut in *zelo.* — [7] approximative. — [8] et *j* germanicum. — [9] et *ch* germ. apud Helvetios. — [10] semper durum, ut in *assare.* — [11] et *sh* angl.; *sch* germ.; *sc* ital. ante *e* et *i*, ut in *scemo, scirocco.*

Adnotanda.

A) Quoad litterarum figuram.

5. — Scriptura omnium antiquissima apud Syros usitata fuit sic dicta *Estrangelô (στρογγύλη).*

Ab ea progressu temporis derivatae sunt aliae duae formae: *scriptura Nestorianorum*, a Syris Orientalibus adhibita (=Chaldeis) et *scriptura Şertô* communiter appellata, quae in usu invenitur apud Syros Occidentales (Iacobitas non unitos — Iacobitas unitos — Maronitas). Hac altera scriptura libri, typis in Europa mandati, praesertim evulgati sunt, quae proinde a grammaticis fere exclusive usurpatur.

6. — Syriacae litterae, non secus ac characteres hebraici, in majusculas et minusculas[1] non distinguuntur. Ab istis tamen differunt eo quod formam cursivam prae se ferant, id est, quod inter se conjunctae plerumque scribantur. — Uti ex tabella apparet, singulae alphabeti litterae necti possunt cum praecedenti; omnes quoque sequentibus adnecti queunt, exceptis ܐ, ܕ, ܗ, ܘ, ܙ, ܨ, ܪ, ܬ, quae cum praecedentibus tantum, numquam vero cum sequentibus colligantur.

7. — ܐ si litteram ܠ, ܠ disjuncta praecedat, apud nonnullos ܠܐ, ܠܐ scribitur; si vero ipsam sequatur, inclinationem litterae ܠ tollit hoc modo: ܠܐ. Pro ܐ ܠ nonnumquam invenitur forma ܠܐ.

8. — Probe distinguantur consonantes quoad figuram valde similes: ܒ et ܟ; ܐ et ܝ; ܠ et ܟ; ܠ et ܟ; ܕ et ܪ; ܘ et ܦ; ܢ et ܝ.

9. — Litterae adhibentur etiam, eadem ratione ac in Lingua hebraica, ad numeros designandos, ut videre est in tabella.

B) Quoad pronuntiationem.

10. — Consonantes alphabeti syriaci apprime conveniunt in pronuntiatione cum respectivis litteris tum hebraicis tum arabicis[2].

---

[1] In titulis tum libris tum capitibus appositis communiter usurpatur scriptura Estrangelô.

[2] Aequipollentia ܥ syriaci et ع arab. non semper stricte observatur. Ita in dialectis Mandaita et Neo-syriaca sonus ejus cum ܐ plane confunditur.

Earum prolatio relate ad linguas vernaculas occidentales ex tabella satis jam liquet. Litterae ܐ, ܚ, ܛ, ܨ, ܥ, ܩ, nullam in ipsis habent aequivalentiam:

a) ܐ initio vocabuli respondet spiritui leni graecorum, exprimens conatum vocis in prolatione vocalium initialium. In medio vocabuli, nisi sit littera quiescens, effertur abrupta quadam vocis intermissione post emissionem soni praecedentis. Ipsius tamen pronuntiatio in dialecto occidentali omnino negligitur.

b) ܚ fit perfricatione halitus contra laringem, guttur energico modo comprimendo. Ejus sonus similis est ܗ, sed fortissime aspiratus[1].

c) ܛ sonum habet *t*, cum emphasi prolatum, concavitatem scilicet efformando in medio linguae.

d) ܨ est sonus emphaticus litterae ܣ, qui emittitur quadam ipsius amplificatione seu exaggeratione.

e) ܥ difficillimam omnium praebet pronuntiationem, quae vix nisi ex auditu apprehendi valet. Profertur fortissima articulatione gutturali, halitum in faucibus praefocando et violenter expellendo per gutturis compressionem.

f) ܩ refert sonum *q* durioris, ab imo gutture prolati, absque ulla tamen perfricatione.

11. — Sex litterae ܒ, ܓ, ܕ, ܟ, ܦ, ܬ (voce memoriali *b^egadhk^ephath* comprehensae) duplici pronuntiatione — altera tenui, altera aspirata — donantur, juxta regulas inferius tradendas (Lect. 6).

12. — Consonantes, juxta organum vocis quo proferuntur, dividi possunt in:

a) gutturales	ܐ ܗ ܚ ܥ
b) labiales	ܒ ܘ ܡ ܦ
c) dentales	ܕ ܙ ܣ ܨ ܫ ܬ
d) linguales	ܛ ܠ ܢ ܪ
e) palatales	ܓ ܝ ܟ ܩ
f) aspirabiles	ܒ ܓ ܕ ܟ ܦ ܬ
g) semivocales	ܐ ܘ ܝ

[1] Syri Orientales eam ut خ arab. pronuntiant.

EXERCITIUM.

Litterae nominentur indicando simul earum qualitatem.

ܐ ܙ ܘ ܕ ܗ ܪ ܠ ܒ ܟ ܦ ܩ ܒ ܝ

ܐ ܐ ܝ ܢ ܒ ܒ ܩ ܦ ܓ ܕ ܝ ܚ ܠ ܟ ܡ

ܚ ܛ ܝ ܓ ܦ ܦ ܨ ܒ ܒ

ܠ ܠܐ ܡܝ ܦܒ ܡܒ ܡܘ ܒܓ ܢ ܟܢ ܐܐ ܒܠ

ܢ ܚ ܡܘ ܒܒ ܛܡ ܦܝ ܒܙ

ܣܝܡ ܛܘܢ ܚ ܒܠܢ ܪܐ ܦܪܐ ܡܘܝ ܢܥܠܐ ܡܥܡ ܡܥܡ

ܡܝ ܡܙ ܪܒܥ ܗܘܐ ܘܠܐ ܪܘܡ ܣܪܙ ܛܒܢ ܒܐܒ ܒܡܛ ܒܒܠܐ

ܢܣܙ ܐܝܡ ܡܣܡ ܒܐܦܐ ܠܒܝܒܐ ܠܘܡܒܠܐ ܡܥܣܐ ܡܒܠܝܐ ܐܪܛܒܠ

LECTIO 2.

De vocalibus per litteras semivocales repraesentatis.

13. — Scriptura syriaca, pari modo ac hebraica et arabica, solis consonantibus primitus constabat. At jampridem usus invaluit exprimendi quasdam vocales, praesertim vocales productas, per consonantes affines quae **semivocales** dicuntur. Ratione officii, quatenus veram lectionem indicabant, appellatae sunt etiam **matres lectionis**. Itaque:

a) ܐ in fine vocis vocales productas *ō, ē, ī*; in medio vero *ī* pariter productam designat: ܫܡܐ „*šmō*" *nomen*; ܢܫܐ „*nešē*" *mulieres*; ܢܐ „*nī*" *quaeso*; ܦܐܪܐ „*pīro*" *fructus*.

N. B. — ܐ=*ō* apud Syr.-Orientales sonum medium inter *a* et *o* adhuc nostris diebus refert. Similiter ܐ=*ī*, tum finalis tum media, ab ipsis *e* pronuntiatur: ܫܡܐ=*šmą̄* (non *šmā* neque *šmō*); ܢܐ *nē*; ܦܐܪܐ *pērą̄*.

b) littera ܝ:

α) in fine vocis *ī* longam; in medio autem *ē* aut *ī* productas significat: ܒܝ „*bī*" *in me*; ܪܝܫ „*rīš*" *caput*; ܕܝܢ „*dēn*" *vero*.

β) *ī* vocabulorum media etiam ܐܝ exprimi potest: ܟܝܢ vel ܟܐܝܢ „*kīn*" *rectus*. In syllabis vero apertis (56) non raro absque semivocali relinquitur: ܡܣܟܢܐ „*meskīnō*" *pauper*.

γ) *ĭ* brevis adhuc per ܝ exceptionaliter notatur: ܓܝܣܪܐ „*gĭsrō*" *pons*.

δ) vocalis *i* et semivocalis ܝ, vim habens consonantis, in eadem voce simul occurentes, simplici ܝ significantur: ܢܒܝܐ „*nbīįō*" *propheta*.

c) ܘ ad vocales *o, u,* sive productas sive breves indicandas, tum in fine, tum in medio vocabulorum semper adhibebatur: ܗܘ „*hū*" *ille*; ܐܘ „*ō*" *oh*; ܢܩܘܡ „*nqūm*" *surget*; ܢܩܛܘܠ „*nĕqṭul*" *occidet*.

Exceptio: Duae voces usu frequentiores ܟܘܠ „*kŭl*" *omnis* et ܡܛܘܠ „*meṭŭl*" *propter*, olim saepe, posterius vero semper absque matre lectionis scriptae inveniuntur: ܟܠ et ܡܛܠ.

d) diphthongi *ai, ąi* per ܝ; *au* per ܘ; *eu, iu* vero per ܝܘ indicantur.

14. — *Adnot.* — In vocibus graecis aliisque linguae syriacae alienis vocales communiter redduntur:

a) *a* sive initialis sive finalis semper, media vero saepe, per ܐ: ἀηδών = ܐܐܕܘܢ; δόγματα = ܕܘܓܡܐܛܐ vel ܕܘܓܡܛܐ.

b) *i*, nonnumquam etiam *υ*, per ܝ: πίστις = ܦܝܣܛܝܣ; πῦρ = ܦܝܪ.

c) *e* et crebro *ei*, *ai*, per ܗ: κέρας = ܩܗܪܐܣ; πορεία = ܦܘܪܗܝܐ.

d) *o* saepius per ܘ, saepe tamen nullo signo donatur: φιλόσοφος = ܦܝܠܘܣܘܦܐ vel ܦܝܠܣܘܦܐ.

EXERCITIUM.

Transcribantur characteribus syriacis nomina litterarum alphabeti simul cum vocabulis sequentibus.

brō (brą), rvō (rvą), lī, rmē, hū, dhū, bīš, pīšo (pēsą), bīrō (bērą), dēn, šlē, sūm, nsūm, šīrō (šērą), 'ō, kŭl, ʿīn, nī (nē), qūmū, nvīịō (nvīịą), kīn, lhūn, kulhūn, glē, glīn, būzūn, būzēn.

LECTIO 3.

De vocalibus quae per puncta significantur.

15. — Cum systema semivocalium minime sufficeret ad ambiguitatem pronuntiationis tollendam, mos invaluit, saltem a s. V p. Chr., quaedam vocabula homogenea alia ab aliis puncto sive superno sive inferno distinguendi. Ita scriptum est: ܗ̇ܘ *hau* (ipse) et ܗ݂ܘ *hu* (ille); ܡ̇ܠܟܐ *malkō* (rex) et ܡ݂ܠܟܐ *melkō* (consilium), etc.[1]

[1] Horum punctorum usus non unus est apud omnes. Praecipua, quae formas verbales et pronomina respiciunt, suo loco notantur.

16. — Hinc paulatim decursu temporis integrum exortum est apud Syros Orientales systema ad quinque vocales designandas, prout sequitur[1]:

Figura	Nomen	Valor	Situs	Pronuntiatio
ܿ	ܦܬܳܚܳܐ *Pthąhą*	*ă* (breve[2])	ܒܲ	*bă*
ܵ (vel ܼ)	ܙܩܳܦܳܐ *Zqąphą*	*ą* (productum)	ܒܵ	*bą*[3]
ܸ	ܪܒܳܨܳܐ ܐܪܺܝܟܳܐ *Rvąsą arrichą*[4]	*ĕ, ĭ* (brevia)	ܒܸ	*bĕ, bĭ*
ܹ (vel ܼ)	ܪܒܳܨܳܐ ܟܰܪܝܳܐ *Rvąsą qárią*[5]	*ē* (productum)	ܒܹ	*bē*
ܝܼ (vel ܼ)	ܚܒܳܨܳܐ *Hvąsą*	*ī* (productum)	ܒܝܼ	*bī*
ܘܿ —	ܥܨܳܨܳܐ ܪܘܺܝܚܳܐ *'Sąsą ruihą*[6]	*ŏ, ō* (breve aut productum)	ܒܘܿ	*bŏ, bō*
ܘܼ —	ܥܨܳܨܳܐ ܐܠܺܝܨܳܐ *'Sąsą allisą*[7]	*ŭ, ū* (breve aut productum)	ܒܘܼ	*bŭ, bū*

17. — *Adnot.* — Uti ex tabella apparet, duae vocales *'Sąsą ruihą* et *Sąsą allisą* ambiguae sunt, id est, vocalem tum brevem tum longam exprimere possunt.

---

[1] Cum mos sit apud Syros Occidentales haec puncta vel sola vel simul cum vocalibus graecis (de quibus infra in Lect. 4) in eorum scriptis adhibere, ideo ipsis etiam, quoties opus sit, in corpore hujus Grammaticae utemur.

[2] Hae denominationes stricte sumendae non sunt ad instar quantitatis apud Graecos et Latinos, sed potius qualitatem vocalium, quatenus *clausae* (=*longae*) aut *apertae* (=*breves*) sunt, indicant. Immo interdum vocalis ܸ vocalem ex natura sua productam, et ܹ vocalem etymologice brevem substituunt.

[3] Sonum illum medium inter *a* et *o* exprimens, de quo in Lect. praec. n. 13*a*.

[4] Vocatur etiam *Zlámą pšiqą*.

[5] Apellatur etiam *Zlámą qášią*.

[6] Etiam dicitur *Ruáhą*.

[7] Etiam nuncupatur *'Máqą*.

EXERCITIUM.

Litteris syriacis scribantur quae sequuntur vocabula:

leh[1], *ḥadh, kadh, lḁṭ, lu̯ḁth, lḁʿ, tūv, lhōn, ʿvadh, hḁdēʾ, ʿē̯in, sōph, mḁi̯ḁʾ, qalīl, ʿmar, bḁṭar, ʾmar, ʾenōn, ṭḁvīn, hḁdhēʾ, naphšēh, puqdḁnḁʾ, hḁlē̯in, laḥmḁʾ, kalbḁʾ, ḥamšīn, ʾīth, ʾalaṣ, pēʾrḁʾ, qudhmai̯, nēʾmar, qḁm, nqūm, zhīrūthḁʾ, qeṭlēth, ḥūšḁbḁʾ, balḥōdh, zlōthḁʾ, hḁlē̯in, tarʿīthḁʾ, tarʿūthḁʾ, maʿmūdhīthḁʾ, qdhḁmai̯chōn.*

LECTIO 4.

De vocalibus quae per litteras graecas designantur.

18. — Iam a s. VIII p. Chr. mos obtinuit apud Iacobitas seu Syros Occidentales litteras graecas α, ε, η, ο, ου, ad vocales indicandas usurpare. Quae signa forma unciali, subversa et inclinata scribuntur et tum supra tum infra consonantes affigi possunt, ut in sequenti schemate apparet:

Figura	Nomen	Valor	Exemplum	Fig. Syr. Orient.
ـܰ vel ـܱ	*Pthôḥô* (=apertio)	*a*	ܒܰܪ *bar*=filius	ـܲ
ـܶ vel ـܷ	*Rvôṣô* (=depressio)	*e*	ܡܶܢ *men*=ex	ـܸ
ـܺ vel ـܻ	*Ḥvôṣô* (=adstrictio)	*ī*	ܣܺܝܡ *sīm*=posuit	ܝ݂ ـܼ
ـܳ vel ـܴ	*Zqôphô* (=erectio)	*ō*	ܩܳܘܡ *qôm*=surrexit	ـܵ
ـܽ vel ου [2]	*ʿṢôṣô* (=obduratio)	*u*	ܬܽܘܒ *tuv*=rursus	ܘ݁ ܘ݂

[1] Exinde simplicitatis causa vocales tantum longas proprio signo notabimus.

[2] Rarius infra consonantes scribitur.

Adnotanda.

19. — Vocalis ܺ $=\bar{\imath}$ saepe antiquum *ē* Syr. Orientalium repraesentat. In his igitur casibus una cum ܺ decursu hujus operis ܼ subscribimus, quod pariter, data occasione, per *ê* transcripsimus.

20. — Vocalis ܳ $=\bar{o}$ respondet pristino *ą̊* Syr. Orientalium, ideoque in transcriptione accentu circumflexo *(ô)* constanter notatur.

21. — ܽ, *ου* (ut *ou* gallicum pronuntiandum) complectitur duplicem vocalem Orientalium: *o* (= *ʿṢąṣą ruiḥą*) et *u* (= *ʿṢąṣą alliṣą*). Quapropter distinctionem faciemus inter ܘܿ (originarium *o*) et ܘܽ simpliciter (*u* originarium).

22. — In hoc systemate sola vocalium qualitas discernitur nulla ratione habita earundem quantitatis. Idem igitur signum vocalem respectivam vel longam vel brevem significare valet[1].

EXERCITIUM.

Scribantur syriace cum vocalibus graecis sequentes voces. Ubi vocales *ē, ī, ū* et *ô* finalis occurrant una cum semivocali homogenea notentur.

nṭal, masar, nehel, nehūl, saṭem, dēn, bēth, sôḥeph, mūn, mūlô, ḥarīph, ḥarīphô, garī, gūrịô, brūnô, nevʿūṭ, dūnôịô, henēn, mṣalēn, ṭmīrtô, ṭlīthô, ṭôlūmô, mtallē, pṭôsīm, ʿṣī, ʿgheltô, dʾôlmīn, ṣevʿthô, ṣalmūnô, qadīšôn, kūvôšô, kômūšūthô, qarṣônô, qarqaphtô, mšahịônô, mšachtônô, šūlṭônūthô, meštamrônô, tehīvūthô, telūlịôthô, ṣūlpthô, sôrūḥūthô, šeršônôịūthô, ḥelbônīthô, halūchô, mchīlônô.

---

[1] Seriore tempore Syri Occidentales haud raro systema punctorum cum illo vocalium graecarum permixtum adhibuerunt hoc modo: ܰ = ܰ; ܳ = ܳ; ܶ et ܶ (indiscriminatim) = ܺ; ܼ, ܼ ܶ vel tantum ܶ = ܼ ܶ; ܘܿ vel ܘ = ܘ ܽ.

LECTIO 5.

De semivocalium relatione ad vocales.

23. — Semivocales duplici in lectione funguntur officio, aut *consonantium* aut *quiescentium*. Ut consonantes proprium sonum retinent; ut quiescentes vero in pronuntiatione minime audiuntur, sed cum vocali praecedenti, quam prius repraesentabant quamque saepe protrahunt, prorsus coalescunt, ideoque in ipsa **quiescere** dicuntur.

24. — Littera ܐ:

a) quoties vocali instructa invenitur, vere consonans est, et pronuntiari deberet more Syr. Orientalium (10, *a*): ܐܶܚܰܕ, Syr. Or. = *'eḥadh* (cfr. ar. أَخَذَ); Syr. Occ. = *eḥadh* cepit; item ܫܐܶܠ *šēl* pro *š'el* postulavit (36, *b*).

b) absque vocali in fine syllabae posita[1], quiescit in vocali praecedenti quaecumque ista sit: ܛܰܡܐܳ *impurus*; ܫܶܐܠܰܬ *postulavit* (f.); ܣܐܡܐ *argentum*; ܛܘܼܡܐܳܬܳܐ *contaminatio*.

25. — Littera ܘ:

a) ut consonans vocales omnes, praeter ܘܼ, accipere potest: ܘܰܥܶܕ *„uaʿedh" tempus constituit*; ܘܶܠܳܐ *„uēlô" alioquin*; ܘܺܝܠܳܐ *„uīlô" velum*; ܘܳܙܳܐ *„uôzô" anser*.

b) post vocalem veniens, quiescit tantum in ܘܼ et — in nominibus graecis — saepe in ܘܳ; cum reliquis vero vocalibus speciem diphthongi[2] constituit: ܪܘܼܚܳܐ *spiritus*; ܗܶܪܳܘܕܶܣ *Herodes*; sed ܐܰܘ *„au" aut*; ܐܶܘܣܶܒܺܝܘܣ *Eusebius*; ܫܠܺܝܘ *„šliu" quieverunt*; ܪܰܘܝܳܐ *„rôuiô" ebrius*.

26. — Littera ܝ:

a) vocali ornata vim servat consonantis, praeterquam in syllaba initiali ܝܺ: ܒܺܝܰܕ *„biadh" in manu*; ܝܶܫܽܘܥ *„lešuʿ" Iesus*; sed ܝܺܕܰܥ *„īdaʿ" cognovit*.

---

[1] ܐ quiescens raro syllabam non claudit.

[2] Ante ܘ Occidentales loco ܶ semper ܰ scribunt, excepto Part. act.; Orientales, e contra, loco ܰ scribunt ܶ, excepto Part. pass. verborum duplici cum irregularitate, scilicet ܘ"ܠ simul ac ܝ"ܠ.

b) vocalem consequens, quiescit tantummodo in ـِـ et ـُـ; cum ceteris vero specialem diphthongum efformat: ܐܝܠܝܢ „*ailēn*“ *qui, quae*; ܛܒܝܢ „*ṭovīn*“ *boni*; ܫܘܥܝܠܐ „*šuôilô*“ *funiculus*; ܓܠܝܘܗܝ „*galiui*“ *revelaverunt eum.*

27. — Littera semivocalis post alteram semivocalem in vocali ambabus affini quiescentem, et ipsa quiescit: ܛܡܐܐ „*ṭamô*“ *impurus*; ܛܡܐܘܬܐ „*ṭamūthô*“ *immunditiës.*

EXERCITIUM.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] *

LECTIO 6.

De signis quae Rukôḥô et Qušôjô vocantur.

28. — Duplex pronuntiatio litterarum ܒ, ܓ, ܕ, ܟ, ܦ, ܬ[1] (*b^eghadhk^ephath*) notatur puncto vel infra vel supra consonantem scripto, quod hebraico *Raphe'* et *Dagesch leni* respective respondet. Pronuntiatio aspirata per punctum infernum significata, dicitur *Rukôḥô* (ܪܘܟܟܐ = mollitio); dura vero sive explosiva, quam designat punctum supernum, *Qušôjô* (ܩܘܫܝܐ = induratio): ܐܦ „*'oph*“ *etiam*; ܟܠܬܐ „*kiltô*“ *prominentia*.

29. — Cum haec signa apud Syros saepe saepius omittantur, ad discernendam utramque pronuntiationem, praeter analogiam cum Lingua hebraica, hae regulae tradi possunt:

A) Litterae *b^eghadhk^ephath* pronuntiatione *Rukôḥô* donantur:

a) *initio vocabuli*, tunc solum cum praecedens, in vocalem exiens, intime cum ipso connexum sit: ܐܬܐ ܓܝܪ *venit igitur*.

b) *in medio vocabuli:*

α) post vocalem, dummodo reduplicari non debeat: ܡܩܒܠ *accusans*, sed ܩܒܠ (קִבֵּל) *accepit*.

β) post consonantem initialem vocali destitutam: ܪܟܢ *inclinatus est*.

γ) post procliticas ܒ, ܕ, ܘ, ܠ: ܠܒܪܢܫܐ *ad hominem*.

δ) post duas consonantes vocali carentes, aut post consonantem realiter vel virtualiter geminatam: ܡܫܟܒܐ *cubile*; ܡܬܚܫܒܝܢ (מִתְחַשְּׁבִין) *numerantes*; ܡܚܬܐ (ex ܡܚܬܬܐ) *descensus*.

B) Litterae *b^eghadhk^ephath* pronuntiatione *Qušôjô* gaudent:

a) *initio vocis*, nisi haec intimum servet nexum cum praecedenti vocabulo quod in vocalem desinit: ܡܫܡܠܝܐ *integer*;

---

[1] Practice afficit tantum tres posteriores ܟ, ܦ, ܬ, nam pro reliquis vix ulla distinctio viget, cum pronuntiationem duram fere apud omnes obtineant.

ܡܢ ܟܠ ܦܢܝܢ *undequaque*; ܐܬܐ ܕܘܝܕ *venit David*; sed ܐܬܐ ܗܟܝܠ ܕܘܝܕ *venit ergo David.*

b) *in medio vocabuli:*

α) cum reduplicari debeant, sive ob flexionem grammaticalem aut assimilationem, sive quia in origine reduplicatae fuerint: ܐܦܩ (pro ܐܢܦܩ) *eduxit*; ܥܓܠ (עִגֵּל) *revolvit*; ܚܘܒܐ (חבב) *amor.*

β) post consonantem essentialiter quiescentem et diphthongum: ܡܠܟܘܬܐ *regnum*; sed ܒܢܒܝܐ (cfr. בִּנְבִיאִים) *in prophetis*; ܡܘܬܐ *mors.* — Excipitur ܐܝܟ *sicut*, quod pronuntiatur ܐܟ „ach".

30. — *Adnot.* — 1) Terminatio feminina ܬܐ regulis subjicitur peculiaribus, de quibus infra in Cap. de Nominibus femininis.

2) *B^e^ghadhk^e^phath* in vocibus exoticis originariam proprii sermonis retinent pronuntiationem, ex. gr.: ܐܦܘܦܐܣܝܣ ἀπόφασις.

EXERCITIUM.

Lectio fiat et ratio afferatur punctationis necnon pronuntiationis debitae in vocabulis signis exutis.

ܦܬܓܡܐ ܗܘܢܐ ܙܒܢܐ ܟܬܝܒܘܬܐ ܐܝܟ ܟܘܟܒܐ ܠܫܡܝܐ ܠܐ-ܐܬܪܫܝܡ ܐܬܝܬܝܗ
ܗܢܝܢ ܕܩܠܝܐ ܘܟܬܝܒܢ ܠܟܬܒܐ ܟܬܝܒ ܕܐܬܘܬܐ ܠܐܝܬܝܐ ܡܟܝܢ (ܡܡܡܡܢ)
ܗܓܝܐ ܢܟܠܐ (ܣܡܟܐ) ܡܬܟܬܒܝܢ (ܡܬܟܬܒܝܢ)

ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܢܬܩܕܫ ܫܡܟ ܬܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܐܝܟܢܐ
ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ ܗܒ ܠܢ ܠܚܡܐ ܕܣܘܢܩܢܢ ܝܘܡܢܐ ܘܫܒܘܩ ܠܢ
ܚܘܒܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢ ܘܠܐ ܬܥܠܢ ܠܢܣܝܘܢܐ ܐܠܐ ܦܨܢ
ܡܢ ܒܝܫܐ ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ[1] ※

[1] Deinceps puncta ad pronuntiationem *Rukôḥô* et *Qušôjô* indicandam tunc solum adhibebimus cum prolatio *b^e^ghadhk^e^phath* ambigua sit nec ex reg'is traditis facile erui possit.

LECTIO 7.

De signis Sįôme, Mvaṭlônô et Marhṭônô dictis.

31. — Ad pluralia a singularibus discernenda in vocibus quae solis vocalibus distinguebantur, adhibebant Syri geminum punctum, vocabulo superpositum (̈), quod a Nestorianis *Sįôme*=ܣܝܵܡܹܐ[1] fuit nuncupatum. Adinventis autem vocalium signis, una cum vocalibus in usu permansit ac deinde in plura alia transiit vocabula. *Sįôme* itaque scribuntur:

a) in substantivis pluralibus sive masculinis sive femininis: ܓܲܒ̈ܪܹܐ[2] *viri*; ܒܢܵܬ݂̈ܵܐ *filiae*.

b) in formis pluralibus tum verborum tum adjectivorum generis feminini: ܩܛܲܠ̈ܝܢ *occiderunt* (f.); ܒܝܼ̈ܫܵܢ *malae*; sed ܒܝܼܫܝܼܢ *mali*.

c) in adjectivis masculinis si qualificative aut substantive sumantur: ܥܣܪܐ ܙܲܕܝܼ̈ܩܝܢ *decem justi*; ܙܲܕܝܼ̈ܩܝܢ ܢܚܘܢ *justi vivent*; sed ܗܵܠܹܝܢ ܙܲܕܝܼܩܝܢ ܐܢܘܢ *isti sunt justi*.

d) in nominibus collectivis quae plurali carent: ܥܵܢ̈ܵܐ *grex*.

e) in numeralibus, quoties adnexum habent suffixum ܠܬܠܵܬ݂̈ܲܝܟ݂ܘܢ *vos tres*.

f) in nonnullis particulis, suffixis pluralibus conjunctis: ܠܩܕܵܡ̈ܲܝܢ *coram nobis*.

32. — *Mvaṭlônô* (ܡܒܲܛܠܵܢܵܐ=occultans) appellatur lineola horizontalis (—) quae scribitur infra vel (frequentius juxta usum Syr. Or.) supra consonantes in pronuntiatione occultandas seu reticendas: ܐܢ̱ܬ ܗ̱ܘ vel ܐܢ̄ܬ ܗ̄ܘ *„att-ū“ tu es*; ܒܪ̄ܬ *„bath“ filia*.

33. — *Marhṭônô* (ܡܲܪܗܛܵܢܵܐ= currere faciens) est lineola ejusdem formae ac *Mvaṭlônô* priori ex duabus consonantibus successive quiescentibus superscripta, qua significatur nulla vocali auxiliari ipsam proferri debere: ܡܲܕ̄ܒܚܵܐ *„madhbḥô“* (non *madhevḥô* nec *maddhᵉvḥô*) *altare*.

---

[1] A quibusdam grammaticis etiam hebraica denominatione appellatum *Ribbui*.

[2] *Sįôme* locum fixum in vocabulis non habet. Quod si vocabulo insit ܪ, cum istius puncto diacritico coalescit.

N. B. — *Marhṭônô* opponitur *Mhaghjônô* (ܡܗܓܝܢܐ=pronuntiare jubens) seu lineola sub priori duarum consonantium absque vocali successive occurrentium scripta, ad indicandum illam cum ܰ clauso vel (etsi rarius) cum ܶ esse legendam ܕܚܶܠܬܳܐ=ܕܰܚܠܬܳܐ *timor.* — Syri tamen occidentales hoc signo fere numquam utuntur, sed ambas consonantes sine ulla vocali vel *Šᵉwa* proferunt. Excipitur tantum ܕܶܒܚܬܳܐ pro ܕܒܚܬܳܐ *sacrificium.*

LECTIO 8.

De accentu tonico ac de interpunctionis signis.

34. — Signum ad syllabam tonicam indicandam nullum adest penes Syros. Voces syriacae tonum habent in **ultima** aut in **penultima** syllaba, numquam vero in antepenultima:

a) *Ultima* syllaba ictu percutitur tunc solum cum vocabulum per unam vel per plures consonantes clauditur: ܙܰܕܺܝܩܳܐܝܬ *„zaddiqō'ith"* *juste*; ܐܶܬܩܰܛܰܠܬ et ܐܶܬܩܰܛܰܠܬܝ *„ethqaṭalt(i)" trucidatus* et *trucidata es.*

b) *Penultima* syllaba acuitur fere toties quoties vox in vocalem vel semivocalem quiescentem desinit: ܡܰܠܟܝ *málki* (hodie legitur *„malk"*) *rex meus*; sed ܡܰܠܟܰܝ *„malkai" reges mei*; ܩܰܕܺܝܫܬܳܐ *„qaddištô" sancta*; ܙܰܕܺܝܩܽܘ *„zaddiqu" justitia.*

N. B. — In vocibus exoticis, praecipue graecis, tonum in ultima aut in penultima syllaba habentibus, accentus in eadem apud Syros remanet; in antepenultima vero ictum ferentibus, accentus ut plurimum in penultimam transit penes illos: βασιλεῖος=ܒܰܣܺܝܠܺܝܘܣ; sed ευαγγέλιον=ܐܶܘܰܢܓܶܠܺܝܘܢ *'euanghelion.*

35. — Praecipua interpunctionis signa sunt:

a) ※, ::[1] pausas maximas indicantia.

---

[1] Inveniuntur etiam ܀, ∴, ÷ cum eodem valore.

b) . — *Pôsuqô* (ܦܣܘܩܐ = hebr. *Soph pasuq*) quod periodum vel integram ejus partem claudit.

c) .̣— *Taḥtôi̯ô* (ܬܚܬܝܐ = inferior), claudit protasin et interdum interrogationis signum denotat.

d) : — *Šu̯ai̯ô* (ܫܘܝܐ = aequales) nostro commati simillimum, protasis membra separare solet.

e) ·˙— *'Elôi̯ô* (ܥܠܝܐ = superior) sejungit membra apodosis, et etiam longiorem interrogationem significare potest.[1]

---

[1] Praeter haec signa orthographica autores syri integrum excoluerunt systema accentuum (plus quam 46 numerantur), ad instar Massoretarum, ad diversas membrorum relationes significandas. Quae cum officium magis rethoricum habeant quaeque non uno eodemque criterio ab scriptoribus adhibita sint, hoc loco non recensebimus (cfr. Duval — *Traité de Grammaire Syriaque*, fol. 135 sqs.).

CAPUT II.

De consonantium et vocalium proprietatibus.

LECTIO 9.

De gutturalium proprietatibus.

36. — A) Littera ܐ:

a) initialis vocabuli et vocali destituta, saepe saepius evanescit vel saltem in pronuntiatione: ܚܰܕ (pro ܐܚܰܕ) *unus;* ܢܳܫܐ vel ܐܢܳܫܐ (=אֱנוֹשׁ) *homo.*

b) vocali munita immediate post consonantem quiescentem, transfert in istam propriam vocalem et silet: ܠܡܶܫܰܐܠ (pro ܠܡܶܫܐܰܠ) *quaerere.*

c) in fine syllabae posita, quiescit in vocalem praecedentem quae ut plurimum longa evadit: ܫܶܐܠܶܬ *quaesivi.*

d) media inter duas vocales, ut ܝ pronuntiatur: ܩܳܐܶܡ „*qôiem*“ *surgens.*

e) vocalem auxiliarem ܶ aut ܰ frequenter assumit cum initio syllabae vocali carere invenitur: ܐܶܡܺܝܪ (pro ܐܡܺܝܪ juxta ܡܶܐܡܰܪ) *dictus.*

37. — B) Littera ܗ:

a) mutatur in ܐ in Pronomine 3. pers. pl. ܗܶܢܽܘܢ, ܗܶܢܶܝܢ, quoties intime connectitur vocabulo praecedenti, necnon in praeformativo *Aph'el*: ܩܰܛܠܳܐܶܢܽܘܢ *occidit eos;* ܐܰܩܛܶܠ, pro ܗܰܩܛܶܠ (cfr. הִפְעִיל) *trucidavit.*

b) supprimitur in pronuntiatione: *α)* in suffixo 3. pers. sing. masc. ܘܗܝ: ܩܰܛܠܽܘܗܝ „*qaṭlui*“ *occiderunt illum.* *β)* in Pron. personali ܗܽܘ enclitice usurpato: ܙܰܕܺܝܩ ܗܽܘ „*zaddīqū*“ *justus (est) ille.*

— γ) in forma verbali ܗܘܳܐ quoties enclitice adhibetur: ܗܘܳܐ ܩܛܰܠ *occiderat.* — δ) in Perfecto verbi ܝܗܰܒ *dedit,* quoties tertiae radicalis ܒ (apud Syr. Or. in omnibus personis) nulla vocali donatur: ܝܗܰܒܬ *dedisti*; sed ܝܗܶܒܶܬ *dedi* (258).

38. — C) Littera ܥ:

a) ante aliud ܥ radicale, jampridem in ܐ conversa fuit: ܐܶܥܦܳܐ, pro ܥܶܥܦܳܐ, *duplum.*

b) ante ܚ vero, dissimilatur et in pronuntiatione resolvitur in ܐ, cujus leges deinde subit[1]: ܥܗܰܕ „*ʾehad*“ (=ܐܶܗܰܕ pro ܥܗܰܕ, cfr. 36, *e*) *meminit.*

39. — Gutturales ܗ, ܚ, ܥ et ܪ ceteris vocalibus sonum *a* praeferunt; quoties igitur syllabam claudunt, loco ◌ܶ, in praecedentem consonantem ◌ܰ inducunt: ܝܺܕܰܥ, pro ܝܺܕܶܥ (cfr. ܢܶܕܰܥ) *scivit.*

LECTIO 10.

De labialibus, dentalibus et liquidis.

A) Litterae labiales:

40. — ܒ et ܦ altera alteri interdum substituuntur: ܛܽܘܦܳܢܳܐ, pro ܛܽܘܒܳܢܳܐ *beatus.*

B) *Litterae dentales* (ܕ ܙ ܣ ܨ ܫ ܬ).

41. — Praefixum ܬ (ܐܶܬ) in conjugationibus medio-passivis:

a) ante sibilantes — ܙ, ܣ, ܨ, ܫ — cum illis permutatur: ܐܶܫܫܰܕܰܪ pro ܐܶܬܫܰܕܰܪ *missus est.*

b) post ܙ aut ܨ, insuper convertitur in ܕ et ܛ respective: ܐܶܙܕܩܶܦ pro ܐܶܨܛܠܶܒ (loco ܐܶܨܬܠܶܒ) *crucifixus est.*

---

[1] Haec dissimilatio, cujus vestigia in Mss. s. IV jam invenitur, nunquam viguit apud Syros Orientales.

c) ante ܛ aut alterum ܬ, itemque ante ܕ vocali instructum, ipsis in pronuntiatione assimilatur: ܐܶܬܛܰܫܺܝ „*eṭṭaši*“ *sese abscondit*; ܐܶܬܬܒܰܪ „*ettavar*“ (non „*ethtavar*“) *confractus est.*

d) ante ܕ vero vocali destitutum, ipsum trahit ad propriam pronuntiationem, quae dura evadit: ܐܶܬܕܟܰܪ „*ettchar*“ (non „*ethdechar*“) *recordatus est.*

42. — Litterae ܕ, ܛ et ܬ, extremae radicales, ante ܬ terminationis femininorum necnon afformativae 2. pers. m. et f. Perfecti, ipsi pariter in pronuntiatione assimilantur: ܦܫܺܝܛܬܳܐ *Pšittô*; ܝܶܠܶܕܬ݁ „*ilett(i)*“ *peperisti.*

C) Litterae liquidae (ܢ ܠ ܪ).

43. — Liquida ܢ:

a) si prima radicalis sit et vocali careat, sequenti consonanti, nisi sit ܗ, ut plurimum assimilatur: ܐܰܦܶܩ pro ܐܰܢܦܶܩ (cfr. הֵנִיף) *eduxit*; sed ܡܢܰܗܪ *illuminans.*

b) si secunda radicalis sit, assimilationem patitur in quibusdam tantum nominibus: ܥܶܩܳܐ *torques*; ܥܳܨܬܳܐ *oppressio*; ܐܰܦܶܐ *facies*; ܓܶܒܳܐ *latus*; ܐܰܦܬܳܐ *occasio*; ܫܶܬܳܐ *fundamentum.*

c) in aliis vero quoad pronuntiationem tantum occultatur: ܓܢܒ *latus*; ܐܰܢܬܬܳܐ („*attô*“, cfr. 41) *mulier*; ܐܰܢܬ, ܐܰܢܬܝ *tu* (m. et f.); ܐܰܢܬܽܘܢ, ܐܰܢܬܶܝܢ *vos* (m. et f.).

d) ante terminationem ܬܳܐ femininorum saepe cum ipsa assimilatur tum in pronuntiatione tum etiam in scriptione: ܓܽܘܦܬܳܐ (pro ܓܽܘܦܢܬܳܐ) *vitis*; ܡܕܺܝܢܬܳܐ *civitas.*

44. — Liquida ܠ sine vocali immediate ante alteram ܠ evanescit vel saltem in pronuntiatione: ܡܶܠܬܳܐ vel ܡܶܠܠܬܳܐ *sermo.* Item in plerisque formis verborum: ܐܶܙܰܠ *ivit* et ܣܠܶܩ *ascendit* (259—260).

45. — Liquida ܪ silet in pronuntiatione in nomine ܒܰܪܬ *filia*; sed in statu emphatico ܒܪܰܬܳܐ.

LECTIO 11.

De mutationibus semivocalium.

46. — A) Littera ܐ:

a) media inter duas vocales, saepe in ܝ convertitur: ܛܝܒ pro ܛܐܒ *benefecit* (36, *d*).

b) assimilatur litterae praecedenti ܬ in forma reflexiva conjugationis *Aph'el* et in quibusdam verbis *primae* ܐ: ܐܬܬܘܣܦ pro ܐܬܐܘܣܦ *auctus est*; ܐܬܬܚܕ pro ܐܬܐܚܕ (ex ܐܚܕ) *captus est.*

47. — B) Littera ܘ:

a) si sit prima verborum radicalis, convertitur in ܝ quoties praefixo non fulcitur: ܝܠܕܬ pro ܘܠܕܬ (ex radice ܘܠܕ) *peperit*; sed ܐܘܠܕܬ *genuit*. Subsistit tamen in copulativa ܘ seu ܘ *et*, ܘܠܐ *decet*, ܘܥܕܐ *conventus*, ܘܪܝܕܐ *vena*, necnon in quibusdam onomatopoeis.

b) si syllabam inchoet in medio vocis, saepe in semivocalem convertitur: ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܘܬܐ *gaudium.*

48. — C) Littera ܝ:

a) in principio syllabae et vocali expers, fit *ī*, ideoque saepe ܐܝ scribitur: ܝܬܒ vel ܐܝܬܒ (pro יָשַׁב) *sedit.*

b) in syllaba clausa, ܶ et ܺ deveniunt *ī* in ܐܝܬ (cfr. יֵשׁ) *est*, et in nominibus exoticis, ut ܝܣܪܐܝܠ vel ܐܝܣܪܐܝܠ *Israel.*

c) in terminatione adverbiali ܐܝܬ vim consonantis saepe amittit et fit *ôîth*: ܚܝܘܐܝܬ (ex ܚܝܐܝܬ) *vive.*

49. — *Adnot.* — 1) Syri Orientales litteram ܝ inter duas vocales positam ut ܐ pronuntiant: ܛܝܒ „*ta'ev*“ *benefecit* (cfr. 46, *a*).

2) Interdum in medio vocabuli, tum ut consonans, tum ut semivocalis considerari potest: ܢܒܝܐ (pr. *nviįô* vel *nviô*) *propheta.*

3) Diphthongi *ια*, *ιο*, Graecorum, nunc unica, nunc duplici redduntur syllaba: *διαθήκη* = ܕܝܬܩܐ vel ܕܝܬܩܐ.

LECTIO 12.

De geminatione consonantium.

50. — Duplicatio consonantium, sive ex assimilatione litterae affinis sive ex exigentia flexionis exorta, nullo signo (*Dagesch, Tašdid*) in scriptura notatur[1]. Geminatio ipsa apud Syros Occidentales jampridem in desuetudinem abiit. Ita ex. gr. ܥܡܐ a Syris Orient. *ʿammô*, ab Occidentalibus vero *ʿāmô* pronuntiatur.

51. — Regulariter duplicanda esset quaelibet consonans vocali praedita, quam brevis vocalis — *a*, *e*, raro *u* — praecedit (65): ܩܛܠ *„qaṭṭel"* *trucidavit*; ܢܣܒ *„nessav"* *accipiet*; ܚܘܒܐ *„ḥubbô"* *amor*.

52. — A regula praecedenti excipiuntur consonantes extremae vocabulorum cum augentur suffixo a vocali incipiente: ܚܕܘ *„ḥadu"* (ex ܚܕ + ܗܘ) *unus est*. — Item nomina ܐܒܐ *pater*, ܐܠܗܐ *Deus*, ܡܠܐܟܐ *angelus*, ܚܕܘܬܐ *gaudium*, et alia quaedam in quibus, deficiente geminatione, vocalis praecedens ut longa profertur (etiam apud Syros Orient.).

53. — Litterae ܗ, ܘ, ܠ et ܪ geminationem recusare videntur; ܘ autem post ◌ breve, duplicationem communiter admittit: ܚܘܪܐ *„ḥeuuôrô"* *albus*.

54. — Licet geminatio apud Syros Occidentales obsoleverit, ratio tamen ipsius habetur: a) quoad vocales breves, quae ante consonantem duplicandam ut productae efferuntur: ܥܡܐ *„ʿāmô"* *populus*; ܐܢܐ *„ʾēnô"* *ego*; — b) quoad litteras *bᵉghadhkᵉphath*, quae ob praesumptam geminationem sonum servant (praeter regulam) attenuatum (29, B, *b*): ܐܦܩ *ʾapeq*, non *ʾapheq* (pro *ʾappeq*) *eduxit*.

55. — Signum attenuationis, ubi adest, vel attenuatio ipsa in litteris *bᵉghadhkᵉphath* post aliquam vocalem, earum reduplicationem simul indicat: ܡܦܩ *„mappeq"* *educens*.

---

[1] Pro opportunitate signo arabico *Tašdid* (ّ) utemur in decursu Grammaticae.

LECTIO 13.

De syllabarum divisione.

56. — Syllabae dividuntur in *apertas* et *clausas*. Apertae dicuntur, quae in vocalem vel semivocalem quiescentem exeunt; clausae, quae per unam vel per duas consonantes terminantur.

57. — Syllaba, quam consonans geminanda sequitur, *clausa* censetur, ita ut immediate subsequens ab eadem ordiatur consonante: ܩܰܛܶܠ *„qaṭ-ṭel“* (cfr. 51 et 54) *trucidavit.*

58. — Accidentaliter extrema alicujus vocabuli syllaba tribus consonantibus claudi potest, ita tamen ut ultima in pronuntiatione sileat: ܡܰܠܟܝ *„malk“ rex meus*; ܩܛܰܠܬܝ *„qṭalt“ occidisti* (f.).

59. — Omnis syllaba *a consonanti* incipit neque plures duabus consonantibus syllabas inchoare valent: ܫܡܳܐ *„šmô“ nomen*; ܒܫܡܳܐ *„bašmô“* (ex ܒ + ܫܡܳܐ) *in nomine.*

60. — Consonans non geminata, quae *Šᵉwā mobili*[1] juxta morem Hebraeorum ornanda esset, ad sequentem syllabam pertinet: ܕܰܗܒܳܐ *„da-hvô“ aurum*; ܓܰܒܪܳܐ *„ga-vrô“* (cfr. גַּבְרוֹ) *vir*; sed ܡܩܰܛܠܳܐ *„mqaṭ-ṭlô“* (מְקַטְּלָה) *trucidans* (f.).

61. — Duarum consonantium successive absque vocali occurrentium, altera ad praecedentem, altera vero ad sequentem syllabam regulariter accedit: ܡܰܠܟܬܳܐ *mal-kthô regina*; ܐܶܬܬܥܺܝܪ *„et-tʿir“* (41, *c*) *experrectus est.*

---

[1] Hoc *Šᵉwā* mobile latens ex eo provenit quod vocalis plena, in lingua syriaca potissimum brevis, e consonante excidit; ita ܕܰܗܒܳܐ pro ܕܗܰܒܳܐ (ex ܕܗܰܒ = זָהָב). Sic igitur in origine. Attamen hujusmodi *Šᵉwā* mobile haud raro vim propriam plane amisit, unde factum est ut talis consonans ad syllabam praecedentem accedat eamque claudat eo magis, quod vocales productae etiam in syllabis clausis aliquando persistant: ܟܳܬܒܺܝܢ *„kôth-bin“* (pro *kô-thvin* = כָּתְבִין) *scribentes.* Nihilominus *Šᵉwā* originarium saepe adumbrari potest in pronuntiatione *Rukôḥô* consonantis sequentis, etiam post reduplicationem primitivam jam non amplius existentem ipsius consonantis: ܪܶܓܬܳܐ *„reg-thô“* (pro *reg-gthô*) *desiderium.* In singulis casibus consulendum est Lexicon.

LECTIO 14.

De vocalium qualitate respectu syllabarum.

62. — Vocales productae tales sunt aut ex natura sua aut accidentaliter. Vocales ex natura sua longae *immutatae* manent.

63. — Syllabae *apertae* vocales (originario) *productas* regulariter habent[1]: ܫܠܳܡܳܐ (שָׁלוֹם) *pax*.

64. — Haud raro tamen syllabae apertae vocalem brevem ostendunt[2]. Hoc praecipue evenit:

a) in ܐ, cum syllabae littera initialis est: ܐܶܡܺܝܪ (36, *e*) *dictus*.

b) in formis secundariis ܢܶܩܽܘܡ, ܢܶܩܺܝܡ pro ܢܩܽܘܡ, ܢܩܺܝܡ.

c) in recentibus formis ut ܩܛܰܠܬܽܘܢ, ܩܛܰܠܬܶܝܢ, etc.

d) in Imperativo verborum aucto suffixis: ܩܛܽܘܠܺܝܗ̇ *occide eam*.

e) in formis ut ܫܒܳܝܶܗ (ex ܫܒܳܐ + ܗ̄) *captivum duxit eum*.

f) in praefixis ܒ, ܕ, ܘ, ܠ, quae vocalem originariam brevem retinent ante consonantem vocali destitutam (117, *b*): ܒܫܶܡܳܐ (ex ܒ et ܫܡܳܐ) *in nomine*.

g) in syllabis apertis, quoties sequitur aliqua consonans e qua altera vocalis brevis excidit (60, *nota*): ܩܶܛܠܰܬ (ex *qăṭălath*) *occidit* (f.).

65. — Syllabae *clausae* vocales *breves* plerumque habent; in medio tamen vocis *longas* vocales sustinere possunt[3]: ܒܶܣܪܳܐ „*bĕs-rô*" *caro*; sed ܐܰܩܺܝܡܬܽܘܢ „*'aqīm-tún*" *excitastis*.

---

[1] Syllaba aperta finalis, accentus expers, ut brevis a Syris effertur licet natura sua producta sit; ex. gr. ܟܰܠܒܳܐ „*kálbŏ*" *canis*; ܡܰܠܟܳܐ „*málkŏ*" *rex*, pro „*kálbō*", „*málkō*".

[2] Vocales vero hujuscemodi ut productae a Syris pronuntiantur, aut, si agatur de nominibus, ut breves quidem ab Orientalibus, sed cum reduplicatione consonantis sequentis; ita ex. gr. ܠܶܫܳܢܳܐ = *lēšónô* (Syr. occid.), *lĕš-šônô* (Syr. orient.) *lingua*.

[3] Syri Or. in hoc casu vocalem longam libenter corripiunt, vel saltem in pronuntiatione: ܥܰܠܡܺܝܢ, pro ܥܳܠܡܺܝܢ, *aeternitates*. E contra longam vocalem ܳ *(ŏ)* vocali brevi ܰ *(ă)* interdum substituunt: ܡܳܠܦܺܝܢ, pro ܡܰܠܦܺܝܢ = ܡܰܠܦܺܝܢ, *docentes*.

66. — Monosyllaba per consonantem desinentia necnon syllaba clausa finalis, accentu ornata, breves vocales accidentaliter producunt propter tonum; minime vero si duplici consonanti claudantur: ܕܶܝܢ *„dĕn" quidem*, ܩܶܛܠܶܬ *„qeṭlĕth" occidi*; sed ܠܰܝܬ *„lăịt" non est*, ܩܛܰܠܬ *„qṭălt" occidisti*[1].

LECTIO 15.

De vocalium mutationibus.

A) De relatione vocalium Orientales inter et Occidentales.

67. — *ą* originario producta Syr. Orientalium, convertitur apud Syros Occidentales in *ō (=ô)*: ܫܠܳܡܳܐ *šląmą*=ܫܠܳܡܳܐ *„šlômô", pax.*

68. — Ubi vocalisatio fluctuat inter *a* et *e*, illi sonum *a* praeferunt: ܐܰܠܰܨ *alaṣ*=ܐܶܠܰܨ *arctavit*; ܪܗܳܛܳܐ vel ܪܶܗܛܳܐ *cursus.*

69. — *ē* primitive producta, quam Syri Orientales saepe cum fulcro ܐ scribunt, fere semper in *ī* transiit apud Occidentales: ܢܺܐܡܰܪ *nēmar*=ܢܺܐܡܰܪ *dicet* (19).

70. — *ē* mutatur etiam in *ī* apud Syros Occidentales in vocibus graecis in quibus Orientales sonum primigenium servant: *διαθήκη*=ܕܺܝܰܬܺܝܩܺܝ vel ܕܺܝܰܬܺܝܩܺܐ pro ܕܝܰܬܶܩܺܐ (Syr. Or.).

71. — Brevis vocalis *e*:

a) ab Occidentalibus a priscis temporibus servata, sonum tum *e* tum *i* apud Orientales praesefert: ܓܶܫܪܳܐ (Or. *gešrą* vel *gišrą*) *pons.*

b) in syllaba clausa tonica aliqualiter protrahitur, ideoque apud Nestorianos non raro per ܶ transcribitur: ܩܶܛܠܶܬ=ܩܶܛܠܶܬ *„qeṭlĕth" occidi.*

---

[1] Exercitationis causa circa hanc ac praecedentem Lect. legatur aliquod fragmentum ex Chrestomatia, divisionem syllabarum peragendo atque examini subjiciendo qualitatem vocalium in eisdem occurrentium.

72. — Originaria vocalis ō (=ܘ̇):

a) jampridem mutata invenitur in ū (ܘ ـܽ) apud Syros Occidentales: ܨܠܽܘܬܳܐ (pro ܨܠܘ̇ܬܐ Syr. Or.) *oratio.* — Excipiuntur tantum interjectiones ܐܘ̄ „o" et ܐܘ̄ܝ „oi" *heu.*

b) interdum ō penes Orientales apparet ubi originario ū aderat, praesertim in contactu cum gutturalibus aut ܪ vel ܝ: ܝܫܘ̇ܥ „Išō'" (pro ܝܶܫܽܘܥ Syr. Occid.) *Iesus*; ܓܢܘ̇ܢܐ „gnōnā" (pro ܓܢܽܘܢܳܐ) *cubile.*

N. B. — Vocales *o*, *ω* Graecorum per ܘ݁, ـ݁, aut ܘ̇ redduntur: *θρόνος* = ܬܪܘܢܘܣ vel ܬܪܳܘܢܳܘܣ; *Βηρωσσός* = ܒܝܪܘ̇ܣ.

73. — Diphthongi *ai* et *au*, in syllaba clausa, communiter in vocales ē et ō respective contrahuntur; quae deinde penes Syros Occidentales in ī et ū magis declinant (19 et 21): ܒܰܝܬܳܐ = st. cr. ܒܶܝܬ, *domus*; ܥܰܝܢܳܐ = ܥܶܝܢ ('ēn) Syr. Or. — ܥܺܝܢ Syr. Occ. *oculus*; ܣܰܘܦܳܐ = ܣܘ̇ܦ (*sōph*) Syr. Or. — ܣܽܘܦ Syr. Occ., *limes.*

B) De mutatione vocalium in systemate Occidentalium.

74. — Vocalis ă:

a) ante ܚ, quam alia consonans immediate sequitur, mutatur sub illius influxu in ĕ: ܐܶܫܟܰܚ pro ܐܰܫܟܰܚ (218) *invenit.*

b) in verbis primae ܝ, regulariter convertitur in ĕ sub secunda radicali propter vocalem ـܺ praecedentis syllabae: ܝܺܬܶܒ pro ܝܬܶܒ *sedit.*

c) saepe absque regula fixa in ĕ pariter mutata invenitur in medio vocabuli: ܩܶܛܠܰܬ pro ܩܰܛܠܰܬ (ex *qaṭalath* — cfr. ar. كَتَبَتْ et ܩܰܛܠܰܗ) *occidit* (f.).

75. — Vocalis ĕ in syllaba clausa, per gutturales ܗ, ܥ, ܚ, necnon ܪ et (rarius) ܠ desinente, transit in ă (39): ܫܕܰܪ pro ܫܕܶܪ (cfr. ܩܛܰܠ, 161) *misit.*

N. B. — Mutationes peculiares, quas extremae vocis vocales patiuntur ante formas Pronominis personalis sive encliticas sive suffixas, suis quoque locis exponemus[1].

---

[1] Exercitationis gratia rursus transcribantur syriace vocabula Lect. 3., ita tamen, ut pro vocalibus Orientalium ipis aptentur, ope etiam Lexici finalis, vocales respondentes Syr. Occidentalium.

LECTIO 16.

De vocalium elisione ac de ortu novarum syllabarum.

76. — Vocales finales immediate post syllabam radicalem tonicam e Lingua syriaca exciderunt. Vocalis quidem *ā*, jam antequam stabilita fuerit orthographia, deperdita est: ܠܰܢ (ex *lánā*) *nobis*; ܩܛܰܠܬ (ex *qaṭáltā*, cfr. קְטַלְתָּ) *occidisti*; sed ܡܰܠܟܳܐ „*málkô*“ *rex*, etc. — Aliae vero in scriptura remansere per semivocales repraesentatae, quae ab antiquissimis temporibus (s. III p. Chr.) propriam pronuntiationem proinde amiserunt. Tales sunt:

a) *ū* pl. in Perfecto et Imperativo post consonantem: ܩܛܰܠܘ „*qṭal*“ (ex *qṭálū*) *occiderunt*; ܩܛܘܽܠܘ „*qṭūl*“ (ex *qṭúlū*) *occidite*; sed ܓܠܰܘ „*glau*“ *revelarunt*, etc.

b) *ī* suffixum 1. pers. sing. post consonantem: ܡܰܠܟܝ „*malk*“ (ex *málkī*) *rex meus*; sed naturaliter ܡܰܠܟܰܝ „*malkái*“ *reges mei* — et monosyllaba ܠܺܝ *mihi*, ܒܺܝ *in me*, etc.

c) *ī* suffixi ܗܝ 3. pers. sing. masc. in nominibus et quandoque in verbis: ܡܰܠܟܰܘܗܝ „*malkáu*“ (pro *malkaúhī*) *reges ejus*; ܩܛܘܽܠܝܗܝ „*qṭulói*“ (pro *qṭuloīhī*) *occide eum*.

d) *ī* 2. pers. fem., tum suffixum pronominale, tum finale in verbis necnon in Pronomine personali ܐܢ̱ܬܝ „*att*“ (pro *a(n)ti*) *tu* (f.). Ex. gr. ܡܰܠܟܶܟܝ „*malkech*“ (pro *malkéchi*) *rex tuus* (f.); ܩܛܰܠܬܝ „*qṭalt*“ (pro *qṭálti*) *occidisti* (f.).

77. — *Brevis* vocalis, syllabae apertae quam sequitur *syllaba clausa* vel *longa*, evanescit: ܫܡܰܥ (pro ܫܶܡܰܥ, cfr. שָׁמַע) *audivit*; ܒܝܰܘܡܳܐ (pro ܒܺܝܰܘܡܳܐ) *in die*. — Ab hac regula excipiuntur radicales infirmae ܐ, ܘ et ܝ, quae necessario vocali homogenea instrui debent (36, *e* et Lect. 11): ܐܶܟܰܠ (pro ܐܟܰܠ juxta ܩܛܰܠ) *manducavit*; ܢܶܐܪܘܙܘܢ (pro ܢܐܪܘܙܘܢ juxta ܢܶܩܛܠܘܢ) *gaudebunt*.

78. — Cum *duae* vocales *breves*, in syllabis apertis, flexione grammaticali successive occurrunt, *secunda* plerumque abjicitur: ܒܪܳܕܳܐ (pro ܒܰܪܳܕܳܐ, cfr. ar. بَرَد) *grando*; ܟܬܳܒܬܳܐ (pro ܟܬܳܒܰܬܳܐ) *scriptura*.

79. — Quoties syllaba clausa finalis per accessionem suffixi aperta fit, vocalem amittit juxta regulam (77). Quod si in syllaba

praecedenti brevis vocalis elisa est, haec reviviscit: ܩܰܛܠܶܗ (ex ܩܛܰܠ + ܗ݁, pro ܩܛܳܠܶܗ) *occidit eum*.

80. — Praeter verba secundae *geminatae*, quorum syllaba extrema, accedentibus suffixis, clausa remanet propter duplicationem consonantis, haud pauci occurrunt casus, in quibus brevis vocalis extra regulas servatur: ܒܰܙܶܗ „*baz-zeh*“ (ex ܒܙܰܙ) *sprevit eum*; sed ܐܳܬܳܢܳܐ *asina*, etc.

81. — Vocabula a consonanti incipientia — praesertim graeca nomina cum σπ aut στ — syllabam initialem sive ܐܶ sive ܐܰ haud raro sibi adsciscunt: ܫܬܳܐ vel ܐܶܫܬܳܐ *sex*; ܪܓܺܝܓ vel ܐܰܪܓܺܝܓ *contentus*; ܣܛܪܰܛܺܝܰܐ vel ܐܶܣܛܪܰܛܺܝܰܐ στρατεία.

II.

MORPHOLOGIA.

CAPUT I.

De Nominibus eorumque praefixis.

LECTIO 17.

De Nomine in genere.

82. — Nomina sunt aut **primitiva** — ut ܐܒܐ *pater*, ܫܡܐ *nomen* — aut **derivata**. Haec autem dicuntur *derivata verbalia*, si e radice verbali procedant — ut ܪܚܡܬܐ *amor* a ܪܚܡ *amare* — vel *derivata denominativa*, si ab alio nomine fluant, ut ܐܒܗܘܬܐ *paternitas* ab ܐܒܐ *pater*. Longe major pars nominum in Lingua syriaca e radice verbali, plerumque trilittera, derivatur.

83. — Nomina derivata, quae solis radicalibus constant, *nuda* vocantur; *aucta* vero, si radicalibus unam vel plures ex *litteris servilibus* ܐ, ܗ, ܘ, ܝ, ܡ, ܢ, ܣ, ܫ, ܬ — superaddant[1].

84. — Quoad **genus** nomina sunt: masculina, femenina, aut communia. Neutrum vero genus non distinguitur, sed per terminationem femeninam potissimum designatur: ܐܝܕܐ ܦܫܝܛܬܐ *quid facilius?*

85. — **Numeri** sunt duo: singularis et pluralis. Numerus *dualis* a Lingua syriaca excidit; hujus vestigia inveniuntur tantum in ܬܪܝܢ, ܬܪܬܝܢ, *duo, duae*; ܡܐܬܝܢ *ducenti*; ܡܨܪܝܢ *Aegyptus*.

86. — **Triplex** datur **status** in nominibus:

a) *status absolutus* seu indeterminationis: ܡܠܟ *rex* (*quidam* = מֶלֶךְ).

---

[1] Iam patet hujusmodi litteras posse ad formationem alicujus radicis venire, et tum officio funguntur non servilium, sed radicalium.

b) *status emphaticus* seu determinationis: ܡܠܟܐ *rex* (*ille*=הַמֶּלֶךְ).

c) *status constructus*, relationem genitivi designans: ܡܠܟ ܐܪܥܐ *rex terrae*=מֶלֶךְ הָאָרֶץ.

EXERCITIUM.

Quaeratur in Lexico significatio vocabulorum quae sequuntur, indicando pro nominibus auctis radicem propriam.

ܟܣܦܐ — ܟܘܣܦܐ — ܟܣܘܦܐ — ܟܣܦܢ — ܟܣܦܢܐ —
ܟܣܦܢܘܬܐ — ܡܬܟܣܦܢܐ — ܐܘܟܣܢܐ — ܐܘܟܣܢ — ܐܘܡܢܐ — ܡܫܟܚܢܐ
— ܛܘܟܢܘܬܐ — ܦܝܓܐ — ܩܘܕܢܐ — ܚܟܝܡܘܬܐ — ܡܠܟܘܬܐ —
ܠܛܘܪܢܐ — ܫܘܒܚܐ — ܐܟܪܙܘܬܐ — ܦܠܝܓܘ — ܡܪܟܒܢܐ —
ܡܦܩܬܐ — ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ — ܡܠܟ — ܐܢܐ*

LECTIO 18.

De genere Nominum.

87. — Genus determinatur ex significatione aut ex terminatione.

88. — *Significatione* sunt generis masculini: a) nomina virorum vel marem significantia et virilium officiorum; b) montium; c) fluviorum; d) populorum; e) mensium.

89. — *Terminatione* communiter masculina sunt quae in statu absoluto in litteram radicalem aut in statu emphatico in ܐ— desinunt: ܩܛܘܠ *occisor*; ܥܠܡܐ *saeculum*.

90. — *Significatione* sunt generis feminini; a) nomina mulierum vel feminam significantia et officiorum muliebrium; b) vestium; c) urbium; d) regionum; e) insularum; f) membrorum corporis, inprimis geminorum.

91. — *Terminatione* feminina sunt quae in statu absoluto in ܐ─, ܘ─, ܝ─ (perraro ܝ─) aut in statu emphatico in desinentias respondentes, ܬܐ, ܘܬܐ─, ܝܬܐ─ exeunt: ܡܰܠܟܽܘ (st. abs.), ܡܰܠܟܽܘܬܳܐ (st. emph.) *regnum*, etc.

92. — Communia sunt nomina quorumdam animalium, litterarum alphabeti, numeralia a 20 ad 100 inclusive, et alia quaedam e Lexicis definienda: ܥܰܟܽܘܒܺܝ *aranea*; ܬܠܳܬܺܝܢ *triginta*; ܙܰܒܢܳܐ *tempus*, etc.

93. — *Adnot.* — 1) Multa sunt nomina feminina quae in statu emphatico nullam terminationem peculiarem vel desinentiam masculinis propriam ostendunt: ܬܗܽܘܡ *abyssus*; ܙܰܒܢܳܐ *tempus*.

2) Nomina graeca genus originarium ut plurimum servant, quacumque terminatione donentur, neutris per desinentiam masculinam generatim expressis: ܐܰܓܪܳܘܣ ἀγρός (m.); ܐܶܣܛܽܘܠܺܐ στολή (f.), etc.

3) Feminina sive substantiva sive adjectiva saepe e masculinis enascuntur, addita terminatione respectiva: ܡܰܠܟܳܐ *rex* — ܡܰܠܟܬܳܐ *regina*; ܛܳܒܳܐ *bonus* — ܛܳܒܬܳܐ *bona*, etc.

EXERCITIUM.

Determinetur istorum nominum genus.

ܡܰܘܬܳܐ — ܡܰܪܝܰܡ — ܩܽܘܦܪܳܘܣ — ܢܺܝܟܳܘܣ — ܗܽܘܪܡܳܐ —
ܟܶܦܢܳܐ — ܐܶܪܢܳܐ — ܩܰܘܠܳܢܳܐ — ܟܰܠܒܬܳܐ — ܥܒܕ — ܥܒܕܬܐ —
ܥܒܕܽܘܬܳܐ — ܢܶܓܠܳܐ — ܡܶܢܬܳܐ — ܢܳܡܽܘܣܳܐ — ܢܰܦܫܳܐ — ܡܳܪܝ
— ܡܳܪܝܬܳܐ — ܟܰܦ — ܥܺܝܢ — ܥܶܩܬܳܐ — ܙܰܒܢܳܐ — ܢܶܥܡܺܝ
— ܟܢܶܫܡ — ܟܢܫܽܘܡܬܳܐ — ܐܰܠܦܳܝܢ — ܢܽܘܪ — ܢܽܘܪܬܳܐ —
ܦܶܠܛܳܐ — ܦܽܘܪܢܳܐ — ܦܺܝܠܺܝܛܽܘܣ※

LECTIO 19.

De statu absoluto.

94. — **Status absolutus** dicitur forma nominis simplicissima. Haec in masculinis est ipsa forma nuda; in femeninis ut plurimum forma aucta terminatione ܳܐ[1]. Status absolutus indeterminationem exprimit nominis: ܝܳܠܶܕ *genitor (quidam)*; ܝܳܠܕܳܐ *genitrix (quaedam)*.

95. — Pluralis fit per terminationes:

a) ܺܝܢ in masculinis: ܝܳܠܕܺܝܢ *genitores*.

b) ܳܢ in femeninis: ܝܳܠܕܳܢ *genitrices*.

96. — *Adnot.* — Status absolutus in Lingua syriaca paulatim obsolevit, locum cedens st. emphatico.

VOCABULARIUM.

ܐܰܝܟ	sicut	ܐܳܦ	etiam
ܐܰܠܳܗ	Deus	ܓܰܒܪܳܐ	vir
ܐܰܠܳܗܳܐ	„	ܗܰܝܟܠܳܐ	templum
ܐܰܠܶܦ	mille	ܗܳܠܶܝܢ	hi, hae
ܐܶܢ	si	ܚܰܕ	unus
ܐ݈ܢܳܫ	homo	ܝܰܘܡ	dies

[1] Cfr. terminationem femeninam ָה in Lingua hebraica.

ܠ	ad, in, coram	ܡܪܝܐ	Dominus
ܠܐ	non	ܩܕܝܫ	sanctus
ܠܚܡܐ	panis	ܫܢܬܐ	annus
ܡܒܪܟ	benedictus	ܫܦܝܪ	pulcher
ܡܕܝܢܬܐ	civitas	ܬܪܝܢ	duo
ܡܢ	ab, ex	ܬܪܬܝܢ	duae

EXERCITIUM.

ܡܒܪܟ ܢܗܘܐ[1] ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ[2]* — ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ*
— ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ ܩܕܝܫܐ ܐܘ ܡܠܟܬܐ* — ܐܠܦ ܫܢܝܢ ܐܝܟ ܝܘܡܐ
ܚܕ ܠܡܪܝܐ* — ܗܠܝܢ ܫܦܝܪܢ* — ܬܪܝܢ ܡܠܟܝܢ ܣܠܩܘ[3]
ܠܡܕܝܢܬܐ* — ܠܚܡܐ ܡܒܪܟܐ ܒܫܡܝܐ* — ܗܠܝܢ ܫܦܝܪܢ* —
ܠܐܠܗܐ ܠܐ ܐܢܫ ܡܫܟܚ ܚܙܐ[4]* — ܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ ܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢ[5]
ܐܠܗܐ ܘܡܘܡܬܗ[6]* — ܠܡܪܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ*

---

[1] *Sit.* — [2] *Israel (gen.).* — [3] *ascenderunt.* — [4] *vidit.* — [5] *mutantur.*
[6] *iuramentum eius.*

LECTIO 20.

De statu emphatico.

97. — **Status emphaticus** — qui proprius est Linguae aramaicae — constituitur per specialem terminationem, formae simplici nominis adnexam, cum valore articuli determinativi. At primigenius determinationis sensus ut plurimum evanuit, et nomina in statu emphatico significationem tum *determinatam* tum *indeterminatam* induunt: ܓܒܪܐ *vir* (ἀνήρ aut ὁ ἀνήρ).

98. — Status emphaticus **praedominans est** et uti forma nominum originaria universim jam consideratur. Ejus communiores desinentiae sunt:

Sing.	pro masculinis ܐ̱[1]: ܡܠܟܐ	*rex.*
	pro femininis ܬܐ: ܡܠܟܬܐ	*regina.*
Plur.	pro masculinis ܐ̈: ܡܠܟܐ̈	*reges.*
	pro femininis ܬܐ̈: ܡܠܟܬܐ̈	*reginae.*

99. — *Adnot.* — 1) Multa inveniuntur nomina masculina quae in plurali terminationem femininam usurpant et vicissim: ܝܘܡܐ (m.) *dies* = ܝܘܡܬܐ̈; ܚܛܬܐ (f.) *frumentum* = ܚܛ̈ܐ, etc.

2) Mutationes quas nomina subeunt ab statu absoluto ad emphaticum transeundo, juxta regulas generales (75—79) fiunt: ܡܠܟܐ (pro ܡܠܟܐ) a ܡܠܟ (pro ܡܠܟ) *rex*; ܥܓܠܬܐ (pro ܥܓܠܬܐ) a ܥܓܠܐ *vitula*, etc.

EXERCITIUM.

Efformetur tum status emphaticus tum plurale respectivum horum nominum.

a) *masculina.*

ܥܒܪ — ܛܠܐ — ܟܣ — ܥܡ — ܪܫ — ܐܠܗ — ܬܘܪ

— ܠܚܡ — ܓܒܪ — ܩܛܠ — ܢܗܪ — ܢܘܗܪ — ܡܛܠ ※

[1] Animadverte eamdem esse in sing. terminationem masc. emph. ac fem. absolutam. At paucis in nominibus uterque datur status.

b) *feminina.*

— ܦܬܐ — ܟܠܘܠܐ — ܟܢܦܐ — ܡܕܝܢܬܐ — ܐܠܦܐ — ܡܥܠܬܐ —
— ܦܪܣܬܐ — ܪܓܠܐ — ܡܘܡܬܐ — ܢܦܫܐ — ܟܪܟܐ — ܪܘܚܐ —
ܩܝܣܬܐ※

LECTIO 21.

De quibusdam nominibus quae plurale emphaticum peculiariter efformant.

A) Masculina.

100. — Nomina desinentia in ܝܐ — paucis exceptis — in plurali hanc terminationem servant (=ܝܐ̈)[1] vel illam in ܘܬܐ̈ convertunt: ܓܕܝܐ *haedus*=ܓܕܝܐ̈; ܐܣܝܐ *medicus*=ܐܣܘܬܐ̈, etc.[2]

101. — Plurale emphaticum in ܢܐ̈ — ut ex ܡܫܚܐ *oleum*, pl. ܡܫܚܢܐ̈ — ostendunt sequentia:

ܐܒܐ*[3]	fructus	ܥܡܪܐ	lana
ܣܡܐ	medicamen	ܒܣܪܐ*	caro
ܒܣܡܐ*	aroma	ܓܢܣܐ*	genus
ܪܝܚܐ	odor	ܚܝܠܬܢܐ	potens
ܚܡܪܐ*	vinum	ܟܗܢܐ*	sacerdos
ܓܘܢܐ*	color	ܪܒܐ[4]	praeceptor

---

[1] Haec erat in origine desinentia propria st. emphatici (=*aiiô* ex *aiaiiô*) quae in quibusdam nominibus, ut ܒܢܝܐ̈ *filii*, ܫܢܝܐ̈ *anni*, et in radicibus tertiae *infirmae* adhuc servata est.

[2] Mutatio vocalium diversimode evenit juxta diversos nominum typos de quibus infra in Lect. 54 et sqs.

[3] Asterisco notata plurale etiam regulare habent.

[4] Plur. etiam ܪܒܘܢܐ̈. Sed ܪܘܪܒܢܐ̈ *magnates.*

B) Feminina.

102. — Nomina desinentia in ܬܳܐ—, ܝܬܳܐ—, ܘܬܳܐ—, plurale respective habent in ܬ̈ܳܐ—, ܝ̈ܳܬܳܐ, ܘ̈ܳܬܳܐ. Ex. gr.: ܡܢܳܬܳܐ *pars*=ܡܢܰܘ̈ܳܬܳܐ; ܛܠܺܝܬܳܐ *puella*=ܛܠܺܝ̈ܳܬܳܐ; ܡܰܠܟܽܘܬܳܐ *regnum*=ܡܰܠܟܘ̈ܳܬܳܐ.

103. — Perplura nomina feminina in plurali terminatione emphatica ipsis propria privantur et viceversa: ܐܶܣܬܳܐ *paries*=ܐܶܣ̈ܶܐ; ܫܳܥܬܳܐ *hora*=ܫܳܥ̈ܶܐ; sed ܐܰܪܥܳܐ *terra*=ܐܰܪ̈ܥܳܬܳܐ, etc.

104. — Multa alia cum desinentia masculina in singulari, plurale ad instar masculinorum efformant vel terminationes assumunt utriusque generis: ܒܽܘܪܟܳܐ *genu*=ܒܽܘܪ̈ܟܶܐ; ܓܶܦܳܐ *ala*=ܓܶܦ̈ܶܐ et ܓܶܦ̈ܳܬܳܐ, etc.

105. — In quibusdam nominibus ܬ *desinentiae emphaticae* ita tractatur ac si ad radicem pertineret; in aliis vero ܬ radicale ut terminatio emphatica consideratur. Ita ܚܶܡܬܳܐ *ira*=ܚܶܡ̈ܳܬܳܐ (pro ܚܶܡ̈ܡܳܬܳܐ); e contra ܐܶܫܬܳܐ *fundus*=ܐܶܫ̈ܬܳܬܳܐ (e rad. ܫܬܐ), etc.

106. — *Adnot.* — Nomina graecae originis plurale diversimode formant:

a) quae desinunt in ܐ—, pluralia communiter fiunt more Syrorum: ܛܶܟܢܳܐ τέχνη=ܛܶܟ̈ܢܶܐ; ܡܽܘܕܝܳܐ μόδιος=ܡܽܘܕܝ̈ܳܬܳܐ.

b) desinentiae plurales οι, αι, εις, α, ας, convertuntur respective in ܘ—, ܐ—, ܝܣ—, ܐ—, ܣ— (ܐܣ— vel ܘܣ—): σύνοδοι=ܣܽܘܢܳܗ̈ܕܽܘ; διαθῆκαι=ܕܝܰܬ̈ܺܝܩܶܐ; τάξεις=ܛܰܟ̈ܣܺܝܣ; εὐαγγέλια=ܐܶܘܰܢܓܶܠ̈ܝܳܐ; οὐσίας=ܐܽܘܣ̈ܺܝܰܣ.

c) terminationem ܛܳܐ— vel ܛܰܐ retinent plura nomina quorum singulare exit in ܐ—: ܕܽܘܓܡܰܛܳܐ δόγματα, a ܕܽܘܓܡܰܐ.

EXERCITIUM.

Plurale formetur nominum subsequentium.

ܣܰܥܪܬܳܐ — ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ — ܚܶܡܬܳܐ — ܡܰܪܓܳܢܺܝܬܳܐ — ܪܽܘܚܳܐ — ܚܶܣܪܳܐ — ܓܶܦܳܐ — ܣܰܗܕܳܐ — ܐܪܙܳܐ — ܡܢܳܬܳܐ — ܦܶܬܓܳܡܳܐ — ܐܶܫܬܳܐ — ܪܶܓܠܳܐ — ܚܰܪܬܳܐ — ܦܰܬܳܐ — ܐܶܓܪܳܐ — ܣܰܗܡܳܐ — ܚܰܪܽܘܬܳܐ —

ܣܦܠܐ — ܐܣܝܬܐ — ܩܘܡܬܐ — ܣܒܠܬܐ — ܓܘܢܐ — ܡܣܬܒܪܢܘܬܐ
— ܦܬܬܐ — ܐܪܡܠܬܐ — ܙܒܢܐ — ܦܪܣܬܐ — ܐܒܐ — ܡܢܬܐ —
※(pl. λέξεις) ܠܟܣܝܣ — (κλίμα) ܩܠܝܡܐ — (κλήρικος) ܩܠܝܪܝܩܐ

LECTIO 22.

De statu constructo.

107. — Relatio genitivi exprimitur per contractionem quamdam nominis regentis, qua nomini recto arctissime conjungatur et quasi in unicam vocem coalescat, hoc altero intacto manente. Talis nominis regentis status vocatur **constructus**. Contractio nominum in statu constructo efficit ut nomen regens: a) accentum amittat — b) apocopetur dempta[1] aut mutata terminatione — c) vocales ipsius plerumque corripiantur.

108. — *Forma* nominum *apocopata* enascitur:

a) pro masculinis { Sing. = *per elisionem terminationis* ܐ[2].
Plur. = *per mutationem desinentiae in* ܝ.

b) pro femininis { Sing. = *per contractionem terminationis* ܬܐ, ܘܬܐ, ܝܬܐ *in* ܬ, ܘܬ, ܝܬ (vel ܝܬ).
Plur. = *per contractionem desinentiae* ܬܐ *in* ܬ.

---

[1] Licet forma nominum contracta tum status absoluti tum status constructi et tempore et re prior sit formâ emphaticâ, propter usum tamen istius in Lingua syriaca praedominantem, mos invaluit apud Grammaticos illam ut secundariam habere atque a st. emphatico constanter deducere.

[2] Ex quo fit ut nomen redeat ad formam st. absoluti. Nomina vero tum masculina pluralia tum femenina in utroque numero, vocales servant st. absoluti respectivi, cui terminationem constructam tantum adnectunt. Regulae igitur inferius tradendae pro contractione nominum in st. constructo valent simul pro statu absoluto.

109. — Nomina quae vocales *immutabiles* habent, has servant in statu constructo; caetera vero illas modificant juxta diversas *nominum classes* ad quas pertinent (de quibus in Lect. 54 et sqs.).

EXEMPLA.

St. abs.		St. emph.	St. constr.	Versio
Masc. sg.	ܛܘܪ	ܛܘܪܐ	ܛܘܪ ܐܠܗܐ	*mons Dei*
pl.	ܛܘܪܝܢ	ܛܘܪ̈ܐ	ܛܘܪ̈ܝ ܐܠܗܐ	*montes Dei*
sg.	ܟܬܒ	ܟܬܒܐ	ܟܬܒ ܡܠܟܐ	*liber regis*
pl.	ܟܬܒܝܢ	ܟܬܒ̈ܐ	ܟܬܒ̈ܝ ܡܠܟܐ	*libri regis*
sg.	ܪܓܠ	ܪܓܠܐ	ܪܓܠ ܐܢܫܐ	*pes hominis*
pl.	ܪ̈ܓܠܝܢ	ܪ̈ܓܠܐ	ܪ̈ܓܠܝ ܐܢܫܐ	*pedes hominis*
Fem. sg.	ܒܬܘܠܐ	ܒܬܘܠܬܐ	ܒܬܘܠܬ ܨܗܝܘܢ	*virgo Sion*
pl.	ܒܬܘ̈ܠܢ	ܒܬܘ̈ܠܬܐ	ܒܬܘ̈ܠܬ ܨܗܝܘܢ	*virgines Sion*
sg.	ܕܡܘ	ܕܡܘܬܐ	ܕܡܘܬ ܪܝܫܐ	*effigies principis*
pl.	ܕܡܘ̈ܬܢ	ܕܡܘ̈ܬܐ	ܕܡܘ̈ܬ ܪܝܫܐ	*effigies* (pl.) *principis*
sg.	ܒܪܝܐ	ܒܪܝܬܐ	ܒܪܝܬ ܥܠܡܐ	*creatura mundi*
pl.	ܒܪ̈ܝܢ	ܒܪ̈ܝܬܐ	ܒܪ̈ܝܬ ܥܠܡܐ	*creaturae mundi*

Adnotanda.

110. — Nomina pluralia in ̈ܐ desinentia, ܝ contrahunt cum terminatione ̈ܝ st. constructi: ܫܢ̈ܝܐ *anni* = ܫܢ̈ܝ (non ܫܢ̈ܝܝ). — Excipiuntur participia et adjectiva ex radicibus *tertiae* ܝ: ܕܟ̈ܝܐ *puri* = ܕܟ̈ܝܝ. Haec in st. cons. sing. exeunt in ܐ vel ܝ: ܩܫܝܐ *durus* = ܩܫܐ; ܡܓܠܝܐ *revelatus* = ܡܓܠܝ (cfr. Lect. 55).

111. — **Status constructus** nominum in Lingua syriaca parum jam usurpatur. Relatio genitivi potissimum exprimitur mediante particula ܕ nomini recto praeposita. Ex. gr.: ܛܘܪܐ ܕܐܠܗܐ loco ܛܘܪ ܐܠܗܐ *mons Dei.*

VOCABULARIUM.

ܐܒܐ	pater	ܡܠܐܟܐ	angelus
ܐܘ	aut, vel	ܡܠܟܘܬܐ	regnum
ܐܪܥܐ	terra	ܡܫܝܚܐ	Christus
(praefix.) ܒ	in	ܢܫܐ	mulieres
ܒܪܐ	filius	ܟܣܦܐ	argentum
ܒܢܝܐ	filii	ܥܠ	super
ܒܪܐ	creavit	ܩܘܕܫܐ	sanctitas
ܕܗܒܐ	aurum	ܪܘܚܐ	spiritus
(praefix.) ܘ	et	ܪܫܐ	caput, initium
ܛܒܐ	bonum	ܫܠܝܚܐ	apostolus
ܝܕ	manus	ܫܠܡܐ	pax, salus
ܟܗܢܐ	sacerdos	ܫܡܐ	nomen
(praefix.) ܠ	*praep. acc. et dativi*	ܫܡܝܐ	coelum, coeli *(pl.)*
ܡܘܬܐ	mors		

EXERCITIUM.

ܒܪܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܘ[1] ܫܡܝܐ ܘܠܘ[1] ܐܪܥܐ* — ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ
ܒܝܬ ܒܢܝܐ ܐܢܘܢ[2]* — ܡܩܒܠܝܢ[3] ܠܛܒܬܐ ܡܢ ܝܕ ܐܠܗܐ* —

[1] *Praep. accusativi.* — [2] *sunt.* — [3] *accipimus.*

ܘܐܡܪܝܢ[1] ܕܪܒ ܒܣܘܬܐ ܣܒܪ ܗܘ[2] ܡܘܬܐ܀ — ܘܐܬܚܙܝ[3] ܒܪܩܝܥܐ ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ܀ — ܐܝܟ ܒܚܠܡܐ. ܐܘ ܣܢܝܐ ܕܐܚܘܗܝ ܒܝܕ[4] ܝܘܡܐ ܡܩܛܠܐ܀ — ܣܗܕܘ ܕܐܝܬܐ ܕܪܫܐ ܕܢܦܩܐ ܥܦܪܐ܀ — ܕܝܠܗ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܩܛܠܐ ܡܩܛܠܐ܀ — ܐܝܬܘ ܠܝ[5] ܡܐܢܐ ܕܕܗܒܐ ܐܘ ܕܣܐܡܐ ܐܘ ܕܢܚܫܐ ܐܘ ܕܦܪܙܠܐ ܐܘ ܕܩܝܣܐ܀ — ܥܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܥܠ ܕܝܠܐ ܕܡܫܝܚܐ܀ — ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ܀

LECTIO 23.

De Adjectivis deque comparationis gradibus.

112. — Adjectiva quoad formam et flexionem cum Substantivis conveniunt[6]: ܒܝܫ — ܒܝܫܐ *malus*; ܒܝܫܐ — ܒܝܫܬܐ *mala*. Pl. = ܒܝ̈ܫܝܢ — ܒܝ̈ܫܐ *mali*; ܒܝ̈ܫܢ — ܒܝ̈ܫܬܐ *malae*.

113. — Adjectiva *st. constructum* etiam admittunt: ܥܡܐ ܩܫܐ ܪܥܝܢܐ *populus durus mente*, i. e. *durae mentis*.

114. — Adjectivorum inopia, qua Lingua syriaca laborat, hisce praecipue modis suppletur:

a) per substantivum in genitivo, materiam aut qualitatem praeprimis indicante: ܡܐܢ̈ܐ ܕܕܗܒܐ *vasa auri*, i. e. *aurea*; ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *spiritus sanctitatis*, i. e. *sanctus*.

b) per substantivum absolute positum aut praepositione ornatum: ܐܢܐ ܕܝܢ ܒܣܪ ܐܢܐ *ego igitur caro sum*, i. e. *carnalis*; ܒܪܘܓܙܗ *in ira sua*, i. e. *iratus*.

---

[1] *et dicunt*. — [2] *est*. — [3] *et apparuit*. — [4] *per*. — [5] *afferte mihi*.

[6] Leves discrepantiae, quas hic illic in flexione ostendunt, suis quoque locis notantur.

c) per circumlocutionem quamdam ope nominum: ܒܪ *filius,* ܒܪܬ *filia,* ܒܥܠ *possessor,* ܡܪܐ *dominus,* ܪܫ *caput,* ܪܒ *magnus,* ܒܝܬ *domus* et alia hujusmodi: ܒܪ ܗܪܣܝܣ *filius haeresis,* i. e. *haereticus;* ܒܥܠ ܬܚܘܡܐ *possessor limitis,* i. e. *finitimus;* ܡܪܐ ܢܟܣܐ *dominus divitiarum,* i. e. *dives;* ܪܒ ܒܝܬܐ *maior domus,* i. e. *praepositus domus;* ܪܫ ܟܘܡܪܐ ὁ ἀρχιερεύς.

115. — **Comparativus** significatur, more Hebraeorum, praepositione ܡܢ *prae* (=*quam*) ante comparationis terminum posita[1]: ܚܟܝܡ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫܝܢ *sapiens prae omnibus,* i. e. *sapientior omnibus.* — Nonnumquam particula ܡܢ adverbiis ܝܬܝܪ *magis,* ܛܒ *valde,* ܣܓܝ *multum* roboratur: ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܝܗܒ ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܢܣܒ *beatus est qui dat multo magis quam qui recipit.*

116. — **Superlativus** diversimode exprimitur:

a) positivo in st. constructo, quem genitivus pl. nominis sequitur: ܫܦܠ ܐܢܫܝܢ *abjectissimus hominum.*

b) positivo in st. tum emphatico, tum constructo, cum plurali nominis praemissa particula ܒ vel ܕ. Ex. gr.: ܙܥܘܪܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ *minima in regibus,* i. e. *inter regias urbes;* ܫܦܝܪܬܐ ܒܢܫܐ *pulcherrima mulierum;* ܙܥܘܪܗܘܢ ܕܫܠܝܚܐ *minimus apostolorum.*

c) adjectis adverbiis ܝܬܝܪ, ܛܒ, ܣܓܝ. Ex. gr.: ܟܐܦܐ ܣܓܝ ܡܝܩܪܐ *lapis valde pretiosus,* i. e. *pretiosissimus.*

d) repetitione nominis in genitivo: ܡܠܟ ܡܠܟܐ *rex regum,* i. e. *potentissimus.*

e) geminatione adjectivi pro adverbiis: ܒܝܫ ܒܝܫ *valde malum*=*pessime.*

---

[1] In Bibliis ex graeco translatis loco ܡܢ occurrit interdum particula ܐܘ (ex ἤ) cum significatione comparativa, ex gr.: ܠܐܪܥܐ ܕܣܕܘܡ ܬܗܘܐ ܢܝܚ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܐܘ ܠܟܝ *terrae Sodomorum remissius erit in die judicii quam tibi (Capharnaum).*

VOCABULARIUM.

ܐܚܪܢܐ	alius	ܛܒܐ	bonus
ܐܢܬ	tu	ܛܝܒܘܬܐ	gratia
ܐܬܐ	venit	ܥܬܝܪܐ	dives
ܒܣܪܐ	caro	ܡܕܒܚܐ	altare
ܓܘܫܡܐ	corpus	ܡܛܠ ܕ	quia
ܓܝܪ	enim, quidem	ܡܣܟܢܐ	pauper
(suff.) ܗ	ejus	ܡܪܝܐ	Dominus
ܗܐ	ecce	ܢܘܗܪܐ	lumen
ܙܥܘܪܐ	parvus	ܣܓܝܐܐ	multus, magnus
ܚܝܐ	vivus	ܨܠܡܐ	imago
ܚܝܘܬܐ	animal	ܪܒܐ	magnus
ܚܟܝܡܐ	sapiens	ܫܥܬܐ	hora

EXERCITIUM.

ܘܚܝܘܬܐ ܚܙܝܬ ܗܘܬ ܡܢ ܩܕܡܝܗ ܚܝܘܬܐ ܕܪܒܬܐ܀ — ܗܝ ܗܝ ܗܝ
ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܠܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܒܥܠܝܬܐ. ܡܛܠ ܕܥܬܝܕܐ ܫܥܬܐ ܐܬܐ
ܐܒܝܕܢ܀ — ܛܒ ܗܘ[1] ܓܝܪ ܡܣܟܢܐ ܕܚܝ ܘܡܚܝܠ ܒܓܘܫܡܗ ܡܢ
ܥܬܝܪ ܕܟܐܒ ܒܒܣܪܗ܀ — ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܚܙܐ ܗܘܝܬ[2]. ܘܗܐ ܨܠܡܐ ܚܕ
ܪܒܐ ܕܛܒ ܙܝܘܗ ܝܬܝܪ܀ — ܫܠܡ ܠܟܝ ܡܠܝܬ ܛܝܒܘܬܐ. ܡܪܝܐ ܥܡܟܝ[3].
ܕܢܚܬ ܒܝܩܪܐ܀ — ܐܪܒܥ ܐܝܬ[4] ܕܙܥܘܪܢ ܒܐܪܥܐ. ܘܗܢܝܢ[4] ܚܟܝܡܢ ܡܢ
ܚܟܝܡܐ: ܫܘܫܡܢܐ ܘܛܦܣܐ ܘܩܡܨܐ ܘܐܩܘܒܝܬܐ܀ — ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܐܠܗܡ ܦܪܨܘܦܝܗܘܢ[5] ܕܓܒܝܐ܀ — ܘܐܚܪܢܐ ܡܠܐܟܐ ܐܬܐ ܘܩܡ[6] ܥܠ
ܡܕܒܚܐ. ܘܐܝܬ ܠܗ[7] ܦܝܪܡܐ ܕܕܗܒܐ܀ — ܟܠ ܡܘܗܒܬܐ ܛܒܬܐ
ܘܡܫܡܠܝܬܐ ܡܢ ܠܥܠ ܢܚܬܐ[8] ܡܢ ܐܒܐ ܕܢܘܗܪܐ܀ — ܣܓܝܐܐ
ܐܢܘܢ[4] ܓܝܪ ܩܪܝܐ. ܘܙܥܘܪܝܢ ܓܒܝܐ܀ — ܐܠܗܐ ܗܘ[1] ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ
ܘܡܪܐ ܕܡܪܘܬܐ[9]܀

---

[1] *est.* — [2] *aspiciebas.* — [3] *tecum.* — [4] *sunt.* — [5] *fulgidiores erunt vultus electorum.* — [6] *et stetit.* — [7] *et habebat.* — [8] *descendens.* — [9] pl. irr. ex ܡܪܐ.

LECTIO 24.

De particulis ܒ, ܕ, ܘ, ܠ *et* ܡܢ.

117. — Particulae inseparabiles ܒ *in, cum,* ܕ *qui, quae, quod,* ܘ *et,* ܠ *ad, in, versus* (vox memorialis ܒܕܘܠ) vocabulis praefiguntur:

a) *absque vocali*, si prima vocis consonans vocali jam ornetur: ܒܥܝܢܐ *in oculo*; ܠܥܠܡܝܢ *in saecula.*

b) *cum vocali* ـَ [1], *rarius* ـِ [2], si prima littera vocali careat vel vocalem habeat a subsequenti ܐ mutuatam (36 *b*): ܘܫܡܐ *et nomen*; ܒܐܫܛܪܐ *in chirographo*; ܕܫܐܠ *qui petit.*

c) duabus vel pluribus accedentibus, unaquaeque respectum habet sequentis consonantis: ܕܒܫܡܝܐ (ܕ + ܒ + ܫܡܝܐ) *qui in coelis.*

d) ante ܐ vocali instructum vel ܝ, istorum vocales attrahunt[3]: ܠܐܒܐ *ad patrem* (ex ܠ + ܐܒܐ); ܒܝܕܥܬܐ *in scientia* (ex ܒ + ܝܕܥܬܐ). — Excipitur casus in quo binae vel plures ante ܐ occurrant: ܠܕܐܡܪ *ei qui dicit* (ex ܠ + ܕ + ܐܡܪ).

118. — Praepositio ܡܢ plerumque separatim, saepe tamen vocibus praefixa invenitur cum assimilatione litterae ܢ: ܡܫܠܝܐ (pro ܡܢ ܫܠܝܐ) *subito*; ܡܟܝܠ (pro ܡܢ ܟܝܠ) *nunc.*

119. — *Adnot.* — Nomina ܝܫܘܥ (penes Nestorianos ܝܫܘܥ) *Iesus,* ܝܗܘܕܝܐ *Iudaeus,* ܪܗܘܡܝܐ *Romanus* cum praefixis ܒܕܘܠ proferuntur apud Orientales: ܠܝܫܘܥ *ad Iesum,* ܠܝܗܘܕܝܐ *ad Iudaeos,* ܠܪܗܘܡܝܐ *ad Romanos.*

---

[1] Quae vocalis originaria fuit particulis ܘ et ܠ, et deinde etiam ad ܒ transivit, licet istius forma primigenia ܒܝ fuisse censeatur. Relativum ܕ ex forma antiquiori ܕܝ procedit (cfr. 152, nota).

[2] Hoc praesertim contingit in vocibus quae exordiuntur ab ܐ adventitio, quodque occultatur propriam vocalem ad praefixum transferendo (81).

[3] Hoc tamen non valet pro Syris Orientalibus.

VOCABULARIUM.

ܐܡܰܪ	dixit	ܠܺܝ	mihi
ܐܶܡܪܳܐ	agnus	ܡܶܟܳܐ	hinc
ܒܰܝܬܳܐ	domus	ܢܳܡܽܘܣܳܐ	lex
ܒܪܺܝܬܳܐ	creatura	ܣܰܒܪܳܐ	spes
ܓܰܘ	medium	ܥܕܰܡܳܐ	usque
ܕܶܝܢ	igitur	ܥܰܡ	cum
ܗܘܳܐ	fuit	ܥܳܢܳܐ	grex, pecus
ܚܰܝܶܐ	vita	ܦܽܘܩܕܳܢܳܐ	praeceptum
ܝܰܡܳܐ	mare	ܪܳܥܝܳܐ	pastor
ܠܶܒܳܐ	cor	ܫܽܘܒܚܳܐ	gloria, laus

EXERCITIUM.

ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܒܡܪܘܡܐ. ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܫܠܡܐ ܘܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ※ — ܠܐ ܢܛܪܘ ܗܘܘ[1] ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܠܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ※ — ܕܝܠܟ[2] ܡܪܝܐ ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܕܒܝܢܬܗܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܪܩܝܥܐ※ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ[3] ܠܐ ܬܥܒܪܘܢ[4] ܡܢ ܒܝܬܐ ܠܒܝܬܐ※ — ܪܥܝܐ ܛܒܐ ܕܡܢ ܓܘ ܥܢܐ ܐܡܪܐ ܣܒܠܗ ܠܗ. ܦܬܚ[5] ܠܝ ܬܪܥܐ※ — ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܚܕ ܡܢ ܝܘܡܬܐ ܗܠܝܢ ܢܦܩܘ. ܥܡܗ ܒܡܫܒܚܢܘܬܐ※ — ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܐܝܣܪܝܠ ܘܠܬܪܝ̈ܨܝ ܠܒܐ※ — ܘܒܬܪܟܢ ܐܬܠܟ[6] ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܚܝܐ※ — ܢܗܘܐ[7] ܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܡܒܪܟ ܡܟܝܠ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ※ — ܠܐ ܐܬܝܐ[8] ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܒܢܛܘܪܬܐ※ — ܒܝܬܗ ܕܐܒܝ[9] ܬܪܥܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܝܬܗ ܠܥܠܡ※ — ܡܢ ܕܠܐ ܥܐܠ[10] ܡܢ ܬܪܥܐ ܠܥܢܐ ܕܥܢܐ ܓܢܒܐ[11] ܗܘ ܘܓܝܣܐ※ — ܘܨܠܒܘܗ[12] ܠܗ ܥܡ ܬܪܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܚܕ ܡܟܐ ܘܚܕ ܡܟܐ. ܘܠܝܫܘܥ ܒܡܨܥܬܐ※

---

[1] *non custodierunt.* — [2] *tua est.* — [3] *eis.* — [4] *nolite transire.* — [5] *aperi.* — [6] *dabo.* — [7] *sit.* — [8] *venit.* — [9] *i. e. Dei.* — [10] *qui non intrat.* — [11] *fur est.* — [12] supple: *crucifixerunt.*

CAPUT II.

De Pronominibus.

LECTIO 25.

De Pronomine personali.

120. — Pronomen personale apparet:

a) sub forma *absoluta*
b) sub forma *enclitica*
c) sub forma *suffixorum.*

121. — Formae absolutae pronominis personalis indicant subjectum in nominativo seu nominativum ejusdem pronominis constituunt, ut sequitur:

Singularis			Pluralis		
1. c.	ܐܶܢܳܐ	*ego*	1. c.	ܚܢܰܢ, ܐܶܢܰܚܢܰܢ[2]	*nos*
2. m.	ܐܰܢ̱ܬ	*tu*	2. m.	ܐܰܢ̱ܬܽܘܢ	*vos*
2. f.	ܐܰܢ̱ܬܝ	*tu*	2. f.	ܐܰܢ̱ܬܶܝܢ	*vos*
3. m.	ܗܽܘ̣[1]	*ille*	3. m.	ܗܶܢܽܘܢ	*illi*
3. f.	ܗܺܝ̣	*illa*	3. f.	ܗܶܢܶܝܢ	*illae*

122. — *Adnot.* — 1) ܝ finale 2. s. f. silet in pronuntiatione (76, *d*).

2) Pronomina personalia saepe verbum substantivum implicite continent: ܚܢܰܢ ܥܰܒ̈ܕܰܝܟ *nos (sumus) servi tui.*

---

[1] Nota hujusmodi puncta quibus afficiuntur formae tertiae pers. quaeque numquam fere ommittuntur, etiam in textibus vocalisatis. Orientales: ܗ̣ܘ, ܗ̣ܝ.

[2] Originarie ܐܢܰܚܢܳܢ. Neutra tamen forma occurrit in Litteratura syriaca; raro tantum ܐܢܰܚܢܰܢ ut vox bisyllaba.

3) Pronomen 3. pers. haud raro valorem induit simplicis articuli[1]: ܗܘ ܝܫܘܥ ὁ Ἰησοῦς.

4) Animadverte constructionem: ܗܘ ܒܗ ܗܘ *idem*; ܗܝ ܒܗ ܗܝ *eadem*, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܝܟܐ	ubi	ܠܗ	ei
ܐܢܬܬܐ	mulier	ܡܝܐ	aqua, aquae (pl.)
ܒܥܠܐ	maritus	ܐܝܟܢܐ	quomodo
ܓܢܣܐ	genus	ܡܪܝ[2]	dominus meus
ܕܘܟܬܐ	locus	ܡܫܡܫܢܐ	minister
ܚܝܠܬܢܐ	fortis	ܢܘܗܪܐ	lux
ܚܫܘܟܐ	tenebrae	ܩܪܐ	vocavit
ܟܪܝܗܐ	infirmus	ܣܟܠܐ	stultus

EXERCITIUM.

ܗܘܠܟܘܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܕܡܫܝܚܐ܀ — ܐܢܐ ܐܗܘܐ[3] ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܘܗܘ ܢܗܘܐ[4] ܠܝ ܠܒܪܐ܀ — ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟܐ ܐܝܬ ܐܢܬ ܐܕܡ܀ — ܣܓܝ ܣܟܠܐ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܕܝ ܚܫܘܟܐ ܒܡܫܡܫܢܐ. ܣܓܝ ܟܪܝܗܐ ܘܐܝܬܝܟܘܢ ܚܝܠܬܢܐ܀ — ܡܢܐ ܓܢܣܐ ܚܕܐ[5] ܐܢܬܝ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܠܒܥܠܐ ܬܚܝܢ[6]܀ — ܗܢܘܢ ܕܝ ܢܦܩܘ[7] ܘܐܟܪܙܘ[7] ܒܟܠ ܕܘܟܐ܀ — ܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ: ܐܠܐ ܕܢܣܗܕ[8] ܥܠ ܢܘܗܪܐ܀ — ܘܗܘ ܢܘܗܪܐ ܒܚܫܘܟܐ ܡܢܗܪ[9]܀ — ܗܘ ܕܝ ܟܪܝܗܐ ܡܪܝ ܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ[10] ܗܘܐ[10] ܒܓܢܣܗ ܫܪܝܪܐ܀ — ܗܢܝܢ ܓܝܪ ܗܠܝܢ ܕܐܟܬܘܒ[11] ܠܟܘܢ[11] ܠܐ ܣܟܠܐ ܠܝ܀ — ܡܫܡܫܢܐ ܕܝ ܝܕܥܝܢ[12] ܗܘܘ[12]. ܕܗܢܘܢ ܡܠܘ[13] ܐܢܘܢ ܠܡܝܐ܀

---

[1] Tunc formae pl. ܗܢܘܢ, ܗܢܝܢ mutantur in ܐܢܘܢ, ܐܢܝܢ.

[2] vel «*domine (mi)*» in vocativo. Saepe applicatur, tamquam titulus dignitatis, viris ecclesiasticis aut sanctis = *beatus, sanctus.*

[3] *ero.* — [4] *erit.* — [5] *scis.* — [6] *salvum facies.* — [7] *abierunt et praedicarunt.* — [8] *ut testimonium daret.* — [9] *lucet.* — [10] *fuit.* — [11] *scribere vobis.* — [12] *sciebant.* — [13] *hauserant.*

LECTIO 26.

De Pronominis personalis forma enclitica.

123. — Pronomina personalia participiis et adjectivis postposita munere funguntur verbi substantivi; et tunc formam breviorem induunt quae **enclitica** vocatur. Potest esse *separata* vel *adnexa*, uti ex sequenti schemate apparet:

	SINGULARIS		PLURALIS	
	separata	connexa	separata	connexa
1. m.	ܐܢܐ	ܢܐ	ܚܢܢ	ܢܢ
f.	ܐܢܐ	—	ܚܢܢ	—
2. m.	ܐܢܬ	ܬ	ܐܢܬܘܢ	ܬܘܢ
f.	ܐܢܬܝ	ܬܝ	ܐܢܬܝܢ	ܬܝܢ
3. m.	[1]ܗܘ	—	ܐܢܘܢ	—
f.	[1]ܗܝ	—	ܐܢܝܢ	—

EXEMPLA.

Participium = ܩܛܠ *occidens*

Sing. 1.	m.	ܩܛܠ ܐܢܐ vel ܩܛܠܢܐ (ܩܛܠܢ)	*occidens sum*
	f.	ܩܛܠܐ ܐܢܐ —	*occidens sum*
2.	m.	ܩܛܠ ܐܢܬ vel ܩܛܠܬ	*occidens es*
	f.	ܩܛܠܐ ܐܢܬܝ vel ܩܛܠܬܝ (ܩܛܠܬ)	*occidens es*
3.	m.	[2]ܩܛܠ —	*occidens est*
	f.	[2]ܩܛܠܐ —	*occidens est*

[1] Vocalem propriam vocabulo praecedenti transferendo vel cum extrema ipsius vocali diversimode (ut infra) contrahendo.

[2] Tertia pers. tam masc. quam fem. non admittit in participiis — utique vero in adjectivis — formas encliticas.

Plur. 1.	m.	ܩܛܠܝܢ[1] ܚܢܢ	vel	ܩܛܠܝܢܢ	*occidentes sumus*
	f.	ܩܛܠܢ ܚܢܢ		—	*occidentes sumus*
2.	m.	ܩܛܠܝܢ ܐܢܬܘܢ	vel	ܩܛܠܝܢܬܘܢ	*occidentes estis*
	f.	ܩܛܠܢ ܐܢܬܝܢ	vel	ܩܛܠܢܬܝܢ	*occidentes estis*
3.	m.	ܩܛܠܝܢ		—	*occidentes sunt*
	f.	ܩܛܠܢ		—	*occidentes sunt*

Adjectivum = ܫܦܝܪ *pulcher*

Sing. 1.	m.	ܫܦܝܪ ܐܢܐ	vel	ܫܦܝܪܢܐ	*pulcher sum*
	f.	ܫܦܝܪܐ ܐܢܐ		—	*pulchra sum*
2.	m.	ܫܦܝܪ ܐܢܬ	vel	ܫܦܝܪܬ	*pulcher es*
	f.	ܫܦܝܪܐ ܐܢܬܝ	vel	ܫܦܝܪܬܝ	*pulchra es*
3.	m.	ܫܦܝܪ ܗܘ		—	*pulcher est*
	f.	ܫܦܝܪܐ ܗܝ		—	*pulchra est*
Plur. 1.	m.	ܫܦܝܪܝܢ[1] ܚܢܢ	vel	ܫܦܝܪܝܢܢ	*pulchri sumus*
	f.	ܫܦܝܪܢ ܚܢܢ		—	*pulchrae sumus*
2.	m.	ܫܦܝܪܝܢ ܐܢܬܘܢ	vel	ܫܦܝܪܝܢܬܘܢ	*pulchri estis*
	f.	ܫܦܝܪܢ ܐܢܬܝܢ	vel	ܫܦܝܪܢܬܝܢ	*pulchrae estis*
3.	m.	ܫܦܝܪܝܢ ܐܢܘܢ		—	*pulchri sunt*
	f.	ܫܦܝܪܢ ܐܢܝܢ		—	*pulchrae sunt*

---

[1] Pronuntiandum *qoṭlinán* et *šapirinán*, cum assimilatione scilicet ܢ finalis non secus ac in formis coniunctis. Idem valet pro formis subsequentibus 1. et 2. pers. pl.

Adnotanda.

124. — In formis contractis:

1) Terminatio ܐ: a) ante ܬ et ܬܘܢ excidit; — b) ante ܗܘ et ܗܝ fit *au* et *ôi*[1] respective. Ex. gr. ܫܦܝܪܬܝ (pro ܐܢܬܝ ܫܦܝܪܐ) *pulchra es*; ܗܢܘ ܗܘ (pro ܗܢܐ ܗܘ) *hic est.*

2) Terminatio ܐ: a) insequenti ܬ cum eo coalescit in ܝܬ; — b) insequenti vero ܗܘ remanet *eu*. Ex. gr. ܕܟܝܬ (ex ܕܟܐ + ܐܢܬ) *purus es*; ܕܟܐ ܗܘ *purus est.*

125. — Pronomen encliticum etiam substantivis aliisque vocabulis cum valore copulae adjicitur. Participiis conjunctum *praesens* vel *futurum* ejusdem verbi componit. ܒܪܐ ܗܘ *filius est*; ܩܛܠܢܐ *occido* vel *occidam*; ܐܢܐ ܐܢܐ *ego sum.*

126. — Locutiones „*ille est, illa est*“ exprimuntur per formas contractas ܗܘܝܘ (= ܗܘ ܗܘ), ܗܝܝ (= ܗܝ ܗܝ).

VOCABULARIUM.

ܐܘܪܚܐ	via	ܟܬܒܐ	inscriptio, liber
ܐܬܡܠ	heri	ܡܐ ܕ	id quod
ܒܟܝܐ	fletus	ܡܕܡ ܕ	„
ܕܚܠ	timens	ܡܗܝܡܢܐ	credens Deo, fidelis
ܕܝܢܐ	judex	ܡܠܬܐ	verbum
ܕܠܐ	absque	ܡܪܝܪܐ	amarus
ܗܟܝܠ	ergo	ܡܩܒܠ	accipiens
ܗܢܐ	hic	ܢܒܝܐ	propheta
ܚܘܝܐ	serpens	ܣܓܕ	adorans
ܚܝܠܐ	virtus, vis	ܨܒܝܢܐ	voluntas
ܝܕܥ	sciens	ܫܪܪܐ	veritas, firmitas

[1] Non vero apud Orientales, qui dicunt: ܗܢܘ ܗܘ, ܗܕܝ ܗܝ *hic est* (m.), *hic est* (f.).

EXERCITIUM.

ܝܘܡܐ ܕܒܥܘܬܐ ܝܘܡܐ ܗ̱ܘ ܗܘ ܡܪܢܐ. ܝܘܡܐ ܗ̱ܘ ܕܚܢܢܐ. ܝܘܡܐ
ܗ̱ܘ ܕܪܘܚܬܐ * — ܪܒܐ ܗ̱ܘ ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܬܡܠܐ ܡܢ ܕܝܠܢ * — ܡܢܐ
ܗܘܦܟܐ: ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝܟ. ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬܝ[1]. ܢܛܝܪܐ ܐܝܬܝܟ. ܘܐܡܪ ܠܐ * — ܡܢ
ܫܘܐܠܐ ܒܝܬܐ ܕܐܝܬܝܟ ܘܡܢ ܐܒܘܗܝ ܠܐ ܕܐܝܬܝܟ. ܒܡܪܬܐ ܙܐܥ[2] ܐܝܬܝܟ. ܘܡܢ
ܡܠܟܗ ܠܐ ܕܚܠ[2] ܐܝܬܝܟ * — ܐܘܪܚܐ ܕܥܒܪܐ ܐܚܝܕܐ ܗ̱ܘ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ
ܕܚܝܠܐ ܐܢܬܘܢ ܡܬܬܟܠܝܢ * — ܐܝ ܒܣܪܐ ܕܝܢ ܗ̱ܘ ܐܦ ܡܣܟܝܢܐ * —
ܐܝܬܝܟܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܡܫܒܚܘ ܕܠܐ ܬܒܥܘܢ ܐܝܬܝܟܘܢ. ܚܢܢ ܕܝܢ ܡܫܒܚܝܢ
ܚܢܢ ܠܡܪܐ ܕܬܒܥܘܢ ܚܢܢ * — ܡܦܩܝܢ ܐܢܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܘܡܠܝ ܐܢܘܢ *
ܘܐܡܪ ܒܗ ܡܠܐܟܐ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܓܒܪܝܐܝܠ ܕܩܐܡ[3] ܩܕܡ ܐܠܗܐ * —
ܕܢܦܠ ܒܚܝܠܐ ܥܡ ܐܢܫܐ ܗ̱ܘ. ܕܠܐ ܚܝܠܐ ܕܝܢ ܥܡ ܡܘܬܐ ܗ̱ܘ * — ܐܝ ܐܠܗܐ
ܐܠܗܐ ܗ̱ܘ. ܐܢܫܐ ܟܠ ܡܨܐ[4] ܕܢܟܣܝܘܗܝ * — ܐܝܬܝܟܘܢ ܐܢܬܘܢ ܢܘܗܪܗ
ܕܥܠܡܐ * — ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܬܡܠܝ ܘܝܘܡܢܐ ܗܘܝܘ ܘܠܥܠܡ *

LECTIO 27.

De Pronomine personali suffixo.

A) De suffixis in genere.

127. — Suffixa pronominalia dicuntur quaedam pronominis formae, quae nominibus, verbis et praepositionibus conjuncta, genitivum, accusativum variasque relationes, spectata significatione praepositionis, respective designant.

128. — En forma suffixorum simplicissima:

a) **nominis et praepositionum**: ܝ *mei, mihi*, etc.; ܟ (m.) ܟܝ (f.) *tui, tibi*, etc.; ܗ, ܗܝ (m.) ܗ̇ (f.) *sui, sibi, ejus, ei*, etc.;

---

[1] *sum.* — [2] *trepidas.* — [3] *qui adsto.* — [4] *potest.*

ܢ *nostri, nobis*, etc.; ܟ݁ܘܢ (m.) ܟ݁ܝܢ (f.) *vestri, vobis*, etc.; ܗܘܢ *illorum, illis*, etc.; ܗܝܢ *illarum, illis*, etc.

b) **verbi**: ܢܝ *me*; ܟ (m.) ܟܝ (f.) *te*; ܗ, ܝܗܝ *illum*; ܗ̇ *illam*; ܢ *nos*; ܟ݁ܘܢ (m.) ܟ݁ܝܢ (f.) *vos*; ܐܢܘܢ *illos*; ܐܢܝܢ *illas*.

B) De suffixis nominum.

129. — Genitivus pronominis personalis seu suffixa nominum vices gerunt *Pronominis possessivi*: ܐܒܝ *pater mei* seu *pater meus*.

130. — Suffixa: a) *quoad genus*, ad nomen regens referuntur, non ad nomen rectum cui adnectuntur — b) *quoad numerum*, nominis cui adnectuntur, alia dantur pro nominibus in singulari, alia vero pro nominibus in plurali — *c) quoad adjunctionem*, si nomen per vocalem exeat, nuda; sin autem per consonantem, mediante vocali auxiliari nectuntur. Quae omnia in subsequentibus tabellis satis liquent:

		NOMINIS SINGULARIS		NOMINIS PLURALIS	
Sing.	1. c.	ـܝ	*meus*	ـܝ̈	*mei*
	2. m.	ـܟ	*tuus*	ـܝ̈ܟ	*tui*
	2. f.	ـܟܝ		ـܝ̈ܟܝ	
	3. m.	ـܗ	*ejus*	ـܘ̈ܗܝ	*ejus*
	3. f.	ـܗ̇		ـܝ̈ܗ̇	
Plur.	1. c.	ـܢ	*noster*	ـܝ̈ܢ	*nostri*
	2. m.	ـܟ݁ܘܢ	*vester*	ـܝ̈ܟ݁ܘܢ	*vestri*
	2. f.	ـܟ݁ܝܢ		ـܝ̈ܟ݁ܝܢ	
	3. m.	ـܗܘܢ	*eorum*	ـܝ̈ܗܘܢ	*eorum*
	3. f.	ـܗܝܢ	*earum*	ـܝ̈ܗܝܢ	*earum*

EXEMPLUM.

Sing. ܕܝܢܐ *judicium* — st. cr. ܕܝܢ

Plur. ܕܝ̈ܢܐ *judicia* — st. cr. ܕܝ̈ܢܝ

	CUM SUFF. NOM. SINGULARIS		CUM SUFF. NOM. PLURALIS	
Sing. 1. c.	ܕܝܢܝ	*judicium meum*	ܕܝ̈ܢܝ	*judicia mea*
2. m.	ܕܝܢܟ	*judicium tuum*	ܕܝ̈ܢܝܟ	*judicia tua*
2. f.	ܕܝܢܟܝ		ܕܝ̈ܢܝܟܝ	
3. m.	ܕܝܢܗ	*judicium ejus*	ܕܝ̈ܢܘܗܝ	*judicia ejus*
3. f.	ܕܝܢܗ̇		ܕܝ̈ܢܝܗ̇	
Plur. 1. m.	ܕܝܢܢ	*judicium nostrum*	ܕܝ̈ܢܝܢ	*judicia nostra*
2. m.	ܕܝܢܟܘܢ	*judicium vestrum*	ܕܝ̈ܢܝܟܘܢ	*judicia vestra*
2. f.	ܕܝܢܟܝܢ		ܕܝ̈ܢܝܟܝܢ	
3. m.	ܕܝܢܗܘܢ	*judicium eorum*	ܕܝ̈ܢܝܗܘܢ	*judicia eorum*
3. f.	ܕܝܢܗܝܢ	*judicium earum*	ܕܝ̈ܢܝܗܝܢ	*judicia earum*

Adnotanda.

131. — a) Suffixum ܝ primae pers. sing. in pronuntiatione minime auditur — b) suffixa ܟܘܢ, ܟܝܢ pronuntiatione *Rukôḥô* donantur, licet consonans praecedat — c) suffixa omnia nominis pluralis — 3. pers. m. sing. excepta — per ܝ exordiuntur[1].

132. — Suffixa distinguuntur in **gravia**, et **levia**. Gravia sunt: ܝ, ܟܘܢ, ܟܝܢ, ܗܘܢ, ܗܝܢ; levia vero cetera alia.

---

[1] Haec quidem littera non est nisi terminatio st. cr. pl. masculinorum, quacum deinde suff. 1. pers. sing. m. coalescit. Simplicitatis tamen gratia et ut melius pateat distinctio inter puram radicem et elementa accessoria, illam tamquam ad suffixa pertinentem consideramus.

Suffixum ܘܗܝ „au" ortum est ex contractione ܗܘ et ܗܝ cum desinentia st. cr. pl. masculinorum. Forma namque primitiva suff. 3. pers. masc., tam pro verbis quam pro nominibus, erat ܗܘ, cui deinde praevaluit altera forma ܗܝ. Illa tamen post vocales productas *e, i* atque *ai* servata est, amisso quidem ܗ et una cum ipsis diphthongos *iu̯, eu̯, au̯* efformans. Seriore tempore additum etiam fuit ܝ tamquam signum mere graphicum (76, *c*).

133. — In adnectendis suffixis, nominum terminationes ܶܐ— et ܳܬܳܐ— tam in masculinis quam in femininis ubique eliduntur.

134. — Suffixa nominis singularis:

a) *in masculinis*, omnia ad st. emphaticum accedunt sublata desinentia (praeterquam in nominibus cum 2. vel 3. rad. gutturali, in quibus suffixa gravia ad st. cr. nectuntur): ܡܰܠܟܳܐ *rex* = ܡܰܠܟܶܗ, ܡܰܠܟܗܽܘܢ, etc.; sed ܪܚܺܝܡܳܐ, st. cr. ܪܚܶܝܡ, *dilectus* = ܪܚܶܝܡܶܗ, ܪܚܝܡܗܽܘܢ, etc.   b) *in femininis*, suffixa levia ad st. emphaticum; gravia vero ad st. constructum adjiciuntur (exceptis nominibus quae in 2. radicali vocalem gerunt quaeque suffixa omnia cum st. emph. componunt): ܡܰܠܟܬܳܐ, st. cr. ܡܰܠܟܰܬ *regina* = ܡܰܠܟܬܝ, ܡܰܠܟܬܶܗ etc.; sed ܥܶܓܠܬܳܐ *vitula* = ܥܶܓܠܬܝ, ܥܶܓܠܬܶܗ, etc.[1].

135. — Suffixa nominis pluralis ad *statum emphaticum* indiscriminatim junguntur, sublata ejus desinentia.

136. — *Anomaliae quaedam*: a) Nomina pluralia per ܶܐ— desinentia, sive regularia sive irregularia — exclusis tantum formis in ܳܢܶܐ— — suffixa *nominis singularis* sibi adsciscunt: ܡܰܠܟܘܳܬܳܐ = ܡܰܠܟܘܳܬܰܢ (non ܡܰܠܟܘܳܬܰܝܢ) *reginae nostrae*; ܡܳܪ̈ܰܘܳܬܳܐ = ܡܳܪ̈ܰܘܳܬܝ (non ܡܳܪ̈ܰܘܳܬܰܝ) *domini mei*; sed regulariter ܐܶܠ̈ܶܐ = ܐܶܠ̈ܰܝ *hinnuli mei*, etc. — b) Adjectiva in ܳܝܳܐ ante suffixa nominis pluralis vel servare vel omittere possunt ܝ radicale: ܛܠܳܝ̈ܶܐ = ܛܠܳܝ̈ܰܝ vel ܛܠܰ̈ܝ *juvenes mei*.

137. — Praepositiones eadem ratione ac nomina suffixa accipiunt, servatis regulis de mutatione vocalium (77—79): ܒܝ *in me*. Ex ipsis quaedam suffixa nominis pluralis exigunt, ut ܥܰܠ *super*, ܚܠܳܦ *pro*, ܠܘܳܬ *apud*, ܩܕܳܡ *coram*, etc. (Cfr. Lect. 69).

138. — Pronomina tertiae pers. suffixa — sicut et separata — saepe pleonastice usurpantur: ܘܶܐܡܶܗ ܕܝܶܫܽܘܥ et mater *ejus* Iesu .

---

[1] Hisce legibus haud raro in praxi derogatur ob magnam, qua Lingua syriaca gaudet, libertatem inserendi vocales auxiliares. Regulae hic traditae praesertim deficiunt in nominibus femininis ex radicibus infirmis quae vocalem habent in priori duarum consonantium remanentium. In iis enim suffixa gravia modo ad st. constructum modo ad st. emphaticum apponuntur. Ex. gr.: ܡܰܪܬܳܐ, st. cr. ܡܰܪܰܬ *finis* = ܡܰܪܬܝ, ܡܰܪܬܗܽܘܢ, etc.; ܟܽܘܡܬܳܐ, st. cr. ܟܽܘܡܰܬ *tristitia* = ܟܽܘܡܬܝ, ܟܽܘܡܬܗܽܘܢ, ܟܽܘܡܰܬܗܶܝܢ, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܚܐ	frater	ܢܛܪ	custodiens
ܐܡܐ	mater	ܥܡܐ (*pl.* ܥܡܡܐ)	populus
ܐܡܪ	dicens	ܦܓܪܐ	corpus
ܒܪܘܝܐ	creator	ܦܘܡܐ	os, oris
ܓܪܡܐ	os, ossis	ܨܠܘܬܐ	oratio
ܙܕܩܬܐ	eleemosyna	ܨܠܝܒܐ	crux
ܚܛܝܬܐ	peccatum	ܫܘܒܚܐ	laus
ܝܕܥ	cognoscens	ܫܠܝܛܐ	dominator
ܟܐܢܘܬܐ	justitia	ܓܡܝܪܐ	perfectus
ܟܬܝܒ	scriptum	ܬܠܡܝܕܐ	discipulus
ܠܘܬ	ad, coram	ܬܡܢ	ibi

EXERCITIUM.

ܫܘܒܚܐ ܠܥܡܐ ܒܪܘܝܗ ܀ — ܕܥܡܐ ܕܟܠ ܦܘܡܗ ܨܠܘܬܗ ܗܘ
ܠܒܪܘܝܗ ܀ — ܦܘܩܕܢܝܟ ܕܥܡܟ. ܢܛܪ ܐܢܐ ܠܥܠܡ ܀ ܡܪܝܐ ܗܘ ܐܚܐ.
ܡܪܝܐ ܗܘ ܡܕܒܪܢܐ ܘܡܪܝܐ ܡܠܟܝ ܀ — ܝܕܥ ܐܢܐ ܟܐܢܘܬܗ ܗܘ.
ܘܐܠܗܐ ܫܠܝܛ ܐܢܬ ܥܠ ܟܠ ܀ — ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܡܢ ܗܝ
ܐܡܝ ܘܡܢ ܐܢܘܢ ܐܚܝ. ܘܦܫܛ ܐܝܕܗ ܠܘܬ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ. ܗܐ ܐܡܝ
ܘܗܐ ܐܚܝ ܀ — ܕܝܢܝܟܘܢ ܕܥܡܡܐ ܡܢܛܪܝܢ ܐܢܘܢ ܀ — ܟܬܝܒ ܗܘ
ܒܟܬܒܝܟܘܢ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܓܡܝܪܐ ܗܘ ܡܠܟܗ ܕܐܠܗܐ ܀ — ܘܐܡܪ ܐܕܡ.
ܗܕܐ[1] ܙܒܢܐ[1] ܓܪܡܐ ܡܢ ܓܪܡܝ ܘܒܣܪܐ ܡܢ ܒܣܪܝ ܀ — ܡܫܝܚܐ
ܚܛܗܝܢ ܟܠܗܘܢ ܘܩܒܥ[2] ܐܢܘܢ ܒܨܠܝܒܐ ܀ — ܐܢ ܐܝܬ ܬܡܢ ܒܪ
ܫܠܡܐ: ܬܢܘܚ[3] ܥܠܘܗܝ ܫܠܡܟܘܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ. ܥܠܝܟܘܢ ܢܗܦܘܟ[4] ܀
ܠܟܠ ܐܢܫܐ ܦܪܥ ܐܢܐ. ܒܥܒܕܘܗܝ ܐܘ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ ܝܕܥ ܀ —
ܨܠܘܬܟ ܘܙܕܩܬܟ ܡܩܒܠ ܐܢܐ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܀

---

[1] *hac vice.* — [2] *et affixit.* — [3] *requiescet.* — [4] *revertetur.*

LECTIO 28.

De Pronomine demonstrativo.

139. — Demonstrativum **proximum**:

Sing.	m.	ܗܳܢ, ܗܳܢܳܐ	*hic, iste*
	f.	ܗܳܕ, ܗܳܕܶܐ	*haec, hoc, ista, istud*
Plur.	m.	ܗܳܠܶܝܢ	*hi, hae, haec*
	f.		*isti, istae, ista*

140. — *Adnot.* — 1) Formae ܗܳܢ, ܗܳܕ raro inveniuntur et semper substantivum praecedunt cum valore adjectivi demonstrativi: ܗܳܢ ܓܰܒܪܳܐ *hic homo.*

2) Pronpmen demonstrativum cum formis encliticis pron. personalis ita componitur : ܗܳܢܽܘ *hic est*; ܗܳܕܶܐ ܗ̱ܝ[1] *haec est*; ܗܳܠܶܝܢ ܐܶܢܽܘܢ *hi sunt*; ܗܳܠܶܝܢ ܐܶܢܶܝܢ *hae sunt.*

141. — Demonstrativum **remotum**:

Sing.	m.	ܗܰܘ[2]	*is*	Plur.	m.	ܗܳܢܽܘܢ	*ii*
	f.	ܗܳܝ	*ea, id*		f.	ܗܳܢܶܝܢ	*eae, ea*

142. — *Adnot.* — Pron. demonstrativum remotum haud raro pro *adjectivo demonstrativo* usurpatur, interdum cum valore articuli : ܗܳܝ ܐܰܬ݂ܪܳܐ vel ܐܰܬ݂ܪܳܐ ܗܳܝ *ea regio.*

---

[1] Apud Syr. orientales ܗܳܕܶܐ ܗ̱ܝ *hôdai.*

[2] Cum puncto superno in omnibus formis ut distinguantur a respectivis Pron. pers. in absentia vocalium.

VOCABULARIUM.

ܐܬܪܐ	locus	ܥܠܡܐ	saeculum
ܕܐܒܐ	lupus	ܩܠܝܠܐ	exiguus
ܕܘܟܬܐ	locus	ܩܪܒܐ	bellum
ܙܒܢܐ	tempus	ܪܓܬܐ	desiderium
ܚܐܪܬܐ	libera	ܫܓܘܫܝܐ	perturbatio
ܝܘܡܐ	dies	ܫܢܬܐ	somnus
ܝܘܡܢܐ	hodie	ܫܥܬܐ	hora
ܥܠܝܐ	supernus	ܬܘܠܕܬܐ	generatio

EXERCITIUM.

ܗܠܝܢ ܬܘܠܕܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܐܢܫܐ܀ — ܩܠܝܠ ܘܪܕܝܗ ܙܒܢܐ ܕܕܪܢ[1]
ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ܀ — ܐܝܟܢ ܡܢ ܗܢܐ ܐܝܟܢ ܒܥܠܡܐ. ܐܢܐ ܠܐ ܗܘܝܬ[2] ܡܢ
ܗܢܐ ܥܠܡܐ܀ — ܗܝ ܕܝܢ ܐܘܪܫܠܡ ܥܠܝܬܐ ܚܐܪܬܐ ܗܝ܀ — ܗܝ
ܐܡܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܝ܀ — ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܗܘܟܐ ܡܝܬ[3] ܒܪܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ
ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܠܟ[4] ܗܘܐ[4] ܒܪܘܡܐ܀ — ܘܗܘܘ[5] ܩܪܒܐ ܘܫܓܘܫܝܐ
ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܕܝܢܬܐ܀ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ܀ —
ܥܠ ܝܘܡܐ ܕܝܢ ܗܘ ܘܥܠ ܫܥܬܐ ܗܝ. ܐܢܫ ܠܐ ܝܕܥ܀ — ܘܩܪܐ
ܐܒܪܗܡ ܫܡܗ ܕܐܬܪܐ ܗܘ. ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ[6]. ܕܐܬܐܡܪ[7] ܝܘܡܢܐ: ܒܛܘܪܐ ܗܢܐ
ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ[6]܀ — ܗܢܘ ܝܗܒܘ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ܀ — ܫܠܝܛܢܝܗܘܢ ܕܕܐܒܐ
ܗܕܐ ܗܝ: ܫܠܝܛܢܝܗܘܢ ܕܕܐܒܐ. ܐܝܟ ܕܕܡܟܝܢ[8] ܕܕܐܒܐ. ܗܐ ܫܠܘܐ ܕܐܒܐ
ܠܟ ܐܒܐ܀

---

[1] *cursus vitae nostrae.* — [2] *sum.* — [3] *mortuus est.* — [4] *qui fuerat.* — [5] *et fuerunt.* — [6] *videbit.* — [7] *propterea dicitur.* — [8] *dormiunt.*

LECTIO 29.

De Pronomine interrogativo.

143. — A) Interrogativum **substantivum** est: ܡܰܢ *quis? quae? quinam? quaenam?* — pro personis — et ܡܳܐ, ܡܳܢܳܐ, ܡܶܢ, ܡܽܘܢ *quid? quae?* — pro rebus.

144. — *Adnot.* — ܡܳܐ — sicuti ܡܽܘܕܳܐ pro ܡܳܢܳܐ — raro adhibetur. Invenitur praecipue cum praepositionibus compositum: ܟܡܳܐ *quam, quantum*; ܠܡܳܐ *ad quid, numquid*, etc.

145. — ܡܳܢܳܐ saepe adverbialiter usurpatur: ܡܳܢܳܐ ܒܚܰܣܺܝܪܺܝܢ *quomodo se habent?*

146. — ܡܰܢ et ܡܳܢܳܐ formas encliticas Pron. pers. sibi adsciscunt hoc modo:

ܡܰܢܘܽ	*quis est?*	ܡܳܢܘܽ	*quid est?*
ܡܰܢ ܗܝ	*quae est?*	ܡܳܢܳܐ ܗܝ [1]	

147. — B) Interrogativum **adjectivum** est:

Sing.	m.	ܐܰܝܢܳܐ	*quisnam?*
	f.	ܐܰܝܕܳܐ	*quaenam? quodnam?*
Plur.	c.	ܐܰܝܠܶܝܢ	*quinam? quaenam?*

148. — *Adnot.* — 1) Cum formis encliticis Pron. pers. conjunctum fit: ܐܰܝܢܘܽ *ecquis... est?* ܐܰܝܕܳܐ ܗܝ *ecquae... est?*

2) Pronomina interrogativa, tum substantiva tum adjectiva, subsequente relativo ܕ, idem valent ac demonstrativa: *is qui* seu *quicumque, ea quae* seu *quaecumque*, etc.

---

[1] Invenitur etiam ܡܳܢܝ.

VOCABULARIUM.

ܐܪܝܐ	leo	ܠܝܬ	non est
ܕܒܫܐ	mellis	ܣܟܠܐ	stultus
ܕܟܝܐ	purus	ܥܡܘܪܐ	habitatio
ܚܐܪܘܬܐ	libertas	ܥܛܠܐ	difficilis
ܚܠܝܐ - ܢܚܝܠܐ	dulcis	ܥܢܐ	respondit
ܟܐܢܐ	justus	ܪܕܦ	persequens
ܟܢܫ	congregans	ܬܩܝܦܐ	fortis

EXERCITIUM.

ܫܐܘܠ ܫܐܘܠ: ܡܢܐ ܪܕܦ ܐܢܬ ܠܝ. ܥܢܐ ܗܘ ܘܐܡܪ. ܡܢ ܐܢܬ
ܡܪܝ܀ — ܐܢܬܘܢ ܐܘ ܡܢ ܐܢܬܘܢ܀ — ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ. ܡܢ ܥܡܡ ܘܡܢ
ܐܝܕܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܬܝܟ[1]܀ — ܡܛܠ ܕܣܟܠܐ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܝܠܗ ܡܢ ܢܦܫܗ
ܕܥܡܘܪܗ ܚܪܦ[2]܀ — ܡܛܠ ܗܢܐ ܘܢܫܒܚܘܗܝ[3]܀ — ܘܡܪܐ ܦܪܘܩܢ
ܠܐܠܗܢ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢܘ ܗܢܐ ܕܥܒܕܬ[4] ܠܝ܀ — ܡܢܐ ܗܝ ܗܕܐ ܡܠܬܐ
ܕܐܡܪ܀ — ܡܢܘ ܕܚܠܐ ܡܢ ܕܒܫܐ. ܐܘ ܡܢܘ ܕܬܩܝܦ ܡܢ ܐܪܝܐ܀ — ܟܡܐ
ܥܛܠܐ ܠܗܠܝܢ ܕܐܝܬ[5] ܠܗܘܢ[5] ܢܟܣܐ ܕܢܥܠܘܢ[6] ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ܀ —
ܘܐܢ ܠܝܬ ܚܐܪܘܬܐ: ܠܡܢܐ ܐܝܬ ܡܪܢܘܬܐ܀ — ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܡܢܐ ܐܢܬ
ܡܢ ܥܛܠܐ ܐܢܬ܀ — ܐܝܢܘ ܒܝܬܐ ܕܬܒܢܘܢ[7] ܠܝ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ܀ — ܡܢ
ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܡܝ ܠܘܩܒܠܝ. ܘܡܢ ܕܠܐ ܟܢܫ ܥܡܝ ܡܒܕܪܘ[8] ܡܒܕܪ[8]܀ —
ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ[9] ܢܦܫܐ. ܐܝܢܐ ܕܕܚܠ[10] ܡܢ[10] ܐܠܗܐ܀ — ܐܝܠܝܢ ܕܫܪܝܪܢ
ܘܐܝܠܝܢ ܕܢܟܦܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܟܐܢܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܪܚܝܡܢ ܘܐܝܠܝܢ
ܕܡܫܒܚܢ: ܗܠܝܢ ܐܬܪܥܘ[11]܀

---

[1] *es tu.* — [2] *sollicitus est.* — [3] *et laudabimus eum.* — [4] *quod fecisti.* — [5] *qui habent.* — [6] *intrare.* — [7] *quam aedificabitis.* — [8] *dispergit.* — [9] *est.* — [10] *qui timet.* — [11] *cogitate.*

LECTIO 30.

De Pronomine relativo.

149. — Pronomen **relativum** exprimitur per praefixum ܕ, invariabile pro omni genere, numero et casu[1]: ܓܒܪܐ ܕܩܛܠ *homo qui occidit.*

150. — Casus obliqui determinantur, more Hebraeorum, per suffixa pronominalia substantivis, verbis aut respectivis praepositionibus addita.

EXEMPLA.

Gen. =	ܓܒܪܐ ܕܫܡܗ	*homo cujus nomen*
Dat. =	ܓܒܪܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܒܝܬܐ	*homo cui domus non est*
Acc. = ܕܩܛܠܬ vel	ܓܒܪܐ ܕܩܛܠܬܝܗܝ	*homo quem occidisti*
Abl. = ܥܡܗ ܕܠܝܬ ,ܒܗ ܕܠܝܬ ܓܒܪܐ		*homo in quo non est, cum quo non est*

151. — *Adnot.* — Particula ܕ: a) saepissime est mera nota genitivi loco status constructi : ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ *filius Dei*; — b) transit in conjunctionem et diversas induit significationes: *quod, quia, ut, quum*, etc. (cfr. lat. *quod* et graec. *ὅτι*).

VOCABULARIUM.

ܐܝܕܐ	manus	ܟܣܝܐ - ܟܣܝܬܐ	latens
ܒܪܝܟ	benedictus	ܡܟܫܘܠܐ	scandalum
ܚܙܝܐ - ܚܙܝܬܐ	videns	ܦܚܐ	laqueus
ܝܕܥܬܐ	cognitio	ܩܡ	surrexit
ܟܝ	quaeso, ergo	ܫܠܝܚܘܬܐ	apostolatus

[1] In origine designabat Pron. demonstrativum. Saepe adhuc valorem retinet Pron. demonstrativi simul ac relativi: ܕܒܝܬ ܝܥܩܘܒ *οἱ ἐκ τῶν Ἰακώβ.*

EXERCITIUM.

ܛܘܒܝܗܘܢ[1] ܠܥܡܐ[1] ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܗ܀ — ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ
ܕܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܐܬܝܠܕ[2] ܝܫܘܥ܀ — ܒܪܐ ܗܘ ܕܫܡܫܐ ܛܒܥܢ[3] ܠܢ܀ —
ܐܝܟܘ ܕܝܢ ܚܝܠܐ ܕܡܨܐ[4] ܕܢܓܪܓ ܒܚܛܗܐ ܠܢ܀ — ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ
ܕܒܗ ܢܣܒܢ[5] ܡܫܒܚܬܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܒܟܠܗܘܢ ܒܥܡܡܐ܀ — ܐܪܥܐ
ܕܩܐܡ[6] ܐܝܟ ܟܘܠ ܕܡܫܡܠܐ ܗܘܐ܀ — ܗܘ ܕܝܢ ܠܥܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܢܐܬܘܢ[7]
ܡܫܡܠܝܐ܀ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ. ܕܗܢܘ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܕܟܠܗܐ ܐܡܪܝܢ.
ܕܡܫܝܚ܀ — ܐܡܪܐ ܠܗ ܗܝ ܐܢܬܬܐ. ܡܪܝ. ܢܒܝܐ ܐܢܐ ܕܚܙܝܬ ܐܢܬ܀ —
ܘܐܡܪܬ. ܕܚܙܝܬ ܕܗܐ ܩܡ ܡܢ܀

LECTIO 31.

De Pronomine possessivo separato.

152. — Formae pronominis possessivi **separati** sunt:

	SINGULARIS		PLURALIS	
1. c.	ܕܝܠܝ[8]	*meus, mea, meum*	ܕܝܠܢ	*noster, nostra, nostrum*
2. m.	ܕܝܠܟ	*tuus, tua, tuum*	ܕܝܠܟܘܢ	*vester, vestra, vestrum*
2. f.	ܕܝܠܟܝ		ܕܝܠܟܝܢ	
3. m.	ܕܝܠܗ	*suus, sua, suum*	ܕܝܠܗܘܢ	*eorum, earum, eorum*
3. f.	ܕܝܠܗ̇		ܕܝܠܗܝܢ	

[1] *beatus populus.* — [2] *natus est.* — [3] *signavit.* — [4] *tendere potest (diabolus).* — [5] *accepimus.* — [6] Part. verbi ܩܡ *surrexit, stetit.* — [7] *venient.*

[8] Pronomen ܕܝܠ, etc. grammaticaliter componitur ex relativo ܕ, in sua forma antiquiori, et particula dativi ܠ suffixis pronominalibus conjuncta: ܝ + ܠ + ܕ (cfr. in Lingua hebraica אֲשֶׁר לִי, אֲשֶׁר לְךָ etc.).

VOCABULARIUM.

ܐܝܟܢܐ ܕ	ita ut	ܚܕܐ	gaudens
ܐܡܬܝ ܕ	quando	ܝܘܠܦܢܐ	doctrina
ܒܥܐ	quaerens	ܝܨܦ	curam gerens
ܒܥܠܕܒܒܐ	inimicus	ܟܠܡܕܡ	omnia
ܕܘܒܪܐ	ratio agendi	ܟܣܦܐ	argentum
ܕܡܘܬܐ	exemplum, similitudo	ܡܠܝܐ	plenitudo
ܗܝܡܢܘܬܐ	fides	ܥܒܕ	faciens
ܗܟܢܐ	ita	ܥܬܝܕ	futurus

EXERCITIUM.

ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܗܕܕ[1]. ܟܣܦܟ ܘܕܗܒܟ ܕܝܠܝ ܗܘ܀ ܘܢܫܝܟ ܘܒܢܝܟ ܕܫܦܝܪܝܢ܀ ܕܝܠܝ ܐܢܘܢ܀ — ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ. ܕܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܝܠܟܘܢ ܐܠܐ ܠܟܘܢ܀ — ܗܘ ܕܡܟܢܫ[2] ܘܡܣܓܐ[2] ܠܗ ܕܠܐ ܕܝܠܗ܀ — ܕܝܠܝ ܐܝܟܐ ܒܡܠܝܘܗ: ܐܡܪ ܡܪܢܐ܀ — ܒܢܐ ܢܫܘܢ ܘܐܡܪ. ܝܘܠܦܢܝ ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܝ ܐܠܐ ܕܗܘ ܕܫܕܪܢܝ[3]܀ — ܠܡܠܟܐ ܒܥܝܢ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܒܪܢܫܐ: ܘܩܢܘܡܗ ܗܟܢܐ ܚܕܐ ܐܡܬܝ ܕܥܒܕ ܠܡܠܟܐ. ܟܣܦܐ ܐܘ ܡܥܒܕܢܘܬܐ[4] ܗܘ ܕܒܥܠܕܒܒܐ܀ — ܕܡܘܬܐ ܗܘ ܗܕܐ. ܟܕ ܐܢܫ ܢܡܟ[5] ܢܦܫܗ܀ — ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܥܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܕܝܠܗ ܠܐ ܝܨܦ. ܗܢܐ ܡܦܩ[6] ܠܗ[6] ܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ܀ — ܟܠܡܕܡ ܕܥܝܢ ܕܝܠܟܘܢ ܗܘ. ܐܘ ܚܝܐ ܘܐܘ ܡܘܬܐ ܘܐܘ ܕܩܝܡܝܢ[7] ܘܐܘ ܕܥܬܝܕܝܢ.

---

[1] Verba legatorum *Benadod ad Achab.* — [2] *qui congregat et multiplicat.* — [3] *qui misit me.* — [4] *negotium.* — [5] *humiliat.* — [6] *apostata est.* — [7] *praesentia.*

ܫܠܡܘܢܝܬ ܕܡܠܟܘܬܗ ܗܘ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܘܬܐ* — ܒܝܫܘܥ
ܗܘܝܬ[1] ܡܚܘܝܐ[1] ܕܫܘܦܪܐ ܫܦܝܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܬܕܡܘܢ ܡܠܟܝܢ[2] ܒܥܘܒܕܐ
ܕܝܠܟ* — ܒܟܝܢܗ ܗܘ ܡܝܩܪ[3] ܫܡܝܐ: ܕܐܦ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܡܢ ܢܦܫܗ*

LECTIO 32.

De verbo substantivo — (Appendix).

153. — **Duplex** extat apud Syros forma pro **verbo substantivo** : a) ܐܝܬ *est* — b) ܗܘܐ *fuit.*

154. — Forma ܐܝܬ (=*existentia*) flexione caret eademque manet pro utroque genere et numero. Saepe tamen suffixa pronominalia sibi adsciscit ad instar nominum pluralium. Praecedente particula negativa ܠܐ, fit ܠܝܬ *non est*, cui pariter suffixa nectuntur.

155. — Verbum ܗܘܐ integre flectitur juxta categoriam verborum sibi propriam (254, *b*). Ejus tantum *Perfectum* hic subjungimus.

Flexio verbi substantivi:

a) ܐܝܬ *est* (cum suffixis)		b) ܗܘܐ *fuit* (Praeteritum)		
Sing. ܐܝܬܝ	*sum*	Sing. 3. m.	ܗܘܐ	*fuit*
ܐܝܬܝܟ	*es* (m.)	3. f.	ܗܘܬ	

---

[1] *monstra te.* — [2] *imitentur* — [3] *magis aestimat.*

	ܐܝܬܝܟܝ	*es* (f.)	2. m.	ܗܘܝܬ	*fuisti*
	ܐܝܬܘܗܝ	*est* (m.)	2. f.	ܗܘܝܬܝ	
	ܐܝܬܝܗ	*est* (f.)	1. c.	ܗܘܝܬ	*fui*
Plur.	ܐܝܬܝܢ	*sumus*	Plur. 3. m.	ܗܘܘ	*fuerunt*
	ܐܝܬܝܟܘܢ	*estis* (m.)	3. f.	ܗܘܝ	
	ܐܝܬܝܟܝܢ	*estis* (f.)	2. m.	ܗܘܝܬܘܢ	*fuistis*
	ܐܝܬܝܗܘܢ	*sunt* (m.)	2. f.	ܗܘܝܬܝܢ	
	ܐܝܬܝܗܝܢ	*sunt* (f.)	1. c.	ܗܘܝܢ	*fuimus*
				(vel ܗܘܝܢܢ)	

VOCABULARIUM.

ܐܟܣܢܝܐ	peregrinus	ܢܘܟܪܝܐ	extraneus
ܒܪܫܝܬܐ	in initio	ܥܕܠܐ	antequam
ܚܛܬܐ	triticum	ܥܡܠܐ	labor
ܚܪܬܐ	finis	ܩܪܝܒܐ	proximus
ܛܒܘܬܐ	bonitas	ܪܓܬܐ	desiderium
ܛܝܒܘܬܐ	gratia	ܪܗܝܒ	diligens
ܟܕ	quum, quando	ܬܘܒ	ultra, rursus
ܠܒܪ	praeter	ܬܚܝܬ	sub
ܠܡ	quidem, nempe	ܬܫܒܘܚܬܐ	laudatio

EXERCITIUM.

ܐܢܐ ܐܝܬ ܟܕ ܐܒܪܗܡ* — ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܦܘܠܘܣ ܕܒܪܫܝܬܐ ܐܟܪܐ ܗܘܘ ܕܙܪܥܝܢ ܚܛܬܐ ܛܒܬܐ* — ܥܕܠܐ ܠܡ ܢܐܬܐ[1] ܡܫܝܚܐ ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ ܗܘܝܢ* — ܬܘܒܐ ܪܓܝܓ ܐܝܬ ܠܟܘ ܚܝܠܐ ܠܐܚܝ. ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܪܚܡܘܬܐ* — ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܘܠܝܬ ܐܚܪ. ܠܒܪ ܡܢܝ ܠܝܬ ܐܠܗܐ* — ܘܟܕ ܡܪܝܐ ܘܐܡܪ ܠܐܒܘܗ. ܐܢܐ ܗܘܝܬ ܟܕ ܥܠܡܐ[2] ܗܘܬ ܒܫܘܒܚܗ ܕܐܒܐ* — ܠܛܝܒܘܬܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܝ ܡܢܝ ܕܐܝܬܝ ܘܛܝܒܘܬܗ ܕܟܠ ܠܐ ܗܘܬ ܡܫܡܠܝܐ* — ܬܫܒܘܚܬܐ ܪܓܝܓ ܕܪܓܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܐܝܬܝܗ.

ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ܀ — ܬܪܚܡ[1] ܠܡܕܒܪܢܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ. ܕܐܠܗܘܬܗ
ܡܠܬܗܘܢ ܒܝܢܬܢܐ܀ — ܬܘܕܝܬܐ ܗܘܠ ܠܐܒܐ ܘܐܡܗܢܘܬܐ ܠܒܢܝܐ ܐܡܝܢ܀
— ܘܐܬܡܣܪܓܠ ܕܢܐܡ ܗܘܐ ܒܗ ܠܒܘܫܐ ܢܛܪ ܡܢ ܡܠܬܗܘܢ ܒܝܫܬܗܘܢ܀ —
ܡܢ ܠܥܠܡܐ ܐܒܘܗܝ: ܕܐܡܪܝܢ ܐܠܗܘܢ ܠܫܬܘܬܐ ܘܡܠܘܬܐ ܕܒܠܠ ܦܠܠ
ܦܪܝܫܝܢ[2]܀ — ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܗܢܘܢ ܕܒܘܢܘ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܗܢܘܢ. ܠܐ ܐܠܐ
ܡܕܡܕܐ ܕܡܕܐ[3] ܒܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܕܐܢܐ ܐܢܐ܀ — ܒܪܥܝܠ ܐܠܗܘܬܗ
ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܘܗܘ ܡܠܟܐ ܐܠܗܘܬܗ ܗܘܐ ܠܟܠ ܐܒܘܐ܀ — ܒܢܝ. ܗܘܝܬܘܢ
ܕܢܦܫܢ ܒܢܝܪܐ. ܗܘܝܬܘܢ ܐܡܝܢ ܒܪܟܬܐ. ܗܘܝܬܘܢ ܡܫܡܠܝܢ ܐܡܗܢܘܬܐ
ܒܟܠ ܡܠܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ[4] ܒܫܠܡܟܘܢ ܣܪܝܩܐ܀

---

[1] *diliges.* — [2] *sese extendunt.* — [3] *aliquis similis.* — [4] *sit.*

CAPUT III.

De Verbis.

I) De verbo in genere.

Verbum syriacum in forma sua simplicissima constat ut plurimum tribus consonantibus, quae *radicales* vocantur. Haec forma trilittera dicitur etiam *radicalis*, quia exprimit radicem significationemque fundamentalem ex qua ceterae formae ac variationes significationis principalis exoriuntur. Radix omnium verborum apparet in 3. pers. sing. m. Perfecti: ܩܛܠ *occidit.*

LECTIO 33.

De temporibus, modis ac conjugationibus.

156. — **Tempora** duo tantum distinguuntur: *Perfectum* et *Imperfectum*, quorum alterum actionem completam, alterum vero incompletam proprie designat. *Praesens* a Syris significatur Participio pronomini personali conjuncto (125). — Ope verbi substantivi ܗܘܳܐ formantur adhuc tempora composita, id est, *Praeteritum Imperfectum* et *Plusquamperfectum.*

157. — **Modi** sunt *Indicativus* et *Imperativus*. Dantur praeterea *Infinitivus* seu nomen actionis et *Participium* seu nomen agentis. Modus jussivus et cohortativus in Lingua syriaca desunt.

158. — **Formae** igitur **verbales** in unaquaque conjugatione recensentur: 1. *Perfectum*, 2. *Imperfectum*, 3. *Imperativus*, 4. *Infinitivus*, 5. *Participium.*

159. — **Numeri** sunt duo: *Singularis* et *Pluralis*. — **Personae** tres, et quidem *prima* cum unica forma communi, *secunda* vero ac *tertia* cum duplici forma pro utroque genere. Imperativus nonnisi secundam pers. agnoscit.

160. — **Conjugationes** nuncupantur quaedam formae *auctae* seu a radice verbali certa ac constanti lege deductae, quae significationem fundamentalem ad sensum *intensivum, causativum* et *reflexivum* aut *respective passivum* trahunt. Conjugationes, quarum nomina ab antiquo paradigmate ܦܥܠ desumuntur, sunt **sex:** 1. *Pʿal*=ܦܥܠ, 2. *Ethpʿel*=ܐܬܦܥܠ, 3. *Paʿel*=ܦܥܠ, 4. *Ethpaʿal*=ܐܬܦܥܠ, 5. *Afʿel*=ܐܦܥܠ, 6. *Ettafʿal*=ܐܬܬܦܥܠ.

LECTIO 34.

De formatione Conjugationum earumque valore.

161. — Ex forma primitiva (=*Pʿal*) ceterae conjugationes enascuntur, partim adjunctis praeformativis, partim geminata secunda radicali mutatisque vocalibus, ut elucet ex sequenti schemate:

conjugatio	rad.-vocal.-praef.	exemplum	valor
I. **Pʿal**	– – –	ܩܛܠ	significatio fundamentalis= *occidit*
II. **Ethpʿel**	– – – ܐܬ	ܐܬܩܛܠ	reflexiva aut passiva *Pʿal*= *occisus est*
III. **Paʿel**	– – –	ܩܛܠ	intensiva, iterativa, causativa= *trucidavit*
IV. **Ethpaʿal**	– – – ܐܬ	ܐܬܩܛܠ	reflexiva aut passiva *Paʿel*= *trucidatus est*
V. **Afʿel**	– – – ܐ	ܐܩܛܠ	causativa interdum inchoativa= *occidere fecit*
VI. **Ettafʿal**	– – – ܐܬܬ	ܐܬܬܩܛܠ	reflexiva aut passiva *Afʿel*= *occidere pulsus est*

Adnotanda.

162. — Praeter istas sex formas occurrit interdum conjugatio **Šafʿel** (=ܫܦܥܠ) ejusque reflexiva **Eštafʿal** (=ܐܫܬܦܥܠ) sensum *causativum* praeseferens (255, 1): ܫܥܒܕ *servire fecit* (a ܥܒܕ *egit*).

163. — Si forma radicalis incipiat ab unâ ex litteris dentalibus — ܕ, ܛ, ܙ, ܣ, ܨ, ܬ — locum obtinent in *Ethpʿel*, *Ethpaʿal* et *Eštafʿal* mutationes de quibus in Lect. 10 (41 *a*—41 *d*).

164. — Conjugationes distinguuntur, uti ex significatione apparet, in *activas* (Pʿal — Paʿel — Afʿel) et *reflexivas* aut *passivas* (Ethpʿel — Ethpaʿal — Ettafʿal). Hae ultimae praefixo ܐܬ discriminantur.

165. — Significatio reflexiva in plerisque verbis jam in passivam abiit. Forma *Ettafʿal*, quae raro tantum occurrit, suppletur communiter per *Ethpʿel* aut *Ethpaʿal*.

166. — Forma *Paʿel* verba intransitiva in Pʿal haud raro in activa convertit: ܙܟܐ *justus fuit*, Paʿel=ܙܟܝ *justificavit*. Interdum tamen ejus significatio cum Pʿal prorsus convenit. Idipsum valet circa conjugationem Afʿel.

167. — Conjugationes relatae verbis tum regularibus tum irregularibus communes sunt. Paucissima vero omnibus sex formis donantur; sed quaedam tantum, immo unica aliquandiu, singulis verbis adsunt voces[1].

EXERCITIUM.

Verborum subsequentium omnes deducantur conjugationes.

ܓܢܒ	*subripuit*	ܡܠܟ	*consiliatus est*
ܙܩܦ	*erexit*	ܥܪܩ	*evasit*
ܚܠܦ	*mutavit*	ܕܢܚ	*ortus est*
ܫܩܠ	*portavit*	ܥܒܕ	*fecit*
ܟܢܫ	*collegit*	ܫܕܪ	*misit*

---

[1] Ita aptius appellarentur, nam sicut in Lingua graeca vox passiva et medio-passiva, ita etiam in Lingua syriaca sic dictae *conjugationes* modificationes unius ejusdemque verbi et quoad significationem et quoad flexionem exprimunt. Ea tamen denominatione utimur morem grammaticis gerendo.

LECTIO 35.

De distinctione ac flexione verborum.

168. — Verba trifariam dispertiuntur in: a) regularia — b) gutturalia — c) irregularia.

169. — Verba **regularia** illa dicuntur quae tres radicales, quibus constant, firmiter retinent in decursu conjugationis, ideoque *firma* etiam appellantur.

170. — **Gutturalia**, quae inter radicales litteram gutturalem ostendunt cujus gratia vocales verbi regularis saepe variantur.

171. — **Irregularia** vero, quorum radicalis aliqua inter flexionem evanescit. Haec ideo *infirma* quoque vocantur.

172. — Flexio incipit a 3. pers. sing. masc., ut a forma simplicissima. Declinatio quoad personas fit per affixa seu *Afformativa* et praefixa seu *Praeformativa*, quae radici conjuncta, eadem sunt pro omnibus et verbis et conjugationibus.

173. — Perfectum utitur tantum *afformativis*. Haec sunt:

---

singulare		plurale	
3. m.	—	3. m.	ـܘܢ vel ـܘ
3. f.	ـܰܬ݂	3. f.	ـܶ̈ܝܢ vel (̈)ـ
2. m.	ـܬ݁	2. m.	ـܬ݁ܘܢ
2. f.	ـܬ݁ܝ	2. f.	ـܬ݁ܶܝܢ
1. c.	ـܶܬ݂	1. c.	ܢܰ vel ـܝܢ

174. — Imperfectum cum *afformativis* simul et *praeformativis* flectitur, ut sequitur:

Sing. 3. m.	─ ─ ─ ܢ		Plur. 3. m.	ܘܢ[1] ─ ─ ─ ܢ
3. f.	(ܝ) ─ ─ ─ ܬ		3. f.	ܢ ─ ─ ─ ܢ
2. m.	─ ─ ─ ܬ		2. m.	ܘܢ[1] ─ ─ ─ ܬ
2. f.	ܝܢ[1] ─ ─ ─ ܬ		2. f.	ܢ ─ ─ ─ ܬ
1. c.	─ ─ ─ ܐ		1. c.	─ ─ ─ ܢ

175. — Personae Imperativi efficiuntur per sola *afformativa*:

Sing. 2. m.	—		Plur. 2. m.	ܘܢ vel ܘ
2. f.	ܝ		2. f.	ܝܢ vel ܝ̈

176. — Infinitivus necnon Participium — in formis auctis — efformatur *ope* ܡ *praefixi*. Insuper Infinitivi omnes, praeterquam in Pʿal, exeunt in ܘ.

II) De Verbo regulari.

LECTIO 36.

De flexione verbi regularis: Perfectum.

177. — Verbum regulare illud est cujus radix neque litteram semivocalem neque gutturalem aut secundam radicalem iteratam prae se fert cuique ܢ ut prima radicalis absens sit.

---

[1] Cfr. hebr. תִּקְטְלִי(ן) — יִקְטְלוּ(ן), תִּקְטְלוּ(ן).

178. — Perfectum *P'al* in 3. pers. sing. m. duas exhibet quoad vocalem characteristicam diversas formas: A) ܩܛܰܠ *occidit* — pro verbis transitivis — B) ܕܚܶܠ *timuit* — pro verbis intransitivis.

179. — Perfectum, adjunctis formae radicali afformativis, de quibus supra n. 172, propriaque vocali diversimode mutata pro qualitate syllabarum, flectitur ut sequens fert schema[1]:

Num. et pers.			P'al A)
Sing.	3. m.	ܩܛܰܠ	*qṭal=occidit*
	3. f.	ܩܶܛܠܰܬ	*qeṭláth=occidit*
	2. m.	ܩܛܰܠܬ	*qṭalt=occidisti*
	2. f.	ܩܛܰܠܬܝ	*qṭalt=occidisti*
	1. c.	ܩܶܛܠܶܬ	*qeṭléth=occidi*
Plur.	3. m.	ܩܛܰܠܘܢ vel ܩܛܰܠܘ	*qṭal=occiderunt*
	3. f.	ܩܛܰܠܶܝܢ vel ܩ̈ܛܰܠ(ܝ)[2]	*qṭal=occiderunt*
	2. m.	ܩܛܰܠܬܽܘܢ	*qṭaltún=occidistis*
	2. f.	ܩܛܰܠܬܶܝܢ	*qṭaltén=occidistis*
	1. c.	ܩܛܰܠܢܶܢ vel ܩܛܰܠܢ	*qṭaln=occidimus*

[1] Perf. ut ab aliis formis verbalibus distinguatur signari solet, etiam in textibus vocalizatis, supposito puncto inter 1. et 2. radicalem aut sub quacumque radicalium. Excipitur 2. pers. pluralis, quae nullo puncto signatur, 1. sing. quae punctum habet supernum, et 3. f. sing. que ab Orientalibus semper ita signatur ܩܶܛܠܰܬ, ab Occidentalibus vero sic ܩܳܛܠܰܬ݂ vel ܩܳܛܠܰܬ݂ vel ܩܳܛܠܰܬ.

Perf. Pa'el a quibusdam puncto superiore distinguitur; insuper quandoque duobus punctis sic: ܩܰܛܶܠ.

[2] Penes Syr. Or. 3. pl. fem. semper ܩ̈ܛܰܠ, ܕ̈ܚܶܠ scribitur. Adhuc apud Occidentales scriptio ܩܛܰܠܝ̈, ܕܚܶܠܝ̈, nonnisi posterius invaluit. Illam tamen in tabellis utpote pleniorem formam constanter exhibebimus.

Num. et pers.		P'al B)	
Sing. 3. m.		ܕܚܶܠ	*dḥel*=*timuit*
3. f.		ܕܶܚܠܰܬ	*deḥláth*=*timuit*
2. m.		ܕܚܶܠܬ	*dḥelt*=*timuisti*
2. f.		ܕܚܶܠܬܝ	*dḥelt*=*timuisti*
1. c.		ܕܶܚܠܶܬ	*deḥléth*=*timui*
Plur. 3. m.	ܕܚܶܠܘܢ vel	ܕܚܶܠܘ	*dḥel*=*timuerunt*
3. f.	ܕܚܶܠܶܝܢ vel	ܕ̈ܚܶܠ(ܝ)	*dḥel*=*timuerunt*
2. m.		ܕܚܶܠܬܽܘܢ	*dḥeltún*=*timuistis*
2. f.		ܕܚܶܠܬܶܝܢ	*dḥeltén*=*timuistis*
1. c.	ܕܚܶܠܢܰܢ vel	ܕܚܶܠܢ	*dḥeln*=*timuimus*

Adnotanda.

180. — Litterae ܘ et ܝ finales minime pronuntiantur; in formis vero ܩܛܰܠܘ et ܩܛܰ̈ܠܝ saepe etiam omittuntur[1]. Ampliores formae ܩܛܰܠܘܢ — ܩܛܰ̈ܠܶܝܢ — ܩܛܰܠܢܰܢ recentioris sunt aetatis. Tertia pers. pl. fem. cum desinentia ܝ aut ̈ܢ *Siôme* semper instruitur.

181. — Verba transitiva vocali ܶ, propria intransitivorum, haud raro ornata apparent et vicissim: ܠܒܶܫ (trans.) *induit*; ܟܡܰܫ (intr.) *emarcuit*. Alias idem verbum pro diversitate significationis diversam assumit vocalem: ܚܪܰܒ *vastavit* et ܚܪܶܒ *vastatus fuit.*

182. — Ad instar *P'al* reliquae conjugationes declinantur, tum activae tum reflexivae (Cfr. Paradigma I in fine Gram.).

---

[1] Cfr. 179, nota 1.

VOCABULARIUM.

ܐܰܟܳܪܳܐ	agricola	ܐܰܢܗܰܪ	*Af.* splenduit
ܒܪܶܟ	genuflexit	ܢܚܶܬ	descendit
ܒܰܪܶܟ	*Pa.* benedixit	ܣܟܳܐ	limes
ܒܽܘܪܟܳܐ	genu	ܣܠܶܩ	ascendit
ܓܕܰܠ	texuit	ܥܒܰܪ	transiit
ܕܶܚܠܬܳܐ	timor	ܦܠܰܓ	divisit
ܙܥܰܪ	parvus fuit	ܪܶܬܺܝܬܳܐ	timor
ܚܫܰܒ	reputavit	ܫܡܰܥ	audivit
ܟܽܘܒܳܐ	spina	ܫܰܥܒܶܕ	subjecit
ܟܠܺܝܠܳܐ	corona	ܬܒܰܪ	confregit
ܡܶܐܬܺܝܬܳܐ	adventus	ܬܩܶܦ	firmus fuit

EXERCITIUM.

ܢܦܰܩܘ ܒܢܰܝ̈ܗܘܢ ܦܠܰܓ ܢܰܗܪܳܐ ܒܡܫܰܡܫܳܢܽܘܬܶܗ ܘܥܒܰܪܘ ܒܢܰܝ̈ ܐܝܣܪܳܝܶܠ ※
— ܘܐܶܬܟܰܬܫܽܘܬܳܐ ܕܰܦܪܳܫܳܐ ܐܰܢܗܰܪܳܐ ܘܢܶܚܠܶܗ ܕܶܚܠܬܳܐ ܪܰܒܬܳܐ ※ — ܡܶܢܶܗ ܥܒܰܪ
ܠܐܰܬܪܳܐ ܕܡܶܐܬܺܝܬܶܗ. ܕܥܰܕ ܗܽܘ ܕܠܳܐ ܣܟܳܐ ܗ̱ܘܳܐ. ܒܪܰܟܬܳܐ ܙܥܰܪ ܚܶܣܡܳܐ ܘܟܝܢܶܗ
ܒܢܰܘܗ̇ ܙܥܽܘܪܬܳܐ ܗܘܳܬ ܐܶܠܳܐ ܡܟܰܪܙܳܐ ※ — ܗܘܳܐ ܕܢܚܶܬ ܕܐܶܬܟܠܺܝܠ[1] ܪ̈ܘܡܶܐ.
ܘܡܰܠܟܘܬܳܐ ܕܫܡܰܝܳܐ ܐܰܝܟ ܐܰܝܟܢ ܕܪܺܝܫܳܐ. ܐܰܬܐܬܚܘ ܟܠܗܽܘܢ ܒܟܽܘܪܣܝܶܗ
ܐܺܝܬܰܘܗ̇ ※ — ܐܶܡܰܪ ܚܙܳܐ ܣܠܶܩܘܗܝ. ܕܒܢܰܝ̈ܐ ܐܶܫܬܥܒܶܕ ܒܫܰܪܒܬܳܐ.
ܠܳܐ ܓܶܒ ܒܪܰܚܡܽܘܗܝ ܐܶܠܳܐ ܫܡܰܥ ܗܽܘ ܕܫܰܥܒܶܕ ܐܶܢܽܘܢ ܒܠܳܐ ܣܟܳܐ ※ — ܣܠܶܩܘ
ܛܽܘܪܳܐ ܘܢܚܶܬܘ ܦܩܳܥܬܳܐ ܒܠܳܐ ܕܚܶܠܬܳܐ[2] ܠܟܽܘܢ ※ — ܘܡܶܢ ܓܕܰܠܘ ܟܠܺܝܠܳܐ
ܕܟܽܘܒ̈ܶܐ ܘܣܳܡܘ[3] ܒܪܺܫܶܗ. ܘܩܳܡܘ ܒܪܽܘܟܳܬܶܗ. ܘܒܰܪܶܟܘ ܥܠ ܒܽܘܪ̈ܟܰܝܗܽܘܢ
ܡܫܰܥܒܕܝܢ ※ — ܐܶܟܳܪܳܐ ܢܚܶܬ ܠܚܰܩܠܳܐ ܫܡܰܥ ܒܢܰܝ̈ ܐܰܢܫܳܐ ܕܰܗܘܰܘ ܠܟܽܘܢ
ܦܘ̈ܠܓܳܐ: ܕܢܶܗܘܽܘܢ[4] ܠܟܽܘܢ ܚܰܝ̈ܠܳܐ. ܦܘ̈ܠܓܳܐ ܦܰܠܓܽܘ ܦܘ̈ܠܓܳܐ ܠܪܺܫܶܗ ܕܐܰܟܳܪܳܐ ※

[1] Vid. § 101, n. 4. — [2] supple: *tu, Domine.* — [3] *et posuerunt.* — [4] *ut essent.*

— ܐܰܒ݂ܪܳܗܳܡ ܒܰܡܫܺܝܚܽܘܬ݂ܳܐ ܐܶܬ݂ܒܰܪܰܟ݂ ܘܶܐܬ݂ܒܰܣܰܡ ܒܶܗ ܒܰܛܰܠܬ݂ܶܗ ܀ — ܢܰܥܺܝܡ
ܐܶܬ݂ܦܰܨܺܝܘ ܡܶܢ ܚܶܫܳܐ ܕܰܙܢܳܐ. ܚܶܫܳܐ ܐܶܬ݂ܬܳܒ݂ܰܪ ܘܰܚܢܰܢ ܐܶܬ݂ܦܰܨܺܝܢ[1] ܀ — ܘܰܐܡܰܪ ܒܶܗ
ܡܰܠܰܐܟ݂ܳܐ. ܐܶܬ݂ܡܰܠܰܟ݂ ܕܢܶܦܽܘܩ ܡܶܢ ܐܰܒ݂ܘܗܝ ܀

LECTIO 37.

De Imperfecto.

183. — Vocalis Imperfecti characteristica est communiter:

A) ܽ aut ܰ in verbis cum Perfecto in ܰ.
B) ܰ in verbis quae Perfectum in ܶ habent.

184. — Flexio Imperfecti absolvitur et praeformativis, quibus diversae personae indicantur, et afformativis ad genus et numerum distinguendum (173), ut sequitur:

Num. et pers.	P'al A) ܩܛܰܠ *occidit* —	ܥܒܰܕ *fecit*	P'al B) ܕܚܶܠ *timuit*
Sg. 3. m.	ܢܶܩܛܽܘܠ[2]	ܢܶܥܒܶܕ	ܢܶܕܚܰܠ
3. f.	ܬܶܩܛܽܘܠ vel ܬܶܩܛܽܘܠܺܝܢ	ܬܶܥܒܶܕ vel ܬܶܥܒܶܕܺܝܢ	ܬܶܕܚܰܠ vel ܬܶܕܚܰܠܺܝܢ
2. m.	ܬܶܩܛܽܘܠ	ܬܶܥܒܶܕ	ܬܶܕܚܰܠ
2. f.	ܬܶܩܛܠܺܝܢ	ܬܶܥܒܕܺܝܢ	ܬܶܕܚܠܺܝܢ
1. c.	ܐܶܩܛܽܘܠ	ܐܶܥܒܶܕ	ܐܶܕܚܰܠ
Pl. 3. m.	ܢܶܩܛܠܽܘܢ	ܢܶܥܒܕܽܘܢ	ܢܶܕܚܠܽܘܢ
3. f.	ܢܶܩܛܠܳܢ	ܢܶܥܒܕܳܢ	ܢܶܕܚܠܳܢ
2. m.	ܬܶܩܛܠܽܘܢ	ܬܶܥܒܕܽܘܢ	ܬܶܕܚܠܽܘܢ
2. f.	ܬܶܩܛܠܳܢ	ܬܶܥܒܕܳܢ	ܬܶܕܚܠܳܢ
1. c.	ܢܶܩܛܽܘܠ	ܢܶܥܒܶܕ	ܢܶܕܚܰܠ

---

[1] *liberati sumus.*

[2] Syr. Or. praeformativa Imperfecti interdum littera ܼ = i, non ܶ = e instruxerunt: ܢܺܩܛܘܿܠ *niqtol.* Imperf. ab Or. nullo puncto distinguitur; ab Occ. vero quandoque notatur puncto subscripto, exceptis 1. pers. sing. et formis Pa'el et Af'el, quae distinguuntur a quibusdam punctum supra scribendo.

Adnotanda.

185. — Littera finalis ܝ 3. pers. sing. f., quae saepe ponitur ut a secunda masc. sing. distinguatur, in pronuntiatione reticetur. Personae pl. fem. semper *Sjôme* donantur.

186. — Vocalis ܘܼ, in formis puncto ornatis, respondet *'Ṣôṣô ruḵḥô* Syr. Orientalium (=ܘܼ) ideoque non ut longa vocalis habenda est. Adveniente igitur terminatione vocalica, excidit ex syllaba aperta: ܢܶܩܛܠܽܘܢ pro ܢܶܩܛܽܘܠܽܘܢ.

187. — a) Quaedam verba cum Perfecto in ◌ܶ, hanc in Imperfecto retinent: ܢܶܫܠܶܛ ex ܫܠܶܛ *dominatus est* — b) Alia vero cum Perf. in ◌ܶ, Imperfectum habent in ◌ܽ: ܢܶܣܓܽܘܕ ex ܣܓܶܕ *adoravit* — c) Nonnulla demum ◌ܶ et ◌ܰ ostendunt pro sensus diversitate: ܢܶܚܣܶܢ ex ܚܣܶܢ *validus fuit*; sed ܢܶܚܣܽܘܢ ex ܚܣܰܢ *vicit*.

188. — Simili modo ac *P'al*, reliquarum conjugationum Imperfecta flectuntur. In *Ettaf'al* formae, quae a praeformativo ܬ inchoantur, non triplici sed duplici tantum ܬ scribuntur: ܬܶܬܩܰܛܰܠ pro ܬܶܬܬܩܰܛܰܠ (Cfr. Paradigma I).

189. — Imperfectum adhibetur in Lingua syriaca ad *modum Cohortativum ac Iussivum* variasque Subjunctivi modalitates exprimendum (Lect. 81).

VOCABULARIUM.

ܒܰܠܚܽܘܕ	solus, *adv.* tantum	ܥܒܳܕܳܐ	opus
ܕܡܳܐ	sanguis	ܦܠܰܚ	coluit, operatus est
ܗܕܳܡܳܐ	membrum	ܦܪܶܩ	discessit
ܗܦܰܟ	convertit	ܦܪܰܫ	separavit
ܚܒܰܫ	clausit, comprehendit	ܩܪܶܒ	appropinquavit
ܚܠܰܦ	mutavit	ܪܚܶܩ	procul fuit
ܚܰܩܠܳܐ	ager	ܪܶܢܝܳܐ	cogitatio
ܟܰܝܠܳܐ	mensura	ܫܒܰܩ	dimisit, permisit
ܠܒܽܘܫܳܐ	vestis	ܫܰܡܶܫ	ministravit
ܣܓܶܕ	adoravit	ܫܶܡܫܳܐ	sol
ܣܰܗܪܳܐ	luna	ܫܩܰܠ	sumpsit

EXERCITIUM.

ܩܠܝܠ ܛܒܐ. ܐܠܗܘܬܐ ܐܣܝܐ ܕܝܠܗ ܘܠܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܐܦܠܘܢ ܀

— ܚܟܡܬܐ ܗܝܠܐ ܢܚܒ ܚܝܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܠܡܘܬܐ ܀ —
ܫܡܫܐ ܢܛܠܥ ܒܫܡܝܐ ܘܣܗܕܐ ܒܣܦܪܐ ܡܢ ܠܐ ܬܐܬܐ[1] ܦܘܡܗ ܕܫܡܫܐ
ܟܠܐ ܘܕܝܢܐ ܀ — ܘܡܢ ܕܚܣܝܢ ܗܘ ܠܐ ܢܬܘܩܦ ܠܡܫܠܡܘ ܕܢܦܩܘܢ
ܠܟܝܢܗ ܀ — ܘܢܛܝܪܝܢ ܡܫܘܚܬܐ ܡܠܘܫܐ ܒܣܦܪܐ ܘܒܩܪܝܐ ܐܢܘܢ
ܚܕ ܡܢ ܚܕ ܀ — ܠܐܝܢ ܐܢܘܢ ܛܒܐ ܦܘܡܗܝܢ ܗܢܘܢ[2] ܡܢܝܢ. ܚܕ
ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܣܡܐ. ܘܚܕ ܕܢܚܒ ܡܢܗ ܕܦܩܕ ܀ — ܢܬܚܡ
ܐܘ ܐܢܬ ܡܢ ܟܠ ܗܘܒܢܐ ܕܣܢܐ[3]. ܢܦܠ ܡܢ ܪܘܚܐ ܣܢܝܐ[3]. ܐܦ ܗܘ
ܪܘܚܐ ܗܘܒܢܐ ܗܘ ܀ — ܟܠ ܕܐܡܪ[4] ܡܠܬܐ ܒܠܐ ܠܒܗ ܕܐܢܫܐ
ܢܬܠܒܛ ܒܗ. ܡܢ ܕܒܠܐ ܪܘܚܐ ܗܘ ܕܡܘܕܐ ܠܚܒܪܗ. ܠܐ ܢܬܠܒܛ ܒܗ ܀
— ܠܐ ܬܬܟܘܢ[5] ܘܬܡܛܢܦܘܢ ܒܡܫܬܘܬܦܘܬܐ ܕܒܝܫܘܬܐ ܦܬܟܪܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܘܐܡܝܢ ܕܐܬܥܒܕܘ ܀ — ܚܝܠܐ ܕܝܢ ܡܫܠܡܐ ܘܐܡܪ ܠܚܒܪܐ. ܐܝܟܢ ܠܐ ܐܬܢܟܦ ܀
— ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܐܬܐ ܕܢܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܀

---

[1] *veniat.* — [2] *ponuntur.* — [3] ܣܢܐ – ܣܢܝܐ *turpis.* — [4] *dixerit.* —
[5] *inquinetis.*

LECTIO 38.

De Imperativo.

190. — Imperativus communiter formatur ex *tertia pers. m. Imperfecti*, dempto praeformativo. Prima et tertia persona, quae Imperativo desunt, per formas respectivas Imperfecti supplentur. Adnexis afformativis propriis (de quibus supra n. 175) flexionem efficit hoc modo:

Num. et pers.	P'al A) ܩܛܠ *occidit*	— ܥܒܕ *fecit*	P'al B) ܕܚܠ *timuit*
Sg. 2. m.	ܩܛܘܠ	ܥܒܕ	ܕܚܠ
2. f.	ܩܛܘܠܝ	ܥܒܕܝ	ܕܚܠܝ
Pl. 2. m.	ܩܛܘܠܘ vel ܩܛܘܠܘܢ	ܥܒܕܘ vel ܥܒܕܘܢ	ܕܚܠܘ vel ܕܚܠܘܢ
2. f.	ܩܛܘܠܝ vel ܩܛܘܠܝܢ[1]	ܥܒܕܝ vel ܥܒܕܝܢ	ܕܚܠܝ vel ܕܚܠܝܢ

Adnotanda.

191. — a) Terminationes ܝ et ܘ in pronuntiatione excidunt sicque cunctae personae Imperativi identice sonant — b) Formae in ܘܢ et ܝܢ desinentes, recentiores sunt — c) Formis pl. fem. *Sjôme* semper inscribuntur.

192. — Reliquae conjugationes pari modo flectuntur. Notetur tamen Imperativus *Ethp'el*=ܐܬܩܛܠ. Huic vero formae assimilatus fuit seriori tempore[2] Imptv. *Ethpa'al* qui apud Syr. Occidentales communior evasit: ܐܬܒܪܟ vel ܐܬܒܪܟ (a ܒܪܟ *benedixit*).

---

[1] In antiquioribus Mss. occurrit etiam forma abbreviata ܩܛܘܠ.

[2] Nunquam tamen apud Syr.-Orientales.

VOCABULARIUM.

ܐܶܣܬ݁ܰܟ݁ܰܠ	intellexit	ܢܛܰܪ	custodivit
ܒ݁ܢ̈ܳܬ݂ܳܐ	filiae	ܣܰܡܳܐ ܕ݁ܡܰܘܬ݁ܳܐ	venenum
(ܕ݁ܶܡ̈ܥܶܐ pl.) ܕ݁ܶܡܥܬ݂ܳܐ	lacrima	ܥܰܝܢܳܐ	oculus, fons
ܗܳܫܳܐ	nunc	ܦ݁ܳܪܽܘܩܳܐ	salvator
ܙܰܕ݁ܺܝܩܽܘܬ݂ܳܐ	justitia	ܦ݁ܬ݂ܰܚ	aperuit
ܙܡܰܪ	cecinit	ܩܰܒ݁ܶܠ	accepit
ܚܰܕ݂ܽܘܬ݂ܳܐ	gaudium	ܩܰܕ݁ܶܫ	*Pa.* sanctificavit
ܚܶܟ݂ܡܬ݂ܳܐ	sapientia	ܪܓ݂ܶܙ	iratus est
ܛܥܳܡܳܐ	gustus	ܪܺܝܚܳܐ	odor
ܠܒ݂ܶܫ	induit	ܪܶܥܝܳܢܳܐ	mens

EXERCITIUM.

ܕ݁ܚܰܠܘ ܡܶܢ ܐܰܠܳܗܳܐ ܕ݁ܬܶܫܬ݁ܰܘܙܒ݂ܽܘܢ ܠܡܶܥܒ݁ܰܕ ܚܛܳܗ̈ܶܐ ܕ݁ܰܐܒ݂ܳܐ ܘܛܰܠܝܳܐ ܘܰܒ݂ܢ̈ܳܬ݂ܳܐ
ܕ݁ܫܡܰܝܳܐ ※ — ܐܶܣܬ݁ܰܟ݁ܰܠܘ ܗܳܫܳܐ ܒ݁ܢܰܝ ܒ݁ܡܶܠܰܝ ܕ݁ܐܳܡܰܪ ܐ݈ܢܳܐ. ܐܰܝܟ݂ ܕ݁ܶܡܥܶܐ ܕ݁ܰܡܫܰܠܛܠ
ܒ݁ܪܺܝܫܳܐ ܗ݀ܘ ܕ݁ܶܡܥܶܐ ܕ݁ܰܡܫܰܠܛܠ ܚܰܕ݂ܽܘܬ݂ܳܐ ※ — ܒ݁ܪܺܝܟ݂ ܢܶܗܘܶܐ ܠܡܳܪܝܳܐ. ܘܡܰܠܰܐܟ݂ܰܘܗ̱ܝ
ܢܫܰܒ݁ܚܽܘܢ ܠܫܡܶܗ ܩܰܕ݁ܺܝܫܳܐ ※ — ܐܰܚܰܝ. ܐܶܢ ܐܢ̱ܬ݁ܽܘܢ ܫܳܡܥܺܝܢ ܠܡܶܠܰܝ ܒ݁ܫܰܝܢܳܐ·
ܡܫܰܘܚܬ݁ܘ ܠܗ ※ — ܠܐ ܬܶܬ݂ܩܰܪܒ݂ܽܘܢ ܠܓ݂ܰܒ݂ܪܳܐ ܐܶܠܳܐ ܒ݁ܚܶܟ݂ܡܬ݂ܳܐ ܐܶܬ݂ܩܰܪܰܒ݂ ܩܰܕ݁ܡܰܘܗ̱ܝ ※
— ܡܶܢ ܣܰܡܳܐ ܕ݁ܡܰܘܬ݁ܳܐ ܐܶܬ݂ܢܰܛܰܪ. ܡܶܢ ܪܺܝܚܶܗ ܐܳܦ ܡܶܢ ܛܰܥܡܶܗ ※ — ܘܶܐܡܰܪ
ܠܗܽܘܢ[1]. ܫܡܰܥܽܘܢܝ[2] ܠܒ݂ܢ̈ܰܝ ܐܳܦ ܗܳܫܳܐ ܐܶܬ݂ܩܰܕ݁ܰܫܘ ܘܩܰܕ݁ܫܘ ܒ݁ܰܝܬ݂ܶܗ ܕ݁ܡܳܪܝܳܐ
ܐܰܠܳܗܳܐ ܕ݁ܰܐܒ݂ܳܗ̈ܰܝܟ݂ܘܢ[3] ܘܶܐܦ݂ܩܽܘܗ̱ܝ ܠܛܰܢܦ݂ܽܘܬ݂ܳܐ ܟ݁ܽܠܳܗ̇ ܡܶܢ ܩܘܕ݂ܫܳܐ ※ — ܘܚܳܪ[4]
ܒ݁ܫܡܰܝܳܐ ܘܶܐܬ݂ܬ݁ܰܢܰܚ[5] ܘܶܐܡܰܪ ܠܗ. ܐܰܠܳܗܝ ※ — ܐܰܠܒ݁ܶܫ ܠܝ ܡܳܪܝܳܐ ܙܰܕ݁ܺܝܩܽܘܬ݂ܳܐ
ܕ݁ܢܶܛܪܽܘܢ ܢܰܦ݂ܫܳܬ݂ܝ ܠܥܳܠܰܡ ※ — ܪܓ݂ܘܙܘ ܘܠܐ ܬܶܚܛܽܘܢ[6] ※ — ܡܳܐ ܪܒ݁ܺܝܢ
ܕ݁ܐܳܡܰܪ ܡܳܪܝ. ܐܶܬ݂ܬ݁ܰܘܝܘ ܘܶܐܬ݂ܦ݂ܪܶܩܘ ܡܶܢ ܒ݁ܺܝܫܬ݂ܳܐ ܘܡܶܢ ܚܛܺܝܬ݂ܳܐ ※

---

[1] i. e. *Ezechias.* — [2] *audite me.* — [3] *patrum nostrorum.* — [4] *et suspexit.* — [5] *et ingemuit.* — [6] *nolite peccare.*

— ܐܬܩܪܒ ܒܢܝܐ. ܡܛܠ ܕܢܬܬܪܡ ܠܩܘܒܠܐ ܘܐܬܟܠܝ ܠܡܥܘܠܐ ܡܢ ܐܒܘܗ ܕܦܪܘܩܐ܀ — ܐܬܥܫܢܘ ܩܘܒܠ ܠܐܝܕܐ ܘܩܘܡܘ[1] ܠܘܩܒܠ ܣܛܢܐ܀

LECTIO 39.

De Infinitivo.

193. — Infinitivi omnes formae conjugationis propriae ܡ praefigunt. Excepto Inf. P'al, ceteri desinunt in ـܘ habentque ـ in 2. radicali.

EXEMPLUM.

P'al	ܡܩܛܠ	Pa'el	ܡܩܛܠܘ	Af'el	ܡܩܛܠܘ
Ethp'el	ܡܬܩܛܠܘ	Ethpa'al	ܡܬܩܛܠܘ	Ettaf'al	ܡܬܬܩܛܠܘ

Adnotanda.

194. — Infinitivus P'al peculiarem nominis formam (276, 3) constituit. In reliquis status abs. nominum fem. facile dignoscitur (91).

195. — Infinitivus, nisi absolute ponatur (378), construitur cum praepositione ܠ: ܨܒܝܬ ܠܡܥܡܪ *volui habitare*

---

[1] *resistite.*

VOCABULARIUM.

ܒܣܡ *Pa.* delectavit
ܕܒܪ duxit
ܙܒܢ emit
ܚܘܪܐ albus
ܚܙܝܐ visus
ܝܗܒ dedit
ܟܡܪ maestus fuit
ܟܢܫܐ coetus, multitudo
ܟܪܙ praedicavit
ܡܕܒܪܐ desertus
ܡܠܟ consiliatus est, promisit
ܡܪܥܐ aegrotus

ܡܫܟܚ potens
ܢܘܪܐ ignis
ܢܦܩ exivit
ܣܒܪ *Pa.* speravit, evangelizavit
ܣܥܪ visitavit
ܣܡܝܐ caecus
ܥܬܪ dives fuit
ܦܘܪܩܢܐ liberatio, salus
ܦܩܕ praecepit
ܪܓܡ lapidavit
ܪܩܕ *Pa.* exultavit; *Af.* planxit
ܪܚܡ dilexit

EXERCITIUM.

ܠܟܠ ܩܕܡ ܪܒܐ. ܪܒܐ ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܪܒܐ ܠܒܬܪܘܗܝ܀ — ܠܐ ܬܒܥܘܢ
ܐܬܩܝܦܘ ܒܝܬ ܐܢܫ ܠܩܕܡܝܢ ܐܠܐ ܗܘ ܩܕܡ ܕܫܡܥܬ ܠܩܕܡܝܢ܀ —
ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܡܫܚܢܝ[1] ܠܡܣܒܪܘ ܠܡܣܟܢܐ.
ܘܫܠܚܢܝ[2] ܠܡܟܪܙܘ ܠܫܒܝܐ ܫܘܒܩܢܐ ܘܠܣܡܝܐ ܚܙܝܐ܀ — ܠܐ ܬܬܟܪܐ[3]
ܠܟ ܠܡܣܥܪ ܡܪܥܐ. ܕܡܛܠ ܗܠܝܢ ܐܢܬ ܡܬܪܚܡ܀ — ܡܠܟ ܐܢܐ ܠܟ
ܕܬܙܒܢ ܡܢܝ ܕܗܒܐ ܕܒܚܝܪ ܡܢ ܢܘܪܐ ܕܬܥܬܪ ܘܡܐܢܐ ܚܘܪܐ ܠܡܠܒܫܟ܀
— ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܠܡܕܒܪܘ ܠܡܕܒܪܐ܀ — ܘܡܠܟܘ ܟܢܫܐ ܨܒܝܢ[4] ܗܘܘ
ܠܡܩܛܠܗ ܠܗ. ܚܠܦ ܕܢܦܩ[5] ܗܘܐ ܡܢܗ܀ — ܘܝܗܒ ܠܡܫܘܚܬܐ
ܠܐܠܗܐ ܘܗܝܡܢ[6] ܕܩܕܡ ܕܡܠܟ ܠܗ ܐܠܗܐ ܡܫܟܚ ܠܡܣܥܪ܀ — ܘܕܒܪ
ܟܠܗܘܢ ܠܓܠܝܠܐ ܘܠܝܗܘܕ ܘܠܒܢܝܢ ܘܫܪܝ[7] ܠܡܣܒܪܘ ܘܠܡܬܟܪܝܘ[8]܀

---

[1] *unxit me.* — [2] *misit me.* — [3] *pigeat.* — [4] *cupientes.* — [5] part. ܗܘ . —
[6] *et credidit,* scilicet, *Abraham.* — [7] *et coepit.* — [8] *contristari.*

— ܩܛܘܪܘܗܝ ܢܛܪܘܢ܀ — ܩܛܠܘܗܝ ܐܬܒܣܡ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܬܪܘܙ[1] ܢܦܫ ܒܐܠܗܝ. ܩܛܠܐ ܕܐܠܒܫܢܝ[2] ܠܒܘܫܐ ܕܦܘܪܩܢܐ܀

LECTIO 40.

De Participio.

196. — Participium in conjugationibus activis *duplex* est: activum et passivum. Reflexivis autem unicum adest Participium.

197. — Praeterquam in *P'al*, Participia omnia praefixum ܡ assumunt, quod sufficitur praeformativo Imperfecti. Passiva Participia vocalem extremam Imperfecti in ـܰـ generatim permutant.

EXEMPLUM.

P'al	act.	ܩܳܛܶܠ[3]	Pa'el[5]	act.	ܡܩܰܛܶܠ	Af'el[5]	act.	ܡܰܩܛܶܠ
	pass.	ܩܛܺܝܠ[4]		pass.	ܡܩܰܛܰܠ		pass.	ܡܰܩܛܰܠ
Ethp'el =		ܡܶܬܩܛܶܠ	Ethpa'al =		ܡܶܬܩܰܛܰܠ	Ettaf'al =		ܡܶܬܬܰܩܛܰܠ

Adnotanda.

198. — Participia, utpote *Nomina agentis*, formam femininam variasque declinationis vices agnoscunt. Participiis *Pa'el* et *Af'el* eadem est pro femininis forma activa et passiva: ܡܩܰܛܶܠ, f. ܡܩܰܛܠܳܐ — Pass. ܡܩܰܛܰܠ, f. ܡܩܰܛܠܳܐ, etc.

---

[1] *et exultabit.* — [2] *induit me.*

[3] Fere semper notatur puncto superno saepius inter 1. et 2. radicalem collocato.

[4] Occidentales aliquando subscribunt punctum huic Part.

[5] Ab Occ. quandoque suprascribitur punctum inter 1. et 2. radicalem, pro Af'el inter 1. et 2. litteram.

VOCABULARIUM.

ܓܗܢܐ	gehenna	ܠܫܢܐ	lingua
ܕܝܢܐ	judicium	ܡܘܒܠܐ	onus
ܗܠܟ	gressus fuit	ܣܛܡ	occlusit
ܘܝ	vae!	ܣܟܪ	clausit
ܙܕܝܩܐ	justus	ܦܘܚܡܐ	comparatio
ܚܛܝܐ	peccator	ܣܦܪܐ	scriba
ܚܫܟ	obscuratus est	ܨܝܕ	apud
ܛܥܢ	portavit	ܩܒܪܐ	sepulcrum
ܝܩܝܪܐ	gravis	ܪܬܬ	trepidavit
ܟܐܦܐ	petra	ܐܬܩܠ	*Ethp.* impegit

EXERCITIUM.

ܐܢܫܐ ܓܒܠ ܡܢ ܡܕܡ. ܘܐܠܗܐ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܀ — ܐܝܟ ܕܣܡܝܢ ܐܢܘܢ
ܠܥܝܢ ܕܢܗܝܪ ܠܥܡܐ ܒܠܒܘܗܝ. ܗܢܐ ܗܘ ܙܕܝܩܘܬܗܘܢ ܀ — ܘܡܛܠ
ܪܓܠܝܢ ܒܟܐܦܐ ܡܬܬܩܠ ܐܢܫ ܘܡܐܬ[1] ܀ — ܡܘܬܐ ܠܙܕܝܩܐ ܫܢܬܐ ܗܝ ܘܗܘ
ܒܩܒܪܝܗܘܢ. ܘܡܢܐ ܠܚܛܝܐ ܡܗܠܟ ܒܓܗܢܐ ܀ — ܐܦ ܠܟܘܢ ܣܦܪܐ
ܘܝ. ܕܡܛܥܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܡܘܒܠܐ ܝܩܝܪܐ ܀ — ܐܘܪܫܠܡ
ܕܩܛܠܐ ܠܢܒܝܐ ܗܝ. ܕܡܣܟܪܐ ܬܪܥܐ ܒܦܢܝ ܚܕܚܕܐ. ܘܗܘ ܕܥܒܕܐ ܠܐ ܡܗܠܟ
ܒܚܘܫܟܐ ܕܥܝܢܐ ܬܢܐ ܀ — ܠܐ ܡܬܬܩܠ ܐܢܐ ܒܠܫܢܝ ܘܠܐ ܡܬܬܩܠ ܐܢܬ
ܠܪܓܠܟ ܀ — ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܬܚܫܒ ܐܢܬ ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܐܢܬ ܬܥܪܘܩ ܡܢ ܕܝܢܗ
ܕܐܠܗܐ ܀ — ܘܐܝܬ ܕܐܝܬ ܠܥܡܐ ܢܗܪܐ ܘܡܬܚܫܟܝܢ ܒܗܘܢ ܕܡܝܬܝܢ[2]

---

[1] *et moritur.* — [2] *moriuntur.*

ܡܛܠ ܡܢܝ ※ — ܣܟܪ ܒܣܡܝܢ ܦܘܡܝ ܟܐܦܐ. ܕܦܘܫܝܢ ܙܥܝܪ ܒܪܘܟܐ
ܗܘ ܡܠܡܝܢܢ ※ — ܢܣܒܐ ܡܣܒܠܐ ܡܢ ܐܚܪܢܐ. ܘܪܓܠ ܚܣܘܪܐ ܡܢ ܐܒܕܢܗ.
ܢܣܒ ܒܦܘܡܐ ܠܒܘܬܪܐ ܡܢ ܐܚܪܝܬܗ ܕܗܘ ܕܝܢܐ[1] ※

LECTIO 41.

De Verbo regulari aucto suffixis.

(Cfr. PARADIGMA II.)

199. — Accusativus, quem verba activa regunt, exprimitur ope ܠ praefixi. Accusativus autem pronominum personalium frequentius *suffixis verbalibus* significatur. In adjunctione suffixorum consideranda sunt:

A) Forma suffixorum.

Haec sunt:

	I.	II.
Sg. 1. c. = *me*	ـܢܝ	ـܢܝ
2. m. = *te*	ـܟ	ـܟ
2. f. = *te*	ـܟܝ	ـܟܝ
3. m. = *eum*	ـܗ	ـܝܗܝ, ـܝܘܗܝ, ـܘܗܝ
3. f. = *eam*	ـܗ̇	ـܗ̇
Pl. 1. c. = *nos*	ـܢ	ـܢ
2. m. = *vos*	ـܟܘܢ	ـܟܘܢ
2. f. = *vos*	ـܟܝܢ	ـܟܝܢ
3. m. = *eos*	(ܐܢܘܢ)	(ܐܢܘܢ)
3. f. = *eas*	(ܐܢܝܢ)	(ܐܢܝܢ)

---

[1] i. e. *judicii extremi.*

Adnotanda.

200. — Tertia pers. pl. suffixis caret. Ipsorum loco adhibentur formae encliticae — uncis inclusae — pronominis respectivi.

201. — Suffixa prioris columnae (I) formis verbalibus nectuntur in consonantem desinentibus; alterius vero columnae suffixa (II) illis quae in vocalem exeunt.

202. — ܝ suffixorum finale in pronuntiatione minime auditur, si formula ܽܘܗܝ (=*ui*) excipiatur.

203. — Notetur suffixa ܟ݁ܽܘܢ, ܟ݁ܶܝܢ pronuntiari *Rukôḥô* etiam post consonantem.

B) Formae verbales.

204. — Ut suffixis aptari possint, afformativa per consonantem desinentia vocalem pristinam (76) vel, hac deficiente, vocalem auxiliarem ـܶ plerumque advocant, ut sequitur:

ـܬ (2. s. m. Perf.) = ـܬ݂

ـܬܝ (2. s. f. Perf.) = ـܬ݂ܝ

ـܢ (1. c. pl. Perf.) = ـܢܳ

ـܽܘܢ (Perf.-Impf.-Impv.) = ـܽܘܢܳ

ـܺܝܢ (Perf. et Impv.) = ـܺܝܢܳ

ܬܽܘܢ (2. m. pl. Perf.) = ܬܽܘܢܳ

ܬܶܝܢ (2. f. pl. Perf.) = ܬܶܝܢܳ

ـܺܝܢ (2. s. f. Impf.) = [1] ـܺܝܢܳ

ـܶܢ (2. et 3. f. pl. Impf.) = ـܶܢܳ

ـܝ (2. s. f. Impv.) = ـܺܝ

ـܘ (Perf. et Impv.) = ـܽܘ

[1] Saepe etiam ـܺܝܢܝ (*īnī*).

Adnotanda.

205\. — Forma ܩܛܰ̈ܠ (3. f. pl. Perf.) vocalem auxiliarem ◌ܶ etiam accipit = ܩܛܰ̈ܠܶ.

206\. — Formae omnes, quae per ◌ܰ terminantur, ante suff. 2. sing. f. ◌ܶܟܝ, istud ◌ܰ mutant in ◌ܶ (= ◌ܶܟܝ): ܩܛܰܠܢܶܟܝ pro ܩܛܰܠܢܰܟܝ *occidimus te.*

207\. — Personae Imperfecti, quae exeunt in consonantem radicalem, ante suffixa 3. pers. sing. assumunt ◌ܺ; Imperativi vero ante omnia suffixa ◌ܺ aut ◌ܳܝ vel ◌ܶܝ accipiunt.

208\. — Adjunctione suffixorum novâque ob vocalem intermediam syllabarum divisione exorta, vocales anteriores in verbalibus formis diversimode mutantur juxta regulas generales[1]. (Cfr. Paradigma). Verba tamen cum secunda radicali in ◌ܶ, hanc vocalem immutatam servant.

C) Ratio adjunctionis.

Suffixa numquam significationem habent reflexivam, quae exprimitur vel conjugationibus medio-passivis[2] vel pronomine reflexivo ... Solae igitur conjugationes activae *P'al*, *Pa'el* et *Af'el* illa accipere possunt. Eadem de causa prima persona suffixa tantum secundae et tertiae personae admittit; secunda vero suffixa primae et tertiae; solummodo tertia persona sua et aliarum suffixa sibi adnectere valet. — Subjectum pronominale in constructione passiva ope praepositionum ܡܶܢ aut ܠ exprimitur cum valore ablativi.

209\. — Suffixum ܗܝ, quod loco ◌ܶܗ apponitur formis verbalibus in vocalem desinentibus, convertitur:

a) post ◌ܽ in [3]◌ܽܘܗܝ *(oi)* = ܩܛܰܠܬܽܘܗܝ (◌ܶܗ + ܩܛܰܠܬܽܘ)

b) post ◌ܺ in ◌ܺܝܘܗܝ *(iu)* = ܩܛܰܠܬܺܝܘܗܝ (◌ܶܗ + ܩܛܰܠܬܺܝ)

c) post ◌ܶ in ◌ܶܝܘܗܝ *(eu)* = ܓܠܶܝܘܗܝ (◌ܶܗ + ܓܠܶܐ)

---

[1] Circa vocalium positionem in radice non una est Syrorum praxis. Ita ex. gr. pro 3. pl. fem. Perf. invenitur ܩܽܛܠܶܝܢ et ܩܛܶܠܶܝܢ; item in 2. pl. m. Imptv. ܩܽܛܠܽܘܢ et ܩܛܽܘܠܽܘܢ.

[2] Raro tantum conjugationes reflexivae significationem prae se ferunt transitivam.

[3] Suffixum ◌ܳܘ pro ◌ܽܘܗܝ et ◌ܺܝܘܗܝ in Imperfecto praesertim in antiqua Bibliorum versione invenitur.

210. — Imperfectum pro Imperativo positum haud raro suffixis istius ornatur: ܠܐ ܬܶܩܛܠܺܝܢܳܢܝ, pro ܠܐ ܬܶܩܛܠܺܝܢܳܢܝ, *ne occidas me.*

211. — Infinitivi necnon Participia cum suffixis ut nomina tractantur.

212. — Pro suffixo nominali 1. pers. sing. Infinitivus suffixum verbale ܰܢܝ assumit cum valore accusativi: ܡܶܩܛܠܰܢܝ *occidere me.*

213. — Infinitivi formarum auctarum ante suffixa exeunt in ܘܬܳܐ ac nominibus femeninis hujus classis (293) in omnibus assimilantur.

214. — Simili modo ac *P'al* accedunt suffixa ad conjugationes Pa'el et Af'el, tam in regularibus quam in irregularibus verbis, si excipiantur verba *tertiae judh*, pro quibus peculiares regulae vigent (252).

VOCABULARIUM.

ܒܛܶܢ	concepit	ܡܰܟܶܟ	humiliavit
ܒܨܺܝܪܳܐ	imperfectus	ܡܠܰܟ	*Af.* regnavit
ܒܳܬܰܪ	post	ܡܶܢ ܒܳܬܰܪ ܕ	postquam
ܓܡܺܝܪܽܘܬܳܐ	perfectio	ܡܫܰܚ	unxit
ܓܡܰܪ	perfecit	ܢܦܰܠ	cecidit
ܚܰܣܺܝܪܳܐ	indigens, deficiens	ܥܰܒܕܳܐ	servus
ܓܰܝܳܣܳܐ	latro	ܥܰܘܠܳܐ	iniquitas
ܡܳܐ ܕ	quando	ܪܓܶܙ	*Af.* ad iram provocavit
ܡܰܘܗܰܒܬܳܐ	donum	ܪܗܶܛ	cucurrit
ܡܰܟܺܝܟܳܐ	humilis	ܫܠܰܚ	misit; *Pa.* spoliavit

EXERCITIUM.

ܡܠ ܕܒܒܐܬܟܘܢ ܬܠܡܝܕܝܢ ܕܡܫܝܚܘܬܟܘܢ ܐܡܪܘ[1]. ܕܓܒܪܐ ܚܕ ܒܪܢܫܐ
ܡܛܠ ܕܒܒܢ ܩܕܡ ܕܡܫܝܚܐ ܚܫܒܬܘܢ* — ܒܡܫܘܚ ܗܘܐ ܚܕܐ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܒܝ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܬ ܢܦܫܗ ܩܕܡ ܒܢܝܫܐ ܐܢܘܢ* — ܘܐܡܪ
ܡܫܘܬܐܠܠ ܠܡܬܐܠܠ. ܟܕ ܩܪܐ ܡܪܝܐ ܠܡܫܡܫܢ ܕܐܬܟܢܫ ܟܠܠ ܐܣܪܐܝܠ
ܒܡܫܗ* — ܐܢ ܒܒܢ ܐܢܬ ܕܢܦܪ ܠܟܘܢ ܕܨܒܐ[2] ܠܡܫܡܫܢ. ܗܘܝܐ
ܡܛܠ ܡܫܝܚܐ* — ܗܘܐ ܒܥܘܠܐ ܐܬܚܫܒ ܘܒܚܘܝܬܐ ܒܫܒܝܠ ܐܡܝ* —
ܐܢܬܘܢ. ܐܢ ܐܢܫ ܡܫܒܚ ܠܡܪܝܡ ܒܡܫܡܥܬܐ ܐܠܗܘܢ ܒܪܘܚܐ ܡܫܒܚܬܐ*
— ܦܪܘܫܘܢ ܠܟܠܢܐ ܡܫܒܚ ܕܠܐ ܢܩܘܡ[3] ܒܡܫܒܚ ܒܟܠܦܬܐ* —
ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܕܢܒ ܡܢ ܡܢ ܕܡܬܪܘܗ* — ܒܡܢ ܡܪܝܡ[4] ܐܢܬܘܢ ܟܕ ܡܢ ܟܠܗ
ܕܐܬܪܐܘܬܢ* — ܡܕܒܪܐ ܚܕ ܢܫܬ ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܐܪܝܚܘ ܘܢܦܠܗ
ܒܝܕܝܗܘܢ ܕܠܣܛܝܐ ܘܡܫܟܚܗܘܢ* — ܡܛܠܬܐ ܡܠܟܝܢ: ܡܢܗ* —
ܗܘ ܕܝܢ ܐܒܘܗܝ ܕܡܫܒܚܐ ܢܦܝܫܝܢ ܡܫܘܐܝܬ ܠܡܠܟܝܢ* — ܠܐ
ܐܬܡܗܝܢܘ ܠܢܝܫܝܢ ܒܣܘܦܐ* — ܗܟܝܢ ܕܝܢ ܡܫܘܕܥܐ ܕܡܬܢܨܚܐ
ܠܐ ܡܬܡܨܝܢ ܡܫܟܚܝܢܢ ܡܛܠ ܕܢܩܫܝܢ ܐܢܘܢ*

III) De Verbis semi-irregularibus.

LECTIO 42.

De verbis gutturalibus.

(PARADIGMA III = A) ܫܡܥ *audivit* — B) ܕܒܪ *duxit.*)

215. — Verba quorum prima vel secunda radicalis littera *gutturalis* est, plane regulas sequuntur generales. Excipiuntur tamen *verba primae* ܐ (de quibus infra in Lect. 43).

216. — Verba quae pro tertia radicali ܗ, ܚ, ܥ, aut ܪ habent, quasdam irregularitates ex proprietatibus gutturalium deductas ostendunt, ut sequitur:

a) In Part. activo P'al necnon in formis Ethp'el, Pa'el, Af'el et Šaf'el, tam in verbis transitivis quam intransitivis, loco ◌ܶ vocalem ◌ܰ assumunt (39).

---

[1] *dicite.* — [2] *vult.* — [3] *stet.* — [4] *placabitis.*

b) In Imperfecto et Imperativo P'al quaedam ex transitivis pro ܰ etiam ܶ ornantur: ܢܶܫܡܰܥ *audiet*; sed ܢܦܰܪܽܘܥ *retribuet*, etc.

Adnotanda.

217. — Verba *tertiae* ܐ fere omnia hanc radicalem non ut gutturalem sed ut semivocalem quiescentem tractant propriamque constituunt categoriam (cfr. Lect. 49—50).

218. — Notetur irregularitas verbi ܐܶܫܟܰܚ *invenit, potuit* — Af'el ex radice inusitata ܫܟܚ — loco formae regularis ܐܰܫܟܰܚ (74, *a*).

Verba tertiae gutturalis valde usitata.

ܒܣܰܪ	*contempsit*	ܣܒܰܪ	*putavit*, Pa. *annuntiavit*
ܕܒܰܚ	*mactavit, sacrificavit*	ܥܒܰܪ	*transiit*
ܕܒܰܪ	*duxit*	ܥܡܰܪ	*habitavit*
ܕܟܰܪ	*recordatus est*	ܦܠܰܚ	*operatus est*
ܙܡܰܪ	*cecinit*	ܦܪܰܥ	*retribuit*
ܙܪܰܥ	*seminavit*	ܦܬܰܚ	*aperuit*
ܟܪܶܗ	*aegrotavit*	ܫܕܰܪ	*misit, dimisit*
ܡܫܰܚ	*unxit*	ܫܠܰܚ	*misit*
ܢܛܰܪ	*custodivit*	ܫܡܰܥ	*audivit*

VOCABULARIUM.

ܒܽܘܪܟܳܐ	genu	ܢܫܶܒ	languit
ܚܨܰܕ	messuit	ܣܶܦܬܳܐ	labium
ܚܪܶܒ	vastatus est	ܥܶܪܒܳܐ	ovis
ܟܦܰܪ	abnegavit	ܦܬܟܪܳܐ	idolum
ܡܶܠܬܳܐ	verbum	ܨܰܘܡܳܐ	jejunium
ܡܰܠܦܳܢܳܐ	praeceptor, doctor	ܪܕܽܘܦܝܳܐ	persecutio
ܡܶܫܚܳܐ	oleum	ܬܠܳܬܳܐ	tres

EXERCITIUM.

ܡܳܪܢܳܐ ܦܠܰܚ ܥܰܡ ܫܶܡܥܽܘܢ ܘܦܶܛܪܽܘܣ ܢܶܪܕܶܐ ܠܡܶܬܚܙܳܝܘ ※ — ܐܢ̈ܬܝ.
ܡܟܠܗ ܫܦܠܗ ܡܢܝ ܘܒܥܝܪܐ ܕܟܠܐ ܙܪܘ[1] ܡܢ ܒܝܬܐ ܗܢܐ ܠܒܝܬܐ ܕܠܐ
ܒܒܪ ※ — ܐܝܠܢܐ ܕܡܪܝܢ ܐܒܝ[2]. ܐܦ ܐܢܐ ܡܚܘܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ※ — ܐܪܡܪ
ܠܡܦܩ ܡܢܝ. ܡܛܠ ܕܢܦܩܘ ܐܝܟ ܠܡܠܐ ܕܪܒܬܐ ※ — ܐܬܦܪܗ ܒܐܘܪܚ
ܡܢ ܙܘܥܐ ܘܒܥܝܢܝ ܢܦܫ ܡܢ ܡܥܠܬܐ ※ — ܐܝܢܘ ܗܘ ܙܪܥܐ ܘܐܝܢܘ
ܢܦܠ. ܐܢܐ ܡܬܩܪܒ ܠܟܘܪܒܐ ※ — ܗܢܐ ܗܘ ܡܪܢܐ ܠܒܝܬܗܘܢ ܐܢ̈ܬܝ.
ܐܡܪ ܟܡܢ. ܕܐܡܪ ܡܠܟ ܠܐܢܫ ※ — ܐܝܟ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܬܝܪ
ܐܚܝܟܘܢ ܘܠܐ ܐܬܦܠܓ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܚܡܪ ܟܘܢ ܐܢܫܐ ※ — ܠܐ ܐܬܒܪܘܪ ܐܠܐ
ܠܘܬ ܒܢܝܐ ܕܐܒܕܘ[3] ܡܢ ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ※ — ܘܐܬܐ[4] ܙܪܘܩܐ ܒܝܬܡܫܡܫܢܘܗܝ
ܘܐܡܪ ܠܟܘܢ. ܡܦܩ ܒܡܢܝ ܘܪܒܘܗ ܠܒܝܬܡܪܐ ※ — ܐܝܟܐ ܕܪܢܫܠ
ܠܐܠܦܐ ܢܦܩ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܦܘܪܩܢܗܘܢ ܘܒܒܪ ܬܠܬܐ ܙܒܢܘܗ ܘܡܡܠܐ[5]
ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܬܬܩܢܝܢ ※ — ܘܡܢ ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܐܫܟܚܘܗܝ ܒܗܝܟܠܐ ܒܝܢ[6]
ܝܬܒ ܡܨܥܬ[6] ܡܠܦܢܐ ܘܫܡܥ ܡܢܗܘܢ ܘܡܫܐܠ[7] ܠܗܘܢ ※

IV) De Verbis infirmis seu irregularibus.

219. — *Infirma* vocantur verba quae in decursu flexionis aliquam ex radicalibus vel amittunt vel in aliam mutant vel, si littera semivocalis sit, in quiescentem saepe convertunt. Iuxta vetus paradigma ܦܥܠ in usu venit radicales verborum istius litteris nominare ideoque diversae verborum infirmorum classes hoc modo designantur:

Verba ܦ"ܐ — ܦ"ܝ — ܦ"ܢ, quorum prima radicalis est ܐ aut ܝ aut ܢ.

Verba ܥ"ܐ — ܥ"ܘ — ܥ"ܝ, quorum secunda radicalis est ܐ aut ܘ aut ܝ.

Verba ܥ"ܥ, quorum secunda et tertia radicalis eadem est littera.

Verba ܠ"ܐ — ܠ"ܝ, quorum tertia radicalis est ܐ aut ܝ.

---

[1] *currite.* — [2] *pater meus.* — [3] *quae perierunt.* — [4] *et veniet.* — [5] *et implet.* — [6] *sedentem inter.* — [7] *et interrogantem.*

LECTIO 43.

Verba ܦ"ܐ.

(PARADIGMA IV = ܐܶܟܰܠ *comedit.*)

220. — A verbo regulari eo differunt quod:

a) prima radicalis ܐ vocalem auxiliarem assumit (36, *e*), ܶ quidem in Perfecto, ܶ vero in Imptv. et Part. passivo P'al.

b) in verbis intransitivis vocalis auxiliaris est ܰ in Imperfecto — hoc plerumque in ܰ desinente — et Infinitivo[1] dum in Imperativo servatur ܶ Impf. transitivi: ܐܶܒܰܕ *perit* = Impf. ܢܺܐܒܰܕ; Imptv. ܐܶܒܰܕ.

c) in Ethp'el et Ethpa'al vocalis 1. radicalis transit ad praeformativum.

d) in Af'el et Šaf'el cum suis passivis mutatur in ܘ: ܐܰܘܟܶܠ *cibavit*, ܐܶܬܬܰܘܟܰܠ *cibatus est.*

Adnotanda.

221. — a) ܐ prima radicalis et praeformativum 1. pers. sing. *Impf. P'al* et *Pa'el* in unum coalescunt: ܐܶܟܽܘܠ pro ܐܶܐܟܽܘܠ.

b) ܐ quiescens Imperfecti haud raro eliditur: ܢܶܟܽܘܠ pro ܢܺܐܟܽܘܠ.

222. — Verba ܐܶܚܰܕ *apprehendit* et ܐܶܢܰܚ *ingemuit* in formis respectivis Ethp'el et Ethpa'al primam rad. mutant in ܬ (46, *b*): ܐܶܬܬܚܶܕ et ܐܶܬܬܰܢܰܚ. Quae ulterius per contractionem fiunt ܐܶܬܚܶܕ et ܐܶܬܰܢܰܚ (29, *B*, *b*). Verbum ܐܶܙܰܠ vide n. 259.

---

[1] Apud Syr. Or. in utroque casu ܶ, etiam in verbis transitivis: ܢܺܐܡܰܪ, ܡܶܐܡܰܪ — ܢܺܐܟܽܘܠ, ܡܶܐܟܰܠ.

Verba ܦ"ܐ valde usitata.

ܐܶܒܰܕ	*periit*	ܐܶܡܰܪ	*dixit*
ܐܶܓ݂ܰܪ	*mercede conduxit*	ܐܶܛܰܫ	*recondidit*
ܐܶܙܰܠ	*ivit*	ܐܶܣܰܪ	*vinxit*
ܐܶܚܰܕ	*apprehendit, clausit*	ܐܶܪܰܥ	*obviam ivit*
ܐܶܟܰܠ	*comedit*	ܐܶܫܶܕ	*fudit*
ܐܶܠܰܨ	*oppressit*	ܐܰܘܚܰܪ	*distulit*

VOCABULARIUM.

ܐܺܝܠܳܢܳܐ	arbor	ܡܶܐܟ݂ܽܘܠܬܳܐ	cibus
ܒܶܝܬ ܐܶܒ݂ܠܳܐ	domus luctus	ܡܶܕܶܡ	aliquid
ܚܰܝܳܒ݂ܳܐ	debitor, reus	ܡܰܠܟܬܳܐ	regina
ܟܽܘܪܗܳܢܳܐ	languor, morbus	ܡܶܫܬܽܘܬܳܐ	convivium
ܟܰܠܒܳܐ	canis	ܪܰܒܝ	Rabbi, magister
ܟܪܺܝܗܳܐ	infirmus, debilis	ܪܰܫܺܝܥܳܐ	impius

EXERCITIUM.

ܘܫܶܡܥܽܘܢ ܡܳܪܳܐ ܐܺܝܠܳܢܳܐ ܠܝܶܫܽܘܥ ܘܶܐܡܰܪ ܠܶܗ. ܡܶܢ ܦܽܠܚܳܢܶܗ ܐܶܬܚܰܒܰܠ
ܪܒܺܝܥܳܝܬܳܐ ܡܶܐܟܰܠ ܐܶܬܐܟ݂ܶܠ. ܘܡܶܢ ܐܺܝܠܳܢܳܐ ܕܒܶܝܬܳܐ ܕܡܰܠܟܬܳܐ ܘܕܫܽܘܡܳܢܬܳܐ ܠܳܐ
ܐܶܬܐܟ݂ܶܠ ܡܶܕܶܡ܀ — ܘܟܺܝܢܳܬܗܽܘܢ ܐܶܚܺܝܕܳܐ ܗܘܳܬ ܕܠܳܐ ܢܶܫܬܰܟ݂ܠܽܘܢܳܝܗܝ܀
— ܠܳܐ ܬܶܦܠܽܚܽܘܢ ܡܶܐܟ݂ܽܘܠܬܳܐ ܕܐܳܒ݂ܕܳܐ ܐܶܠܳܐ ܡܶܐܟ݂ܽܘܠܬܳܐ ܕܡܩܰܘܝܳܐ[1] ܠܚܰܝܶܐ ܕܰܠܥܳܠܰܡ܀
— ܛܳܒ݂ ܠܡܺܐܙܰܠ ܠܒܶܝܬ ܐܶܒ݂ܠܳܐ ܡܶܢ ܕܠܡܺܐܙܰܠ ܠܒܶܝܬ ܡܶܫܬܽܘܬܳܐ܀ —
ܡܰܢ ܕܢܶܚܶܐ ܢܰܦܫܶܗ ܢܰܘܒܕܺܝܗ̇ ܘܡܰܢ ܕܢܰܘܒܶܕ ܢܰܦܫܶܗ ܡܶܛܽܠܳܬܝ[2] ܢܶܫܟܚܺܝܗ̇܀
— ܘܶܐܠܨܶܗ ܪܽܘܚܳܐ ܥܰܠ ܦܠܰܚܝܳܢ. ܗܽܘ ܕܶܝܢ ܐܶܡܰܪ ܥܰܠ ܐܰܝܟܳܐ ܕܢܺܐܙܰܠ
ܦܽܘܪܩܳܢܗܽܘܢ ܕܡܶܕܝܢ܀ — ܠܳܐ ܬܶܐܨܦܽܘܢ[3] ܡܳܢܳܐ ܬܶܐܟ݂ܠܽܘܢ ܘܡܳܢܳܐ ܬܶܠܒܫܽܘܢ܀
— ܘܶܐܬܶܐܠܶܨ ܟܽܘܪܗܳܢܳܐ ܕܡܰܠܟܬܳܐ ܡܶܢ ܟܰܠܒܳܐ܀ — ܚܢܰܢ ܕܶܝܢ ܐܶܫܶܕ ܘܶܐܡܰܪ ܠܶܗ.

---

[1] *qui manet.* — [2] *propter me.* — [3] *ne solliciti sitis.*

ܫܡܥܘܢ܆ ܡܕܡ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܡܪ ܠܟ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ. ܐܡܪ ܪܒܝ ※
— ܢܬܢܚܡܘܢ ܡܢ ܢܨܚܢܐ ܕܥܘܕܪܢܐ ܐܪܝܟܘܬܐ ܢܡܫܟܘܢ ܘܢܬܝܒܠܘܢ[1] ܘܢܣܝܒܪܘܢ[1]
ܡܢ ܦܠܢܝ ※ — ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܕܟܠܐ ܡܐ ܕܐܬܗܦܟܘܢ ܚܕܪܐ
ܢܗܘܐ[2] ܐܡܝܢ ܒܫܡܝܐ ※ — ܬܠܬ ܗܘ ܡܢܝܢܐ ܐܘܪܚܐ ܕܪܘܚܐ. ܘܐܘܪܚܐ
ܕܫܡܝܐ ܠܐܒܘܟ ※ — ܗܘܝܢ ܐܡܪ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢܐ. ܐܝܠܐ ܕܝܠܝ ܘܟܠܗ
ܕܐܢܬ. ܘܐܢܬ ܘܟܠܗ ܕܝܠܝ ※

LECTIO 44.

Verba ܝ''ܦ.

(PARADIGMA V = ܝܠܕ *peperit.*)

223. — Haec classis ea etiam complectitur verba quae originario ܘ habebant pro prima radicali, quaeque illam mutarunt in ܝ. Excipiuntur ܘܥܕ (Pa'el) *adunavit* et ܘܠܐ (Part.) *oportet.*

224. — Horum verborum anomaliae sunt sequentes:

a) in *P'al* et *Ethp'el* 1. rad. notatur vocali auxiliari ◌ܶ (exceptis 3. p. sing. fem. et 1. com. sing. quae ◌ܺ ornantur).

b) vocalis auxiliaris ◌ܶ in praeformativum, quoties adsit, tranfertur.

c) in *Impf. et Inf. P'al* ܝ mutatur in ܐ, praefixumque ◌ܶ[3] sibi advocat.

d) in *Af'el* et *Šaf'el* cum suis passivis 1. rad. in ܘ convertitur: ܐܘܠܕ *genuit.*

---

[1] *patientes sint.* — [2] *erit.*

[3] Apud Syr. Or. ◌ܺ, sic: ܒܐܠܸܕ, ܡܐܠܸܕ.

e) vocalem 2. rad. eadem ratione tractant ac verba regularia intransitiva, nisi tertia radicalis ܐ vel littera gutturalis sit. Excipe etiam ܝܺܬܶܒ *sedit*, in Impf. = ܢܺܬܶܒ.

f) formae Pa'el et Ethpa'al regulares sunt.

Adnotanda.

225. — Verba ܝܺܕܰܥ *scivit* et ܝܺܬܶܒ *sedit* primam radicalem prorsus amittunt in Imptv., Inf. et Imperfecto — quod secundam rad. etiam reduplicat — sicut verba ܦ"ܢ. (Cfr. Paradigma B et C.)

226. — Verbum ܝܺܠܶܦ *didicit* in *Pa'el* primam radicalem mutat in ܐ (= ܐܰܠܶܦ *docuit*) quae, advenientibus praeformativis, plerumque evanescit: ܢܰܠܶܦ.

227. — Verbum ܝܺܢܰܩ *suxit* et inusitatum ܝܠܠ *ejulavit* in *Af'el* formam conjugationis pristinam exhibent ܐܰܝܢܶܩ[1] et ܐܰܝܠܶܠ.

228. — In verbis hujus classis formis Perfecti, Imperativi et Part. passivi *P'al* saepe ܐ adventitium praemittitur: ܐܺܝܠܶܕ, ܐܺܝܠܶܕ, ܐܺܝܠܺܝܕ.

Verba ܦ"ܝ valde usitata.

ܐܘܒܶܠ	*duxit*	ܝܰܨܶܦ	*curam habuit*
ܐܘܣܶܦ	*addidit*	ܝܺܩܶܕ	*arsit*
ܝܺܐܒ	*cupivit*	ܝܺܩܰܪ	*gravis fuit*
ܝܺܒܶܫ	*aruit*	ܝܺܪܶܒ	*magnus fuit*
ܝܺܕܰܥ	*scivit*	ܝܺܪܶܟ	*longus fuit*
ܝܺܙܶܦ	*mutuatus est*	ܝܺܪܶܩ	*pallidus fuit*
ܝܺܠܶܕ	*peperit*	ܝܺܪܶܬ	*heres fuit*
ܝܺܠܶܦ	*didicit*	ܝܺܬܶܒ	*sedit*
ܝܺܢܶܩ	*suxit*	ܝܺܬܰܪ	*superfuit*

[1] Praeter formam regularem ܐܰܘܢܶܩ.

VOCABULARIUM.

ܐܕܢܐ auris
ܐܝܟܢ quomodo
ܐܟܠܩܪܨܐ diabolus
ܐܟܢ deinde
ܒܓܘ intra, in
ܒܣܝܡܘܬܐ benignitas
ܩܠܝܠܐ levis
ܕܠܡܐ ne forte, numquid
ܗܝܕܝܢ tunc
ܚܛܝܬܐ peccatum
ܝܡܝܢܐ dexter, dextera manus
ܟܡܐ quam

ܟܘܪܣܝܐ sedes
ܠܘܩܕܡ prius
ܡܐܬܝܬܐ adventus
ܡܟܝܟܘܬܐ humilitas
ܢܝܚܘܬܐ mansuetudo
ܣܢܐܐ inimicus
ܥܘܬܪܐ divitiae
ܥܪܩ fugit
ܨܒܘܬܐ res, negotium
ܪܓܠܐ pes
ܫܒܚ laudavit
ܬܘܕܝܬܐ confessio, gratiarum actio

EXERCITIUM.

ܬܐܠܦ ܦܘܡܐ ܕܐܝܟܢ ܬܐܡܪ: ܘܐܟܢ ܬܐܡܪ. ܕܠܡܐ ܬܬܬܘܐ[1] ܥܠܝܗ̇ ܕܐܡܪ. ܬܐܠܦ ܠܘܩܕܡ ܘܐܟܢ ܬܐܠܦ. ܕܠܡܐ ܬܗܘܐ[2] ܐܝܟ ܡܒܕܒܕܐ ※ — ܚܕ ܡܠܟܐ ܫܒܩܘܗܝ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܒܥܘܬܪܐ ܘܒܚܣܝܡܘܬܐ ※ — ܐܠܗܐ[3] ܒܟܠ ܦܪܘܫܐ ܕܢܬܒ ܠܬܚܬܝܐ ܟܡܐ ܕܐܬ ܒܥܝܢ ܐܬܪܘܡܝ ܘܠܥܠܡܝܢ ܩܝܡ ※ — ܐܫܒܚ ܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܐܘܪܒܝܘܗܝ ܒܬܘܕܝܬܐ ※ — ܕܘܝܕ ܥܒܕ: ܕܢܫܬܒܚ ܐܠܗܐ ܘܢܒܥܐ ܠܢܦܫܗ ܕܩܠܝܠ ܥܘܬܪܐ. ܕܠܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܢܚܣܕ[4] ܘܢܨܚܐ[4] ܠܥܡܐ ܕܣܢܐܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܕܩܠܝܠ ※ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܥܒܕܬ ܠܗܐ. ܘܡܢܟ ܐܢܐ ܠܥܒܕܟ ܘܡܠܟܬܟ ܐܢܐ ܡܢ ܕܡܟ ※ — ܗܘ ܗܘܐ ܗܘܦܟܟ ܡܐܬܝܬܐ ܡܠܟܟ ܟܠܗ. ܘܟܠܗ ܬܐܬܐ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܣܝܡܘܬܐ ܘܢܝܚܘܬܐ ※ — ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܕܢܦܠ ܡܫܝܚܐ ܥܪܩܘ ܠܛܘܪܐ ※ — ܒܥܘ ܟܡ ܐܟܠܩܪܨܐ ܡܛܠܬܐ ܚܛܝܬܐ ※ — ܐܡܪ ܡܪܢܐ ܠܥܡܐ. ܐܬ

[1] *poeniteat illud.* — [2] *sit.* — [3] i. e. *Deus.* — [4] *improperet et maledicat.*

ܠܝ ܡܢ ܢܦܫܝ ܒܪܡܫܐ ܕܐܣܝܡ[1] ܒܠܒܒܟܝ ܐܢܫܐ ܕܟܠܟܝ ※ — ܡܢܐ
ܕܢܦܠ ܒܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܥܠ ܐܢܘܢ ܕܢܦܩܘܢ ܐܠܗܐ ܐܦ ܐܢܫܝܢ ܥܠ
ܐܝܕܝܗܘܢ ܕܗܘܦܟܢ ※ — ܕܡܠܟܐ ܒܗܘܢ ܡܩܢܐ[2] ܠܚܣܡܗ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܕܫܡܫܘܗܝ
ܢܬܒܟܘܢ ܒܗ ※ — ܡܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܘܐܡܪ. ܗܢܐ ܢܒܥܬ
ܠܡܘܡܬܐ ܕܡܢܐ ܗܕܐ ܡܠܐܟܘ ※ — ܕܡܫܐ ܒܗ ܒܢܝܐ: ܘܐܬܐܘܢ ܡܫܡܫܬܐ:
ܗܢܐ ܒܗ ܦܘܡܐ: ܘܐܬܐ ܒܗ ܠܒܐ. ܠܐ ܡܢܝ ܐܬܦܩ ܠܟ ※

LECTIO 45.

Verba ܦ"ܢ.

(PARADIGMA VI = ܢܦܩ egressus est.)

229. — Flexionem verborum regularium sequuntur, his notatis:

a) in Imperativo *P'al* 1. radicalis ܢ prorsus excidit: ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *egredere*.

b) quoties ܢ, praeformativum consequens, vocali caret, secundae radicali *assimilatur* eaque juxta regulam generalem (50—55) geminatur: ܢܦܘܩ pro ܢܢܦܘܩ.

c) intactam servant, contra regulam praecedentem, radicalem ܢ in Imperfecto *P'al* et in toto *Af'el* verba cum 2. rad. ܗ necnon verba ܦ"ܢ et simul ܥ"ܘ aut ܥ"ܥ. Ita ܢܢܗܘܪ (a ܢܗܪ) *fulgebit*; ܢܢܘܡ (a ܢܡ) *dormiet*.

d) quae in Imperfecto ܢ non assimilant, illud etiam servant in Imperativo. Item verba *tertiae* ܝ aliaque plura: ܢܗܘܪ *fulge*; ܢܟܝ *noce*; ܢܕܘܪ *vove*, etc.

230. — *Adnot.* — Verba hujus classis in Impf. et Impv. *P'al* tres exhibent diversos typos, ut videre est in Paradigmate.

---

[1] *ponam.* — [2] *ad invidiam provocat.*

Verba ܦ"ܢ valde usitata.

ܢܒܥ	*scaturivit*	ܢܟܦ - ܢܟܦ	*veritus est*
ܢܓܕ	*traxit*	ܢܣܒ	*accepit*
ܢܓܗ	*illuxit*	ܢܣܟ	*fudit*
ܢܓܪ	*prolongatus est*	ܢܦܠ	*cecidit*
ܢܕܪ	*vovit*	ܢܦܩ	*egressus est*
ܢܗܪ	*fulsit*	ܢܨܒ	*plantavit*
ܢܚܬ	*descendit*	ܢܩܦ	*adhaesit*
ܢܛܪ	*custodivit*	ܢܬܠ	(Impf.) *dabit*

VOCABULARIUM.

ܕܢܚ	ortus est	ܡܛܪܐ	pluvia
ܙܩܦ	erexit	ܡܠܐ - ܡܠܝܐ	plenus
ܫܩܠ	portavit, collegit	ܡܠܠ	locutus est
ܚܡܪܐ	vinum	ܡܪܟܒܬܐ	currus
ܚܡܫܝܢ	quinquaginta	ܡܫܝܚܘܬܐ	unctio
ܟܦܘܪܐ	infidelis, apostata	ܢܟܣ	jugulavit
ܟܪܡܐ	vinea	ܥܕܡܐ	usque ad
ܡܘܝܩܐ	irrisio	ܥܘܠܐ	pravus

EXERCITIUM.

ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܡܕܢܚ ܫܡܫܗ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ ܘܡܚܬ
ܡܛܪܗ ܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܥܘܠܐ ※ — ܥܒܕ. ܠܐ ܬܫܬܡܥܘܢ ܠܐܠܗܘܬܐ
ܕܠܐ ܬܬܡܟܟܘܢ ܘܬܦܠܘܢ ܠܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܐ ܟܦܘܪ̈ܐ ※ — ܢܛܪ ܦܘܡܟ ܡܢ
ܡܘܝܩܐ ※ — ܕܟܠܐ ܐܟܠܐ ܘܫܬܐ ܠܚܡܪܐ ܕܚܡܫܝܢ. ܐܢ ܢܟܢܫܘܢ ܐܢܐ ܘܐܚܘܗ̈ܝ
ܐܬܦܠܓ ܢܘܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܟܠܬ ܠܗ ܕܠܚܡܫܝܢ ܕܥܡܗ. ܘܢܚܬܬ

ܢܘܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܟܠܬܗ ܠܗ ܘܠܚܡܫܝܢ ܕܥܡܗ ※ — ܫܡܥܘ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܪܥܝܐ ܘܫܩܘܗ ܠܥܠܢܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕܗ ܡܠܟܐ ※ — ܐܬܐ ܕܢܦܠܘܢ
ܠܥܒܕܝܢ ܕܐܬܘ ܦܘܡܝܢ ※ — ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ. ܫܒܘ ܠܚܘܝܐ
ܘܐܠܦܢ ܠܐܘܪܚܐ ܘܫܒܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܫܦܝܪ ܟܕ ܢܟܬܘܢ ܘܡܫܬܢܩܝܢ ※
— ܠܐ ܬܬܠܘܢ ܡܘܗܒܬܐ ܠܟܠܒܐ ※ — ܐܬܐ ܦܘܡ ܡܢ ܟܘܠܐ ܫܐܠܐ
ܢܩܒܐ ܕܠܘܡܒܠ ※ — ܒܥܝܐ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܟܘܢ ܩܕܡ ܒܢܝܢܫܐ ܕܢܚܙܘܢ[1]
ܥܒܕܝܟܘܢ ܛܒܐ ※ — ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ ܙܪܝܙ. ܥܒܪܐ ܩܕܡܝ ܡܠܟܘܬܟܘܢ ※
— ܐܢ ܐܢܬ ܐܢܫ ܫܐܠ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ※ — ܘܐܡܪܐ ܪܘܚܐ ܠܩܕܝܫܘܗܝ.
ܐܬܐ ܗܘܐ ܠܦܘܩܕܢܐ ※ — ܒܪܐ ܐܬܐ ܘܐܬܢܫܐܠ: ܘܐܡܪ ܠܐ
ܬܫܬܐ[2] ܘܠܐ ܬܫܬܐܠ. ܫܐܠ ܕܐܝܠ ܠܗ ܬܘܒܝܐ ※ — ܘܐܦܩ ܐܢܘܢ
ܠܒܪܐ ܠܒܝܬ ܥܢܝܐ[3] ܘܐܪܝܡ[4] ܐܝܕܘܗܝ ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ※

LECTIO 46.

Verba ܠ''ܐ.

(PARADIGMA VII = ܫܐܠ petiit.)

231. — Verba ܠ''ܐ hujusmodi legibus reguntur:

A) — *Media* ܐ:

a) propriam vocalem rejicit in primam radicalem, quoties haec vocali destituitur (36, *b*): ܫܠܬ pro ܫܐܠܬ, etc.

b) inter duas vocales posita, pronuntiatur (36, *d*) ut *Iodh* = Part. P'al et pluries in Pa'el et Ethpa'al: ܫܐܠ *šoiel*, etc.

c) in Pa'el et Ethpa'al, ubi geminanda esset, haud raro mutatur in ܝ: ܛܝܒ *benefecit.* — Idem semper contingit in Part. pass. P'al: ܚܝܒ (alias etiam ܚܐܝܒ).

---

[1] *ut videant.* — [2] *bibes.* — [3] *Bethania.* — [4] *et elevavit.*

B) — *Quoad vocales:*

a) in conjugatione P'al eaedem sunt ac in verbis intransitivis, scilicet ◌ܶ in Perf., ◌ܰ in Impf.: ܫܶܐܠ - ܢܶܫܰܐܠ.

b) vocalis 2. radicalis, ubi syllabam apertam efformat, retinetur et in ◌ܶ convertitur[1]: ܐܶܬ݂ܫܶܐܠܶܬ݂ pro ܐܶܬ݂ܫܰܐܠܶܬ݂.

232. — *Adnot.* — Verba ܒܐܫ *malus fuit* et ܥܐܩ *fastidivit* 2. rad. ܐ interdum ante primam transferunt: ܐܶܬ݂ܐܒܶܫ[2] pro ܐܶܬ݂ܒܐܶܫ; ܐܶܬ݂ܐܥܶܩ (vel ܐܶܬ݂ܐܰܥܶܩ) pro ܐܶܬ݂ܥܐܶܩ.

Verba ܥ"ܐ valde usitata.

ܒܐܶܫ	*malus fuit*	ܣܐܶܒ	*senuit*
ܛܐܶܒ	*bonus fuit*	ܣܐܶܢ	*se calceavit*
ܟܐܶܒ	*doluit*	ܫܐܶܠ	*petiit, interrogavit*
ܟܰܐܶܪ	*reprehendit* (Pa.)	ܐܶܬ݂ܝܰܐܶܒ	*appetiit* (Ethpa.)
ܥܐܶܩ	*fastidivit*		

VOCABULARIUM.

ܒܺܝܫܳܐܺܝܬ݂	male	ܣܢܶܩ	indiguit
ܒܶܝܬ݂	inter, cum	ܥܒܰܪ ܒ	violavit
ܓܽܘܡܳܪܳܐ	perfectio, consummatio	ܥܺܕܬܳܐ	ecclesia
ܚܽܘܒܳܠܳܐ	destructio	ܥܰܡܣܐܶܒ	consenuit
ܩܰܪܺܝܒܳܐ	proximus	ܦܫܰܛ	extendit
ܚܰܨܳܐ	lumbus	ܡܩܰܪܒܳܐ	vicinus, propinquus
ܪܩܰܕ	dans	ܪܽܘܡܳܐ	altitudo
ܥܽܘܬ݂ܪܳܐ	divitiae	ܫܢܰܩ	*Pa.* cruciavit

---

[1] Penes Syr. Or. ܐ ut consonans tractatur ideoque istius generis formae sunt prorsus regulares.

[2] Invenitur etiam ܐܶܬ݂ܒܰܐܶܫ.

EXERCITIUM.

ܐܢܐ ܙܒܢܬ ܘܫܩܠܬ ܡܢܟ ܗܘ ܓܡܠܐ ※ — ܡܢ ܕܥܒܕܬܘܢ
ܡܫܡܠܝܢ. ܡܢ ܕܥܒܕ ܚܛܗܐ ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܚܛܝܬܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܐܠܗܐ
ܘܠܐ ܐܬܠܗܘ ܠܐܠܗ ܗܘܝ[1] ܟܠܗ ܗܠܝܢ ܕܫܡܠܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܐܬܒܣܡܘ
ܥܠܝܗ ܕܢܫܐ ※ — ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟܐ. ܐܡܪ ܐܢܬ ܘܫܡܥ ܠܐܠܝܢ ※ —
ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܦܬܓܡܐ ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ ܠܟܠܗ ܕܡܫܝܚ ܠܐ ܢܫܒܘܩ ܟܠܗ
ܫܘܐ[2] ܘܡܢ ܠܐ ܫܘܐ[2] ※ — ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܪܘܡܐ ܡܫܬܠܝܐ ܕܢܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ※ — ܘܡܢ ܐܬܐ ܐܦܘܩ ܐܢܬ ܘܐܬܚܙܝܬ ܠܐܒܘܢ
ܟܕ ܐܢܬ ܘܢܚܟܡ ※ — ܟܠܐ ܡܢܡ ܕܐܬܠܗܘܢ ܠܐܒܝ[3] ܒܫܡܝ ܢܫܐܠ
ܠܟܘܢ. ܒܡܠܐ ܠܟܠܗ ܠܐ ܢܬܠܗܘܢ ܡܢܡ ܒܫܡܝ. ܫܐܠܘ ܘܬܣܒܘܢ ※ —
ܫܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܠܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܝܫܐܝܬ ܫܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ※
— ܡܢ ܟܕܒܝܢ ܕܗܟܢܐ: ܠܐ ܬܗܘܐ[4] ܫܠܝܐ[5] ܠܝ. ܢܗܘܐ[6] ܙܒܢܐ ܕܢܣܓܘܕ.
ܘܠܐ ܬܫܠܐ ܠܝ ※ — ܐܢ ܟܠܗܘܢ ܠܝ ܢܬܠܗܘܢ. ܠܟܠ ܡܫܡܠܝܐ ܙܒܢܝܢ ※
— ܡܛܠ ܕܒܠܚܘܕ ܢܫܡܥܘܢ ܐܢܘܢ ܐܢܐ ܟܕ ܢܫܡܥܘܢ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ※

---

[1] *erunt.* — [2] *sit dignus.* — [3] *a patre meo.* — [4] *sit.* — [5] *part. fem. ex* ܫܠܐ. — [6] *erit.*

LECTIO 47.

Verba ܘ"ܥ.

(PARADIGMA VIII = ܩܳܡ *surrexit.*)

233. — Verba, quorum 2. radicalis est ܘ, illam ut plurimum amiserunt aut in ܝ permutarunt:

a) evanescit in conjugatione P'al *(Part. act. et pass. exceptis)*;

b) mutatur in ܝ in formis Pa'el et Ethpa'al.

234. — Ubi 2. rad. excidit, compensatio fit per vocalem productam in prima radicali, neque ab ea in decursu flexionis amovetur. Haec vocalis est:

a) ـَ in Perf. P'al ac in Infinitivis P'al et Af'el cum suis passivis.

b) ـِ in formis Ethp'el, Af'el et Ettaf'al.

c) ـُ (productum ideoque immobile) in Impf. et Imptv. P'al. — Excipitur verbum ܣܳܡ *posuit*: Impf. = ܢܶܣܺܝܡ — Imptv. = ܣܺܝܡ.

235. — In Part. act. P'al secunda radicalis, inter duas vocales posita, in ܐ convertitur. Accedente vero terminatione, abit in ܝ consonantem: ܩܳܐܶܡ *(qôiem)*; sed ܩܳܝܡܳܐ (fem.) *surgens.*

236. — In conjugatione Ethp'el ܬ praeformativi iteratur, quo fit ut haec forma cum *Ettaf'al* prorsus conveniat: ܐܶܬ݁ܬ݁ܺܩܺܝܡ[1] *ettqīm (Ethp'el* et *Ettaf'al).*

Adnotanda.

237. — Quaedam verba hujus classis 2. rad. firmiter servant eaque regulariter flectuntur. Sic ܪܘܳܙ *exultavit*, ܗܘܰܢ *intellexit*, etc.

---

[1] Interdum ܐܶܬ݁ܩܺܝܡ etiam scribitur.

238. — Inversio sibilantium (41, *a*) et permutatio dentalium (41, *b*) locum non habet in *Ethp'el*, reperitur vero in *Ettaf'al*: ܐܬܬܣܝܡ *(Ethpe.)*, sed ܐܣܛܝܡ *(Ettaf.)* a ܣܳܡ *posuit*.

239. — Verbum ܡܝܬ (e radice ܡܘܬܐ) *mortuus est*, propriam verborum ܥ"ܝ categoriam constituit suamque vocalem in *Perfecto P'al* dumtaxat retinet: Perf. = ܡܝܬ, ܡܝܬܬ, etc.; sed Impf. = ܢܡܘܬ.

Verba ܥ"ܘ valde usitata.

ܕܳܢ	*judicavit*	ܢܳܚ	*quievit*
ܕܳܪ	*habitavit*	ܣܳܦ	*terminavit*
ܙܳܥ	*motus est*	ܣܳܡ	*posuit*
ܙܳܠ	*tremuit*	ܥܳܪ	*vigilavit*; Af. *expergefecit*
ܚܳܒ	*defecit, debitor fuit*	ܨܳܡ	*jejunavit*
ܚܳܪ	*aspexit*	ܨܳܪ	*finxit*
ܗܘܐ	*factus est*	ܩܳܡ	*surrexit, stetit*
ܠܳܛ	*maledixit*	ܪܳܡ	*altus fuit*
ܡܺܝܬ	*mortuus est*	ܫܳܛ	*contempsit*
ܢܳܕ	*commotus est*	ܬܳܒ	*rediit, paenituit*

VOCABULARIUM.

ܒܪܬܐ	filia	ܣܗܕ	testificatus est
ܕܠܚ	turbavit	ܫܢܝ	abiit, migravit
ܕܡܘܬܐ	similitudo	ܥܦܪܐ	pulvis
ܚܕܬܐ (ܚܕܬܐ f.)	novus	ܩܕܡܝܐ	prior
ܚܡܬ	ira exarsit	ܪܡܐ	altus
ܟܝܢܐ	natura	ܚܣܢ	*Ethpa.* praevaluit
ܡܢ ܩܕܝܡ	ab initio, olim	ܫܬܐܣܬܐ	fundamentum

EXERCITIUM.

ܦܩܕܗ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܡܢ ܩܕܝܡ ܕܝ ܩܐܡ ܒܦܪܕܝܣܐ ܒܓܢܬܐ ܕܥܕܢ
ܕܪܘܚ ܒܥܡܠܐ ܒܗ ܡܠܬܐ ※ — ܠܥܠܡܐ ܙܡܢ ܘܠܐ ܚܪܬ[1] ܘܡܦܩܕ ܢܦܫ
ܘܠܐ ܬܚܒܠ. ܗܐ ܟܝܘܡܐ ܕܙܘܥܦܐ ܒܒܝܬ ܐܝܠܝܢ ܙܒܢܝܬܐ ܕܡܩܪܒܝܢ
ܐܝܠܝܢ ܦܓܪ̈ܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ※ — ܬܘܒܘ ܘܐܬܦܢܘ[2] ܡܢ ܥܠܘܗܝ ܒܥܠܡܐ
ܘܥܒܕܘ ܠܢܦܫܟܘܢ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܘܪܘܚܐ ܚܕܬܐ ܘܠܐ ܬܬܥܒܕܘܢ ܕܥܡܟ ܐܝܣܪܐܝܠ ※
— ܠܐ ܬܟܪܗ ܠܐܒܘܟ[3] ܘܠܐܡܟ ܘܠܐ ܬܒܣܪ ܠܡܠܟܘܬܐ ※ — ܡܘܟܝܢܘܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܐܝܟ ܕܟܝܢܗ ܚܟܝܡ. ܡܛܠ ܕܐܬܐܢܫܝܢ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܝܟ ※ — ܠܐ ܫܩܝܠ
ܢܦܫܟ ܠܟܐܒܐ ܘܒܥܕܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܒܥܫܒܐ. ܕܗܠܝܢ ܡܫܩܝܢ ܢܦܫܟ
ܠܗܕܐ ܟܝܢܘܬܟ ※ — ܡܢ ܕܡܨܪܢ ܠܐܒܗܘܗܝ[4] ܡܘܬܐ ܢܡܘܬ ※ — ܠܐ ܬܬܪܘܢ
ܕܠܐ ܬܬܕܝܢܘܢ. ܒܕܝܢܐ ܓܝܪ ܕܕܝܢܝܢ ܐܝܠܝܢ ܬܬܕܝܢܘܢ ※ — ܫܡܥܘ ܡܢܝ
ܟܠܟܘܢ ܐܚܝ̈ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܝܕܥܝܢ ܠܝ ※ — ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܒܥܠܕܒܒܝ ܐܩܝܡ ܘܠܝ
ܡܩܝܡ ܚܘܒܗ ※ — ܩܐܡ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܘܡܫܬܐܠ ܥܠ ܟܠܗܘܢ.
ܘܢܦܠ ܢܘܪܐ ܒܫܡܝܐ ܘܗܘܐ[5] ܠܗ ܒܢܘܗܪܐ ܡܢܬܐ ※ — ܐܬܐܟܠܬ ܘܙܟܬ
ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܕܟܘܪܐ ܙܟܝ ܘܐܬܬܓܝܣ. ܡܛܠ ܕܐܬܚܡܬ ܒܚܝܘܗܝ ※ —
ܘܟܠ ܗܢܐ ܗܘܐ ܦܪܘܩ ܘܐܡܪ. ܕܟܠ ܕܢܬܬܪܝܡ ܢܬܡܟܟ ܘܟܠ ܕܢܬܡܟܟ
ܢܬܬܪܝܡ. ܐܬܬܪܝܡ ܐܕܡ: ܘܐܬܡܟܟ ܘܗܘܐ ܠܥܦܪܐ ܒܚܘܒܗ ܩܕܡܝܐ. ܘܐܬܡܟܟ
ܦܪܘܩ ܥܕܡܐ ܠܡܘܬܐ. ܘܐܬܬܪܝܡ ܘܐܬܥܠܝ[6] ܒܚܘܒܗ ܗܘ ܩܕܡܝܐ ※ — ܐܢܐ
ܐܬܦܢܝܬ ܠܝ ܡܢܟ ܗܫܐ ܠܗ ܘܐܡܪ. ܚܙܝܬ ܗܕܐ ܡܢܬܐ. ܐܠܐ ܐܢܐ ܫܩܝܠ
ܐܢܐ ܒܚܝܘܗܝ ܘܐܚܐ[7] ※

---

[1] *et non respexisti.* — [2] *et convertimini.* — [3] *patri tuo.* — [4] *maledixerit parentibus.* — [5] *et erit.* — [6] *et sublevatus est.* — [7] *et vivet.*

LECTIO 48.

Verba ܥ''ܥ seu mediae geminatae.

(PARADIGMA IX = ܒܙܰܙ diripuit.)

240. — Verba, quorum 2. radicalis geminatur, has sequuntur leges:

a) in formis Pʿal, Afʿel et Ettafʿal 2. et 3. radicalis *in unam contrahuntur*, quae tamen ut simplex pronuntiatur (exceptis 3. sg. fem. et 1. sg. com.): ܒܙ *baz*; sed ܒܶܙܰܬ et ܒܶܙܶܬ.

b) conjugationes Ethpʿel, Paʿel et Ethpaʿal necnon Part. pass. Pʿal, in quibus ambae radicales perseverant, regulariter flectuntur.

c) post praeformativa vocali instructa *primam radicalem* reduplicant, haud secus ac verba ܦ''ܢ quibuscum in his formis conveniunt: ܢܶܒܽܘܙ (Impf.) = ܢܶܦܽܘܩ (a ܢܦܰܩ).

d) in Part. act. Pʿal radici contractae inseritur ܐ; accedente autem aliqua terminatione, evanescit ܐ (vel saltem in pronuntiatione) et geminatur radicalis superstes: ܪܳܐܶܓ *roʾegh*; sed ܪܳܓܓܳܐ seu ܪܳܐܓܳܐ (f.) *desiderans*.

241. — Verba intransitiva Imperfectum et Imperativum communiter habent in ܰ: ܢܶܬܰܡ et ܬܰܡ (a ܬܡܰܡ *doluit*). — Notentur tamen verba ܥܰܠ *intravit* (ܢܶܥܽܘܠ — ܥܽܘܠ) et ܛܰܥ *erravit* (ܢܶܛܥܶܐ — ܛܥܺܝ).

242. — *Adnot.* — Nonnulla verba radicem monosyllabam reduplicant sicque conjugationes efformant intensivas **Palpel** et **Ethpalpal** (cfr. Paradigma).

Verba ܥ''ܥ valde usitata.

ܒܙ	*diripuit*	ܛܢ	*aemulatus est*
ܛܠ	*protexit*	ܟܦ	*curvavit*
ܓܫ	*palpavit*	ܡܠܠ	*locutus est*
ܚܒ	*exarsit*; Af. *amavit*	ܡܪ	*amarus fuit*
ܚܡ	*incaluit*	ܣܢ	*abominatus est*
ܚܣ	*misertus est*	ܥܠܠ	*ingressus est*
ܚܫ	*passus est*	ܪܓ	*cupivit*
ܛܠܠ	*obumbravit*	ܥܙ	*firmus factus est*

VOCABULARIUM.

ܓܓܪܬܐ	guttur	ܢܣܒ ܒܐܦܐ	hypocrita
ܚܘܒܐ	amor	ܦܣ	*Af.* permisit
ܛܠܝܐ - ܛܠܝܬܐ	puer	ܣܟܠܐ	stultus
ܡܘܡܐ	macula	ܣܦܪܐ	scriba
ܡܨܝܐ	possibilis	ܦܪܚܬܐ	avis
ܐܡܪܡܪ	exacerbavit	ܪܓܪܓ	desiderium excitavit
ܡܫ	palpavit	ܪܡ	altus
ܬܠܝܬܐ	pallium	ܫܒܝܠܐ	semita

EXERCITIUM.

ܐܢܬ ܕܪܓܠܬ ܐܟܘܬܐ ܘܬܠܝܐ ܟܠܗܘܢ ܕܠܐ ܡܘܡܐ. ܪܓܪܓܬܐ ܕܚܛܗܐ ܐܬܚܒܘ ※ — ܦܣܝܩܬܐ ܕܟܠܡܐ ܘܪܒܐ. ܟܠܗܘܢ ܠܐ ܢܩܒܠܘܢ[1] ܘܒܢܝܢܫܐ ܠܐ ܡܬܕܟܝܢ ܘܠܐ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܢܝ̈ܐ ܐܬܚܘܝܘ ※ — ܠܐ ܐܦܣ ܢܦܫܟ ܕܬܥܠ ܠܡܫܟܢ ܙܒܢܐ[2] ※ — ܡܠ ܕܪܚܡܢ ܘܐܚܝܢ ܠܟܠܢܫ ܗܘ ܚܕ ܚܝܠ ܒܫܘܒܚܐ ※ — ܗܘ ܠܟܠܢ ܣܦܪܐ ܘܦܪܝܫܐ ܢܣܒ̈ܐ

[1] e radice ܩܒ. — [2] *tabernaculum foederis.*

ܓܠܐ. ܕܐܚܝ ܐܠܗܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܢܫܐ. ܐܠܗܐ ܟܣܐ
ܠܐ ܓܠܝܢ ܐܠܗܐ. ܘܠܐܝܢ ܕܓܠܝܢ ܠܐ ܡܚܘܝܢ ܐܠܗܐ ܠܡܫܐܠܐ ※ —
ܡܢܘ ܡܢܐ ܢܚܝܚ ܕܢܦܘܩ ܐܘ ܢܬܟܦܘܩ ܠܡܕܡ ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ※ —
ܢܚܘܢܘܢ ܢܚܘܢܘܢ ܐܠܗܐ ܕܢܩܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܝܟܢܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܡܢ ܓܒܗ
ܓܝܒ ※ — ܘܐܡܪܐ. ܚܟܡܘ[1] ܡܢܐ ܐܬܐ. ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܡܫܬܠܛܘ ܡܛܠ
ܕܐܠܐ ܐܢܐ ※ — ܩܘܡ ܢܦܠ ܠܡܣܪܝܢܘܬܐ ܘܐܦ ܢܬܩܛܠ ܓܒܪ ܓܠܐ ܡܢܐ
ܘܠܐ[2] ܓܒ ܠܡܚܒܒ ※ — ܐܝܟܢ ܟܠܢ ܟܢܘܫ ܐܝܟ ܕܡܫܟܢܐ ܦܪܝܫܬܐ
ܓܠܐ ܓܒܗ ※ — ܓܠܐ ܗܘܐ ܐܡܪ ܡܘܫܐ. ܕܐܬܓܒܝ ܟܠܢ ܕܠܐ ܓܒܢ ܘܟܠܡܐ
ܡܥܠܐ ܐܬܦܪܢܝ ※ — ܓܡܠܐ ܐܘ ܕܝܒܐ ܐܘ ܢܡܪܐ ܠܐ ܪܘܝܚ ܘܐܠܗܐ ܢܓܝܡ
ܐܠܗܐ ※ — ܗܘ ܕܝܢ ܦܘܠܘܣ ܓܒ ܡܟܘܢ ܓܠܐܢܘܣ ܡܠܡܪܡܪ ܗܘܐ
ܒܪܘܚܐ ※ — ܗܟܢܐ ܢܚܙܐ ܘܪܕܝܦܐ ܐܠܘܨܢܝܢ ܕܢܚܙܘܢ[3] ܡܢ ܕܚܙܝܢ[3]
ܐܠܗܐ ※

LECTIO 49.

Verba ܠ''ܐ.

243. — Haec classis comprehendit **sex verba**, quae inveniuntur tantummodo usurpata in *Part. P'al* et in conjugationibus *Pa'el* et *Ethpa'al*, scilicet:

ܒܝܐ	*consolatus est*	ܨܝܐ	*decoravit*
ܣܝܐܐ vel ܣܝܐ	*laetatus est*	ܙܐܐ vel ܙܝܐ	*foedavit*
ܛܡܐ	*polluit*	ܪܕܐ	*erudivit*

244. — Circa ipsa praenotanda sunt quae sequuntur:

a) tertia radicalis servatur in decursu flexionis ideoque ut firma consideratur.

b) in *Pa'el* loco ◌ܰ, vocalis extrema est ◌ܳ, etsi ܐ non habeat valorem consonantis sed quiescat: ܒܝܐ pro ܒܝܐ.

---

[1] Vide in Lexico finali. — [2] *quid oporteat.* — [3] *videre quod videtis.*

c) ܬ in secundis personis pronuntiatur *Qušôi̯ô*, licet veniat post vocalem (contra regulam).

d) ܘ et ܝ in tertiis personis pronuntiantur diphthongum efformando cum vocali praecedenti: ܒܝܘ *bayyau̯*.

Flexio verborum ܠ"ܐ — ܒܝܐ *consolatus est*.

PA'EL

Perfectum		Imperfectum	
Sg. 3. m.	ܒܝܐ	Sg. 3. m.	ܢܒܝܐ
3. f.	ܒܝܝܬ	3. f.	ܬܒܝܐ
2. m.	ܒܝܝܬ	2. m.	ܬܒܝܐ
2. f.	ܒܝܝܬܝ	2. f.	ܬܒܝܝܢ
1. c.	ܒܝܝܬ	1. c.	ܐܒܝܐ
Pl. 3. m.	ܒܝܘ	Pl. 3. m.	ܢܒܝܘܢ
3. f.	ܒܝܝ̈	3. f.	ܢܒܝܝ̈ܢ
2. m.	ܒܝܝܬܘܢ	2. m.	ܬܒܝܘܢ
2. f.	ܒܝܝܬܝܢ	2. f.	ܬܒܝܝ̈ܢ
1. c.	ܒܝܝܢ	1. c.	ܢܒܝܐ

Imperativus		Infinitivus
Sg. 2. m.	ܒܝܐ	ܡܒܝܘ
2. f.	ܒܝܝ	
Pl. 2. m.	ܒܝܘ	Participium act. et pass.
2. f.	ܒܝܝ̈ܝܢ	ܡܒܝܐ

Sic etiam Ethpaʿal = ܐܬܒܝܐ *consolationem accepit.*

245. — *Adnot.* — 1) Ultimam radicalem quandoque ܐ redundans subsequitur: ܒܝܐܐ pro ܒܝܐ.

2) Quaedam formae verbis ܠ"ܝ quoad vocalisationem assimilantur: ܐܬܒܝܝ pro ܐܬܒܝܐܝ (2. fem. Imptv. Ethpaʿal — cfr. Paradigma X).

VOCABULARIUM.

ܐܒܝܠܐ	lugens	ܝܪܬܘܬܐ	haereditas
ܐܘܠܨܢܐ	afflictio	ܦܫܛ	extendit, porrexit
ܒܘܝܐܐ	consolatio	ܡܝܬܐ	mortuus
ܒܣܡ	gratus fuit, gavisus est	ܡܟܝܠ	igitur, nunc
ܓܐܝܐ	excelsus	ܣܢܝܩܐ	indigens
ܓܐܐ	*Ethpa.* glorificatus est	ܫܦܝܪܐ	decorus
ܚܪܝܒܐ	vastatus	ܦܪܫܐ	eques
ܢܛܘܦܬܐ	gutta	ܪܟܫܐ	equus
ܝܩܕܢܐ	combustio	ܬܪܥܐ	ostium

EXERCITIUM.

ܐܡܪ ܓܒܪ ܚܟܝܡܐ. ܕܡܢ ܕܦܪܕ ܠܡܝܬܐ ܡܢ ܢܛܘܦܬܐ ※ — ܐܠܗܐ.
ܒܠܗ ܒܢܝܩܐ ܠܝܪܬܘܬܐ ܘܢܛܘܦܬܐ ܠܡܚܒܝܢ ܡܝܬܐ. ܒܥܒܘܗ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܚܪܝܒܬܐ ※ — ܡܟܝܠ ܐܢܬܘܢ ܚܕܘ[1] ܘܐܬܓܐܝܘ ܘܐܬܦܨܚܘ ※ — ܛܘܒܝܗܘܢ
ܠܐܒܝܠܐ ܕܗܢܘܢ ܢܬܒܝܐܘܢ ※ — ܐܠܗܢ ܠܐ ܒܒܪ ܘܠܐ ܡܫܬܒܚ ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ
ܐܒܐ[2] ܕܐܝܬܘܗܝ[2] ܘܡܫܬܒܚ ܘܡܬܓܐܐ[4] ܒܡ ܕܫܒܚܘܗܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ※
— ܘܐܡܪܘ[3]. ܢܫܒܚ ܠܡܪܝܐ ܓܐܝܐ ܕܐܬܓܐܝ[4] ܡܛܠ ܪܟܫܐ. ܘܦܪܫܘܗܝ
ܐܪܡܝ[5] ܒܝܡܐ ※ — ܒܣܝܡ ܘܐܬܓܐܝ ܒܥܡܠܘܗܝ ܘܠܐ ܦܫܛ ܐܝܕܗ ܠܣܢܝܩܐ.
ܒܝܩܕܢܗ[6] ܫܐܠ ܢܛܘܦܬܐ ܕܡܝܐ ܘܠܐ ܐܝܬ ܕܦܫܛ ܠܗ ※ — ܡܒܪܟ ܗܘ
ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܒܘܝܐܐ. ܗܘ ܕܡܒܝܐ ܠܢ ܒܟܠܗܘܢ ܐܘܠܨܢܝܢ ܕܐܦ ܚܢܢ
ܢܫܟܚ ܢܒܝܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܟܠ ܐܘܠܨܢܝܢ ܐܢܘܢ ※ — ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܝܩܪܝܗܝ
ܘܠܐܒܘܟ[7] ܡܘܬܒܐ ܫܦܝܪܐ ※

---

[1] *gaudete.* — [2] *ipse qui est.* — [3] filii videlicet Israel. — [4] forma verbis ܓܐܝ assimilata, ut in Lect. seq. — [5] *projecit.* — [6] i. e. in altera vita. — [7] *et patri tuo.*

LECTIO 50.

Verba ܠ"ܝ.

(PARADIGMA X = ܓܠܐ *revelavit.*)

246. — Quae verba originario ܘ aut ܐ habebant pro 3. radicali, cum verbis ܠ"ܝ prorsus fere coaluerunt (cfr. tamen Lect. praec.).

247. — Verba hujus classis *duplicem typum* ostendunt in Perfecto P'al: A) ܠ"ܐ pro transitivis = ܓܠܐ *revelavit* — B) ܠ"ܝ pro intransitivis = ܫܠܝ *quievit.* Plura tamen ex istis utrâque gaudent formâ.

248. — In formis auctis 3. rad. ܝ constanter apparet; in Imperfecto vero omnia indiscriminatim desinunt in ـܐ (cfr. hebr. ה ֶ).

249. — Imperativus P'al exit in terminationem genuinam ـܝ; Imptv. Ethp'el desinit in ـܝ[1]; reliqui autem in ـܐ: ܓܠܝ — ܐܬܓܠܝ — ܓܠܐ, etc.

250. — In decursu flexionis 3. rad. ܝ vel quiescit[2], vel mutatur in ܐ, vel vim servat consonantis primitivae, vel omnino evanescit, uti ex Paradigmate elucet.

251. — *Adnot.* — 1) Afformativa ܘ et ܝ in tertiis personis pronuntiantur in compositionibus *ai-, au-, ôi-, iu.*

2) ܬ afformativi 2. pers. sg. Perf. in conjugationibus auctis effertur *Qušôiô*, etsi vocalis praecedat.

---

[1] Apud Syr. Or. ut in verbo regulari, cum altero ܝ in fine superaddito: ܐܬܓܠܝ „*ethgal*".

[2] Prima pers. sg. Perf. P'al in verbis transitivis sonat apud Orientales ܓܠܝܬ „*gleth*", non ܓܠܝܬ.

SUPPLEMENTUM.

252. — **Verba ܠ"ܝ cum suffixis** (PARADIGMA XI): 1) Quae formae in consonantem exeunt aut per vocales ܶ, ܺ, ܳ terminantur, pari modo ac in verbo regulari suffixa accipiunt (Lect. 41). — Excipiuntur: *α*) Inf. *Pʿal* ubi ܶ substituitur tertiâ rad. ܝ, praeterquam ante suffixa ܟܶܘܢ, ܟܶܝܢ — *β*) quaedam formae in ܺܝ, in quibus *iodh* quiescens fit consonans, ut ܓܰܠܝܰܢܝ (ܓܰܠܝ + ܰܢܝ).

2) Diphthongi finales convertuntur respective:

α) ܰܘ in ܳܐܘ vel ܳܘܘ vel ܳܐܘ̈.
β) ܰܝ in ܳܐ; aliquando in ܶ.
γ) ܶܝ in ܶܐܝ; raro in ܶܐ.
δ) ܺܘ in ܺܝܘ.

Verba ܠ"ܝ valde usitata.

ܒܟܳܐ	*flevit*	ܡܠܳܐ	*implevit*
ܒܢܳܐ	*aedificavit*	ܡܨܳܐ	(Part.) *potens est*
ܒܥܳܐ	*quaesivit, petiit*	ܣܓܺܝ	*multus fuit*
ܒܪܳܐ	*creavit*	ܥܢܳܐ	*respondit*
ܓܒܳܐ	*elegit*	ܦܢܳܐ	*se vertit*
ܓܠܳܐ	*revelavit*	ܨܒܳܐ	*voluit*
ܕܟܳܐ	*mundus fuit*	ܩܢܳܐ	*acquisivit, possedit*
ܕܡܳܐ	*similis fuit*	ܩܪܳܐ	*vocavit*
ܚܕܳܐ	*gavisus est*	ܪܒܳܐ	*crevit*
ܚܙܳܐ	*vidit*	ܪܥܳܐ	*pavit*
ܛܫܳܐ	*latuit*	ܫܘܳܐ	*dignus, aequalis fuit*
ܟܣܳܐ	*operuit*	ܫܪܳܐ	*solvit, dimisit*
ܡܛܳܐ	*ivit, contigit*	ܫܰܪܺܝ	(Pa.) *coepit*

VOCABULARIUM.

ܐܦܠܐ	neque	ܥܝܕܐ	consuetudo
ܒܪܡ	sed, immo	ܥܗܕ	meminit
ܕܓܠܐ	mendax	ܦܪܐ	fructus fecit
ܚܘܝܬܐ	serpens	ܩܢܝܢܐ	possessio
ܚܠܦ	pro	ܪܝܚܐ	odor
ܝܠܕܐ	progenies	ܫܢܐ	discessit
ܡܠܦܢܘܬܐ	doctrina	ܫܪܟ	defecit
ܢܟܣܐ	opes	ܬܢܢܐ	fumus

EXERCITIUM.

ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܦܪܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܡܝܐ
ܕܒܝܡܡܐ ܘܦܪܚܬܐ ܬܣܓܐ ܒܐܪܥܐ ※ — ܐܝܟ ܕܝܢ ܡܕܡ ܐܢܫ ܫܪܟ ܡܢ
ܫܪܪܐ. ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܝܬܝܪ ܫܪܪܐ ܐܦ ܒܡܠܘܫܐ ܡܫܬܪܪܐ ※ — ܠܐ ܬܗܝܡܢܘܢ ܒܟܘܠܐ
ܘܠܐ ܬܗܝܡܢܘܢ ܒܚܠܡܬܐ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܓܠܓܠܬܐ ܬܗܝܡܢܘܢ ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܓܠܓܠܬܐ
ܬܗܝܡܢܘܢ ※ — ܘܐܬܦܢܝ ܝܫܘܥ ܠܘܬܗܝܢ ܘܐܡܪ. ܒܢܬ ܐܘܪܫܠܡ ܠܐ ܬܒܟܝܢ
ܥܠܝ. ܒܪܡ ܥܠ ܢܦܫܟܝܢ ܒܟܝܢ ܘܥܠ ܒܢܝܟܝܢ ※ — ܡܕܡ ܕܨܒܝܢ
ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܟ ܒܢܝܢܫܐ ܠܐ ܨܒܝܢ ܠܡܥܒܕ ܠܗܘܢ ※ — ܘܐܡܠܟ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܠܟܐ ܕܗܘܘ ܩܕܡܝܢ. ܗܘܝܢ ܐܦ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܠܕܘ ܒܫܡܗ ܒܡܫܝܚܐ ※
— ܝܠܕܐ ܕܚܘܝܬܐ ܐܬܡܪܘ ܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܡܠܝܗܘܢ ܐܠܐ ܒܥܒܕܝܗܘܢ.
ܕܒܠܒܠܐ ܗܘ ܒܐܒܕܢܐ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܝܠܘܕܘܬܐ ※ — ܡܢܘ ܓܝܪ ܕܝܕܥ ܐܠܗܐ.
ܢܛܪ ܡܠܦܢܘܬܗ ܘܫܡܥܬܗ ※ — ܘܐܡܪܬ ܡܪܝܡ. ܡܘܪܒܐ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ
ܘܚܕܝܬ ܪܘܚܝ ܒܐܠܗܐ ܡܚܝܢܝ ※ — ܡܢ ܬܢܢܐ ܢܘܪܐ ܐܝܬ. ܘܒܟܠ ܕܓܠܐ ܫܩܪܐ
ܐܝܬ. ܡܢ ܪܝܚܐ ܚܡܪܐ ܡܬܝܕܥ. ܘܐܝܟ ܢܘܪܐ ܢܦܩ ܐܝܬ ※ — ܚܠܦ ܪܘܚܐ
ܚܠܦ ܡܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܠܒܐ ܘܟܠܢܫ ܘܐܡܪܐ ܕܡܢܐ. ܥܗܕ ܡܠܟܐ ܠܥܒܕܝܗ ※
— ܠܐ ܫܘܐ ܐܢܐ ܕܐܬܩܪܐ ܥܒܕܐ ܕܝܠܟ ܕܐܢܬ ܐܠܗܐ ※ — ܠܐ ܕܘܒܪܐ
ܡܢ ܫܠܐ ܐܢܐ: ܕܡܥܕܪܢܐ ܕܒܥܠܐ ܒܥܠ ܗܘ. ܐܦܠܐ ܢܟܣܐ ܘܩܢܝܢܐ.
ܕܢܟܣܐ ܚܝܐ ܠܐ ܡܩܝܡܝܢ ※ — ܕܓܠܐ ܒܝܬܝ ܐܝܟ ܒܝܬ ܒܢܝ ܐܢܫܐ.

ܐܘ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܢܫܐ ܚܙܐ ܐܢܬ ※ — ܟܕܘ ܠܡܫܪܝܐ ܗܘܐ ܕܐܬܡܫܠܡܘܢܝܗܝ ܡܙܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܕܡܪܝ ܢܡܫܘܗ ܢܦܫܐ ܐܘܪܚܗ ※ — ܡܢܟ ܫܡܥܬ ܟܡܢܐ. ܐܡܝܢ ܠܡܚܐ ܟܡܢܐ ※

LECTIO 51.

Verba multipliciter irregularia.

253. — Sunt ea quae ex parte radicalium *ad duas* vel *tres diversas* verborum irregularium *classes* simul pertinent, quae proinde istarum legibus subjiciuntur. Sic ex. gr. verbum ܢܟܐ *nocuit* in Impf. *P'al*=ܢܶܟܶܐ et in *Af'el*=ܐܰܟܺܝ; quia simul refertur ad verba ܦ″ܢ et ܠ″ܝ, ideoque utriusque classis proprietates ostendit. Nonnulla tamen ex ipsis in una alterave forma a regulis categoriae respectivae adhuc deflectunt. Ita:

1) Verba ܦ″ܢ et simul ܥ″ܘ aut ܥ″ܥ, 1. rad. ܢ ubique retinent fere omnia (229, *b* etc.): ܢܳܡ *dormivit*, in Impf.=ܢܢܽܘܡ; sed ܢܰܕ (ܢܕܕ) *abominatus est*, Impf.=ܢܶܕܽܕ, etc.

2) Verba ܦ″ܢ et ܠ″ܝ insimul in Imperativo P'al 1. rad. ܢ pariter servant: ܢܟܝ ex ܢܟܐ *nocuit* (pro ܟܝ).

3) Verba ܥ″ܘ simulque ܠ″ܝ, ex parte 2. radicalis ut verba firma tractantur solisque irregularitatibus *tertiae iodh* subjacent: ܠܘܳܐ *comitatus est*, Impf.=ܢܶܠܘܶܐ, etc.

4) Verba ܥ″ܐ atque ܠ″ܝ legibus *tertiae iodh* reguntur, vocalem insuper 2. radicalis in primam transferendo (36, *b*): ܟܳܐ *increpuit*, 3. fem.=ܟܳܐܬ; Imptv.=ܟܳܐܝ, f. ܟܳܐܝ, etc.

254. — Trium verborum, quae usu frequentissima sunt, quaeque non unam anomaliam prae se ferunt, conjugationem hic subjungimus:

a) ܐܬܐ *venit.*

Perfectum		Imperfectum		Imperativus	
Sing.	ܐܬܐ	Sg.	ܢܐܬܐ	Sg.	ܬܐ
	ܐܬܬ		ܬܐܬܐ		ܬܝ
	ܐܬܝܬ		ܬܐܬܐ	Pl.	ܬܘ vel ܬܐܘܢ
	ܐܬܝܬܝ		ܬܐܬܝܢ		ܬܝ̈ vel ܬܝܝܢ
	ܐܬܝܬ		ܐܐܬܐ		
Plur.	ܐܬܘ	Pl.	ܢܐܬܘܢ	Infinitivus	
	ܐܬܝ̈		ܢܐܬܝܢ		ܡܐܬܐ
	ܐܬܝܬܘܢ		ܬܐܬܘܢ		
	ܐܬܝܬܝܢ		ܬܐܬܝܢ	Part. act.	
	ܐܬܝܢ		ܢܐܬܐ		ܐܬܐ, f. ܐܬܝܐ

Af'el: ܐܝܬܝ *adduxit* — Ettaf'al: ܐܬܬܝܬܝ *adductus est.*

b) ܗܘܐ *fuit*

(Perfectum *P'al* vid. in Lect. 32.)

Imperfectum				Imperativus
Sg.	ܢܗܘܐ	vel	ܢܗܐ	Sg. ܗܘܝ — Pl. ܗܘܘ
	ܬܗܘܐ	„	ܬܗܐ	Infinitivus
	ܬܗܘܐ	„	ܬܗܐ	ܡܗܘܐ
	ܬܗܘܝܢ	„	ܬܗܝܢ	Part. act.
	ܐܗܘܐ	—	—	ܗܘܐ f. ܗܘܝܐ
Pl.	ܢܗܘܘܢ	vel	ܢܗܘܢ	Part. pass.
	ܢܗܘܝܢ	—	—	ܗܘܐ f. ܗܘܝܐ *factus, creatus*
	ܬܗܘܘܢ	vel	ܬܗܘܢ	*Af'el:* ܐܗܘܝ *creavit*
	ܬܗܘܝܢ	—	—	*Ettaf'al:* ܐܬܬܗܘܝ *creatus est*
	ܢܗܘܐ	vel	ܢܗܐ	

c) ܚܝܐ *vivit.*

Perfectum		Imperfectum				Imperativus	
Sing.	ܚܝܐ	Sg.	ܢܚܐ[1] vel	ܢܐܚܐ		Sg.	ܚܝܝ
	ܚܝܬ		ܬܚܐ „	ܬܐܚܐ			ܚܝ
	ܚܝܝܬ		ܬܚܐ „	ܬܐܚܐ		Pl.	ܚܝܘ
	ܚܝܝܬܝ		ܬܚܝܢ „	ܬܐܚܝܢ			ܚܝܝܢ
	ܚܝܬ		ܐܚܐ „	ܐܐܚܐ			
Plur.	ܚܝܘ	Pl.	ܢܚܘܢ „	ܢܐܚܘܢ		Infinitivus	
	ܚܝܝ		ܢܚܝܢ „	ܢܐܚܝܢ		ܡܚܐ — ܡܐܚܐ vel ܡܚܝܐ	
	ܚܝܝܬܘܢ		ܬܚܘܢ „	ܬܐܚܘܢ			
	ܚܝܝܬܝܢ		ܬܚܝܢ „	ܬܐܚܝܢ		Part. act.	
	ܚܝܝܢ		ܢܚܐ „	ܢܐܚܐ		ܚܝܐ, f. ܚܝܐ	

Af'el: ܐܚܝ *vivificavit* — Ettaf'al: ܐܬܬܚܝ *vivificatus est.*

Alia hujuscemodi verba valde usitata.

ܐܘܕܝ	*confessus est*	ܟܐܐ	*increpuit*
ܐܘܚܪ	*distulit*	ܠܐܐ	*fessus est*
ܐܝܠܠ	*ejulavit*	ܢܟܐ	*nocuit*
ܐܣܝ	*sanavit*	ܢܣܝ	*tentavit*
ܐܫܬܝ	*bibit*	ܢܨܐ	*rixatus est*
ܚܕܝ	*laetatus est*	ܥܩܐ	*angustiatus est*
ܪܓܓ	*cupivit*	ܛܥܐ	*oblitus est*
ܝܡܐ	*juravit*	ܫܦܪ	*decorus fuit, splenduit*

[1] Penes Syr. Or. ܢܚܐ (ܢܐܚܐ) etc. et prioribus quidem temporibus ita pariter apud Occidentales.

VOCABULARIUM.

ܐܦܢ	etiamsi	ܡܠܐܟܐ	angelus
ܒܗܬ	erubuit	ܡܛܝܒܐ	promptus
ܣܘܪܙܐ	culpa	ܦܪܚܐ	flos
ܚܘܛܪܐ	baculum, virga	ܦܪܚ	germinavit
ܝܐܐ	decens, conveniens	ܩܘܝ	permansit
ܝܚܝܕܝܐ	anachoreta	ܩܘܫܬܐ	veritas
ܢܘܚܡܐ	resurrectio.	ܪܕܐ	profectus est
ܢܝܪܐ	jugum	ܫܐܕܐ	daemonium
ܣܟܠܘܬܐ	stultitia, peccatum	ܫܘܪܐ	murus
ܥܕܘܪܐ	adjutor	ܫܕܐ	projecit

EXERCITIUM.

ܠܘ: ܐܢܬܘܢ ܘܐܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܢܬܠ ܩܘܫܬܐ ܠܗܘ ܕܡܫܬܡܥ ܐܦ ܗܘ ܡܠܟܐ ※ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܢܘܚܡܐ ܘܚܝܐ. ܡܢ ܕܡܗܝܡܢ[1] ܒܝ ܐܦܢ ܢܡܘܬ ܢܚܐ ※ — ܢܦܫܝ ܡܦܪܚ ܟܠ ܘܪܘܚܗ ܕܐܢܫܐ ܟܠ. ܠܥܡܡܐ ܘܠܐܬܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܠܟܘܡܪܝܗܘܢ ※ — ܐܝܟܐ ܕܐܢܐ ܐܙܠ ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܐܬܐ ※ — ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܣܟܠܐ ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܒܗܬ ܒܝܕ ܣܟܠܘܬܗ ※ — ܥܕܘܪܐ ܗܘܝ ܐܝܟ ܡܢܝ. ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܘܠܐ ܬܥܩܒܘܢ ܐܚܝܟܘܢ ܘܩܪܝܒܝܟܘܢ ※ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ[2]. ܫܡܥܘ ܠܡܠܐ ܗܠܝܢ ܠܟܠܗ ※ — ܘܗܫܐ ܡܠܟܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܡܠܐ ܘܢܗܪܐ ܐܢܘܢ ※ — ܥܒܪܐ ܫܘܪܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܕܚܠܬܐ ܚܘܛܪܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܩܘܫܬܐ ܡܛܠܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ※ — ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܚܝܠܝܢ ܠܡܠܐܟܐ ܚܝܠܝܢ. ܘܐܦ ܡܚܝܠܝܢ ܠܒܢܝ ܗܘ ܡܚܝܠܝܢ ※ — ܡܢ ܕܟܠ ܠܡܠܐܟܐ ܓܒܝ ܘܡܩܪܒ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗ ܣܘܪܙܐ. ܟܠ ܕܒܝܫ ܒܝ ܥܒܕ. ܒܗ ܡܢܝ ܗܘܐ ܘܢܗܪܐ ܒܗ ܐܦܝܢ[3] ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ[3] ※ — ܘܡܠܐ ܗܘܐ ܒܫܐܕܐ ܘܠܐ ܦܬܚ ܗܘܐ ܠܦܘܡܗ ܕܢܐܡܪ ※ — ܠܡܠܐܟܐ ܡܛܝܒܐ ܠܟܘܡܪܐ. ܘܐܬܦܠܓܘܢ ܠܟܠ ܕܟܬܝܒ ܒܗ ܐܬܐ ※

---

[1] *qui credit.* — [2] Iesus nempe discipulis. — [3] *facie ad faciem.*

— ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ[1]. ܐܢ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܦܨܐ ܢܦܫܟ ※ — ܫܪܐ ܘܪܕܐ
ܠܓܢܒܐ ܕܙܩܝܦ ܠܐܠܗܐ ܕܢܫܒ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܝܗܒ ܠܗ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܡܟܝܟܘܬܐ ※
— ܗܘܝܢ ܬܠܬ ܫܥܝܢ ܐܝܟ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܬܡܢ ܚܫܘܟܐ ܘܗܘܘ ܠܥܠܡܬܐ
ܠܡܫܝܚܐ ※ — ܘܟܠܗ ܥܒܕܐ ܐܦ ܟܐܦܐ ܘܙܥܝܢ ܗܘܘ ܒܥܠܬܗ ܦܘܪܫܢܐ ※

LECTIO 52.

De Verbis plurilitteris.

255. — Pauca exstant verba syriaca cum radice quadrilittera, ut ܒܠܗܕ *dispersit*. Plura tamen inveniuntur quae radicem trilitteram variis modis adaugent ita ut *plurilittera* appareant. Hujusmodi sunt:

1) Quae radici litteram ܫ aut ܣ praeponunt cum significatione causativa (= forma Šaf'el): ܫܥܒܕ *servire fecit*; ܣܪܗܒ *festinavit*.

2) Quae 3. radicalem vel duas extremas radicales reduplicant (= forma Palpel): ܫܥܒܕ *in servitutem redegit*; ܫܠܡܠܡ (ex ܫܠܡ) *integravit*.

3) Quae radicem monosyllabam — praesertim ex verbis ܥ''ܘ et ܥ''ܝ — repetunt: ܒܠܒܠ (ex ܒܠܠ) *perturbavit*.

4) Quae post primam radicalem litteras ܪ aut ܘ vel ܝ inserunt: ܓܪܓܠ (ex ܓܠܓܠ) *revolvit*; ܣܘܒܪ vel ܣܝܒܪ *pertulit*.

5) Quae a tergo radicis adjungunt ܝ semivocalem (= *Pa'ali*): ܐܪܒܝ *nutrivit*.

6) Verba non pauca, sic dicta „*denominativa*", quae e substantivis aliisque vocabulis, etiam ex graeca lingua desumptis, originem ducunt: ܬܠܡܕ *docuit* (ex ܬܠܡܝܕܐ *discipulus*); ܬܚܬܝ *subjecit* (ex ܬܚܝܬ *sub*); ܩܛܪܓ *accusavit* (a κατήγορος).

---

[1] milites ad Iesum in cruce pendentem.

256. — *Adnot.* — Verba plurilittera communiter ostendunt formam activam et reflexivam et referuntur ad *Pa'el* et *Ethpa'al*, quorum sequuntur conjugationes. Quae vero ܝ in fine adjiciunt, flectuntur ut verba ܠ''ܝ in formis respectivis.

Praecipua verba plurilittera:

a) quadrilittera

ܟܠܗܝ	*pudore affecit*
ܓܪܕܝ	*destitutus est*
ܗܝܡܢ	*credidit*
ܣܝܒܪ	*sustinuit*
ܥܪܛܠ	*nudavit*
ܦܪܣܝ	*patefecit*
ܪܘܪܒ	*auxit*
ܪܘܡܡ	*exaltavit*
ܬܪܓܡ	*interpretatus est*
ܬܪܣܝ	*nutrivit*

b) in forma *Šaf'el*

ܫܒܗܪ	*glorificavit*
ܫܘܕܥ	*significavit*
ܫܘܚܕ	*separavit*
ܫܘܚܪ	*cunctatus est*
ܫܡܠܝ	*complevit*
ܫܥܒܕ	*subjecit*
ܫܥܠܝ	*exaltavit*
ܫܪܓܠ	*supplantavit*
ܣܩܒܠ	*obviam fuit*
ܣܪܗܒ	*festinavit*

c) denominativa

ܐܒܝܬ	*familiaritate junctus est* (ex ܒܝܬܐ = *domus*)
ܓܫܡ	*corpus induit* (ex ܓܘܫܡܐ = *corpus*)
ܐܬܗܘܢ	*sapivit, resipuit* (ex ܗܘܢܐ = *mens*)
ܟܢܫ	*convocavit* (ex ܟܢܫܐ = *conventus*)
ܚܘܪ	*dealbavit* (ex ܚܘܪܐ = *albus*)
ܚܝܠ	*roboravit* (ex ܚܝܠܐ = *vis*)
ܬܠܡܕ	*discipulos fecit* (ex ܬܠܡܝܕܐ = *discipulus*)
ܐܦܝܣ	*persuasit* (ex ܦܝܣܐ = *fiducia*)
ܦܪܢܣ	*curam gessit* (ex πρόνοος = *providus*)
ܫܡܗ	*nominavit* (ex ܫܡܐ = *nomen*)

VOCABULARIUM.

ܒܨܐ	inquisivit	ܚܪܝܦܐ	prudens
ܚܒܝܒܐ	dilectus, carus	ܦܪܫ	discessit, definivit
ܟܢܘܫܬܐ	synagoga	ܩܠܝܠ	paucus
ܟܬܒ	scripsit	ܩܪܐ	vocavit, legit
ܡܣܟܢ	depauperavit	ܦܫܝܛܐ	simplex
ܣܓܝ	multus	ܫܦܠ	depressit, prostravit
ܣܪܟ	implicuit	ܫܘܩܐ	forum, platea

EXERCITIUM.

ܗܘܐ ܡܫܦܠ ܐܠܗܐ. ܗܘܐ ܡܡܣܟܢ ܐܠܗܐ. ܗܘܐ ܡܥܬܪ ܐܠܗܐ.
ܗܘܐ ܪܓܠ ܐܠܗܐ ※ — ܟܬܒ ܐܦ ܩܪܐ[1]: ܘܒܨܐ ܒܟܬܒܝܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܫܟܚ[2]
ܕܢܦܩ ܠܗܘܐ ܒܟܢܘܫܬܗ ※ — ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ. ܗܘܐ ܕܐܚܝܬܟ
ܗܝܡܢܘܬܟ. ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܚܙܘ ܘܗܝܡܢܘ ※ — ܦܫܝܛܐ ܡܗܝܡܢ
ܠܟܠ ܡܠܐ. ܘܚܪܝܦܐ ܦܪܫ ܛܒ ܡܢ ܒܝܫ ※ — ܘܡܩܠܝܠ ܗܘܐ ܦܘܠܘܣ
ܒܟܢܘܫܬܐ ܒܝܬ ܝܗܘܕܝܐ ܘܒܝܬ ܐܢܫܝܢ ܕܪܚܝܩܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܒܫܘܩܐ ܒܝܬ
ܐܢܫܝܢ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ※ — ܠܝ ܐܡܪܐ ܚܙܝܪܐ ܕܣܪܝܟܘ
ܘܣܪܟܘܗ ܒܗ ܢܦܠ ※ — ܙܠܘ[3] ܠܟܠܗܘܢ ܒܩܘܪܝܐ ܘܐܟܪܙܘ ܐܢܘܢ
ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ※ — ܡܠܟܐ ܠܪܚܡܝܗܘܢ ܡܪܚܡܝܢ ※
— ܐܝܟܐ ܐܢܬ ܕܒܨܝܬ ܚܪܝܦܐ ܠܟܬܒܐ ܗܘ ܝܕܥ ※ — ܫܠܡܐ ܗܘ ܣܓܝ
ܝܘܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢܝܢ ܒܗ. ܘܡܢܘ ܡܫܟܚ[2] ܠܡܣܬܟܠܘ ܒܗ ※ — ܘܐܢܬܘܢ
ܐܢܬܝ ܚܒܝܒܐ. ܟܠܢܫ ܡܣܬܟܠ ܢܗܘܐ ܡܣܬܪܘܕ ܠܡܫܡܫܘ ܘܡܘܪܝ
ܠܡܬܠܬܗ ※ — ܗܠܝܢ ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ ܟܬܒܬ ܠܚܘܒܟ ܕܐܬܪܐ
ܘܐܬܪܐ ܘܠܗܘܢ ܐܦ ܠܐܘܡܝ ※

---

[1] supple: *homo.* — [2] *potest.* — [3] *ite.*

LECTIO 53.

Verba defectiva et anomala.

257. — Tria participia ܝܳܐܶܐ *decet* — ܦܳܐܶܐ *pulchrum, conveniens est* — ܙܳܕܶܩ *justum est* — solae sunt formae quae in hisce verbis occurrunt. Ex radice tamen ܙܕܩ habentur *Pa'el*=ܙܰܕܶܩ et *Ethpa'al*= ܐܶܙܕܰܕܰܩ.

258. — ܝܰܗ݇ܒ *dedit.*

Perf. =ܝܰܗ݇ܒ — ܝܶܗ݇ܒܰܬ — ܝܰܗ݇ܒܬ — ܝܰܗ݇ܒܬܝ — ܝܶܗ݇ܒܶܬ — pl. ܝܰܗ݇ܒܘ (vel ܝܰܗ݇ܒܽܘܢ) — ܝܰܗ݇ܒܝ (vel ܝܰܗ݇ܒܶܝܢ) — ܝܰܗ݇ܒܬܽܘܢ — ܝܰܗ݇ܒܬܶܝܢ — ܝܰܗ݇ܒܢ[1].

Impf. =(deficit ejusque vices gerit verbum ܢܬܠ, inusitatum praeterquam in Impf. et Inf.) ܢܶܬܶܠ — ܬܶܬܶܠ, etc.

Imptv. =ܗܰܒ — ܗܰܒܝ — ܗܰܒܘ — ܗܰܒܶܝܢ.

Inf. =ܡܶܬܰܠ (ex ܢܬܠ). Raro ܡܶܗܰܒ.

Part. act.=ܝܳܗܶܒ — Part. pass.=ܝܗܺܝܒ.

259. — ܐܶܙܰܠ *ivit.*

Perf. =ܐܶܙܰܠ — ܐܶܙܠܰܬ — ܐܶܙܰܠܬ — ܐܶܙܰܠܬܝ — ܐܶܙܠܶܬ — pl. ܐܶܙܰܠܘܢ — ܐܶܙܰܠܶܝܢ — ܐܶܙܰܠܬܽܘܢ — ܐܶܙܰܠܬܶܝܢ — ܐܶܙܰܠܢ.

Impf. =ܢܺܐܙܰܠ — ܬܺܐܙܰܠ — ܬܺܐܙܰܠ — ܬܺܐܙܠܺܝܢ — ܐܺܐܙܰܠ — pl. ܢܺܐܙܠܽܘܢ — ܢܺܐܙܠܳܢ — ܬܺܐܙܠܽܘܢ — ܬܺܐܙܠܳܢ — ܢܺܐܙܰܠ.

Imptv.=ܙܶܠ — ܙܶܠܝ — ܙܶܠܘ — ܙܶܠܶܝܢ.

Inf. =ܡܺܐܙܰܠ — ܡܺܐܙܳܠܘ.

Part. =ܐܳܙܶܠ — ܐܳܙܠܳܐ.

---

[1] Penes Syr. Or. ܗ silet in toto Perfecto.

260. — ܣܠܶܩ *ascendit.*

Impf. = ܢܶܣܰܩ (pro ܢܶܣܠܰܩ) — Imptv. = ܣܰܩ — Inf. = ܡܶܣܰܩ.
Af'el = ܐܰܣܶܩ, etc. — *Ettaf'al* = ܐܶܬܬܰܣܰܩ, etc.
N. B. — Reliquae formae et conjugationes ut in verbis firmis.

261. — ܪܗܶܛ *cucurrit.*

Est verbum regulare praeterquam in Imperativo: ܗܪܘܿܛ (loco ܪܗܘܿܛ[1]) *curre.*

262. — ܐܶܫܟܰܚ *invenit, potuit.*

Af'el = ܐܰܫܟܰܚ (pro ܐܰܫܟܰܚ, n. 218).
Impf. = ܢܫܰܟܰܚ.
Imptv. = ܐܰܫܟܰܚ.
Inf. = ܡܫܰܟܳܚܽܘ.
Part. act. = ܡܫܰܟܰܚ — ܡܫܰܟܚܳܢܳܐ *potens, possibilis.*
Part. pass. = ܫܟܺܝܚ *(P'al).*

VOCABULARIUM.

ܐܽܘܡܳܢܳܐ	artifex	ܢܰܚܶܡ	resuscitavit
ܕܰܡ	fortasse	ܢܦܰܨ	excussit
ܕܡܶܟ	dormivit	ܥܺܐܕܳܐ	festum
ܕܡܟܽܘܬܳܐ	somnolentia	ܒܨܳܐ	*Pa.* indagavit
ܚܰܘܺܝ	indicavit	ܦܫ	quievit, mansit
ܝܰܚܢܽܘܬܳܐ	aviditas	ܨܗܳܐ	sitivit
ܟܡܳܐ ܕ	quantum	ܪܰܥܺܝ	*Pa.* placavit
ܡܳܐܢܳܐ	vas, instrumentum	ܬܝܳܒܽܘܬܳܐ	poenitentia

---

[1] Ita adhuc apud Orientales. Occultationem litterae ܗ nec antiqua Occidentalium traditio cognovisse videtur.

EXERCITIUM.

ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘ ܠܐܘܡܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܘܟܪܝܐ ܠܡܥܡܪܗ ※ — ܐܘܟܝܬ
ܢܦܫܐ ܕܪܚܡܐ ܟܣܦܐ: ܡܣܡܣ ܘܡܬܬܥܝܪ ܡܢ ܪܚܡܘܬܗ. ܟܠܡܢܬܐ ܗܘܝܐ
ܘܬܬܚܘܫ ܕܪܡ ܢܟܪܝܐ ܒܐܬܪܗ ܒܪܚܡܬܗ ※ — ܡܫܪܐ ܐܢܬ ܠܟܠܗ
ܠܚܝܡ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܙܠܘ ܒܫܠܡ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܩܘܫܬܐ. ܘܡܠܐ
ܕܐܫܬܘܕܥܘܢ ܠܗ ܢܘܗܪܐ ※ — ܗܢܐ ܒܪܐ ܥܒܕ ܠܡܣܟܢܐ ܘܠܐ
ܐܡܝܢ ܒܡܫܡܫܢܘ ※ — ܟܠ ܡܕܡ ܒܪ ܡܫܟܚܐ ܠܗܐ ܐܠܗܐ ※ —
ܟܠܐ ܡܢܝ ܕܐܬܐ ܠܝ: ܗܫܐ ܙܟܘܬܝ ܠܝ. ܘܟܠܐ ܕܐܬܐ ܠܟ. ܐܘܟ
ܫܐܠܐ ܒܚܘܒܐ ※ — ܡܠܐ ܫܐܠ ܘܠܚܘܒܝ ܘܡܫܡܫܢ ܠܥܠܡܐ ※ — ܐܢܬܘܢ
ܫܡܘ ܠܒܪܬܐ ܗܢܐ. ܐܢܐ ܠܐ ܫܒܩ ܐܢܐ ܗܘܐ ܠܒܪܬܐ ܗܢܐ ※ —
ܐܬܚܙܝ ܠܝ ܐܝܟ ܕܒܫܒܝܩܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܦܘܪܢܐ ܕܠܐ ܚܣܡ[1]: ܐܠܝܢ ܕܟܠ
ܒܪܢܫܐ ܕܢܦܫܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܫܡܫ ܕܢܚܒ ܐܢܬ ܒܝ ܚܕ[2]. ܒܝܬ ܓܒܪܐ
ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܚܙܐ ܡܠܐ ܕܒܒܝ ܕܡܫܪ ※ — ܐܡܪܐ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܗܘ: ܡܪܝ.
ܗܘܐ ܠܝ ܡܢ ܗܘܠܝܢ ܡܢܐ ܕܠܐ ܐܬܘܬ ܐܪܥܐ ※ — ܡܘܡܐ ܚܢܢܐ ܐܝܬ ܠܗ[3].
ܒܥܘܠ ܐܢ ܬܫܡ ܘܐܫܡ ܠܒܥܠܝ ※ — ܘܚܒܠ[4] ܡܢܗ ܡܢ ܦܠܚܦܘܗܝ
ܕܢܫܡ ܘܢܟܬ ܒܥܕܢܗ ※ — ܘܐܡܪ ܡܘܡܐ. ܙܠܘ ܒܥܠܡܐ ܡܘܬܐ ܕܡܥܠܝ
ܪܒܢ ܡܢܗ. ܐܡܪ ܐܢܘܢ. ܦܘܩ ܒܥܠܡܐ ܐܢܐ ܕܐܝܬ ܡܢܝܢܐ ܠܟܠܐ ※

---

[1] *liberaliter.* — [2] *cum delectatione.* — [3] i. e. in Scheol. — [4] supple ܡܫܡܫܢܐ.

CAPUT IV.

De Nominum derivatione ac classificatione.

263. — In Lingua syriaca longe major pars nominum, ut diximus, e radicibus verbalibus derivatur. Diversae, quas nomina ostendunt, formae ad quinque praecipue classes reduci possunt: 1) quae radicales radicis simpliciter retinent; 2) quae secundam radicalem reduplicant; 3) quae praeformativis augentur; 4) quae afformativis augmentantur; 5) quae radicem plurilitteram exhibent. Nomina non pauca praeformativa simul et afformativa sibi adsciscunt. — In Lect. subsequentibus, in quibus variae nominum formae recensentur, de nominibus masculinis et femininis, simplicitatis et claritatis causa, seorsum tractabimus.

I) De nominibus masculinis.

LECTIO 54.

De masculinis cum tribus radicalibus sanis.

264. — Formae communiores sunt sequentes:

Typus [1]	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
1. *Qaṭl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܡܠܟܐ	ܡܠܟ	*rex*
2. *Qiṭl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܪܓܠܐ	ܪܓܠ	*pes*
3. *Quṭl*	ܩܘܛܠܐ	ܩܘܛܠ	ܩܘܕܫܐ	ܩܘܕܫ	*sanctitas*

[1] Typus formam nominis exhibet primitivam, ut ex cognatis linguis apparet, a qua deinde ceterae sunt evolutae.

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
4. *Qaṭal*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܕܗܒܐ	ܕܗܒ	*aurum*
5. *Qaṭil*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܓܪܒܐ	ܓܪܒ	*leprosus*
6. *Qiṭal*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܥܢܒܐ	—	*uva*
7. *Qaṭôl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܫܠܡܐ	ܫܠܡ	*pax*
8. *Qiṭôl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܚܡܪܐ	ܚܡܪ	*asinus*
9. *Quṭôl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܒܘܪܟܐ	ܒܘܪܟ	*genuflexio*
10. *Qaṭīl*[1]	ܩܛܝܠܐ	ܩܛܝܠ	ܟܠܝܠܐ	ܟܠܝܠ	*corona*
11. *Qaṭūl*	ܩܛܘܠܐ	ܩܛܘܠ	ܒܬܘܠܬܐ	ܒܬܘܠܬ	*virgo*
12. *Quṭūl*	ܩܛܘܠܐ	ܩܛܘܠ	ܠܒܘܫܐ	ܠܒܘܫ	*vestis*
13. *Qôṭal*	ܩܘܛܠܐ	ܩܘܛܠ	ܥܠܡܐ	ܥܠܡ	*aeternitas*
14. *Qôṭil*[2]	ܩܘܛܠܐ	ܩܘܛܠ	ܣܦܪܐ	ܣܦܪ[3]	*scriba*
15. *Qôṭūl*[4]	ܩܘܛܘܠܐ	ܩܘܛܘܠ	ܦܪܘܩܐ	ܦܪܘܩ	*liberator*
16. *Quṭail*[5]	ܩܘܛܝܠܐ	ܩܘܛܝܠ	ܥܘܦܪܝܠܐ	ܥܘܦܪܝܠ	*hinnulus*
17. *Qoṭail*[5]	ܩܛܝܠܐ	ܩܛܝܠ	ܥܠܝܡܐ	ܥܠܝܡ	*juvenis*

Adnotanda.

265. — Nomina juxta typos communiores *Qaṭl, Qiṭl, Quṭl* (1—3) in st. constr. et abs.: a) Vocalem brevem juxta regulam (77) a priori syllaba abjiciunt, alterâ vero syllaba vocali brevi ornatâ ad instar segolatorum; — b) Quae 3. radicalem gutturalem habent vel ܪ, loco ـَ, vocalem ـِ inducunt (39): ܣܦܪܐ, st. cr. =

---

[1] Forma propria Part. pass. P'al.

[2] Forma propria Part. act. P'al.

[3] Hunc typum etiam praeseferunt quaedam nomina ex radicibus ܠ"ܐ, quae jam non ut participia sed ut substantiva sumuntur, ut ܪܥܐ *pastor.*

[4] Nomina agentis.

[5] Invenitur praesertim in diminutivis.

ܚܺܐܪ (pro ܚܺܐܪ) *liber*; — c) Nomina cum prima radicali ܐ, vocalem istius constanter retinent (36, *e*); cum prima radicali ܝ, priorem syllabam in ܝ݂ aut ܝܺ convertunt (48, *a*): ܐܰܓ݂ܪܳܐ, st. cr. = ܐܰܓ݂ܰܪ *merces*; ܝܰܠܕܳܐ, st. cr. = ܝܠܰܕ *partus*.

266. — Ad praedictos typos — *Qaṭl, Qiṭl, Quṭl* — reducuntur etiam nomina ex radicibus infirmis: a) ܥ"ܐ ut ܪܺܫܳܐ (ܪܐܫܐ) *caput*; — b) ܥ"ܘ ut ܩܳܠܳܐ (ܩܘܠ) *vox*; — c) ܥ"ܝ ut ܕܺܝܢܳܐ *judicium*; d) ܥ"ܥ ut ܥܰܡܳܐ (ܥܡܡ) *populus*; — e) ܥ"ܢ ut ܓܶܒܳܐ (ܓܢܒ) *latus*. Quae omnia in st. cons. et abs. vocalem immutatam servant. — Excipiuntur tantum nomina quae diphthongos aut ܰܝ aut ܰܘ in priori syllaba efformant quaeque illas respective mutant in ܶܝ et ܳܘ[1], ut ܚܰܝܠܳܐ, st. cr. = ܚܶܝܠ *vis*; ܝܰܘܡܳܐ, st. cr. = ܝܳܘܡ *dies*. (Sed ܗܰܘܢܳܐ *mens* et ܓܰܘܢܳܐ *color* in st. cr. ܗܰܘܢ et ܓܰܘܢ[2]).

267. — Formae nominum quae typos *Qaṭal* (4), *Qaṭil* (5), *Qiṭal* (6) sequuntur, cum tribus praecedentibus conveniunt ab eisque vix distingui valent.

268. — Reliquae formae — *Qôṭal* et *Qôṭil* exceptis — nullam in st. constr. et abs. mutationem patiuntur.

VOCABULARIUM.

ܐܰܓ݂ܪܳܐ	merces	ܢܶܫܪܳܐ	aquila
ܒܨܳܐ	exploravit	ܙܰܒܢܳܐ	tempus
ܕܽܘܟ݂ܪܳܢܳܐ	memoria	ܥܕܰܪ	adjuvit
ܕܥܶܟ݂	exstinctus est	ܩܳܐܶܡ	subsistens
ܕܳܪܳܐ	generatio	ܪܶܓ݂ܫܳܐ	sensus
ܙܳܟ݂ܽܘܬܳܐ	victoria	ܪܰܚܶܡ	*Pa.* misertus est
ܚܣܰܡ	invidit	ܫܽܘܠܳܡܳܐ	consummatio, meta
ܚܰܫܳܐ	passio, dolor	ܫܽܘܪܳܝܳܐ	exordium
ܝܰܪܚܳܐ	mensis	ܨܰܦܪܳܐ	aurora
ܙܟ݂ܳܐ	*Ethpa.* triumphavit	ܫܪܳܓ݂ܳܐ	lucerna

[1] Apud Syr. Or. ܺ et ܳ (cfr. n. 73).
[2] Penes Orientales ܗܰܘܢ et ܓܰܘܢ.

EXERCITIUM.

ܡܢ ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܡܐ ܕܐܢܫܐ ܒܐܢܫܐ. ܕܡܢܗ ܢܬܐܠܦ ܡܠܟܐ ܕܒܝܬܢ
ܐܠܗܘܬܐ ܒܒܢܝ ܐܢܫ ※ — ܢܦܫܐ ܙܟܝ ܒܦܓܪܐ ܘܐܢܫܐ ܙܟܝ ܒܦܓܠܐ ※ — ܒܟܠ
ܡܕܡ ܒܥܝܢ ܡܪܝܐ ܐܘܪܚܬܗܘܢ ܠܒܢܝܢ ܘܡܚܫܒܬܗܘܢ ܘܠܐ ܡܫܡܫܬܗܘܢ
ܒܟܠ. ܐܠܐ ܒܟܠ ܐܬܪ ܒܡܠܟܘܬܗ ܒܪܝܐ ܐܢܬ ※ — ܒܦܓܪܐ ܡܫܟܢܐ ܕܒܢ
ܕܝܠܗ ܡܫܡܫܐ ※ — ܫܠܡܐ ܕܝ ܡܢ ܡܘܪܝܐ ܢܗܘܐ ܒܪܝܟ ܒܫܠܡܗ.
ܘܐܦܠܐ ܐܢܬ ܡܢ ܦܪܘܫܐ ܡܠܐ ܢܦܫܐ. ܘܡܬܚܫܒܐ ܠܡܘܬܐ ܘܒܚܝܠܬܐ
ܒܟܝ ܐܢܬ ※ — ܡܘܬܐ ܕܒܪܢܫܐ ܡܘܬܒܐ ܗܘ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܕܢܦܫܬ ܒܦܓܪܐ
ܕܒܗ: ܡܬܢܛܪܐ ܐܠܗܘܬܐ ܘܡܬܚܝܒܐ ܒܚܝܠܐ ܕܡܘܬܐ ※ — ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܐܝܟܢܐ ܢܦܫܐ. ܕܒܪܘܚܐ ܕܝܠ ܡܪܝܐ: ܘܒܟܝܢ ܕܝܠܗ ܠܟܠ ܒܫܪ ※ — ܘܐܝܬ
ܡܪܝܐ ܠܒܢܝܐ ܡܢܗ ܐܝܬ ܘܐܘܪܚܬܐ ܠܒܪ ܕܝܢ. ܐܝܬ ܡܕܡ ܘܢܦܫܐ ܒܟܠ
ܙܘܢܩܐ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܙܟܝܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ※ — ܐܝܬ ܕܐܬܚܙܝ ܠܫܒܝܚܘܬܗ
ܒܐܬܪ ܝܫܘܥ ܢܩܒ ܐܦܪܝ ܕܒܥܠܡܗ. ܘܐܝܬ ܕܡܬܐܡܪ ܒܩܕܝܫ ܝܫܘܥ
ܘܢܩܒ ܐܦܪܝܗ ܕܒܪܐ ܒܒܪܐ ※

LECTIO 55.

De masculinis cum tertia radicali infirma.

269. — Nomina non pauca, sive substantiva sive adjectiva sive participia — ex verbis ܠ"ܝ potissimum derivata — habent tertiam radicalem ܝ vel ܐ. Haec in variis statibus ita se gerunt, ut radicalis ante vocalem ut consonans, ante consonantem vero ut vocalis appareat, prout exempla sequentia ostendunt:

	SINGULARIS			PLURALIS		
	st. emph.		abs. et cons.	st. emph.	abs.	cons.
substantiva	ܛܠܝܐ	*capreolus*	—	ܛܠܝܐ	ܛܠܝܢ	ܛܠܝ
	ܨܪܝܐ	*scissio*	(ܨܪܝ)	ܨܪܝܐ	—	—
adjectiva	ܕܟܝܐ	*purus*	ܕܟܐ	ܕܟܝܐ	ܕܟܝܢ	ܕܟܝ
	ܫܛܝܐ	*stultus*	ܫܛܐ	ܫܛܝܐ (ܫܛܝܐ)	ܫܛܝܢ	ܫܛܝ
participia	ܓܠܝܐ	*revelatus*	ܓܠܐ	ܓܠܝܐ	ܓܠܝܢ	ܓܠܝ
	ܡܓܠܝܐ	*detectus*	ܡܓܠܝ	ܡܓܠܝܐ	ܡܓܠܝܢ	ܡܓܠܝ

Adnotanda.

270. — a) **Substantiva**: in singulari carent ut plurimum st. abs. et constructo; in plurali nomina abstracta in st. emph. regulariter desinunt.

b) **Adjectiva et Participia**: in st. abs. et constr. sing. tertia radicalis mutatur in ܐ (exceptis participiis formarum auctarum quae in ܝ exeunt); in plurali vero 3. rad. ܝ servatur absque contractione ante desinentiam st. constructi.

271. — Nomina hujus classis ante suffixum primae personae: a) in singulari, tertiam radicalem absque contractione retinent; — b) in plurali, *substantiva* illam cum suffixo regulariter contrahunt; *adjectiva* vero eamdem vel servare vel amittere possunt: ܓܒܝܐ *electus* = [1]ܓܒܝܝ, pl. ܓܒܝ̈ܝ vel ܓܒܝ̈; sed ܛܒܝܐ *capreolus* = ܛܒܝܝ, pl. ܛܒܝ̈.

VOCABULARIUM.

ܒܟܝܐ	fletus	ܡܐܟܘܠܬܐ	cibus
ܓܒܝܐ	electus	ܡܙܓ	miscuit
ܓܘܒܐ	puteus	ܡܫܬܝܐ	potus
ܚܒܠ	*Pa.* perdidit	ܦܨܐ	*Af.* liberavit
ܚܓܝܣܐ	claudus	ܦܘܪܥܢܐ	retributio
ܚܣܕ	exprobravit	ܩܛܡܐ	cinis
ܝܪܬܘܬܐ	haereditas	ܩܪܝܐ	vocatus
ܟܠܐ	cohibuit	ܫܒܝܐ	captivus
ܠܥܣ	manducavit	ܫܪܘܬܐ	convivium

EXERCITIUM.

ܡܪܝ. ܟܕ ܢܦܠܬ ܗܘܝܬ ܐܩܝܡܬܢܝ. ܟܕ ܐܫܬܪܝܬ ܗܘܝܬ ܥܕܪܬܢܝ. ܡܢ ܓܘܒܐ ܚܒܠܐ ܟܕ ܠܐ ܗܘܐ ܠܝ ܣܒܪܐ. ܦܨܝܬܢܝ ܠܢܦܫܝ ※ — ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܗܘܬ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܡܫܬܝܐ ※ — ܟܠܗ ܝܘܡܐ ܚܣܕܘܢܝ ܒܥܠܕܒܒܝ ܘܡܬܥܠܝܢ ܥܠܝ ܥܠܘ. ܡܛܠ ܕܩܛܡܐ ܐܝܟ ܠܚܡܐ ܠܥܣܬ ܘܡܫܬܝ ܒܒܟܝܐ ܡܙܓܬ ※ — ܘܐܡܪ[2]. ܗܘܝܬܐ ܐܟܠܢ ܡܛܠ ܓܒܝ̈ܝ ܘܠܐ ܐܬܚܒܠ ܠܥܠܡܝܢ ܘܐܦܢ ܙܒܢܐ ܡܢ ܝܠܕܐ ܘܡܢ ܝܪܬܘܬܐ ܕܐܚܪܢܐ ܩܪܝܐ ※ — ܐܡܬܝ ܕܬܥܒܕ ܐܢܬ (ܫܪܘܬܐ) ܩܪܝ ܠܡܚܓܝܪܐ ܘܠܚܕܝܪܐ ܘܠܫܒܝܐ ܘܠܡܣܟܢܐ ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܛܘܒܝܟ[3] ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܕܢܦܪܥܘܢܟ

[1] Penes Nestorianos ܓܒܝ *gab.*
[2] supple: *Dominus.* — [3] *beatus eris.*

ܘܗܘܳܐ ܦܽܘܪܩܳܢܶܗ ܕܥܰܡܳܐ ܥܰܡ ܐܳܪܳܡܳܝܶܐ ※ — ܗܳܦܶܟ ܐܳܡܰܪ ܡܳܪܝܳܐ. ܥܠܰܝܟ
ܡܠܰܟܘܽ ܡܶܢ ܥܰܡܳܐ ܘܥܰܡܡܰܝܟܽܘܢ ܡܶܢ ܐܳܪܥܳܐ: ܩܳܛܶܠ ܕܺܐܠܳܗ ܐܰܪܝܳܐ ܠܰܡܫܰܥܒܳܕܽܘܟܽܘܢ ※
— ܫܶܡܥܳܘܢ ܐܶܬܦܰܩ ܠܗܽܘܢ ܡܳܪܝܳܐ ܘܰܦܪܰܩ ܠܗܽܘܢ ܢܶܨܚܳܢܳܐ ※

LECTIO 56.

De masculinis quae secundam radicalem (implicite) reduplicant.

272. — Diversos istorum nominum typos sequens exhibet paradigma:

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
1. *Qaṭṭôl*	[1] ܩܰܛܳܠܳܐ	ܩܰܛܳܠ	ܙܰܟܳܝܳܐ	ܙܰܟܳܝ	*victor*
2. *Qiṭṭôl*	ܩܶܛܳܠܳܐ	ܩܶܛܳܠ	ܠܶܫܳܢܳܐ	ܠܶܫܳܢ	*lingua*
3. *Quṭṭôl*	[2] ܩܽܘܛܳܠܳܐ	ܩܽܘܛܳܠ	ܫܽܘܠܳܡܳܐ	ܫܽܘܠܳܡ	*consummatio*
4. *Qaṭṭīl*	[3] ܩܰܛܺܝܠܳܐ	ܩܰܛܺܝܠ	ܫܰܦܺܝܪܳܐ	ܫܰܦܺܝܪ	*pulcher*
5. *Qaṭṭūl*	ܩܰܛܽܘܠܳܐ	ܩܰܛܽܘܠ	ܝܰܠܽܘܕܳܐ	ܝܰܠܽܘܕ	*infans*
6. *Qiṭṭôl*	ܩܶܛܳܘܠܳܐ	ܩܶܛܳܘܠ	ܕܶܒܳܘܪܳܐ	ܕܶܒܳܘܪ	*vespa*
7. *Qaṭṭl*	ܩܰܛܠܳܐ	—	ܬܰܪܣܳܐ	—	*clypeus*
8. *Qiṭṭl*	ܩܶܛܠܳܐ	ܩܶܛܰܠ	ܨܶܦܪܳܐ	ܨܶܦܰܪ	*passer*
9. *Quṭṭl*	ܩܽܘܛܠܳܐ	—	ܬܽܘܪܥܳܐ	—	*sera*

---

[1] Hanc formam potissimum induunt nomina opificum.

[2] Ad hunc typum pertinent praecipue nomina abstracta necnon nomina quae colorem designant.

[3] Frequentissima in adjectivis.

Adnotanda.

273. — Nomina juxta typos *Qaṭṭl* (7), *Qiṭṭl* (8), *Quṭṭl* (9) paucissima sunt et ut plurimum st. constr. et abs. carent.

274. — Geminatio 2. radicalis, quae saepe ex assimilatione provenit, ex cognatis linguis praesertim agnoscitur. Si ipsa sit una ex *b^e ghadhk^e phath*, reduplicatio ex pronuntiatione *Qušôịô* facile innotescit.

VOCABULARIUM.

ܒܛܢܘܬܐ	conceptio	ܦܘܬܐ	frons, dis
ܒܥܘܬܐ	petitio	ܢܟܦܐ	sobrius
ܓܘܙܥܐ	truncus	ܣܦܪܐ	liber
ܙܗܝܘܬܐ	puritas	ܠܒܫ	induit
ܙܟܐ	vicit	ܥܩܪܐ	radix
ܚܣܕܐ	opprobrium	ܚܪ	attendit
ܛܠܡ	fraudavit	ܩܛܘܠܐ	homicida
ܝܠܝܕܘܬܐ	nativitas	ܥܬܝܩܐ	senex, antiquus
ܟܡ	retinuit	ܪܘܐ	*Af.* inebriavit
ܟܣܐ	calix	ܪܚܡܐ	misericordia
ܠܚܐ	delevit	ܫܘܚܕܐ	donum
ܡܘܟܟܐ	humiliatio	ܫܠܐ	quievit; *Pa.* cohibuit
ܡܐܢܐ	vas, vestis	ܫܢܐ	*Ethpe.* insanivit

EXERCITIUM.

ܐܘ ܡܠܐ ܡܢܝܢ ܐܢܬ ܟܣܐ ܗܢܐ ܕܡܘܬܐ. ܘܡܢܗ ܐܦ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܢܫܬܘܢ

ܒܡܟܝܠܐ ※ — ܐܢܫܐ ܕܟܠܗ ܠܐܟܪܐ ܛܠܡܗ ※ — ܥܕ ܐܢܫܐ ܥܬܝܩ ܘܩܕܡܬ

ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܡܩܝܡܐ ܘܡܬܩܢܐ ܒܪܝܬܐ ܡܢ ܐܡܪ ※ —
ܘܠܐ ܠܡܬܟܠܡܘ ܡܘܣܪܐ ܥܠ ܢܦܫܐ ܕܡܬܩܠܐ ܕܢܦܢܐ ܡܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܬܬܠܡܕܘ
ܢܬܡܠܐ ※ — ܗܘܐ ܒܡܫܩܠܬܐ ܕܪܘܚܘܬܐ ܘܡܠܐ ܒܟܒܪܬ ܢܦܘܫܬܐ ※ —
ܕܪܒܐ ܡܟܢܐ ܡܬܟܬܫ ܡܠܬܐ ܢܘܪܐ ܘܠܐ ܐܟܣܢܐ ܡܣܟܢ ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܢܒܝܐ ※
— ܘܢܦܫܗ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܫܘܪܒܗ ܕܐܕܡ ܘܢܦܪܘܩ ܢܘܒܠܐ ܡܢ ܒܦܪܗ
ܘܐܬܐܬܝܣ ܘܐܬܦܪܐ ܒܟܘܦܢ ܕܘܟܬܐ ܕܐܬܒܗܬܐ ※ — ܘܐܦ ܗܟܢܐ (ܡܢ) ܒܝ
ܟܒܝܪܝ ܘܒܝ ܡܣܓܪܝ ܘܒܝ ܡܘܕܝ ܘܒܝ ܡܡܟܫܝܢ ܠܒܪܢܫܐ
ܟܠܗܘ[1]. ܚܝܝܢ ܕܟܘܠܢ. ܡܛܠ ܟܠܢ. ܚܝ ܢܦܫܢ ܘܪܘܚܢ ܡܘܟܝܢ ※
— ܐܢܐ ܐܡܪܐ ܒܪܝܟܘܬܐ ܕܥܠ ܒܪܢܫܐ ܟܠܠ ※

LECTIO 57.

De masculinis quae praeformativis augentur.

275. — Praeformativa esse possunt: a) praefixum ܐ; — b) praefixum ܡ, quod assumunt infinitivi omnes, participia formarum auctarum necnon nomina loci, temporis, instrumenti aliaque; — c) praefixum ܬ, in nominibus abstractis, praesertim ex *Pa'el* aut *Af'el* derivatis; — d) praefixum ܝ, quod plerumque ad nomina animalium formanda inservit.

---

[1] i. e. per Christum.

276. — Praecipuas horum nominum formas sequens exhibet paradigma:

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
a) **praefix.** ܐ					
1. *'Aqṭal*	ܐܩܛܠܐ	ܐܩܛܠ	ܐܪܒܥܐ	ܐܪܒܥ	*quatuor*
b) **praefix.** ܡ					
2. *Maqṭal*	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	ܡܫܟܢܐ	ܡܫܟܢ	*domicilium*
3. *Miqṭal*	ܡܩܛܠ	ܡܩܛܠ	[1]ܡܩܛܠ	[2]ܡܩܛܠ	*occidere*
4. *Mqaṭel*	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	[3]ܡܩܛܠܐ	[3]ܡܩܛܠ	*trucidans*
5. *Maqṭôl*	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	ܡܥܪܒܐ	—	*occasus solis*
6. *Miqṭôl*	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	ܡܛܪܐ	—	*conclave*
7. *Maqṭūl*	ܡܩܛܘܠܐ	ܡܩܛܘܠ	ܡܙܡܘܪܐ	—	*psalmus*
c) **praefix.** ܬ					
8. *Taqṭôl*	ܬܩܛܠܐ	ܬܩܛܠ	ܬܘܬܒܐ	—	*incola*
9. *Taqṭīl*	ܬܩܛܝܠܐ	ܬܩܛܝܠ	ܬܠܡܝܕܐ	ܬܠܡܝܕ	*discipulus*
10. *Taqṭūl*	ܬܩܛܘܠܐ	ܬܩܛܘܠ	ܬܟܬܘܫܐ	ܬܟܬܘܫ	*pugna*
d) **praefix.** ܝ					
11. *Iaqṭūl*	ܝܩܛܘܠܐ	ܝܩܛܘܠ	ܝܩܪܘܪܐ	—	*rana*

277. — *Adnot.* — Nomina ex radicibus infirmis quae praefixum ܡ gerunt, ad formas hic recensitas (2—7) facile reducuntur; ita ܡܕܥܐ *mens* (a ܝܕܥ) et ܡܦܩܐ *egressus* (a ܢܦܩ) typum *Maqṭal*; ܡܩܡܐ (pro ܡܩܘܡܐ) *sessio* (a ܩܘܡ) typum *Maqṭôl* consequuntur.

[1] Forma propria Infinitivi *P'al.* Brevitatis causa praetermittimus formas satis notas Inf. reliquarum conjugationum.

[2] Typus Intinitivi *P'al* cum suffixis.

[3] Status emph. et abs. respective Part. act. *Pa'el.* Formae ceterorum Part. ex tabella conjugationum satis innotescunt.

VOCABULARIUM.

ܒܘܠܒܠܐ confusio	ܡܪܒܥܐ uterus
ܫܠܡ completus est	ܥܘܙܐ robur
ܓܢܝܒܐ furtivus	ܥܠܝܡܘܬܐ juventus
ܕܘܘܢܐ dolor	ܥܩܪܐ sterilis
ܕܫ calcavit	ܥܬܝܩܐ antiquus
ܡܒܘܥܐ fons	ܥܡܘܕܐ columna
ܡܕܢܚܐ oriens	ܬܚܘܡܐ terminus
ܡܘܠܕܐ generatio	ܬܘܚܠܦܐ compensatio

EXERCITIUM.

ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܡܕܒܚܐ ܠܡܪܝܐ ܫܠܡܬܐ ܒܓܘܗ ܕܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ. ܘܥܡܘܕܐ ܠܡܪܝܐ ܥܠ ܓܒܗ[1] ܬܚܘܡܝܗ ※ — ܠܡܪܝܐ ܢܦܫܝ ܡܢ ܡܪܒܥܐ ܠܩܒܪܐ ܥܡܠܐ ܘܕܘܘܢܐ ܘܫܠܡܘ ܒܒܘܠܒܠܐ ܝܘܡܝ ※ — ܡܢܐ ܗܘܐ ܙܒܢܐ ܕܡܬܩܦ ܡܬܢܬܐ: ܗܘܐ ܒܗ ܗܘ ܠܐ ܡܕܡ[2]. ܡܕܡ ܐܝܟ ܒܢܝܗ ܡܕܡܐ. ܘܡܬܬܘܗܒ ܠܒܢܝܗ ܬܘܚܠܦܐ ※ — ܚܢܐ ܣܢܝܩܐܝܬ ܦܠܓܬ ܒܥܡܘܬܐ ܠܐ ܘܡܟܢܫ ܒܠܒܗ ܕܥܩܪܬܐ ܒܡܘܠܕܗ ※ — ܘܡܬܠܒܒ ܐܡܪ. ܕܠܐ ܐܬܩܒܠ ܥܠ ܡܕܒܚ ܕܡܫܝܚ[3]. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܪܗܒܐ ܐܢܐ ܒܥܡܟ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ※ — ܡܢ ܕܒܥܐ ܥܘܙܐ ܕܥܠܝܡܘܬܗ. ܚܙܐ ܠܥܠܬܗ ܕܥܬܝܩ[4] ܝܘܡܬܐ[4]. ܘܡܢ ܕܠܐ ܡܠܬܐ ܡܢܐ ܓܢܝܒܐ. ܡܛܠܢܫ ܥܠ ܡܒܘܥܘܗܝ ܚܝܐ ※ — ܢܗܘܪ ܠܡܕܢܚܐ ܐܘܪܚܟ ܘܫܠܡ ܚܕܘܬܐ ܕܡܢ ܠܘܬ ܐܒܘܟ ܐܬܐ ܐܬܬ ܠܟ. ܗܐ ܓܒܪ ܐܝܟ ܒܟ ܒܝܬܟ ܐܝܟ ܕܥܒܕܬ ※

---

[1] *juxta.* — [2] intellige de corpore sepulto. — [3] *dona vestra frustra.* — [4] *antiquus dierum* (Dan. VII. 9).

LECTIO 58.

De masculinis quae afformativis augmentantur.

278. — **Cum suffixo** ـܳܢ[1]:

a) formae communiores sunt: 1) ܩܶܛܠܳܢܳܐ = ܫܶܪܟܳܢܳܐ *residuum*; — 2) ܩܽܘܛܠܳܢܳܐ = ܦܽܘܩܕܳܢܳܐ *mandatum*; — 3) ܩܶܛܠܳܢܳܐ = ܨܶܒܝܳܢܳܐ *voluntas*.

b) quamplura adjectiva e substantivis — saepe in forma femenina — oriuntur additione hujus suffixi: ܢܽܘܪܳܢܳܐ *igneus*; ܚܶܡܬܳܢܳܐ (ex ܚܶܡܬܳܐ) *iracundus*.

c) participia activa omnia — *P'al* excepto — idipsum assumere possunt ad formanda *Nomina agentis*: ܡܫܰܒܚܳܢܳܐ *laudator*.

d) suffixum compositum ܬܳܢܳܐ plura etiam adjectiva ostendunt e substantivis masculinis derivata: ܛܽܘܒܬܳܢܳܐ *beatus*.

279. — **Cum suffixis** ـܽܘܢ et ـܽܘܣ: ipsorum ope diminutiva ad nutum efformari licet: ܡܰܠܟܽܘܢܳܐ *regulus*; ܢܽܘܢܽܘܣܳܐ *pisciculus*.

280. — **Cum suffixo** ـܳܝ:

a) quo mediante ex substantivis, quandoque etiam ex praepositionibus et adverbiis, efformantur adjectiva praesertim gentilitia: ܣܽܘܪܳܝܳܐ *syrus*; ܬܰܚܬܳܝܳܐ *inferior* (ex ܬܚܶܬ *infra*).

b) ipsius additione vocales nominis breves regulariter (77—79) excidunt; plerumque etiam ipsa terminatio a radice nominis aliena: ܦܳܪܣܳܝܳܐ (ex ܦܳܪܣ) *persa*; ܡܕܺܝܢܳܝܳܐ (ex ܡܕܺܝܢܬܳܐ) *cives*; ܡܶܨܪܳܝܳܐ (ex ܡܶܨܪܶܝܢ) *aegyptius*.

c) haud raro nominibus jam suffixo ـܳܢ aut ܬܳܢ auctis superadditur: ܢܽܘܪܳܢܳܝܳܐ *igneus*; ܛܽܘܒܬܳܢܳܝܳܐ *benignus*.

281. — **Cum suffixo** ـܝ:

a) illud accipiunt nomina non pauca, praecipue verbalia abstracta: ܓܽܘܒܠܝܳܐ *fictio*.

b) ex ipsis quaedam st. constructum efformant in ـܶܐ ut ܣܽܘܣܝܳܐ, st. cr. = ܣܽܘܣܶܐ *equus*.

---

[1] Multa inveniuntur nomina in Lingua syriaca, tam abstracta quam concreta, quae hocce suffixo concrescunt.

VOCABULARIUM.

ܐܚܪܢܐ	posterior	ܣܡܐ	medicamentum
ܐܝܟܢܐ ܕ	quemadmodum	ܣܥܪ	fecit
ܐܪܥܢܐ	terrenus	ܣܦܩ	suffecit
ܚܝܠܐ	robur, exercitus	ܡܘܗܒܬܐ	donum
ܟܐܒܐ	dolor	ܫܓܘܫܝܐ	tumultus
ܡܪܚܡܢܐ	misericors	ܫܡܝܢܐ	coelestis

EXERCITIUM.

ܡܘܗܒܬܗܘܢ ܕܪܘܚܢܝܬܐ ܠܟܠܗܝܢ ܕܗܝܡܢܘ܆ ܘܡܫܡܠܝܢܘܬܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܟܘܢ ※ — ܛܘܒ ܗܘ ܡܠܟܐ[1] ܐܡܪ܆ ܪܚܡ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܐܒܐ ܕܐܫܬܪܪ ܕܝܗܒ ܠܢ ܒܪܗ ܝܚܝܕܝܐ ܕܢܐܬܐ ܥܠ ܦܘܪܩܢ ܘܢܚܝܢ ܚܝܝܢ ※ — ܡܫܝܚܐ ܠܒܫ ܚܝܠܐ[2] ܕܐܣܝܘ ܣܦܩ ܘܐܣܐ ܟܐܒܐ ܕܢܦܫܬܐ ܒܡܘܠܕܗ ※ — ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܝܕ ܠܡܚܠܬܐ: ܠܡܚܠܬܐ ܣܡܐ ܡܘܗܒܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܣܥܪ ܟܪܝܗܘܬܐ. ܟܪܝܗܘܬܐ ܣܡܐ ܡܘܗܒܬܐ ※ — ܘܐܚܝܢ ܬܘܒ ܡܫܝܚܐ ܕܟܝܢܐ ܗܘܐ ܐܚܪܢܐ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝܐ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ. ܘܟܐܢܐ ܗܘܐ ܐܠܐ ܡܫܝܚ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ※ — ܝܗܒ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܐܒܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ[3] ܢܦܫ ܪܘܚܗ ܕܡܢ ܟܐܒܐ ܣܡܠܐ ※ — ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܫܓܘܫܝܐ ܕܟܐܒܐ ܘܡܫܐܠܬܗ ܐܬܐܡܪ ܠܗ ܫܡܝܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܐܠܬܗ ܐܬܐܡܪ ܠܗ ܒܥܒܕܘܗܝ ܐܪܥܢܐ ※ — ܘܡܫܝܚܐ ܟܕ ܐܬܒܣܝܡ ܐܡܪ. ܗܘܘ ܘܐܬܝܗܒܘ ܠܟܠܟܘܢ. ܘܗܘܘ ܗܘܝܬܘܢ ܡܪܚܡܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܒܘܟܘܢ[4] ܕܒܫܡܝܐ ܡܪܚܡܢ ܗܘ ※ — ܠܐ ܠܚܝܠܐ ܕܒܣܡܐ ܫܓܘܫܝܐ ܕܐܪܥܐ ܡܥܠܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐ ܕܢܣܡܐ ܘܫܓܘܫܝܐ ܕܥܡܡܐ[5] ܐܝܟ ܡܠܐ ܕܣܡܐ ܫܓܘܫܝܐ ※

---

[1] i. e. David. — [2] intellige de Christo. — [3] *a patre suo.* — [4] *pater vester.* — [5] *nationum.*

II) De nominibus femininis.

Hic sermo tantum est de nominibus femininis quae desinentiam ipsorum characteristicam ostendunt, id est, quae in st. emphatico in ܬܐ exeunt. Cetera vero quae a masculinis terminatione non differunt (93, *Adn.* 1) juxta formas in praecedentibus Lect. pro masculinis descriptas tractanda sunt.

LECTIO 59.

De terminatione emphatica femininorum.

282. — Quamplura nomina feminina a respectivis masculinis derivantur (93, 3) adjecta terminatione emphatica. Hujus desinentiae littera ܬ, etsi consonantem quiescentem saepe sequatur, pronuntiationem tamen *Qušôịô* non semper retinet[1]. Itaque:

a) post syllabas vocalibus productis *ē, ī, ū* ornatas, pronuntiationem *Qušôịô* **fere semper** ostendit: ܕܐܒܬܐ *lupa*; ܩܕܝܫܬܐ *sancta*; ܒܬܘܠܬܐ *virgo*. — Excipiuntur: ܣܝܡܬܐ *thesaurus*, ܪܣܝܣܬܐ *pluvia*, ܒܝܥܬܐ *ovum*, ܪܚܝܡܬܐ *dilecta*, aliaque pauca.

b) post syllabam ◌ܰܝ **semper**; post consonantem, quam ◌ܰ praecedit, **plerumque** praevalet *Qušôịô*: ܙܢܝܬܐ *meretrix*; ܢܨܒܬܐ *plantatio*. — Exceptiones: ܫܥܬܐ *hora*; ܥܩܬܐ *angustiae*; ܪܡܬܐ *collis*; ܛܒܬܐ *bona*, etc.

c) post syllabam *ă* munitam, *Rukôḥô*; cum *ĕ* vero *Qušôịô* praestantius sustinet: ܢܫܡܬܐ *respiratio*; ܬܫܡܫܬܐ *ministerium*. Sed ܡܫܒܚܬܐ *laudabilis*; ܪܒܝܬܐ *fenus*, etc.

d) si vocales breves *ŭ* vel *ŏ* praecedant, pronuntiationem assumit tum *Qušôịô* tum *Rukôḥô*: ܡܐܟܘܠܬܐ *cibus*; ܡܫܘܚܬܐ *mensura*, etc.

e) **Regula practica**: Post consonantes ܠ, ܪ, ܢ, obtinet in genere pronuntiatio *Qušôịô*; post consonantes vero ܡ et ܥ potissimum praevalet *Rukôḥô*.

283. — In femininis e masculinis derivatis, forma masculina a qua procedunt, considerari potest tamquam eorum st. absolutus[2].

[1] Haec irregularitas saepe explicari potest ex analogia cum aliis nominibus quae eamdem formam aut similem significationem prae se ferunt. Ita ܒܪܬܐ *filia* (st. cons. ܒܪܬ) refertur, tamquam femininum emphaticum, ad ܒܪ *filius*, licet forma primitiva sit *bint*. Sic etiam cum suffixis ܒܪܬܝ, etc.

[2] De ipso proinde nulla erit mentio in Lect. subsequentibus.

Istius vocales, quae per additionem desinentiae emphaticae non raro mutantur, in st. constr. restituuntur: ܡܰܠܟ݁ܳܐ *rex*=ܡܰܠܟ݁ܬ݂ܳܐ *regina*; ܚܰܒ݂ܪܳܐ *socius*=ܚܰܒ݂ܪܬ݂ܳܐ, st. cr. ܚܰܒ݂ܪܰܬ݂ *socia*.

LECTIO 60.

De femininis cum tribus radicalibus sanis.

284. — Praecipuae hujuscemodi nominum formae sunt:

Typus		Nomen	St. constr.	Plur.	Significatio
1.	ܩܰܛܠܬ݂ܳܐ	ܡܰܠܟ݁ܬ݂ܳܐ	ܡܰܠܟ݁ܰܬ݂	ܡܰܠܟ݁ܳܬ݂ܳܐ	*regina*
	ܩܰܛܠܬ݂ܳܐ[1]	ܚܰܒ݂ܪܬ݂ܳܐ	ܚܰܒ݂ܪܰܬ݂	ܚܰܒ݂ܪܳܬ݂ܳܐ	*socia*
2.	ܩܶܛܠܬ݂ܳܐ	ܥܶܓ݂ܠܬ݂ܳܐ	ܥܶܓ݂ܠܰܬ݂	ܥܶܓ݂ܠܳܬ݂ܳܐ	*vitula*
	ܩܶܛܠܬ݂ܳܐ[2]	ܙܶܕ݂ܩܬ݂ܳܐ	—	ܙܶܕ݂ܩܳܬ݂ܳܐ	*eleemosyna*
3.	ܩܽܘܛܠܬ݂ܳܐ	ܒ݁ܽܘܪܟ݁ܬ݂ܳܐ	ܒ݁ܽܘܪܟ݁ܰܬ݂	ܒ݁ܽܘܪܟ݁ܳܬ݂ܳܐ	*benedictio*
	ܩܽܘܛܠܬ݂ܳܐ[3]	ܓ݁ܽܘܡܪܬ݂ܳܐ	ܓ݁ܽܘܡܪܰܬ݂	ܓ݁ܽܘܡܪ̈ܶܐ	*pruna*
4.	ܩܛܳܠܬ݂ܳܐ	ܫܟ݂ܳܚܬ݂ܳܐ	—	ܫܟ݂ܳܚܳܬ݂ܳܐ	*inventio*
5.	ܩܛܺܝܠܬ݂ܳܐ[4]	ܫܟ݂ܺܝܢܬ݂ܳܐ	—	ܫܟ݂ܺܝܢܳܬ݂ܳܐ	*habitatio*
6.	ܩܛܽܘܠܬ݂ܳܐ	ܒ݁ܬ݂ܽܘܠܬ݂ܳܐ	ܒ݁ܬ݂ܽܘܠܰܬ݂	ܒ݁ܬ݂ܽܘܠܳܬ݂ܳܐ	*virgo*
7.	ܩܛܰܠܬ݂ܳܐ	ܥܓ݂ܰܠܬ݂ܳܐ	ܥܓ݂ܰܠܰܬ݂	ܥܓ݂ܰܠܳܬ݂ܳܐ	*currus*
	ܩܛܰܠܬ݂ܳܐ	ܪܚܰܡܬ݂ܳܐ	ܪܚܰܡܰܬ݂	—	*dilecta*
8.	ܩܳܛܽܘܠܬ݂ܳܐ	ܩܳܛܽܘܠܬ݂ܳܐ	ܩܳܛܽܘܠܰܬ݂	ܩܳܛܽܘܠܢܳܝܳܬ݂ܳܐ[5]	*homicida* (f.)
9.	ܩܽܛܳܠܬ݂ܳܐ	ܥܽܪܒ݁ܬ݂ܳܐ	—	—	*jugum textoris*

[1] Originario *Qatal.*
[2] Originario *Qetal.*
[3] In origine *Qutul.*
[4] Forma propria etiam Part. pass. fem. *P'al.* — Penes Syr. Or. ܩܛܝܠܬܐ, ut ܕܚܝܠܬܐ *timor.*
[5] Frequentius quam ܩܳܛܽܘܠܳܬ݂ܳܐ.

Adnotanda.

285. — Nomina: a) cum 1. rad. ܐ, quae ad typos ܩܛܠܐ (1, *b*) vel ܩܛܠܐ (2, *b*) pertinent, vocalem, plerumque ـَ, super eam etiam inducunt: ܐܢܚܬܐ, pl.=ܐܢܚ̈ܬܐ *gemitus*; — b) cum 1. rad. ܝ, vocali istius auxiliari in st. constr. et in pl. vocalem ـِ, ad instar regularium, substituunt: ܝܕܥܬܐ, pl.=ܝܕ̈ܥܬܐ *scientia*. — Cetera vero regulariter procedunt.

286. — Nomina cum 2. rad. infirma — ܥ"ܐ necnon ܥ"ܘ cum diphthongo in priori syllaba — ad formas regulares facile reducuntur vocalesque servant immutatas: ܠܐܘܬܐ, st. cr. ܠܐܘܬ, pl. ܠܐܘ̈ܬܐ, *defatigatio*; ܣܘܟܬܐ, pl.=ܣܘ̈ܟܬܐ, *ramus*.

287. — Item nomina ex radicibus secundae geminatae: ܥܠܬܐ (ܥܠܠ), st. cr. ܥܠܬ, pl. ܥܠ̈ܠܬܐ, *causa*.

288. — Nomina cum 3. rad. ܢ assimilata typum ܩܛܠܐ (1, *a*) potissimum sequuntur: ܓܦܬܐ (pro ܓܦܢܬܐ) st. cr.=ܓܦܬ, *vitis*.

VOCABULARIUM.

ܐܓܠܬܐ	agmen	ܥܢܐ	respondit, exaudivit
ܓܡܠܐ	camelus	ܚܒܫ	*Ethpa.* comprehensus est
ܕܟܪܐ	masculus	ܦܩܥܬܐ	campus
ܕܨ	saltavit	ܢܓܗ	*Aph.* splenduit
ܟܦܢܐ	fames	ܨܠܐ	*Pa.* oravit
ܠܒܘܢܬܐ	thus	ܩܕܡ	ante
ܡܘܬܢܐ	pestilentia	ܟܢܫ	collegit
(pl. ܡܥܪ̈ܐ) ܡܥܪܬܐ	caverna	ܪܕܦ	persecutus est
ܐܢܬܬܐ	femina	ܫܝܦܘܪܐ	tuba
ܣܟܪ	clausit	ܫܬܩ	*Ethpa.* obmutuit

EXERCITIUM.

ܛܘܒܝܗܘܢ[1] ܠܐܢܫܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܒܢܝܐ ܕܢܝܪܬܘܢ ܘܐܝܟ ܟܢܐ ܕܠܐ
ܡܬܒܝܫܝܢ ܐܒܗܘܗܝ ܡܢ ܒܪ ܐܢܫܐ * — ܘܒܥܐ ܐܝܣܚܩ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܡܛܠ
ܐܢܬܬܗ ܕܥܩܪܬܐ ܗܘܬ. ܘܫܡܥܗ ܡܪܝܐ ܘܒܛܢܬ ܪܦܩܐ ܐܢܬܬܗ * — ܗܘܐ
ܕܝܢ ܐܬܐܪܘܟ ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܩܠܝܠ ܘܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܒܩܘܪܝܐ ܘܒܦܩܥܬܐ * —
ܢܩܘܡ ܥܡܐ ܥܠ ܥܡܐ ܘܡܠܟܘ ܥܠ ܡܠܟܘ. ܘܢܗܘܘܢ ܟܦܢܐ ܘܡܘܬܢܐ
ܘܙܘܥܐ ܡܢ ܥܠܡܐ * — ܘܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܒܨܠܡܗ. ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ
ܒܪܝܗܝ ܕܟܪ ܘܢܩܒܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ * — ܘܐܡܪ ܠܗܝܢ[2]. ܡܛܠ ܕܗܘܝܬܝܢ ܐܝܟܢ
ܡܩܒܠܢ ܠܥܒܪܝܬܐ. ܘܗܘܝܬܝܢ ܚܙܝܢ ܥܠ ܕܒܪܐ. ܐܢ ܕܟܪܐ ܗܘ. ܗܘܝܬܝܢ
ܡܩܛܠܢ ܠܗ. ܘܐܢ ܢܩܒܬܐ ܗܘ. ܗܘܝܬܝܢ ܡܚܝܢ ܠܗ * — ܛܘܒܝܗܘܢ
ܠܡܣܟܢܐ ܕܒܪܘܚ. ܕܕܝܠܗܘܢ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܛܘܒܝܗܘܢ.
ܠܐܒܝܠܐ ܕܗܢܘܢ ܢܬܒܝܐܘܢ. ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܡܟܝܟܐ ܕܗܢܘܢ ܢܐܪܬܘܢ ܠܐܪܥܐ.
ܘܐܢܬܘܢ ܗܫܐ ܕܐܬܩܪܝܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܦܘܫܘ ܕܐܬܝܗܒ ܡܢ ܡܫܝܚܐ.
ܠܡܫܝܚܐ * — ܐܬܒܛܠ ܕܝܢ ܢܡܘܣܐ. ܡܢ ܗܟܐ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܕܗܘܐ
ܘܒܡܫܝܚܐ ܢܫܬܠܡ ܘܫܘܡܠܝܗ ܕܢܡܘܣܐ ܢܗܘܐ *

LECTIO 61.

De femininis cum tertia radicali infirma.

289. — Praeter adjectiva et participia ex radicibus ܠ″ܝ derivata (cfr. Lect. 55), plura exstant nomina feminina — abstracta praesertim — quae in 3. radicalem ܝ aut in ܘ exeunt. Pauca tantum desinunt in ܝܬܐ.

EXEMPLA.

a) SUBSTANTIVA

		st. emph.	abs.	cons.	versio
in ܝ	sg. =	ܡܢܳܬܳܐ[1]	—	—	*pars*
	pl. =	ܡܢܘ̈ܳܬܳܐ	ܡܢܘ̈ܳܢ	ܡܢܘ̈ܳܬ	*partes*
in ܝ	sg. =	ܡܰܪܕܺܝܬܳܐ	ܡܰܪܕܺܝ	ܡܰܪܕܺܝܬ	*cursus*
	pl. =	ܡܰܪ̈ܕܘܳܬܳܐ	ܡܰܪ̈ܕܘܳܢ	ܡܰܪ̈ܕܘܳܬ	*cursus*
in ܘ	sg. =	ܨܒܽܘܬܳܐ	ܨܒܽܘ	ܨܒܽܘܬ	*desiderium*
	pl. =	ܨܶܒ̈ܘܳܬܳܐ	ܨܶܒ̈ܘܳܢ	ܨܶܒ̈ܘܳܬ	*desideria*
in ܘ[2]	sg. =	ܨܠܘܿܬܳܐ	ܨܠܘܿ	ܨܠܘܿܬ	*oratio*
	pl. =	ܨܠܘ̈ܳܬܳܐ	ܨܠܘ̈ܳܢ	ܨܠܘ̈ܳܬ	*orationes*

b) ADIECTIVA ET PART.

		st. emph.	abs.	cons.	versio
cfr. 269	sg. =	ܕܰܟܺܝܬܳܐ	ܕܰܟܝܳܐ	ܕܰܟܝܰܬ	*pura*
	pl. =	ܕܰܟ̈ܝܳܬܳܐ	ܕܰܟ̈ܝܳܢ	ܕܰܟ̈ܝܳܬ	*purae*
cfr. 269	sg. =	ܫܳܛܺܝܬܳܐ	ܫܳܛܝܳܐ	ܫܳܛܝܰܬ	*stulta*
	pl. =	ܫܳܛ̈ܝܳܬܳܐ	ܫܳܛ̈ܝܳܢ	ܫܳܛ̈ܝܳܬ	*stultae*
cfr. 269	sg. =	ܡܓܰܠܝܳܢܺܝܬܳܐ	ܡܓܰܠܝܳܐ	ܡܓܰܠܝܰܬ	*revelans*
	pl. =	ܡܓܰܠ̈ܝܳܬܳܐ	ܡܓܰܠ̈ܝܳܢ	ܡܓܰܠ̈ܝܳܬ	*revelantes*

---

[1] Ex radice ܡܢܳܐ *numeravit.*

[2] In origine ܘܿ = *o*.

Adnotanda.

290. — a) **Substantiva**: in ܘܬܐ desinentia, assumunt in plurali, pro 3. rad. amissa, ܘ consonantem non secus ac nomina in ܘ desinentia; cum 3. rad. ܝ vel cum terminatione ܘ, illas servant in singulari tamquam semivocales quiescentes. — Excipiuntur: ܚܝܘܬܐ, st. abs. = ܚܝܘ, st. cr. = ܚܝܘܬ, *animal*; ܚܕܘܬܐ, st. abs. = ܚܕܘ, st. cr. = ܚܕܘܬ, *laetitia* aliaque pauca.

b) **Adjectiva et Participia**: simili modo procedunt ac masculina respectiva. Participia formarum auctarum quoad terminationes Participio *P'al* aptantur: ܡܓܠܝܬܐ, st. abs. = ܡܓܠܝܐ, st. cr. = ܡܓܠܝܬ, etc. *detegens*.

VOCABULARIUM.

ܐܣܝܐ	medicus	ܡܚܘܬܐ	vulnus
ܒܕܪ	dispersit	ܡܪܥܝܬܐ	grex
ܕܒܚܐ	sacrificium	ܫܛܐ	contempsit
ܛܘܥܝܝ	error	ܥܠܬܐ	holocaustum
ܬܘܩܢܐ	institutio, inventio	ܦܬܟܪܐ	idolum
ܟܢܬܐ	socius, aequalis	ܡܢܛܠܐ	officium
ܟܪܗ	aegrotavit	ܢܘܚ	*Af.* recreavit
ܟܪܟ	circumdedit	ܪܥܝܐ (pl. ܪܥܘܬܐ)	pastor
ܟܫܪ	*Af.* diligenter se gessit	ܣܟܠ	stultus fuit

EXERCITIUM.

ܐܝܠܢ ܕܒܗܘܢ ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܬܐܣܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܪܓܠ ܕܢܘܪܝܠ ܡܚܘܬܐ ܠܐܣܝܐ ※ — ܘܐܦ ܟܕ ܟܬܒ: ܕܐܘܒܕ ܟܠ ܟܘܡܪܐ ܫܦܬܐ ܥܡܡܝܬܐ ܕܢܒܙܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ. ܡܢ ܡܕܡ ܥܡܡܐ ܠܐ ܗܘܬ ܠܟܘܡܪܐ ܫܩܘܬܐ ܥܡܡܝܬܐ ܘܠܐ ܦܪܡ ܗܘܐ ܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ ※ — ܣܟܠܘ ܪܥܘܬܐ ܘܡܪܝܐ ܠܐ ܒܥܘ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܣܟܠܘ. ܟܠܗ ܡܪܥܝܬܗܘܢ ܐܬܒܕܪܬ ※ — ܦܬܟܪܐ ܕܥܡܡܐ ܕܗܒܐ ܐܢܘܢ ܘܟܣܦܐ ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܫܝܕܐ

ܘܓܠܝܦܐ ܕܡܫܟܢܐ ܒܟܐܦܐ ܐܝܬܝܗ ܕܡܠܟܐ ※ — ܐܝܟܢܐ ܐܬܟܢܫ: ܕܐܘܪܚ
ܠܡܫܡܫܢܐ. ܡܢ ܐܝܟܐ ܙܕܩ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢܟܘܢ ※ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܝܟܘܬܐ ܐܝܟܘܢ.
ܠܐ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܕܟܢܫܢ ܐܡܪܢ ܘܡܢܝܟܘܢ ܠܡܫܡܫܘ ܐܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ※ —
ܐܘܪܫܠܡ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܒܢܝܐ ܠܐ ܗܘܬ ※ — ܒܢܝܐ ܡܠܟܗ ܐܠܗܢ
ܕܒܗܘܢ ܠܦܘܫܢܐ ܒܟܘܪܗܘܢ ܠܗܘܢ ※

LECTIO 62.

De femininis quae secundam radicalem (implicite) reduplicant.

291. — Formae ipsorum communiores sunt:

Typus	Nomen	St. cons.[1]	Plur.[1]	Significatio
1. ܩܛܘܠܐ (*Qaṭṭôl*)	ܙܟܘܬܐ	(ܙܟܘܬ)	(ܙܟܘ̈ܬܐ)	*victrix*
2. ܩܛܘܠܐ (*Qiṭṭôl*)	ܚܘܪܬܐ	(ܚܘܪܬ)	ܚܘ̈ܪܬܐ	*alba*
3. ܩܘܛܘܠܐ (*Quṭṭôl*)	ܐܘܟܡܬܐ	(ܐܘܟܡܬ)	(ܐܘ̈ܟܡܬܐ)	*nigra*
4. ܩܛܝܠܐ (*Qaṭṭīl*)	ܫܦܝܪܬܐ[2]	ܫܦܝܪܬ	ܫܦܝ̈ܪܬܐ	*pulchra*[3]
5. ܩܛܘܠܐ (*Qaṭṭūl*)	ܒܟܘܪܬܐ	(ܒܟܘܪܬ)	ܒܟܘ̈ܪܬܐ	*puella*
6. ܩܛܘܠܐ[4] (*Qiṭṭôl*)	ܕܒܘܪܬܐ	(ܕܒܘܪܬ)	(ܕܒܘ̈ܪܬܐ)	*vespa*
7. ܩܛܠܐ (*Qiṭṭl*)	ܐܡܪܬܐ	(ܐܡܪܬ)	(ܐܡ̈ܪܬܐ)	*agna*

---

[1] Status cons. et plur. nominibus in hac et subsequenti Lect. recensitis plerumque desunt. Formae uncinis inclusae ad paradigma tantum illustrandum exhibentur.

[2] Hujus nominis formam ostendunt praesertim adjectiva feminina, respondentem formae masculinae sub n. 272, 4 recensitae.

[3] pl. *beneficia.*

[4] Syr. Or. ܩܛܘܠ.

292. — *Adnot.* — Nomina hujus classis rariora sunt, et inter adjectiva praecipue adnumerantur. De ipsis etiam valent quae superius (274) circa masculina adnotata sunt.

VOCABULARIUM.

ܐܘܟܡܐ niger	ܡܢܐ numeravit
ܓܝܘܪܐ adulter	ܡܢܬܐ capillus
ܙܢܝܐ fornicator	ܢܗܝܪܐ lucidus
ܚܛܐ peccavit	ܣܥܪܐ crines
ܟܢܘܫܬܐ coetus, ecclesia	ܪܚܝܡܐ amatus
ܕܒܩ adhaesit	ܫܗܪ vigilavit
ܡܢ ܦܪܨܘܦ ܠܦܪܨܘܦ facie ad faciem	ܬܡܝܡܐ integer, justus

EXERCITIUM.

ܡܘܬܐ ܓܝܘܪܐ ܠܒܝܐ. ܒܝܬܐ ܢܗܝܪܬܐ ܕܥܠܝܗ ܒܝܬܐ ܕܩܐܡ ܗܘܐ
ܒܬܠܬܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܡܢ ܦܪܨܘܦ ܠܦܪܨܘܦ ܡܡܠܠ ܗܘܐ ܥܡܗ ※ —
ܣܓܝܐܐ ܗܘ ܢܗܝܪܐ ܡܢܬܐ ܠܟܠ ܕܠܐ. ܘܠܟܠ ܕܪܚܡ ܘܡܫܬܘܕܥ ܡܘܬܐ ܪܚܡܝܢ
ܗܘ ※ — ܐܝܠܐ ܒܗ ܒܪܢܫܐ ܠܐܠܗܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܐܝܟ ܠܡܕܒܪܢ
ܒܗ ܡܢܬܐ ܚܕܐ ܕܣܥܪܐ ܐܘܟܡܬܐ ܐܘ ܚܘܪܬܐ ※ — ܘܐܝܠܝܢ ܟܢܘܫܬܐ ܡܕܒܪܢ
ܡܢ ܦܘܡܐ ܒܗ ܢܘܪܐ ܘܐܡܪܝܢ. ܫܡܥܘ ܢܘܪܐ. ܘܐܡܪ. ܫܡܥܘ ܐܢܐ ※ — ܘܐܦ
ܐܡܪܢܐ ܐܡܪ: ܕܫܡܥܬ ܒܟܠ: ܫܡܥܬ ܡܢ ܐܒܘܟ. ܗܘܝܬ ܢܗܝܪܬ ܢܦܫ
ܟܠܗܝܢ ܕܟܠܒܢܝܢ ※ — ܐܝܬܝܗ ܟܢܘܫܬܗ: ܚܕܐ ܕܐܠܗܐ ܘܚܕܐ
ܕܣܛܢܐ. ܕܐܠܗܐ ܙܢܝܬܐ ܘܕܣܛܢܐ ܓܝܘܪܬܐ. ܘܒܟܠ ܕܡܢ ܒܢܝܢܫܐ ܒܟܠ
ܡܪܝܐ ܘܡܣܬܡܟܢܐ ܠܗ ܘܐܬܕܒܩ ܠܟܢܫܐ ※ — ܘܐܡܪ. ܡܢܐ ܐܠܗܐ
ܐܢܐ ܚܛܝܬ ܕܢܦܩܬ ܠܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܐܝܟ ܗܘ ܕܒܟܠܗ ܐܝܟ: ܗܟܢ ܒܢܝܐ
ܬܡܝܡܬܐ. ܡܢܐ ܚܛܝܬ ※

LECTIO 63.

De femininis quae praeformativis augentur.

293. — **Cum praeformativo ܡ**, praecipuae femininorum formae sequentibus nominibus repraesentantur:

A) ex radicibus sanis:

Typus	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
1. ܡܩܛܠܬܐ	ܡܪܟܒܬܐ	ܡܪܟܒܬ	ܡܪ̈ܟܒܬܐ	*vehiculum*
1. ܡܩܛܠܬܐ	ܡܟܢܫܬܐ	(ܡܟܢܫܬ)	ܡܟ̈ܢܫܬܐ	*scopa*
2. ܡܩܛܠܬܐ	ܡܟܢܫܬܐ	(ܡܟܢܫܬ)	(ܡܟܢ̈ܫܬܐ)	*id.*
3. ܡܩܛܘܠܬܐ	ܡܬܩܘܠܬܐ	(ܡܬܩܘܠܬ)	(ܡܬܩ̈ܘܠܬܐ)	*pondus*

B) ex radicibus infirmis:

Radix	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
ܦ"ܐ	ܡܐܟܘܠܬܐ	(ܡܐܟܘܠܬ)	ܡܐܟ̈ܠܬܐ	*cibus*
ܥ"ܘ	ܡܩܦܬܐ	(ܡܩܦܬ)	(ܡܩ̈ܦܬܐ)	*pelvis*
ܥ"ܥ	ܡܥܠܬܐ	(ܡܥܠܬ)	ܡܥ̈ܠܬܐ	*introitus*
ܠ"ܝ	ܡܫܬܝܬܐ	(ܡܫܬܝܬ)	(ܡܫ̈ܬܝܬܐ)	*contextus*
ܠ"ܝ	ܡܪܕܘܬܐ	(ܡܪܕܘܬ)	ܡܪ̈ܕܘܬܐ	*cursus*

N. B. — In Participiis formarum auctarum, st. emphaticus fem., huic classi adscribendus, raro tantum invenitur.

294. — **Cum praeformativo ܬ**, quod in nominibus abstractis ex *Paʿel, Ethpaʿal* et *Afʿel* oriundis praesertim apparet, typi communiores sunt:

Typus	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
1. [1]ܬܰܦܥܺܝܠܬܳܐ	ܬܰܠܡܺܝܕܬܳܐ	(ܬܰܠܡܺܝܕܰܬ)	ܬܰܠܡܺܝܕܳܬܳܐ	*discipula*
2. [2]ܬܰܦܥܽܘܠܬܳܐ	ܬܰܪܥܽܘܬܳܐ	(ܬܰܪܥܽܘܬ)	(ܬܰܪܥܘܳܬܳܐ)	*satisfactio*
3. ܬܰܦܥܶܠܬܳܐ	ܬܰܟܫܶܦܬܳܐ	(ܬܰܟܫܶܦܬ)	(ܬܰܟܫܦܳܬܳܐ)	*supplicatio*
ܬܰܦܥܶܠܬܳܐ	ܬܰܠܒܶܫܬܳܐ	(ܬܰܠܒܶܫܬ)	ܬܰܠܒܫܳܬܳܐ	*indumentum*
4. ܬܶܦܥܶܠܬܳܐ	ܬܶܫܡܶܫܬܳܐ	(ܬܶܫܡܶܫܬ)	ܬܶܫܡܫܳܬܳܐ	*ministerium*
5. ܬܶܦܥܽܘܠܬܳܐ	ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ	ܬܶܫܒܽܘܚܬ	ܬܶܫܒܚܳܬܳܐ	*laus*

VOCABULARIUM.

ܟܪܰܟ versatus est

ܣܪܺܩ destitutus est

ܘܳܘܝ heu!

ܛܥܳܐ oblitus est

ܡܰܚܫܰܒܬܳܐ cogitatio

ܡܰܪܩܽܘܕܬܳܐ planctus

ܡܰܫܪܺܝܬܳܐ exercitus

ܩܪܶܒ *Af.* obtulit sacrificium

ܥܕܰܡܳܐ ܠܐܶܡܰܬܝ usquequo

ܦܪܰܩ *Ethpe.* redemptus est

ܩܒܶܠ *Ethpa.* gratus fuit

ܩܽܘܪܺܝܬܳܐ (ܩܽܘܪܝܳܬܳܐ pl.) pagus

ܪܦܰܬ palpitavit

ܫܺܝܓ *Af.* lavit

ܫܠܶܛ dominatus est

ܬܰܘܣܶܦܬܳܐ additio

EXERCITIUM.

ܐܰܝܟ ܡܰܠܟܳܐ ܐܰܘ ܡܰܫܪܺܝܬܶܗ. ܘܰܐܝܟ ܪܽܘܚܳܐ ܐܰܘ ܡܰܪܟܰܒܬܶܗ ※ — ܠܳܐ ܬܶܗܘܶܐ
ܦܳܘܶܫ ܟܰܪܝܳܐ ܡܶܢ ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ (ܡܳܪܝ) ܘܠܳܐ ܬܶܣܪܰܩ ܐܰܘ ܡܰܫܩܠܶܐ ܡܶܢ
ܬܰܘܕܺܝܬܳܐ. ܦܽܘܠܚܳܢ ܢܰܦܫܳܐ ܒܝ ※ — ܘܶܐܡܰܪ ܚܰܝܠܳܐ ܠܡܫܺܝܚܳܐ ܒܟܠܗܘܢ

[1] Cum *i* producta. Exstant etiam nomina hujus typi cum *i* brevi.
[2] Cum *u* producta. Inveniuntur etiam nomina cum *u* correpta.

ܠܡܕܝܢܬܐ . ܘܟܕ ܫܡܥ ܚܙܩܝܐ ܠܡܠܘܗܝ ܫܪܝ ܒܟܐ ܠܡܬܚܢܢܘ
ܐܬܚܢܢܬܗ ܕܡܪܝܐ ※ — ܐܩܝܡ ܠܒܪܗ ܡܢ ܩܕܡܝܬܐ ܐܘܪܫܠܡ ܡܠܟܘ
ܕܐܬܦܪܩ . ܒܙܒܢܐ ܕܐܡܬܝ ܢܗܘܐ ܥܠܡܐ ܒܝܢ ܡܫܬܟܚܝܢ ܟܝܢܬܐ ※
— ܡܘܬܒܗ ܕܝܢ ܐܝܟܐ ܛܒܐ ܕܐܬܓܠܝ . ܘܐܘܪܚܬܗܘܢ ܕܙܕܝܩܐ ܠܐ ܢܬܛܠܩ
ܠܥܠܡ ※ — ܫܪܝܐ ܕܝܢ ܕܐܘܣܦܬܗ¹ ܐܬܡܠܝ ܒܗ ܡܘܬܐ . ܘܚܝܘ
ܡܢ ܕܝܢ ܕܗܘ ܠܐܘܒ ܡܘܬܐ ܠܐ ܡܫܬܠܝ ܒܗ ܠܥܠܡ ※ — ܘܐܡܪ ܐܡܘܣ².
ܒܟܠܗܘܢ ܫܘܩܐ ܡܪܩܕܬܐ ܘܒܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܬܐ ܢܐܡܪܘܢ . ܘܝ ܘܝ ※

LECTIO 64.

De femininis quae afformativis augmentantur.

A) Afformativa simplicia.

295. — Suffixum ܝ in femininis ante terminationem st. emphatici frequenter inseritur (=ܝܬܐ). Hujusmodi nomina st. abs. et constr. communiter carent. In plurali desinentia ܝܬܐ vertitur regulariter in ܝ̈ܬܐ. Ex. gr.: ܚܫܡܝܬܐ, pl.=ܚܫܡܝ̈ܬܐ, *coena.*

296. — a) Item suffixum ܘ (ܘܬܐ), ope cujus substantiva abstracta ex omnibus nominibus deduci possunt: ܡܠܟܘܬܐ *regnum* (ex ܡܠܟܐ *rex*); ܛܒܘܬܐ *bonitas* (ex ܛܒܐ *bonus*), etc. — In nominibus vero ex radicibus ܠ″ܝ oriundis, nonnumquam ante desinentiam ܘܬܐ evanescit 3. radicalis: ܫܒܝܘܬܐ *captivitas* (ex ܫܒܐ); sed ܕܟܝܘܬܐ *puritas* (ex ܕܟܐ), etc.

b) Nomina hujus classis in variis statibus eodem modo se gerunt ac feminina *tertiae infirmae* in ܘ desinentia (289).

---

¹ *post additionem suam, i. e.* post prolongatam vitam. — ² *Amos* V. 16.

297. — Affixum ـܳܝ ante terminationem (=ܝܬܐ) assumunt adjectiva feminina e respectivis masculinis derivata (280): ܩܰܕܡܳܝܬܐ *prima* (ex ܩܰܕܡܳܝܳܐ). St. constr. et plurale regulariter efformant.

298. — Affixum ـܽܘܣ, cum desinentia emphatica compositum (=ܘܣܝܬܐ), praecipue apparet in diminutivis feminini generis. Haec in pl. exeunt in ܘܣܝ̈ܬܐ: ܒܳܒܽܘܣܝܬܐ, pl.=ܒܳܒܽܘܣܝ̈ܬܐ, *puellula*.

B) Afformativa composita.

299. — Terminationes ـܳܝܬܐ, ـܽܘܬܐ, haud raro nominibus accedunt suffixis ـܳܢ, ـܶܢ, ـܽܘܢ, ـܺܝܢ aliisve jam auctis. Hujus generis nomina formas sequuntur propriae terminationi respondentes (295—296): ܡܰܠܟܳܢܽܘܬܐ *dignitas regia*; ܛܠܰܝܬܽܘܢܺܝܬܐ *puellula*; ܡܰܘܠܳܕܳܢܽܘܬܐ *generatio*; ܚܰܝܠܬܳܢܽܘܬܐ *robur*.

VOCABULARIUM.

ܐܰܦܶܐ	facies	ܛܘܠܳܢܝܬܐ	umbra
ܐܰܪܥܳܢܳܝܐ	terrestris	ܡܰܥܡܽܘܕܝܬܐ	ablutio
ܒܠܰܥ	absorbuit	ܣܳܗܕܽܘܬܐ	testimonium
ܒܥܠܰܬ	propter	ܣܟܠ	*Af.* deliquit
ܓܢܰܒ	furatus est	ܒܺܝܫܬܐ	facinus
ܓܳܪ	moechatus est	ܨܽܘܪܬܐ	forma
ܫܘܚܠܳܦܐ	mutatio	ܟܽܘܕܒܳܐ	mendacium
ܩܝܳܡܬܐ	resurrectio	ܬܰܕܟܺܝܬܐ	purificatio

EXERCITIUM.

ܛܘܠܳܢܝܬܐ ܢܶܚܙܶܝܢ ܗܘ ܡܶܢܗ ܘܒܶܗ ܐܦܐ ܐܠܗܝܐ. ܒܥܠܰܬ ܓܽܘܫܡܐ
ܡܰܠܟܽܘܬܐ ※ — ܡܢ ܕܢܶܚܛܐ ܠܒܰܪ ܐܢܫܐ ܚܛܺܝܬܐ. ܐܘ ܠܐ ܢܗܘܦܟ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ
ܩܰܕܡܳܝܬܐ ※ — ܕܓܢܰܒ ܡܶܢܗ ܨܘܪܬܐ. ܘܕܓܳܪ ܒܗܘ̈ܬܐ ܐܦܐ ※ — ܐܘ ܐܡܪ

ܦܪܘܩܢ. ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܬܫܟܚܘܢ ܠܒܝܬܢܐ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ
ܠܟܘܢ. ܐܦ ܠܐ ܠܟܘܢ ܢܫܒܘܩ ܐܠܗܐ ※ — ܒܢܝܗ ܡܢܝܬܐ ܗܘܐ ܫܘܒܚܐ
ܠܪܘܢܝܐ ܘܡܬܟܠܠܐ ܪܘܙܐ ܐܪܒܥܬܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܘܡܬܡܪܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܢܝܐ ※ — ܐܡܪ ܐܒܘܐ. ܕܠܐ ܬܩܛܘܠ. ܘܠܐ ܬܓܘܪ. ܘܠܐ ܬܓܢܘܒ. ܘܠܐ
ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܓܠܐ. ܝܩܪ ܠܐܒܘܟ[1] ܘܠܐܡܟ ※ — ܘܦܪܫ ܡܢܗܘܢ ܐܠܦ[2]
ܕܠܐ ܡܕܝܢ ܡܬܟܬܒܝܢ ܒܗܘܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܘܒܟܬܒܝܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܘܟܬܒܐ ܗܘ ܗܘܢ ܡܣܩܒܠܬܐ ܒܢܫܬܐ ※

III) De nominibus anomalis ac numeralibus.

LECTIO 65.

De nominibus plurilitteris cum masculinis tum femininis.

300. — Plurilittera illa vocantur nomina quae quatuor vel etiam plures radicales ostendunt. Rariora sunt substantiva primitiva cum radice quadrilittera, ut ܥܘܟܒܪܐ *mus*; ܥܩܪܒܐ *scorpio*, etc. Quamplura nomina plurilittera e radice verbali derivantur, quattuorque constituunt categorias:

I. **Quae tertiam radicalem vel 2. et 3. simul repetunt.** Typos praecipuos exhibent sequentia nomina:

ܙܗܪܝܪܐ	*splendor*	ܫܠܡܠܡܐ	*integer*
ܪܗܒܘܒܐ	*terror*	ܚܠܒܠܒܐ	*alga*
ܦܪܨܘܦܐ	*facies*	ܚܘܪܘܪܐ	*albedo*

---

[1] *patrem tuum.* — [2] Iesus nempe ad Iudaeos.

II. **Quae integram radicem reduplicant.** Variae ipsorum formae in sequentibus exemplis apparent:

ܥܠܥܠܐ	*tempestas*	ܪܘܡܪܡܐ	*exaltatio*
ܥܘܠܥܠܐ	*confusio*	ܥܐܕܥܐܕܐ	*festum*
ܡܢܘܡܢܐ	*manna*	ܦܫܦܫܐ	*cimex*

III. **Quae praeformativum formae verbalis retinent.** Ex formis verborum auctis sat frequenter originem ducunt *nomina abstracta* quae *actionem* significant. Hujusmodi sunt:

ܬܘܠܡܕܐ *institutio* (a ܬܠܡܕ *instituit*)
ܫܘܥܒܕܐ *subactio* (a ܫܥܒܕ *subegit*)
ܣܘܩܒܠܐ *occursus* (a ܣܩܒܠ *obviavit*)

IV. **Quae radici verbali litteram adventitiam (255) admiscent.** Ex. gr.: ܥܘܪܓܠܐ *volutatio* (a ܥܓܠ *volvit*); ܦܪܙܘܠܐ *faber ferrarius* (a ܦܙܚ *ignitum reddidit*), etc.

Adnotanda.

301. — Nomina hujus classis ut plurimum st. constr. et abs. necnon plurali privantur. Quae unum alterumve statum possident, juxta typos fundamentales illum componunt, ut ܙܗܪܝܪܐ, st. cr. = ܙܗܪܝܪ *splendor*.

302. — Paucissima, quae occurrunt, nomina feminina huc pertinentia legibus generalibus, juxta typum quem referunt, subjiciuntur; sic ܦܪܣܘܪܝܬܐ, pl. = ܦܪܣܘܪܝ̈ܬܐ, *scintilla* (284, 8).

303. — *Supplementum.* — Exstant etiam in Lingua syriaca **Nomina composita**, id est, ex unione duorum nominum orta sive per appositionem sive per constructionem. Ex. gr.: ܒܪܢܫܐ vel ܒܪ ܐܢܫܐ *homo*; ܒܪܕܝܨܢ *Bardesan*; ܬܠܬܥܣܪ *tredecim*, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܟܠܩܪܨܐ	diabolus
ܐܣܪܐ	ligamen
ܐܪܕܝܟܠܐ	[1] architectus
ܒܝܪܬܐ	palatium
ܒܟܠܕܘܟ	in omni loco
ܒܢܝܐ	aedificator
ܒܥܠܕܒܒܐ	adversarius
ܗܕܝܪܐ	ornatus
ܟܬܫ	*Ethpa.* dimicavit
ܡܚܐ	percussit
ܢܟܝܠܐ	fraus
ܢܣܐ	tentavit
ܙܟܐ	vicit, evertit
ܣܩܘܒܠܐ	oppositio
ܥܘܩܣܐ	aculeus
ܥܩܪܒܐ	scorpio
ܦܘܚܡܐ	comparatio
ܪܡܘܬܐ	superbia
ܫܘܒܗܪܐ	arrogantia

EXERCITIUM.

ܡܢ ܕܪܓܐ ܕܢܦܠ ܒܐܣܛܪܢܐ ܕܢܟܠܝܗ. ܢܗܘܐ ܢܟܝܠ ܠܘܩܒܠ[1] ܒܥܠܕܒܒܗ ※ — ܪܡܘܬܐ ܒܢܬ ܫܘܒܗܪܐ ܠܡܫܝܚܝܐ ܡܣܟܠܐ. ܒܪܡܘܬܐ ܐܪܡ ܢܦܫܗ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ※ — ܐܝܟܢܐ ܒܟܠܕܘܟ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܒܟܠܗ ܪܡܐ ܠܗ ܒܡܘܟܟܐ ܪܥܝܐ ܟܦܘܪ ܠܗ ※ — ܡܢ ܐܝܟ ܠܗ ܠܒܥܠܕܒܒܐ ܕܝܢ ܘܒܦܘܚܡܐ ܕܝܠܗܘܢ ܠܝ. ܐܝܠܢܐ ܐܣܝܪܐ ܒܠܒ ܪܥܝܢܗ ܕܝܠܗܘܢ ܪܡܝܢ. ܐܝܠܐ ܢܟܝܠܐ ܪܡܐ ܕܝܠܗܘܢ ܠܝ ܐܦ ܣܩܘܒܠܗ ※ — ܢܟܬܫ ܡܚܐ ܗܕܝܪܐ ܒܚܝܠܐ. ܢܟܬܫ ܡܚܐ ܠܐܢܫܐ ܠܒܥܠܕܒܒܝ ※ — ܥܩܪܒܐ ܒܥܘܩܣܗ ܡܚܐ ܠܟܠ ܕܠܐ ܐܙܠ. ܘܒܢܝܐ ܒܠܗܘܢ ܥܩܪܒܐ ܡܚܝܢ ※ — ܗܕܝܪܝܢ ܢܦܘܠ ܐܠܝܗܝܢ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܣܘܒܠܐ ܠܡܥܒܕܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܐܟܠܩܪܨܐ ※ — ܗܝܟܠܐ ܡܢ ܢܗܘܐ ܗܘ ܦܪܝܣܐ ܠܒܢܝܗ. ܠܐܪܕܝܟܠܗ ܐܝܟ ܢܟܦܐ ܒܝܪܬܐ ܫܘܒܚܐ ※

[1] lege forsitan ܠܘܩܒܠܗܘܢ *prius.*

LECTIO 66.

Nomina irregularia et defectiva.

Nomen		St. abs. et cr.	c. suf. grav.	c. suf. lev.	Plur. emph.	Plur. abs.
ܐܒܐ	*pater*	—[1]	ܐܒܘ	ܐܒܘܗܝ	ܐܒܗ̈ܐ et ܐܒܗ̈ܬܐ	ܐܒܗ̈ܝܢ
ܐܡܐ	*aequalis*	—	—	—	ܐܡ̈ܬܐ	ܐܡ̈ܝܢ
ܐܘܡܬܐ	*natio*	—	ܐܘܡܘܬܗܘܢ	—	ܐܡܘ̈ܬܐ et ܐܘܡܘ̈ܬܐ	ܐܡܘ̈ܢ et ܐܘܡܘ̈ܢ
ܐܚܐ	*frater*	—	ܐܚܘ	ܐܚܘܗܝ	+[1]	+
ܐܝܕܐ	*manus*	ܐܝܕ et ܝܕ	ܐܝܕ	ܐܝܕܗ	ܐܝ̈ܕܐ, ܐܝ̈ܕܝܐ, ܐܝܕ̈ܘܬܐ	ܐܝ̈ܕܝܢ
ܐܚܪܢܐ	*alius*	ܐܚܪܢܝ	—	—	ܐܚܪ̈ܢܐ	ܐܚܪ̈ܢܝܢ et ܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܐܡܐ	*mater*	+	+	+	ܐܡܗ̈ܐ et ܐܡܗ̈ܬܐ	—
ܐܢܫܐ	*homo*	ܐܢܫ et ܢܫ	—	—	—	ܐܢ̈ܫܝܢ et ܢ̈ܫܝܢ
ܐܢܬܬܐ	*mulier*	ܐܢܬܬ (cr.)	—	ܐܢܬܬܗ	ܢܫ̈ܐ	ܢ̈ܫܝܢ
ܐܪܝܐ	*leo*	—	—	—	ܐܪ̈ܝܘܬܐ	ܐܪ̈ܝܘܢ
ܐܪܝܘܬܐ	*laena*	—	—	—	ܐܪ̈ܝܘܬܐ	—
ܒܝܬܐ	*domus*	ܒܝܬ-ܒܝܬ	ܒܝܬ	ܒܝܬܗ	ܒ̈ܬܐ	ܒ̈ܬܝܢ
ܒܪܐ	*filius*	ܒܪ	ܒܪ	ܒܪܗ	ܒܢ̈ܝܐ	ܒܢ̈ܝܢ
ܒܪ ܐܢܫܐ[2]	*homo*	ܒܪ ܐܢܫ	—	—	ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ	ܒܪ ܐܢ̈ܫܝܢ

ܒܪܬܐ	*filia*	ܒܪܬ (cr.)	ܒܪܬܟ	ܒܪܬܗ	ܒ̈ܢܬܐ	ܒ̈ܢܬܝ
ܪܙܐ	*modus*	ܪܙ vel ܪܐ	ܪܙܟ	ܪܙܗ	ܪ̈ܙܐ	ܪ̈ܙܝ
ܚܕܝܐ	*pectus*	—	ܚܕܝܟ	ܚܕܝܗ	ܚ̈ܕܝܐ et ܚܕ̈ܘܬܐ	ܚ̈ܕܝ
ܚܡܐ	*socer*	ܚܡ	ܚܡܘܟ	ܚܡܘܗܝ	ܚܡܘ̈ܗܐ	—
ܚܬܐ	*soror*	—	+	+	ܐ̈ܚܘܬܐ	—
ܛܠܝܐ	*juvenis*	ܛܠܐ (cr.)	ܛܠܝܟ	ܛܠܝܗ	ܛܠ̈ܝܐ et ܛܠ̈ܝܬܐ[3]	ܛܠ̈ܝܝ et ܛܠ̈ܝܬܝ[3]
ܝܘܡܐ	*dies*	ܝܘܡ	ܝܘܡܟ	ܝܘܡܗ	ܝܘ̈ܡܐ et ܝܘ̈ܡܬܐ	ܝܘ̈ܡܝ
ܠܠܝܐ[4] / ܠܠܝܐ[4]	*nox*	ܠܠܐ / ܠܠܝ abs.	—	ܠܠܝܗ	ܠ̈ܠܘܬܐ	ܠ̈ܠܘܬܝ
ܡܪܐ[5]	*dominus*	ܡܪܐ	ܡܪܟ	ܡܪܗ	ܡܪ̈ܘܬܐ, ܡܪ̈ܐ, ܡܪ̈ܘܬܐ	ܡܪ̈ܝ et ܡܪ̈ܘܬܝ
ܣܦܬܐ	*labium*	ܣܦܬ-ܣܦܐ	ܣܦܬܟ	ܣܦܬܗ	ܣܦ̈ܘܬܐ	ܣܦ̈ܘܬܝ
ܡܕܝܢܬܐ	*civitas*	ܡܕܝܢܬ-ܡܕܝܢܐ	+	+	ܡܕ̈ܝܢܬܐ	ܡܕ̈ܝܢܬܝ
ܫܡܐ	*nomen*	ܫܡ	ܫܡܟ	ܫܡܗ	ܫܡ̈ܗܐ et ܫܡ̈ܗܬܐ	ܫܡ̈ܗܝ
ܫܢܬܐ	*annus*	ܫܢܬ-ܫܢܐ	—	—	ܫ̈ܢܝܐ	ܫ̈ܢܝ
ܬܕܐ	*uber*	—	—	ܬܕܘܗ	ܬ̈ܕܝܐ	ܬ̈ܕܝ (c. suff.)

[1] Lineola denotat non dari talem formam; crux vero illam esse plane regularem.
[2] Scribitur etiam ܒܪܢܫܐ et ܒܪܢܫ; ad litteram „*filius hominis*".
[3] Substantive „pueri".
[4] Penes Syr. Or. ܠܠܝܐ et ܠܠܝܐ.
[5] Sed ܡܪܝܐ *Dominus*, ܡܪܢ *Dominus noster*; quae de Deo Patre et de Christo tantum dicuntur.

Adnotanda.

304. — a) Nomen ܐ̱ܢܳܫܳܐ fere semper collective sumitur „*homines, gens*“. In st. cr. pl. et cum suffixis fit ܐ̱ܢܳܫܰܝ̈ *gentes*. Status abs. ܐ̱ܢܳܫ vel ܢܳܫ significat „*quidam*“; in pl. ܐ̱ܢܳܫܺܝ̈ܢ vel ܢܳܫܺܝ̈ܢ „*nonnulli*“.

b) Substantivum ܩܪܺܝܬܳܐ *pagus*, ad quod refertur ܡܕܺܝܢ݈ܬܳܐ *civitas*, habet in st. emph. ܩܽܘܪ̈ܝܳܐ significationem pl. collectivi = *oppida*. Cum suff. ܩܽܘܪܝ̈ܳܗ̇, ܩܽܘܪܝ̈ܳܗܶܝܢ vel ܩܽܘܪ̈ܝܶܗܶܝܢ, ܩܽܘܪ̈ܝܰܟ݂ܽܘܢ vel ܩܽܘܪ̈ܝܳܟ݂ܽܘܢ, etc.

305. — Inter nomina anomala recensenda sunt substantiva in plurali tantum usurpata cum significatione plerumque singulari: a) ܐ̈ܦܶܐ *facies*, st. abs. ܐ̈ܦܺܝܢ, st. cr. ܐ̈ܦܰܝ — b) ܕ̈ܡܶܐ *pretium*, st. cr. ܕ̈ܡܰܝ — c) ܚ̈ܰܝܶܐ *vita*, st. cr. ܚ̈ܰܝܰܝ — d) ܡ̈ܰܝܳܐ *aqua* vel *aquae*, st. abs. ܡ̈ܰܝܺܢ, vel ܡ̈ܰܝܰܝܢ, st. cr. ܡ̈ܰܝ — e) ܫܡܰܝ̈ܳܐ *coelum* vel *coeli*, st. abs. ܫܡܰܝ̈ܢ, st. cr. ܫܡܰܝ̈, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܳܬܳܐ	signum	ܒܐܶܫ	*Af.* malum intulit
ܒܥܳܐ	*Ethpe.* requisitum est	ܡܶܛܽܠ ܐ̈ܦܰܝ	propter
ܫܰܪܒ݂ܬܳܐ	familia	ܥܶܣܪܺܝܢ	viginti
ܛܰܫܺܝ	*Pa.* occultavit	ܦܪܰܩ	liberavit
ܟܰܪܣܳܐ	venter	ܦܳܩܽܘܚܳܐ	utilis, conveniens
ܢܒ݂ܺܝܬܳܐ	prophetissa	ܪܳܚܡܳܐ	amator
ܢܽܘܢܳܐ	piscis	ܥܪܰܩ	evasit
ܢܶܡܪܳܐ	tigris	ܬܒ݂ܰܥ	vindicavit

EXERCITIUM.

ܡܶܢ ܡܰܘܬܳܐ ܡܶܛܽܠ ܕܰܡܦܰܪܩܳܐ. ܗܽܘ ܡܶܢ ܩܪܺܝܬܳܐ ܡܶܛܽܠ ܕܡܶܬܥܰܪܩ. ܠܳܐ ܐܺܢܳܫܳܐ ܘܠܳܐ
ܐ̈ܚܰܘܗ̱ܝ. ܠܳܐ ܡܶܬܒܥܶܐ ܐܳܦܠܳܐ ܚܰܝܠܳܐ. ܠܳܐ ܫܰܪܒ݂ܬܳܐ ܐܳܦܠܳܐ ܕܒ݂ܟܰܪܣܳܐ. ܠܳܐ ܪܳܚܡܳܐ ܘܠܳܐ
ܢܒ݂ܺܝܬܳܐ ※ — ܐ̱ܢܳܫܺܝ̈ܢ. ܡܶܢ ܢܽܘܢܳܐ ܠܳܐ ܡܶܬܒܥܶܐ ܘܠܳܐ ܡܶܢ ܡܰܘܬܳܐ ܡܦܰܪܩܺܝܢ

ܐܠܐ ܒܝܢ ܡܫܝܚܐ ܟܬܒܐ ܠܬܚܬ ܡܬܟܬܒܝܢ ※ — ܘܢܫܒܘܩ ܩܕܝܡ ܠܒܝܬܐ
ܚܝܠܗ ܕܐܠܗܘܬܗ ܦܠܓܝܐ ܟܐܡܪܐ ܕܒܫܡܝܐ ܐܠܗܝܢ ܢܦܠ ܟܠܗܘܢ ܒܦܠܓܝܐ
ܘܒܪܟܬܐ ※ — ܐܝܟ ܕܐܬܟܬܒ ܢܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܐܪܝܘܬܐ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ. ܩܐܡ
ܕܩܕܡ ܠܟܠܗ ܕܠܐ ܐܬܟܠܠ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܒܒܪܝܬܐ ※ — ܚܢܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܡܪܐ
ܡܪܢܝܬܐ ܕܠܐ ܙܒܢܐ ܒܡܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܢܝܚܐ ※ — ܗܘܘ ܒܢ ܐܝܬ ܕܡܘܬܐ.
ܕܐܢܬܘܢ[1] ܒܢ ܘܠܐܒܢ ܘܠܐܡܢ ܘܠܐܚܝܢ ܘܠܐܚܘܬܢ ܕܒܟܠܗ ܕܐܝܟ ܒܢ. ܘܦܪܘ ܢܦܩܝܢ
ܡܢ ܡܘܬܐ ※ — ܕܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗ ܒܫܪܝܢ ܫܢܝܢ ܕܒܢܐ ܡܟܝܟܝܢ ܠܗܘܢ ܟܠܗܝܢ.
ܒܝܬܗ ܕܡܪܢܐ ܘܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ ※ — ܐܬܐܡܪ ܡܪܢܐ ܡܢܐ ܗܘܐ ܒܢ ܕܝܪܒ ܢܫܒܢ.
ܚܙܐܘܗܝ ܐܬܩܒܠ ܠܥܡܪܬܐ ܘܒܝܬܐ ܠܥܡܪܬܐ ※ — ܠܐ ܡܫܒܩ ܒܟܠܗ
ܕܢܟܣܐ ܕܐܡܪ ܒܚܝܘܗܝ. ܕܐܢܒܗܘܢ ܚܙܐ ܠܗ ܘܡܘܕܝܢܘܢ ܢܦܫܗ ܠܟܠܗܘܢ
ܒܢܘܪܐ ※ — ܠܐ ܢܡܘܬܘܢ ܐܚܝܐ ܒܠܐ ܐܦܝ ܒܝܬܗܘܢ ܘܒܝܬܐ ܠܐ ܢܡܘܬܘܢ
ܒܠܐ ܐܦܝ ܐܚܝܗܘܢ ܐܠܐ ܐܢܫ ܒܫܘܠܛܢܗ ܢܡܘܬ ※ — ܗܘ ܕܐܡܟܬܒ
ܗܡܝܡܢܘܬܐ ܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܦܩܘܗܝ ܕܝܢ ܠܗܝܢ ※ — ܐܝܢܐ ܒܥܢ ܕܗܘܐ
ܝܗܒ ܒܒܪܗ ܕܗܘܐ ܠܟܠܗ ܝܘܡܝ ܕܐܠܗܐ ܒܢܝܢܝܢ. ܗܒܢܐ ܢܗܘܐ ܒܪܗ
ܕܐܝܟܐ ܒܟܠܗ ܕܐܒܐ ܠܟܠܗ ܝܘܡܝ ܕܐܠܗܐ ܒܢܝܢܗܐ ※

---

[1] *Af.* ex ܐܚܐ

LECTIO 67.

Numeri cardinales.

Num.	Sig.	Nomen=cum subst. masc.	cum subst. fem.
1	ܐ[1]	ܚܕ	ܚܕܐ
2	ܒ	ܬܪܝܢ	ܬܪܬܝܢ
3	ܓ	ܬܠܬܐ	ܬܠܬ
4	ܕ	ܐܪܒܥܐ	ܐܪܒܥ
5	ܗ	ܚܡܫܐ	ܚܡܫ
6	ܘ	ܐܫܬܐ vel ܫܬܐ	ܫܬ
7	ܙ	ܫܒܥܐ	ܫܒܥ
8	ܚ	ܬܡܢܝܐ	ܬܡܢܐ
9	ܛ	ܬܫܥܐ	ܬܫܥ
10	ܝ	ܥܣܪܐ	ܥܣܪ
11	ܝܐ	ܚܕܥܣܪ	ܚܕܥܣܪܐ vel ܚܕܥܣܪܐ
12	ܝܒ	ܬܪܥܣܪ	ܬܪܬܥܣܪܐ vel ܬܪܬܥܣܪܐ
13	ܝܓ	ܬܠܬܥܣܪ	ܬܠܬܥܣܪܐ vel ܬܠܬܥܣܪܐ
14	ܝܕ	ܐܪܒܬܥܣܪ vel [2]ܐܪܒܥܬܥܣܪ	ܐܪܒܥܣܪܐ vel ܐܪܒܥܣܪܐ
15	ܝܗ	ܚܡܫܥܣܪ vel ܚܡܫܬܥܣܪ	ܚܡܫܥܣܪܐ vel ܚܡܫܥܣܪܐ
16	ܝܘ	ܫܬܬܥܣܪ vel ܫܬܬܥܣܪ	ܫܬܬܥܣܪܐ vel [3]ܫܬܬܥܣܪܐ
17	ܝܙ	ܫܒܥܬܥܣܪ vel [4]ܫܒܬܥܣܪ	ܫܒܥܣܪܐ vel ܫܒܥܣܪܐ

[1] Nostra aetate mos jam obtinuit apud Syros in libris impressis sive numeros arabicos sive Europaeorum signa adhibere.

[2] Exstat etiam ܐܪܒܥܣܪ.

[3] Penes Orientales ܫܬܬܥܣܪܐ vel ܫܬܬܥܣܪܐ.

[4] Invenitur etiam ܫܒܣܪ.

Num.	Sig.	Nomen=cum subst. masc.	cum subst. fem.
18	ܝܚ	ܬܡܢܝܬܥܣܪ vel ܬܡܢܬܥܣܪ	ܬܡܢܥܣܪܐ vel ܬܡܢܝܥܣܪܐ
19	ܝܛ	ܬܫܥܬܥܣܪ vel ¹ܬܫܬܥܣܪ	ܬܫܥܣܪܐ vel ܬܫܥܣܪܐ
20	ܟ	ܥܣܪܝܢ	ܥܣܪܝܢ
21	ܟܐ	ܥܣܪܝܢ ܘܚܕ	ܥܣܪܝܢ ܘܚܕܐ
22	ܟܒ	ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ	ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ
		etc.	etc.

Num.	Sig.	Nomen
30	ܠ	ܬܠܬܝܢ
40	ܡ	ܐܪܒܥܝܢ
50	ܢ	ܚܡܫܝܢ
60	ܣ	ܐܫܬܝܢ vel ܫܬܝܢ
70	ܥ	ܫܒܥܝܢ
80	ܦ	ܬܡܢܝܢ
90	ܨ	ܬܫܥܝܢ
100	ܩ	ܡܐܐ, st. emph. ܡܐܬܐ — pl. ܡܐܘܬܐ
200	ܪ	ܡܐܬܝܢ vel ܡܐܬܝܢ
300	ܫ	ܬܠܬܡܐܐ vel ܬܠܬܡܐܘܬܐ
400	ܬ	ܐܪܒܥܡܐܐ
500	ܬܩ vel ÷	ܚܡܫܡܐܐ
1.000	ܐ̱	ܐܠܦ vel ܐܠܦܐ — pl. ܐܠܦܐ vel ²ܐܠܦܝܢ
10.000	ܐ̠	ܪܒܘ vel ܪܒܘܬܐ — pl. ܪܒܘܢ vel ܪܒܘܬܐ

¹ Reperitur quoque ܬܫܥܣܪ.
² Invenitur etiam ܐܠܦ̈ܐ.

Adnotanda.

306. — Numerale ܚܕ, ܚܕܐ ut **adjectivum** construitur, rem numeratam modo praecedens modo subsequens. Cetera numeralia sunt **substantiva abstracta** et nominibus pluralibus in st. abs. apponi solent.

307. — Nomina numeralium a 3 ad 10, quae substantivis *masculinis* junguntur, formam *femininam*; quae vero nominibus *femininis*, *masculinam* formam prae se ferunt.

308. — Numeri compositi ex decadibus, centenis, millibus etc. et unitatibus, mediante ܘ componuntur, praeeunte semper majore: 421 = ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܚܕܐ.

309. — *Sîôme* tantum instruuntur numeralia *feminina* secundae decadis, necnon ܬܪ̈ܝܢ, ܬܪ̈ܬܝܢ *duo, duae*; ܐܠ̈ܦܝܢ *mille*; ܪ̈ܒܘܢ, ܪ̈ܒܘܬܐ *myrias.*

310. — Numeralia a 2 ad 10, nominum instar, suffixa pluralia accipere possunt, quo in casu *Sîôme* semper ornantur: ܬܪ̈ܝܗܘܢ *ambo* et ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ *ambae.* Pro reliquis unica adhibetur forma masculina exiens in ܬ݁ـ, genere per suffixum respectivum distincto: ܐܪ̈ܒܥܬܝܗܘܢ *illi quatuor*; ܐܪ̈ܒܥܬܝܗܝܢ *illae quatuor.*

311. — Ad dies mensis indicandos specialis extat forma numeralis a 2 usque ad 19, quae semper iungitur praepositioni ܒ , et desinit in ܐ— aut ܬܐ ut sequitur:

2	ܒܬܠܬܐ	4	ܒܐܪܒܥܐ
3	ܒܬܪܬܐ	et similiter usque ad 10	
13	ܒܬܠܬܥܣܪܐ	11	ܒܚܕܥܣܪܐ
et similiter usque ad 19		12	ܒܬܪܥܣܪܐ

312. — Cum litterae adhibentur ad numeros designandos,

a) ut rite qua tales distinguantur, ornantur generatim lineola suprascripta aut alio quolibet signo: ܪ̄ܡ̄ܓ̄ = 243.

b) signa decadum, crasso puncto superposito, ad significandos numeros centenarios transeunt: ܡ̇ = 400; ܝ̇ܐ = 101.

c) lineola verticalis (aut punctum) supposita signis unitatum, decadum aut centenarum ea multiplicat per 1000; lineola horizontalis per 10000; signum ‸ per 1000000.

d) signa multiplicationis omitti possunt cum ex positione litterae iam apparet valor eius numeralis: ܐܨܢܒ = 1952.

VOCABULARIUM.

ܐܬܢܐ	asina	ܥܘܬܪܐ	opes
ܕܩܠܐ	palma	ܥܘܒܐ	sinus
ܚܡܬܐ	ira	ܬܘܪܐ	taurus, bos
ܛܘܦܢܐ	diluvium	ܬܝܫܐ	hircus
ܡܢܝܢܐ	numeratio	ܐܘܠܨܐ	aerumna

EXERCITIUM.

ܒܠܩܐ ܐܬܪܘܪܒ ܠܒܗ ܒܗ ܠܒܪܢܫܐ ܡܢ ܠܘܬ ܥܘܒܗ: ܡܢ ܦܪܨܘܦܐ
ܘܡܢ ܡܠܬܐ. ܡܢ ܦܪܨܘܦܐ ܠܟܡܝܬܐ ܘܠܐܘܠܨܐ. ܘܡܢ ܡܠܬܐ ܠܒܝܫܬܐ ܘܦܘܪܥܢܐ ※
— ܕܚܝܐ ܢܘܚ ܡܢ ܒܬܪ ܛܘܦܢܐ ܬܠܬܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܫܢܝܢ. ܕܗܘܘ ܟܠܗܘܢ
ܝܘܡܘܗܝ ܕܢܘܚ ܬܫܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܫܢܝܢ ܘܡܝܬ ※ — ܐܒܪܗܡ ܚܕ ܐܝܬ
ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܕܥܘܨ. ܐܝܘܒ ܫܡܗ. ܘܐܬܝܠܕܘ ܠܗ ܫܒܥܐ ܒܢܝܢ ܘܬܠܬ
ܒܢܢ. ܘܗܘܐ ܩܢܝܢܗ ܫܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܥܢܐ ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܓܡܠܐ ܘܚܡܫܡܐܐ
ܦܕܢܝܢ ܕܬܘܪܐ ܘܚܡܫܡܐܐ ܐܬܢܢ ܕܥܒܕܐ ܣܓܝܐܐ[1] ܕܝܠܗ ※ — ܙܒܢ
ܡܟܝܟܘܬܐ ܕܥܒܕ ܚܡܬܗ ܕܥܠܘ ܐܢܘܢ ܘܬܘܪܥܬܐ ܥܒܕܝܢ ܕܥܠܘܗܝ ※
— ܘܐܬܘ[2] ܠܐܝܣܪܝܠ ܘܐܡܪ ܐܝܬ ܗܘܝ ܒܐܬܒܥܢܐ ܒܢܝܬܐ ܕܟܠܐ ܘܡܟܝܟܝܢ
ܕܡܠܝܢ ※ — ܢܠܗܘܢ ܒܚܪܘܗܝ ܕܐܡܪ ܒܡܢܝܢܐ ܠܐܝܢ ܘܣܓܝܐ ※ —
ܘܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܦܠܫܬܝܐ ܡܫܬܝܢ ܗܘܘ ܠܥܘܡܩܐ ܒܬܫܥܐ ܡܘܪܟܢܐ ܕܚܡܫ
ܫܢܝܢ. ܘܐܦ ܒܬܪܟܢܐ ܡܫܬܝܢ ܗܘܘ ܒܢܝܐ. ܕܝܢ ܣܓܝܐ ܐܠܦܝܢ ܕܡܟܝܟܘܬܐ.
ܘܐܝܬܝܗ ܣܓܝܐ ܐܠܦܝܢ ܕܡܟܝܟܘܬܐ ܕܒܥܒܪܐ ܚܕܐ ※ — ܚܙܐ ܗܘܐ ܟܠ ܦܘܪܫܢܐ
ܐܬܐܡܪܘ ܘܟܬܒܘ ܒܫܡܗ ܢܟܪ. ܐܠܦ ܐܠܦܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܘܪܒܘ
ܪܒܘܢ ܩܕܡ ܩܝܡܝܢ ※

---

[1] multae nimis. — [2] *i. e.* Israelitae.

LECTIO 68.

Numeri ordinales.

313. — Numeralia ordinalia derivantur a cardinalibus, adjecta terminatione ـܝܐ (m.) vel ـܝܬܐ (f.), prout sequitur:

Numerus	Forma masc.	Forma fem.
primus	ܩܕܡܝܐ	ܩܕܡܝܬܐ
secundus	ܬܪܝܢܐ	ܬܪܝܢܝܬܐ
tertius	ܬܠܝܬܝܐ	ܬܠܝܬܝܬܐ
quartus	ܪܒܝܥܝܐ	ܪܒܝܥܝܬܐ
quintus	ܚܡܝܫܝܐ	ܚܡܝܫܝܬܐ
sextus	ܫܬܝܬܝܐ	ܫܬܝܬܝܬܐ
septimus	ܫܒܝܥܝܐ	ܫܒܝܥܝܬܐ
octavus	ܬܡܝܢܝܐ	ܬܡܝܢܝܬܐ
nonus	ܬܫܝܥܝܐ	ܬܫܝܥܝܬܐ
decimus	ܥܣܝܪܝܐ	ܥܣܝܪܝܬܐ

Adnotanda.

314. — Ordinalia: a) ab 11 ad 19 formantur ex unitatibus cardinalibus ordinali ܥܣܝܪܝܐ praepositis: *undecimus* = ܚܕܥܣܝܪܝܐ (m.) ܚܕܥܣܝܪܝܬܐ (f.) — b) a 20 et deinceps: ܥܣܪܝܢܝܐ (m.) ܥܣܪܝܢܝܬܐ (f.) *vigesimus*, etc.

315. — *APPENDIX*: 1) Numeri **distributivi** iteratis cardinalibus exprimuntur: ܬܠܬ ܬܠܬ *terni.*

2) Numeri **fracti** formam nominalem *Quṭl* assumunt: ܚܘܡܫܐ *pars quinta.*

3) **Adverbia numeralia** vel solis cardinalibus in forma feminina vel superaddito nomine ܙܒܢܝܢ (m.) ܙܒܢ vel ܙܒܢܬܐ (f.) *vices* indicantur: ܙܒܢܬܐ ܬܪܬܝܢ *bis* seu *duabus vicibus.*

4) **Adverbia multiplicativa** per ܥܦ ante cardinalia, cum vel sine ܒ , designantur: ܬܪܝܢ ܥܦ *dupliciter*; ܡܐܐ ܥܦ *centupliciter.*

VOCABULARIUM.

ܚܙܐ	*Ethpe.* apparuit	ܦܬܓܡܐ	verbum
ܩܒܥ	*Ethpe.* convenit	ܨܘܡܐ	jejunium
ܢܝܚܐ	quies	ܩܒܘܬܐ	arca
ܣܩܐ	saccus	ܫܒܥ ܫܒܥ	septies
ܚܣܢ	invaluit	ܫܒܬܐ	sabbatum

EXERCITIUM.

ܫܒܬܐ ܝܘܡ̈ܝ ܐܬܩܒܥܘ ܠܟܢ̈ܐ ܕܝܘܡܬܐ ܫܒܝܥܝܐ ܫܒܬܐ ܘܢܝܚܐ.
ܐܝܬܘܗܝ ܡܘܕܥܐ ܠܡܫܪܝܐ* — ܒܫܒܥ ܕܫܒܥ ܫܢ̈ܝܢ ܒܪܝܫܐ ܕܫܢܬܐ ܒܢ̈ܝ
ܒܪܝܫܐ ܗܘ̇ܐ ܒܝܘܡ[1] ܦܬܓܡܐ ܕܡܪܝܐ* — ܒܥܒܪܬ ܢܦܩܬܐ ܘܐܬܓܠܝܬ
ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܢܒܘܟܕܢܨܪ ܘܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܚܫܝܪܫ ܡܠܟܐ ܒܪ ܡܠܟܘ
ܡܠܟܐ. ܒܬܫܪܝ ܐܚܪܝܐ[2] ܒܝܘܡ ܗܘ̇ܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܐ* — ܘܒܝܘܡܬܐ

[1] *i. e.* Ezechielem. — [2] *in mense Tišri posteriori.*

ܕܐܘܪܒܐ ܘܒܐܣܝܐ. ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܢܐ ܐܬܓܠܝܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܪܘܡܐ
ܘܒܣܦܢܝܐ. ܘܩܕܡ ܗܘܘ ܒܡܫܠܡܐ ܕܢܣܛܘܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܠܗܐ. ܘܙܘܒܝܢ ܕܝܗܘܕܐ
ܩܕܡ ܘܙܘܒܝܢ ܕܝܗܘܕܐ ܩܕܡܝ ܘܥܣܩܝܢ ܡܢܢ ܡܕܝܢܬܐ ܐܠܗܘܬܘܢ ※ — ܒܗ
ܒܗ ܢܘܚ ܠܡܠܟܘܬܐ ܠܐܪܡ ܠܐܪܡ ܡܢ ܡܠܟܝܢ ܕܐܬܐ ܒܣܘܦ ܙܘܢܐ ܕܝܘܢܐ ※
— ܒܗ ܕܘܝܕ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܒܗ ܕܡܫܘܚ ܠܐܠܗܝܢ ܫܢܝܢ ܫܢܝܢ ܒܗ ܒܡܠܟܝܢ ※
— ܠܡܠܟܐ ܙܟܝܐ ܒܥܡܠܐ ܢܨܚܢܐ ܕܘܝܕ[1] ܥܡܡ ܐܠܗܘܬܐ ※

---

[1] lege probabiliter ܕܘܝܕ.

CAPUT V.

De particulis.

LECTIO 69.

De Praepositionibus.

316. — Praepositiones sunt aut *praefixae* — ut ܒ et ܠ — aut *separatae*. Complures suffixa pronominalia sibi adsciscunt ad instar nominum sive singularium sive pluralium.

317. — a) Suffixa **nominis singularis** accipiunt: ܐܝܟ *sicut:* ܒ *in;* ܓܘ *intra;* ܒܝܢܬ *inter;* ܒܣܬܪ *retro;* ܒܬܪ *post;* ܠ *ad, in;* ܠܘܩܒܠ *coram;* ܠܘܬ *apud;* ܠܦܘܬ *secundum;* ܡܛܠ (ܡܛܘܠ) *propter;* [1] ܡܢ *ab, ex;* ܥܠ ܓܢܒ *juxta;* ܥܡ *cum.*

b) Irregularitates: 1) ܠ et ܒ cum suff. 1. pers. fiunt ܠܝ et ܒܝ; — 2) ܡܢ ante suff. levia consonantem ܢ geminat: ܡܢܝ (sed ܡܢܢ); — 3) ܥܠ ܓܢܒ cum universis suffixis fit ܥܠ ܓܒ; — 4) Irregulariter omnino flectuntur praepositiones sequentes:

Num. et pers.	ܐܝܟ *sicut*	ܡܛܠ *propter*	ܠܘܩܒܠ *contra*
Sg. 1. c.	ܐܟܘܬܝ	ܡܛܠܬܝ (ܡܛܘܠܬܝ)	ܠܘܩܒܠܝ
2. m.	ܐܟܘܬܟ	ܡܛܠܬܟ	ܠܘܩܒܠܟ
2. f.	ܐܟܘܬܟܝ	ܡܛܠܬܟܝ	ܠܘܩܒܠܟܝ
3. m.	ܐܟܘܬܗ	ܡܛܠܬܗ	ܠܘܩܒܠܗ
3. f.	ܐܟܘܬܗ	ܡܛܠܬܗ	ܠܘܩܒܠܗ

[1] Syr. Or. ut plurimum ܡܢ.

Num. et pers.	ܐܝܟ *sicut*	ܡܛܠ *propter*	ܠܘܩܒܠ *contra*
Pl. 1. c.	ܐܝܟܘܬܢ	ܡܛܠܬܢ	ܠܘܩܒܠܢ
2. m.	ܐܝܟܘܬܟܘܢ	ܡܛܠܬܟܘܢ	ܠܘܩܒܠܟܘܢ
2. f.	ܐܝܟܘܬܟܝܢ	ܡܛܠܬܟܝܢ	ܠܘܩܒܠܟܝܢ
3. m.	ܐܝܟܘܬܗܘܢ	ܡܛܠܬܗܘܢ	ܠܘܩܒܠܗܘܢ
3. f.	ܐܝܟܘܬܗܝܢ	ܡܛܠܬܗܝܢ	ܠܘܩܒܠܗܝܢ

318. — a) Suffixa **nominis pluralis** assumunt: ܒܝܕ *per, cum, mediante;* ܒܝܢܬ *inter;* ܒܠܥܕ *sine;* ܚܕܪ *circa;* ܚܠܦ *pro;* ܠܘܬ *versus;* ܠܚܘܕ vel ܒܠܚܘܕ *seorsum;* ܠܩܕܡ *coram;* ܥܠ *super, contra;* ܥܠ ܐܦܝ *propter;* ܨܝܕ vel ܨܐܕ *apud;* ܩܕܡ *ante;* ܬܚܝܬ *sub.*

b) Irregularitates: 1) ܒܝܕ occurrit etiam sub forma ܒܐܝܕ cum suff. nominis singularis; — 2) ܬܚܝܬ suffixis haud conjuncta, formas quoque ܬܚܘܬ, ܬܚܬ et ܬܚܬܝ induit; — 3) Praepositiones ܒܝܢܬ, ܥܠ et ܨܝܕ hoc modo cum suffixis flectuntur:

Num. et pers.	ܒܝܬ vel ܒܝܢܬ *inter*	ܥܠ *super*	ܨܝܕ vel ܨܐܕ *apud*
Sg. 1. c.	ܒܝܢܝ vel ܒܝܢܬܝ	ܥܠܝ	ܨܝܕܝ vel ܨܐܕܝ
2. m.	ܒܝܢܝܟ vel ܒܝܢܬܟ	ܥܠܝܟ	ܨܝܕܝܟ vel ܨܐܕܝܟ
2. f.	ܒܝܢܝܟܝ vel ܒܝܢܬܟܝ	ܥܠܝܟܝ	ܨܝܕܝܟܝ vel ܨܐܕܝܟܝ
3. m.	ܒܝܢܘܗܝ vel ܒܝܢܬܗ	ܥܠܘܗܝ	ܨܝܕܘܗܝ vel ܨܐܕܘܗܝ
3. f.	ܒܝܢܝܗ vel ܒܝܢܬܗ	ܥܠܝܗ	ܨܝܕܝܗ vel ܨܐܕܝܗ
Pl. 1. c.	ܒܝܢܝܢ vel ܒܝܢܬܢ	ܥܠܝܢ	ܨܝܕܝܢ vel ܨܐܕܝܢ
2. m.	ܒܝܢܝܟܘܢ vel ܒܝܢܬܟܘܢ	ܥܠܝܟܘܢ	ܨܝܕܝܟܘܢ vel ܨܐܕܝܟܘܢ
2. f.	ܒܝܢܝܟܝܢ vel ܒܝܢܬܟܝܢ	ܥܠܝܟܝܢ	ܨܝܕܝܟܝܢ vel ܨܐܕܝܟܝܢ
3. m.	ܒܝܢܝܗܘܢ vel ܒܝܢܬܗܘܢ	ܥܠܝܗܘܢ	ܨܝܕܝܗܘܢ vel ܨܐܕܝܗܘܢ
3. f.	ܒܝܢܝܗܝܢ vel ܒܝܢܬܗܝܢ	ܥܠܝܗܝܢ	ܨܝܕܝܗܝܢ vel ܨܐܕܝܗܝܢ

319. — Praepositiones, quae suffixa **non patiuntur**, sunt: ܒܝܬ *inter;* ܥܕ *usque;* "ܠ ܥܕܡܐ *usque ad;* ܕܠܐ *sine;* ܩܘܕܡܬ *ante;* ܠܒܪ *extra;* ܠܓܘ *intra;* ܠܥܠ *supra;* ܠܬܚܬ *sub;* ܣܛܪ *praeter.* Ex illis quinque posteriores particulam ܡܢ semper post se trahunt: ܣܛܪ ܡܢ ܢܫܐ *praeter mulieres.*

320. — *Adnot.* — 1) Praepositiones haud raro aliis praepositionibus augentur, ut ܠܩܕܡ *in conspectu*, etc. — 2) Animadverte constructionem: ܒܝܢܝܟ ܘܠܗ *inter te et illum;* ܒܝܬ ܓܒܪܐ ܠܐܢܬܬܐ *inter virum et mulierem.*

VOCABULARIUM.

ܡܝܩܪ	venerandus	ܗܦܟ	evertit
ܡܢ ܩܕܡ	a facie	ܪܘܓܙܐ	furor
ܡܤܟܢܘܬܐ	paupertas	ܫܠܕܐ	cadaver

EXERCITIUM.

ܗܐ ܠܐܢܫܐ ܐܝܟ ܫܠܕܐ ܘܦܓܪܐ ܕܡܟܪܐ ܗܘܐ ܒܥܡܛܢܐ ܕܪܘܓܙܐ ※ — ܢܒܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢܢ ܠܡܫܡܥܘܬܗ ܕܡܠܝܢ ܡܩܫܝܢܐ ܕܡܬܬܠܡܕܝܢ ܐܠܡܫܟܝܢ ܒܝܢ ܐܚܝܟܘܢ ܥܒܪܐ ܘܐܢܬܘܢ ܒܡܤܟܢܘܬܗ ܠܐܠܗܘܢ ※ — ܣܛܪ ܠܐ ܗܘܐ ܕܢܬܕܠܠ ܚܙܝ ܐܝܟ ܡܒܥܪܐ ܘܟܠܗܘܢ ܡܘܬܒܗ ܐܠܗܝܬ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܡܢ ܩܕܡ ܢܨܚܐ ܕܪܘܓܙܗ ※ — ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܥܘܦܐ ܡܠܟܐ. ܟܠܐ ܟܠܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܒܠܒܪܘܗܝ ܐܦܠܐ ܚܕ ܗܘܐ ܩܕܡ ܕܗܘܐ ※ — ܘܒܝܢ ܗܠܝܢ ܡܠܠܐ. ܠܒܪ ܠܝܗܘܢ ܢܥܒܕ ܡܝܩܪܐ ܒܥܕܡ ܐܢܫ ※ — ܘܐܠܗܐ ܕܝܗܒ ܕܒܟܘܠܐ[1] ܐܝܟ ܕܒܝܬܗܘܢ ܘܩܘܕܡ ܠܗܘܢ ܕܢܐ ܕܡܘܬܐ ܘܠܐ ܩܕܡ ܦܪܫ ܒܢܝܢ ܘܠܗܘܢ ※ — ܡܢܐ ܗܟܝܠ ܬܠܡܕ ܟܠ ܗܠܝܢ. ܐܢ ܐܠܗܐ ܚܛܝܢ. ܡܢܗ ܐܬܟܘܢܟ ※ — ܠܡܫܡܥܘܬܗ ܕܡܠܝܢ ܢܩܘܠ ܡܩܫܝܢܐ ܡܗܝܡܢܝܢ ܕܒܢܝܐ ܐܠܗܘܢ ※

---

[1] *Vide in Lex.* ܟܠܐ.

LECTIO 70.

De adverbiis.

321. — Adverbia sunt aut *primitiva* aut *derivata*. Pauca numerantur adverbia primitiva ut ܠܳܐ *non*, ܗܳܪܟܳܐ *hic*, etc; complura originem ducunt:

a) ex nominibus sive in st. abs. — ut ܣܰܓܺܝ *multum*, ܩܰܠܺܝܠ *parum* — sive in st. constr. praesertim feminino, ut ܪܰܒܰܬ *valde*, ܚܰܝܰܬ *durante vita*, etc.

b) frequentius ex adjectivis per additionem terminationis ܳܐܺܝܬ vel ܳܐܺܝܬܳܐ: ܩܰܕܺܝܫܳܐܺܝܬ *sancte*; ܬܶܢܝܳܢܳܐܺܝܬ *secundo*.

c) frequentissime ex compositione nominum cum particulis vel ex particulis sibi consociatis: ܒܙܒܰܢ (ex ܒ + ܙܒܰܢ) *aliquando*; ܠܬܰܡܳܢ (ex ܠ + ܬܰܡܳܢ) *illuc*, etc.

322. — Adverbia frequentiora sunt:

a) **loci**

ܐܰܝܟܳܐ	*ubi?*
ܐܰܝܡܟܳܐ	*unde?*
ܗܳܪܟܳܐ	*hic*
ܬܰܡܳܢ	*illic*
ܠܟܳܐ	*huc*
ܗܳܪܬܰܡܳܢ	*illuc*
ܡܟܳܐ	*hinc*
ܠܗܰܠ	*illinc*
ܠܬܰܚܬ	*infra*
ܡܶܢ ܠܬܰܚܬ	*deorsum*
ܠܥܶܠ	*supra*
ܡܶܢ ܠܥܶܠ	*desuper*
ܠܓܰܘ	*intus*
ܠܒܰܪ	*extra*

b) **temporis**

ܐܶܡܰܬܝ	*quando?*
ܗܳܫܳܐ ܗܶܫܰܠ	*nunc*
ܡܶܟܺܝܠ	*ex nunc*
ܥܕܰܟܺܝܠ	*adhuc*
ܒܳܬܰܪ	*deinde*
ܗܳܝܕܶܝܢ	*tunc*
ܠܩܘܕܰܡ	*primum*
ܡܶܢ ܠܩܘܕܰܡ	*olim*

ܡܢ ܟܒܪ	*jam*
ܒܙܒܢ	*aliquando*
ܥܕܡܫ	*hucusque*
ܝܘܡܢܐ	*hodie*
ܡܚܪ / ܠܡܚܪ	*cras*
ܐܬܡܠܝ	*heri*
ܡܢܬܡܠܝ	*nudius tertius*
ܒܠܠܝ ܐܝܡܡ	*diu noctuque*
ܐܫܬܩܕܝ	*anno elapso*
ܠܫܢܬ	*anno proximo*
ܡܬܘܡ	*numquam*
ܙܒܢܐ ܒܙܒܢܐ	*nonnumquam*

c) **interrogationis**

ܠܡܐ	*ad quid?*
ܠܡܢܐ	*cur?*
ܠܡܢ	*cur?*
ܡܛܠ ܡܢܐ	*quare?*

ܐܝܟ / ܐܝܟܢܐ	*quomodo?*

d) **modi**

ܗܟܢ / ܗܟܢܐ	*sic*
ܗܟܘܬ	*ita*
ܟܝ	*porro*
ܐܦ	*utique*
ܠܐ	*non*
ܠܘ	*nec*
ܠܐ ܟܝ	*quanto minus*
ܒܠܚܘܕ	*tantum*
ܟܒܪ	*satis*
ܣܟ	*omnino*
ܟܘܕ	*scilicet*
ܗܢܘ ܕܝܢ	*nempe*
ܛܟ	*forte*
ܟܒܪ	*forsitan*

VOCABULARIUM.

ܡܙܡܘܪܐ	psalmus
ܦܣܐ	sors, fortuna
ܚܨܕܐ	messis
ܚܣܪ	defecit
ܡܢ ܫܠܝܐ	derepente
ܡܫܡܠܝܐ	perfectus
ܣܒܪܬܐ	Evangelium
ܒܝܫܐܝܬ	male, prave
ܥܦܪܐ	pulvis
ܦܘܣܩܢܐ	fatum
ܫܦܝܪܐܝܬ	bene, pulchre
ܬܘܠܥܐ	vermis

EXERCITIUM.

ܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܐܡܪܝܢ ܕܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܗ̱ܘ ܕܫܠܝܚܐ ܡܬܕܒܪܝܢ ܒܝܕ ܐܢܫܐ.
ܒܓܘ ܡܕܝܢܬܐ ܘܒܓܘ ܡܫܪܝܬܐ ※ — ܡܪܝܐ ܗ̱ܘ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܢܣܒ ܫܘܒܚܐ
ܙܕܩ ܡܢܗ. ܘܠܐ ܠܡܠܐ ܠܗ ܐܦܠܐ ܒܗܘܢܐ ܕܒܪܢܫܐ ܠܗ ※ — ܒܚܘܒܐ
ܠܚܘܒܐ ܠܐ ܡܬܠܟܝܢ ܩܕܡ ܒܡܫܚܐ. ܡܛܠܗ ܘܐܬܟܬܒܘ ܕܐܬܘܐ ܢܦܩܘܬܟܘܢ
ܡܫܡܫܢܝܬܐ ※ — ܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ ܢܦܫܐ ܠܐ ܬܐܪܬܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܬܚܦܝܬܘܢ
ܠܟܦܢܐ ܘܐܬܠܚܡܬܘܢ ܗܘܝܬܘܢ. ܝܘܡܢܐ ܡܫܬܪܝܢ ܘܡܫܒܚ ܠܐ ܡܫܬܠܡܝܢ ※ —
ܐܝܟܢ ܡܫܘܕܥ ܘܐܬܚܘܝܘ ܐܚܝܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܟܘܢ ܡܫܢܝܬܐ ܕܐܬܚܘܝܘ ܕܡܬܝܕܥ
ܘܒܐܘܪܚܐ ※ — ܗܘܝܢܐ ܡܢܗ ܡܠܟܐ ܕܒܪ ܒܪܫܢܝܬܐ ܕܐܬܩܪܝ. ܕܐܬܟܬܒ
ܥܠܝ ܕܒܬܒܘܗܝ ܕܗܢܘܢ ܐܝܟ ܝܘܡܢܐ ܕܐܬܟܠܘ ܕܒܪܢ ※ — ܘܐܬܟܢܫܘ[1] ܒܝܘܡܐ
ܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܗܘܝܘ ܡܩܒܠܝܢ ܐܬܡܪܘ ܒܐܘܠܘܦܢܐ ܐܠܗܝܐ ܕܢܬܩܒܠܘܢ ※
— ܗܘܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܕܐܬܡܠܠ ܒܝܬܟܘܢ ܘܥܠܘ ܐܬܬܐ ܕܢܘܪܐ ܘܡܠܟܐ
ܒܝܬܐ ܡܢ ܒܪܗ ※ — ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܐܬܐ ܡܟܝܠ ܘܡܒܪܟ ܘܐܒܪ ܒܝܬܐ
ܘܫܡܥܐ ܡܢ ܐܚܘܬܗܘܢ. ܘܐܟܘܬܐ ܦܪܫ ܡܢ ܒܝܬܐ ܢܘܟܪܝܐ ※

[1] Paulus *nempe* et Barnabas in Antiochia.

LECTIO 71.

De Conjunctionibus.

323. — Conjunctiones aliae sunt *inseparabiles* — ܘ et ܕ — aliae vero *separatae.* Distingui possunt praeterea in simplices et compositae.

324. — Conjunctiones *simplices* magis usitatae sunt:

ܐܘ *aut, vel*
ܐܘ... ܐܘ *sive... sive*
ܐܝܟ *sicut*
ܐܠܐ *si non, nisi, sed*
ܐܢ *si*
ܐܠܘ *quod si*
ܐܠܘܠܐ *nisi*
ܐܦ / ܐܘܦ *etiam*
ܐܦܠܐ *neque*
ܐܦܢ *quamvis*
ܐܪܐ *an*
ܒܓܡ *propterea*
ܒܪܡ *sed, profecto*
ܓܝܪ *enim, quidem*
ܕ *ut, quod*
ܕܝܢ *vero*
ܕܡ *ne*
ܕܕܡ *numquid*
ܕܠܡܐ *ne forte*
ܘ *et, etiam, at*
ܘܠܐ *neque*
ܟܕ *quum, quando*
ܟܕ ܐܦ *quamquam*
ܡܢ ܟܕ *ex quo,*
ܟܝ *quaeso, igitur*
ܟܝܬ / ܐܘܟܝܬ *videlicet*
ܟܐܘܬ *scilicet*
ܠܘ *non, neque*
ܠܘܝ *utinam*
ܠܡ *nimirum*
ܡܕܝܢ *ergo*
ܡܢ *quidem*
ܥܕ *donec, dum*
ܥܕ ܠܐ *antequam*

325. — Plures inveniuntur conjunctiones *compositae* ex adverbiis aut praepositionibus et particula ܕ vocabulo sequenti praefixa. Hujusmodi sunt:

ܐܝܟ ܕ	*quemadmodum*
ܐܝܟܢܐ ܕ	*sicuti, prout*
ܐܡܬܝ ܕ	*cum, quando*
ܐܢܗܘ ܕ	*si*
ܐܬܪ ܕ	*ubi*
ܒܕ	*eo quod*
ܒܝܕ ܕ	*propterea quod*
ܒܬܪ ܕ	*postquam*
ܟܠ ܐܝܟܐ ܕ	*ubicumque*
ܟܠ ܐܡܬܝ ܕ	*quotiescumque*
ܟܡܐ ܕ	*quomodocumque*
ܟܡܐ ܕ	*quantumcumque*
ܟܪ ܕ	*ubi*
ܡܐ ܕ	*cum, postquam*
ܡܛܠ ܕ	*propterea quod*
ܡܢ ܕ	*postquam*
ܒܠ ܕ	*eo quod*
ܩܕܡ ܕ	*antequam*

326. — *Adnot.* — Conjunctiones ܓܝܪ (gr. = γάρ), ܕܝܢ (gr. = δέ), ܟܝ, ܟܒܪ, ܠܡ, ܡܢ (gr. = μέν) et interdum ܩܕܡ, primae propositionis voci postponuntur: ܐܒܝ ܓܝܪ ܦܩܕܢܝ *pater enim meus jussit me.*

VOCABULARIUM.

ܥܠܡܐ	mundus
ܓܦܬܐ	vitis
ܙܝܬܐ	oliva
ܒܝܫܐ	malus, pravus
ܥܗܕ	*Af.* commemoravit
ܚܘܒܐ	culpa
ܟܫܠ	*Ethpe.* scandalizatus est
ܡܠܝܚܐ	salsus
ܡܟܣܢܘܬܐ	reprehensio
ܥܠܝܐ	supremus
ܫܬܐ	bibit
ܬܬܐ - ܬܐܢܐ	ficus

EXERCITIUM.

ܐܠܐ ܟܕ ܐܬܐ ܐܒܘܗܝ. ܐܟܠܐ ܐܬܐ ܗܘ. ܩܕܡ ܟܕ ܠܐ ܐܬܦܫܩܘ ܐܝܟ ܠܐ ܥܠܝܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܡܢ ܟܠ ܟܠ ܗܘ ※ — ܡܛܠ ܐܝܟ ܡܟܣܢܘܬܐ ܠܐ ܡܩܒܠ. ܐܟܠܐ ܕܚܝܠ ܐܬܐ. ܘܐܦ ܕܚܝܠ ܒܟܠ. ܬܐܢܬܐ ܡܛܠ ܘܢܗܘܐ ܕܥܒܕܝ ܡܫܟܚ ܝܕܥ ※ —

ܘܟܕ ܡܛܐ ܕܢܨܠܐ ܠܡܬܟܫܦܢܘܬܐ ܒܟܠ ܠܒܗ ܘܐܡܪ. ܐܠܗܐ ܗܒ ܬܒܥܬܝ
ܐܝܟ ܕܐܫܬܡܥܬ ܠܡܬܟܫܦܢܐ ܐܝܟ ܒܗܘܢ ܡܨܠܝܢ. ܗܟܢ ܕܝܢ ܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ
ܡܢ ܒܬܪܟܝܢ ※ — ܕܠܟܠ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܐ ܢܦܩܘܢ ܡܛܠ ܣܓܝܐܐ
ܘܡܬܡܪܢ. ܐܘ ܕܠܟܠ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܢܫܐ ܐܢܬܬ ܕܪܥܝܬܐ ܠܐܚܝܢ ܐܘ ܠܟܠܗܝܢ ܕܐܢܫܐ.
ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܛܠ ܡܟܬܫܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܕܢܬܒܥܘܢ ܣܓܝܐܐ ※ — ܗܢܐ ܕܐܬܐ
ܘܐܡܪ ܠܗܘ. ܐܦ ܟܠܢܫ ܢܬܚܫܒ ܠܗ. ܐܢܐ ܡܬܠ ܠܐ ܐܬܚܫܒ ܠܗ ※ —
ܐܝܟܘ ܕܒܪܢܫܐ ܗܢܐ. ܕܝܢ ܟܕ ܐܫܬܘ ܗܘ ܒܥܘܠܐ. ܐܦ ܕܝܢ ܕܐܬܪܘܬܐ ܒܟܠ.
ܠܟܠܗܝܢ ܟܢܫܐ ܡܬܩܢܝܢ ※ — ܟܠܗ ܐܝܬܘܗܝ ܒܥܢ ܕܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܒܢܝܢܫܐ
ܗܢܐ ܘܡܛܠ ܐܝܠܝܢ ܟܠܗ ܗܢܐ. ܡܛܠ ܗܘ ܕܒܢܝ ܡܟܘܢܝܢ ܐܝܠܝܢ ܠܒܢܝܢܫܐ
ܠܟܠܗܘܢ ※

LECTIO 72.

De Interjectionibus.

327. — Interjectiones usitatiores sunt:

ܐܗܐ	*eia!*	ܐܚ	*ah! heus!*	ܚܒܠ	*heu!*
ܐܘܗ	*euge!*	ܐܡܝܢ	*amen*	ܛܘܒ	*beatitudo!*
ܐܘ	*o!*	ܒܒܥܘ	*obsecro*	ܝܐ	*o!*
ܐܘܝ	*oh!*	ܗܐ	*ecce!*	ܝܗ	*oh!*
ܐܘ	*heu!*	ܗܘܝ	*heu!*	ܠܘܝ	*utinam!*
ܐܘܝ	*vae!*	ܘܝ	*vae!*	ܐܠܘܦ ܕܝܢ	*utinam!*
ܐܘܗ	*vah!*	ܘܝܐ	*vae!*	ܢܐ vel ܢܗ	*quaeso*

328. — *Adnot.* — 1) Interjectiones ܛܘܒ, ܚܒܠ, ܘܝ, ܐܘ, ܐܘ, ܐܘܗ, postulant ܠ praefixum in vocabulo sequenti; ܐܘܗ vero praepositionem ܥܠ interdum assumit — 2) ܛܘܒ et ܚܒܠ cum suffixis, more tamen nominis pluralis, copulari possunt — 3) ܢܗ vel ܢܐ nonnisi Imperativo conjungitur.

VOCABULARIUM.

ܓܒܝܠܬܐ	figmentum	ܣܝܒܪ	pertulit
ܓܒܠ	finxit	ܦܣܩ	abscidit
ܙܩܝܦܐ	crux	ܦܪܩ	(*Pa.*) liberavit
ܢܣܝܘܢܐ	tentatio	ܫܠܡ	*Ethpe.* traditus est

EXERCITIUM.

ܐܫܬܘܩ ܕܝܢ ܐܦ ܡܦܣܩ ܢܦܣܩܘܢ ܗܢܘܢ ܕܕܠܚܝܢ ܠܟܘܢ ܀ — ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܗ. ܐܘ ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܘܡܗܝܡܢܐ. ܥܠ ܩܠܝܠ ܡܗܝܡܢ ܗܘܝܬ ܥܠ ܣܓܝ ܐܩܝܡܟ. ܥܘܠ ܠܚܕܘܬܗ ܕܡܪܟ ܀ — ܐܢܬ ܗܘ ܩܠܠ ܡܢ ܐܢܬ ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܡܬܚܪܐ ܠܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܐܢܬ. ܠܡܢܐ ܐܡܪ ܓܒܝܠܬܐ ܠܡܢ ܕܓܒܠܗ ܠܡܢܐ ܗܟܢܐ ܓܒܠܬܢܝ ܀ — ܘܐܡܪܝܢ. ܐܦ ܗܫܐ ܡܚܝܠܐ ܘܚܝܐ ܠܗ ܠܐܚܪܢܐ ܐܚܝ. ܦܪܩ ܢܦܫܗ ܘܢܚܘܬ ܡܢ ܙܩܝܦܐ ܀ — ܘܝ ܠܗ ܕܝܢ ܠܓܒܪܐ ܗܘ ܕܒܐܝܕܗ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ܡܫܬܠܡ. ܦܩܚ ܗܘܐ ܠܗ ܠܓܒܪܐ ܗܘ ܐܠܘ ܠܐ ܐܬܝܠܕ ܀ — ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܓܒܪܐ ܕܡܣܝܒܪ ܢܣܝܘܢܐ. ܕܡܐ ܕܐܬܒܚܪ ܢܣܒ ܟܠܝܠܐ ܕܚܝܐ. ܗܘ ܕܡܠܟ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ ܀

ܟܕ ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܒܪܐ
ܡܢ ܡܝܬܐ ܐܦ ܡܢ ܚܝܐ.
ܘܐܬܪܝ ܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܒܟܠ ܙܒܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

III

SYNTAXIS

CAPUT I.

De singulis orationis partibus.

I) De syntaxi nominis.

LECTIO 73.

De statu absoluto et emphatico.

329. — Status absolutus, indeterminationem nominis originario indicans, ab statu emphatico plerumque supplantatus est ita ut in substantivis haud paucis omnino desit. Primigenia utriusque status significatione fere amissa, non semel apparet ubi nominis determinatio postulatur. Attamen cum nativa sua significatione praedominat quidem :

a) in participiis absolute positis.

b) in reiteratione distributiva : ܟܢܫ̈ܝܢ ܟܢܫ̈ܝܢ *per turmas.*

c) frequenter in nominibus quae numeralibus qualificantur aut etiam vocibus ܟܠ *omnis,* ܟܡܐ *quantus* et interdum ܐܝܟܢܐ *qualis* : ܡܢ ܚܕ ܕܡ *ex uno sanguine* ; ܟܠ ܒܢ̈ܝܢܫ *omnes homines.*

d) aliquando post negationem, praecipue cum ܕܠܐ *absque* : ܕܠܐ ܪܚܡܝܢ *absque misericordia.*

e) in quibusdam dictionibus adverbialibus : ܠܥܠܡ *in aeternum* ; ܒܟܠܙܒܢ *semper* ; ܡܢ ܫܠܝ *repente.*

330. — Status absolutus necessario usurpatur in adjectivis et participiis passivis quoties praedicata sunt nec copula intercedit ; frequentius etiam interveniente ܗܘܐ aut Pron. pers. ; sed mediante ܐܝܬ communiter in statu emphatico ponuntur : ܣܓܝܐܝܢ ܒܢ̈ܝ ܒܝܬܝ *multa est familia mea* ; ܢܥܝܡ ܗܘܐ ܩܠܗ *gratiosa erat vox ejus* ; ܩܕܝܫ ܐܢܬ ܡܪܝܐ *sanctus es Domine.*

LECTIO 74.

De genitivo et statu constructo.

331. — Status constructus crebro adhuc adhibetur, inprimis:

a) cum inter nomen regens et nomen rectum intima viget connexio, etsi intercedat praepositio: ܪܦܦ ܥܝܢܐ *ictus oculi*; ܡܣܒ ܒܐܦܐ *hypocrisis*.

b) in dictionibus compositis ope ܒܥܠ *possessor*, ܒܪ *filius*, ܒܪܬ *filia*, ܡܪܐ *dominus*, ܪܒ *princeps*, ܪܫ *caput*, ܒܝܬ *domus* et similibus: ܒܪ ܡܠܟܐ *princeps*; ܒܝܬ ܨܠܘܬܐ *domus orationis*.

c) in adjectivis, cum eorum sensus a sequenti nomine aut adverbio restringitur aut determinatur: ܠܒܝܒ ܒܚܛܝܬܐ *audax in peccato*; ܚܝܝ ܒܝܫܐܝܬ *viventes misere*.

332. — Notio genitivi multo frequentius per st. emphaticum et subsequens ܕ nomini recto praefixum exprimitur: ܡܘܠܕܘܬܐ ܕܐܢܫܘܬܐ ܕܒܪ ܐܠܗܐ *nativitas humanae naturae Filii Dei*.

333. — Si ambo termini determinati sint, prior ornari solet suffixo 3. pers. quod nomen rectum praeveniat: ܕܚܠܬܗ ܕܐܠܗܐ *timor Dei*.

334. — Inter st. constructum et nomen rectum nullum vocabulum, nisi forte unam ex particulis postpositivis ܕܝܢ, ܓܝܪ etc. vel copulam enclitice adhibitam inserere licet: ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܫܡܝܐ *Deus igitur coeli*.

335. — Inter nomen regens et genitivum cum ܕ intercedere possunt diversa elementa; imo interdum praecedit genitivus: ܝܗܘܕܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܒܕܐ *Iudas, Iesu Christi servus*.

336. — Saepe ܕ nominibus praefixum occurrit sine regente: ܕܒܝܬ ܝܥܩܘܒ (*qui sunt*) *de domo Iacob*.

337. — Genitivus possessivus raro praefixo ܠ exprimitur: ܟܘܒܫܐ ܠܪ̈ܓܠܝܟ *scabellum pedum tuorum.*

LECTIO 75.

De adjectivi ad substantivum relatione, et de appositione.

338. — Adjectiva cum substantivo conveniunt genere et numero. Regulariter substantivo postponuntur; tamen haud raro illud praecedunt: ܪܥܝܐ ܛܒܐ *pastor bone*; ܢܟܝܢܐ ܡܘܬܐ *avida mors.*

339. — In appositione nomen appositum stat modo ante, modo post substantivum. In genere adjuncta honorifica praecedunt: ܡܫܒܚܐ ܘܪܚܡ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܛܝܡܬܐܐ ܐܦܣܩܘܦܐ *illustris et amator Christi, Domine Timothee episcope.*

340. — Appositio saepe adhibetur, loco genitivi cum ܕ, in locutionibus indicantibus mensuram aut materiam: ܬܠܬܝܢ ܡܕܝܢ ܚܛ̈ܐ *30 modii tritici.*

341. — Uti appositio habenda sunt adjectiva ܣܓܝ *multus*, ܩܠܝܠ *exiguus*, cum ad instar adverbiorum invariata manent: ܣܓܝ ܨܒܘ̈ܬܐ *multae res*; ܝܘ̈ܡܬܐ ܩܠܝܠ *dies pauci.*

LECTIO 76.

De numeralibus.

342. — Numeri cardinales vel anteponi vel postponi possunt rei numeratae in appositione ad ipsam.

343. — Nomen numeratum, excepto post unitatem et numeros per unitatem terminatos, semper est in plurali: ܥܣܪܝܢ ܘܚܕ ܝܘܡܐ *21 dies*; ܫܢ̈ܝܢ ܐܪܒܥܝܢ *anni 40.*

344. — Pluralia ex ܐܠܦ *mille* et ܪܒܘ *myrias* regunt interdum genitivum cum ܕ: ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ *myriades angelorum.*

345. — Loco ordinalium frequentius usurpantur cardinalia in genitivo praesertim cum ܕ: ܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ *dies secundus.*

346. — Dies mensis et quinque priores dies hebdomadae indicantur per cardinalia et ܒ nomini communi aut proprio mensis vel communi hebdomadae conjuncto [1]: ܒܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫܐ ܒܟܢܘܢ *die 25 Canūn.*

347. — In indicationibus numeralibus haud praecisis, interdum juxtaponuntur numeri absque ܐܘ; *circiter* vero per ܐܝܟ exprimitur: ܬܪܝܢ ܬܠܬܐ *duo vel tres*; ܐܝܟ ܐܡܬܐ ܚܕܐ *circiter cubito uno.*

LECTIO 77.

De vocibus ܟܠ *et* ܡܕܡ.

348. — ܟܠ (ܟܘܠ, proprie *universitas*) usurpatur:

a) in st. absoluto aut emphatico tamquam substantivum notans *omnia*: ܡܪܐ ܟܠ *dominus omnium*; ܩܕܡ ܟܠܐ *ante omnia.*

b) saepe in st. constructo praepositum nomini, aut pronomini relativo vel indefinito, aut conjunctioni, et habet significationem *omnis, unusquisque, quilibet*: ܟܠ ܝܘܡ *quotidie*; ܟܠܙܢ *quilibet modus.*

c) saepissime cum suffixo, absolute, cum significatione *omnes*, aut conjunctum cum alio nomine, et tunc includit significationem *totus, omnes*: ܒܟܠܗ ܓܠܝܠܐ *in tota Galilaea*; ܩܛܠ ܠܛܠܝ̈ܐ ܟܠܗܘܢ *occidit omnes pueros.*

---

[1] Ad dies mensis significandos a 4 usque ad 19 inveniuntur etiam formae desinentes in ܬܐ (311), quae eodem modo construuntur.

N. B. — Animadverte constructiones: ܟܠ ܚܕ *unusquisque*, ܟܠ ܐܝܟ ܕ *omnino sicut*, ܟܠܡܕܡ *quidquid*, ܟܠ ܟܡܐ *quantum*, ܟܠ ܗܘܐ ܕ *tantummodo ut*, ܟܠ ܟܠܗ *omnino prorsus*, ܟܠ ܒܪ ܫܬ ܫܢܝܢ *senis annis*.

349. — ܡܕܡ, quod est invariabile, occurrit:

a) ut pronomen indefinitum *aliquid*, ad instar substantivi (res): ܕܚܠܬܐ ܕܡܕܡ *timor alicujus rei*.

b) cum adjectivo, aliquando per ܕ conjuncto: ܡܕܡ ܝܬܝܪ *aliquid amplius*; ܡܕܡ ܒܝܫ vel ܡܕܡ ܕܒܝܫ *aliquid malum*.

c) ut adjectivum indefinitum, in appositione ad substantiva vel pronomina, cum significatione *aliquis, quidam*: ܡܐܢܐ ܡܕܡ *vestes quaedam*.

d) bis etiam repetitum, adjecto saepius ܕ, et tunc reddi potest per *varius, qualiscumque*: ܡܐܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܕܡܕܡ ܡܕܡ *habebat ornamenta varia*.

II) De syntaxi pronominis.

LECTIO 78.

De pronomine personali et demonstrativo.

350. — Pronomen 3. pers., sive separatum sive cum praepositione, praecedit aliquando nomen determinatum aut pronomen personale vel demonstrativum, ad determinationem corroborandam. Praepositiones ܒ et ܠ ante nomen vel pronomen repetuntur: ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ *in illis diebus*; ܗܘ ܥܩܐ ܢܦܩ ܠܗ ܡܢܗ *tristitia illa exibit ab ea*.

351. — ܗܘ encliticum crebro vocabulis, adhuc alteri pronomini pers. vel demonstrativo, adnectitur ad majorem determinationem: ܠܝ ܗܘ ܥܒܕܬܘܢ *mihi utique fecistis*.

352. — Sensus reflexivus, ubi per formas verbales non exprimitur, potest significari nominibus ܢܦܫܐ *anima*, ܩܢܘܡܐ *persona*, ܝܬܐ *essentia* suffixo auctis, aut pronomine suffixo cum diversis praepositionibus, aut postponendo pronomini separato ܠ cum suffixo: ܐܣܝܐ ܐܣܐ ܢܦܫܟ *medice cura te ipsum*; ܗܘ ܠܗ ܒܗ ܡܛܫܐ *ille se abscondit in semetipso.*

353. — Saepe particula ܠ cum suffixo in sensu reflexivo jungitur quibusdam verbis, quin aliquam vim eis addat: ܐܙܠܘ ܠܗܘܢ ܒܬܪܗ *iverunt post eam*; ܡܝܬܘ ܠܗܘܢ *mortui sunt.*

354. — Notatu digna est adjectio suffixi substantivis in genitivo cum significatione denominativa: ܗܘ ܕܒܥܠܕܪܘܗܝ *ille daemoniacus.*

355. — Pronomen demonstrativum remotum sicut et ܗܘܟܡ ante substantivum determinatum ejusdem determinationem corroborat, sicut de pronomine 3. pers. dictum est: ܐܡܪ ܠܗ ܗܘ ܥܒܕܗ ܡܠܟܐ *dicit ei ille servus regis.*

LECTIO 79.

De pronomine possessivo separato et de relativo.

356. — Pronomen possessivum ܕܝܠܝ, ܕܝܠܟ etc. substantivis postpositum loco suffixi possessivi saepe emphasim tribuit, necessarioque adhibetur cum vocibus graecis quae suffixum non patiuntur: ܠܥܘܕܪܢܐ ܕܝܠܢ *ad adjutorium nostrum*; ܩܠܝܪܘܣ ܕܝܠܗ *clerus ejus.*

357. — Crebro expletive ponitur post — raro ante, et quidem cum emphasi — suffixum possessivum: ܡܠܟܘܬܝ ܕܝܠܝ *regnum meum*; ܕܝܠܢ ܣܝܡܬܢ *noster quidem thesaurus.*

358. — Ante genitivum cum ܕ, saepe nomine regente suffixo jam ornato, exprimit pronomen *ipse*: ܟܘܪܗܢܘܗܝ ܕܝܠܗ ܕܡܠܟܐ *morbi ejusdem regis.*

359. — Haud raro subsequitur praepositionem cum suffixo, ad istius significationem roborandam: ܠܢ ܕܝܠܢ ܝܗܒ ܠܢ *nobis quidem dedit.*

360. — Particula relativa ܕ, si nullum praecedat substantivum ad quod referatur, aut etiam substantivo praecedente, praesertim si istud valde distet, libenter unum vel duo e pronominibus demonstrativis, interrogativis aut indefinitis [1] sibi adsciscit tamquam correlativum: ܗܘ ܡܢ ܕܣܥܪܗ *ille qui commiserat illud*; ܗܠܝܢ ܡܕܡ ܕܟܬܒܬ ܠܟ *quae scripsi tibi.*

361. — Pronomen tamen relativum saepissime absque ullo correlativo subsistit, quo in casu praepositionibus copulari potest: ܥܠ ܕܠܐ ܙܕܩ *de eo quod non decet.*

III) De verborum temporibus, modis ac regimine.

LECTIO 80.

De Perfecto.

362. — Perfectum, quod indicat in genere actionem praeteritam:

a) ponitur praeprimis ad tempus historicum designandum: ܐܠܝܐ ܐܟܣ ܠܐܚܐܒ *Elias reprehendit Achab.*

[1] ܡܢ ܕ occurrit etiam pluraliter, *ii qui*. Cum agitur de neutro, correlativum demonstrativum ostendit aliquoties formam masculinam. ܗܘ ܕ, ܗܝ ܕ potest adhiberi etiam pro 2. pers.: ܗܘ ܕܐܢܬ *qui es.*

b) in verbis quae statum vel qualitatem significant aut actionem ab agente passam ac perdurantem saepe idem valet ac praesens nostrum [1]: ܥܩܬ ܠܝ ܒܚܝ̈ܝ *taedet me vitae meae.*

c) inservit pro Plusquamperfecto: ܘܠܐ ܣܓܕܘ ܠܨܠܡܐ ܕܥܒܕ *neque adoraverunt statuam quam fecerat.*

d) interdum vim habet Perfecti futuri, praesertim post ܡܐ ܕ, adhibito quandoque in altero membro etiam Perfecto: ܡܐ ܕܩܡܘ ܘܗܦܟܘ ܠܗܘܢ ܠܫܝܘܠ *et cum resurrexerint revertentur in Šeol.*

363. — Perfectum significat etiam actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in orationibus optativis et conditionalibus: ܡܢܘ ܗܘ ܐܡܪ ܠܝ *quis mihi diceret!* ܠܡܢܐ ܐܛܫܝܬ ... ܫܪܝܬܟ ܗܘܝܬ ܒܚܕܘܬܐ *quare te celasti... equidem dimisissem te cum gaudio.*

364. — Subjunctivum, praesertim post conjunctiones *usque dum, donec, antequam,* potest etiam per Perf. exprimi cum ad modalitatem actionis praeteritae potius quam futurae attenditur: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܕܬܠܘܗ ܐܢܘܢ *praecepit judex ut appenderent eos.*

365. — ܗܘܐ encliticum additum Perfecto alterius verbi plerumque respondet Plusquamperfecto. Saepe tamen redundat: ܢܦܩ ܗܘܐ ܡܠܟܐ *egressus fuerat rex*; ܟܕ ܚܙܝܗ ܗܘܐ ܩܒܠܗ ܗܘܐ *cum vidit eum, recepit illum.*

LECTIO 81.

De Imperfecto.

366. — Imperfectum, quod Perfecto contraponitur, raro pro actione praesenti momentanea aut durativa ponitur, loco Part. act. (372).

---

[1] Ita contingit in verbo ܟܪܝ. Frequentius tamen praesens huius verbi exprimitur per Part. act.

367. — Est forma propria in votis, precibus, cohortationibus exprimendis, aut ad rem venturam designandam, cum actio desiderata vel quae possibilis habetur tamquam futura saltem probabiliter cogitatur: ܬܐܡܪ ܠܝ *dicas mihi*; ܢܐܙܠ ܢܡܘܬ *eamus et moriamur*; ܐܙܡܪ *cantabo*.

368. — Prohibitio significatur, ut in ceteris linguis semiticis, per Impf. in 2. p. cum ܠܐ; simplex vero jussio, e contra, per Imptv., raro per Impf.: ܠܐ ܬܩܛܘܠ *non occides*; ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܬܣܓܘܕ *Dominum Deum adorabis*.

369. — Modus subjunctivus ab alio verbo pendens indicatur communiter per Impf., etsi verbum principale in sphaera praeteriti inveniatur: ܐܠܨܗ ܕܢܣܒ *coëgit eum ut acciperet*.

370. — Imperfectum cum Perf. ܗܘܐ conjunctum in usum venit ad repetitionem actionis tempore praeterito indicandam, aut ad significandam actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in propositionibus conditionalibus et optativis: ܐܢ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܗܘܐ *si quis dicebat*; ܡܢ ܗܘ ܢܫܟܚ ܗܘܐ *quis ergo posset sufficere*.

371. — ܗܘܐ libenter additur simplici Impf. in enuntiatione quae pendet a Perfecto per modum subjunctivi: ܐܚܝ ܐܢܘܢ ܕܢܬܬܙܝܥܘܢ ܗܘܘ *tribuit eis vitam ut se moverent*.

LECTIO 82.

De Participio.

372. — Participium **activum** exprimit aliquem statum absque ulla temporis determinatione, ad instar adjectivi praedicativi. Sensu verbali

a) praecipue ponitur ad tempus praesens significandum [1]: ܡܘܕܥܝܢܢ ܠܟܘܢ *notum facimus vobis.*

b) crebro etiam ponitur pro futuro absoluto, quo in casu vix distinguitur ab Impf. ipsum substituente: ܠܟ ܐܝܟܢܐ ܡܫܒܩܝܢ *tibi quomodo condonabunt?*

c) libenter quoque substituit Impf. cum significatione futuri quoties agitur de subjunctivo (369): ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܚܘܒܗ *donec veniat in eum amor.*

373. — Perfecto verbi ܗܘܐ postposito

a) plene determinatur ad sphaeram praeteriti, sicque actionem durantem vel repetitam facile designare invenitur: ܘܡܠܦ ܗܘܐ ܠܗܘܢ *et docebat eos.*

b) usurpatur pariter cum actio, temporis quidem praeteriti, futura est relate ad alteram quae logice praecedit quacum sociatur: ܘܪܡܙܘ ܩܕܝܫܐ ܕܠܐ ܡܕܒܚܝܢ ܗܘܘ *innuerunt sancti ut non sacrificarent.*

c) inducit frequenter actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in enuntiationibus conditionalibus: ܨܒܐ ܗܘܝܬ *vellem.*

374. — Participium **passivum** exprimit statum aliquem passum vel effectum actionis completae, unde accipi potest ut adjectivum. Verbaliter

a) adhibetur inprimis pro praeterito, rarissime vero pro Perf. historico: ܗܘ ܕܣܚܐ *qui lotus est.*

b) aliquando usurpatur pro Impf.: ܥܕܡܐ ܕܡܬܓܠܝܐ *donec revelatum sit.*

375. — In quibusdam verbis Part. pass., cum forma praesertim ܦܥܝܠ, habet significationem activam: ܛܥܝܢ *portans,* ܫܩܝܠ *ferens,* ܕܒܝܪ *ducens,* ܢܓܝܕ ، ܓܪܝܪ *trahens,* ܐܚܝܕ ، ܠܒܝܟ *tenens,* ܩܢܐ *possidens,* ܣܢܝܩ *indigens,* ܡܨܐ *potens,* ܕܟܝܪ *recordans,* ܚܕܝܪ ، ܟܪܝܟ *circumdans,* ܐܣܝܪ ، ܚܙܝܩ *cingens,* ܠܒܝܫ ، ܥܛܝܦ ، ܚܦܝܩ

[1] Part. ܐܡܪ crebro in narrationibus assumitur pro Perf. tamquam praesens historicum: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ *dicit ei Iesus.*

induens, ܫܠܝܚ *exuens,* etc. Possunt tamen etiam in propria significatione passiva usurpari.

376. — Participium pass. cum ܗܘܐ conjunctum efformat speciem quamdam praeteriti Imperfecti aut Plusquamperfecti: ܠܐ ܓܝܪ ܡܫܬܠܡܐ ܗܘܬ ܗܝ ܕܝܬܝܩܐ *non enim completum erat illud testamentum.*

LECTIO 83.

De Imperativo et Infinitivo.

377. — Imperativus non admittit negationem, pro qua usurpatur Impf. (368). Interdum modo indirecto ponitur: ܕܐܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢ ܬܐܘܡ ܬܓܒܐ ܠܟ *ut unum ex duobus eligas tibi.*

378. — Infinitivus saepe ponitur absolute cum verbo finito ejusdem radicis, ad istius significationem roborandam. Communiter praecedit, raro vero postponitur: ܡܩܛܠ ܩܛܝܠ *omnino interfectus est.*

379. — Infinitivus absolute non positus semper nectitur praepositione ܠ, quae directionem, finalitatem vel scopum potest exprimere et ita

a) communiter significat actionem verbo praecedenti subordinata, loco subjunctivi: ܛܝܒ ܠܡܥܒܕ *dispositus ut faciat.*

b) potest etiam significare complementum quoddam circumstantiale orationis, et in hoc usu particulae ܠ praefigitur adhuc ܕ quotiescumque pendet ab aliqua praepositione: ܐܦܨܢܝ ܡܢ ܕܠܡܚܙܝܟ *libera me a videndo te.*

c) se habet adhuc ad modum subjecti propositionis nominalis, quod frequenter contingit in orationibus quae necessitatem aut convenientiam significant: ܐܢ ܘܠܐ ܠܝ ܠܡܡܬ ܥܡܟ *si oportuerit me mori tecum.*

LECTIO 84.

De rectione verborum.

380. — Objectum verbi, etiam cum non agitur de pronomine suffixo, nulla particula necessario indicatur. Saepissime tamen adhibetur ܠ, ita quidem ut ante objectum quod est determinatum vel adesse vel omitti possit [1], si vero nomen sit indeterminatum, plerumque desit: ܐܚܠܘ ܠܫܒܬܐ *profanarunt sabbatum*; ܫܪܘ ܫܒܬܐ *solverunt sabbatum*; ܗܒܘ ܙܕܩܬܐ *date eleemosynam*.

381. — Accusativus Pron. pers. tum suffixis verbi, tum suffixis nominalibus cum ܠ exprimitur. Interdum hujusmodi suffixa verbo adjiciuntur ad majorem emphasim objecti ad quod referuntur: ܥܪܩܗ vel ܥܪܩ ܠܗ *fugit eum (res)*; ܐܚܕܘܗܝ ܠܝܫܘܥ *comprehenderunt Iesum.*

382. — Participium, quod suffixa verbalia non admittit, accusativum pronominalem regit mediante ܠ cum propriis suffixis: ܗܘ ܕܝܕܥ ܠܐܠܗܐ ܫܡܥ ܠܢ *ille qui novit Deum audit nos.*

383. — Infinitivus quoad regimen non secus ac verbum se gerit.

384. — In formis auctis quaedam verba reflexiva construuntur ut activa cum accusativo objecti: ܘܐܬܕܟܪ ܟܐܦܐ ܡܠܬܐ *et meminit Cephas verbum.*

385. — Conjugationes causativae verborum transitivorum duplicem accusativum admittunt; item in *Ped.* verba cum si-

---

[1] Nomina personarum communiter ܠ donantur; nomina vero rerum cum suffixis reflexivis, etsi determinata, fere semper privantur. Pron. indefinitum ܐܢܫ, quod ut determinatum concipitur, semper ܠ assumit. Item ܐܚܪܢ *alius* et ܟܠܗܘܢ *omnes.*

gnificatione *implere*, *tegere*, *petere*, *donare*, *facere*, *habere ut*, *docere* et similibus. In constructione passiva retinetur in accusativo alterum objectum, dum prius evadit subjectum, aliquando latens in verbo: ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܐܪܙܐ *docuit eos mysterium*; ܐܥܒܕܟ ܪܫܐ *faciam te principem*; ܘܐܬܡܠܝ ܒܝܬ ܡܫܬܘܬܐ ܣܡܝܟܐ *et impletum est triclinium recumbentibus*.

386. — Aliquando, ad explicandum modum actionis verbalis, verbum accipit accusativum internum, id est nomen abstractum vel actionis ejusdem radicis aut sensus ac verbum: ܕܢܓܙܪܘܢ ܠܒܐ ܕܟܐܦܐ ܓܙܘܪܬܐ ܕܠܐ ܒܐܝܕܝܢ *ut circumcidant cor lapideum circumcisione quae manibus non fit*.

387. — Complementa indirecta per praepositiones unicuique verbo proprias introducuntur.

LECTIO 85.

De verbo ܗܘܐ.

388. — Verbum ܗܘܐ potest aut includere praedicatum, significans *existere*, *fieri*, aut praedicatum copulare subjecto, aut adhiberi per modum verbi auxiliaris.

389. — Perfectum ܗܘܐ:

a) participio vel adjectivo praepositum, praesertim in 2. pers., inservit ad jubendum, consiliandum vel optandum, et vertitur per Imptv. vel subjunctivum: ܗܘܐ ܪܡܐ ܬܪܥܝܬܟ *sit excelsa cogitatio tua*.

b) ab alio verbo pendens cum subsequenti participio aut adjectivo, habet etiam sensum subjunctivi ad significandam actionem intentam: ܨܒܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܕܢܗܘܘܢ ܡܨܠܝܢ ܓܒܪܐ *volo igitur ut viri orent*.

390. — Forma enclitica Perfecti:

a) adjectivis aut substantivis praedicativis adjecta, vim habet praeteriti imperfecti; item post adverbium aut locutionem adverbialem quae se habent tamquam praedicatum [1]: ܗܘ ܟܘܡܪܐ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ *ipse sacerdos erat Dei*; ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ *in mundo erat.*

b) post ܠܐ haud raro significationem induit praesentis, saepius tamen negationem mere corroborat: ܠܐ ܗܘܝܬ ܒܠܚܘܕܝ *non sum solus*; ܠܐ ܗܘܐ ܬܡܢ ܗܘܐ ܥܡܗܘܢ *non erat ibi cum eis.*

c) de ܗܘܐ addito Perfecto, Imperfecto, Participio aut particulae ܐܝܬ suo loco dicitur.

391. — Imperfectum ܢܗܘܐ, si participiis aut adjectivis praemittatur, inservit praesertim ad significandas actiones durativas vel repetitas, aut a lege firmiter statutas: ܢܗܘܝܢ ܢܟܦܢ ܘܩܕܝܫܢ *sint sobriae et sanctae.*

LECTIO 86.

De usu ܐܝܬ *et* ܠܝܬ.

392. — ܐܝܬ et ܠܝܬ adhibentur inprimis modo impersonali; subjectum, quod crebro adest, potest esse Pronomen pers. et quidem postpositum: ܠܝܬ ܐܢܘܢ *non sunt amplius.*

393. — ܐܝܬ suffixis nominalibus plerumque conjungitur si de 1. vel 2. pers. agatur; pro 3. vero pers. modo in forma nuda, modo suffixis unita usurpatur, et quidem:

a) cum vices gerit copulae semper suffixa sibi adsciscit: ܐܢܐ ܟܪܣܛܝܢܐ ܐܝܬܝ *ego christianus sum.*

---

[1] In hoc altero casu traditio occultandi ܗ non est sibi constans.

b) cum significat *existere, adesse* vel (cum subsequenti ܠ) *pertinere, habere*, forma nuda praevalet: ܐܝܬ ܠܢ ܐܒܐ ܣܒܐ *est nobis pater senex*; sed ܐܝܬܝܢ ܠܢ ܚܐܪܘܬܐ *habemus libertatem*.

c) etiam suffixis praeditum potest cum ܗܘܐ libere componi. ܗܘܐ autem encliticum non necessario genere et numero cum subiecto convenit, sed potest invariabile manere: ܨܒܘܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ *aliae res quae erant illi*.

394. — ܠܝܬ rarius cum suffixis copulatur, bene vero cum ܗܘܐ.

395. — Quoad rationem temporis ܐܝܬ et eius negatio ܠܐ ܐܝܬ vel ܠܝܬ stant pro praesenti; adjuncto vero ܗܘܐ, pro praeterito imperfecto: ܐܝܬ ܗܘܬ ܠܗ ܒܪܬܐ *erat ei filia*.

396. — ܐܝܬ cum regimine aut cum suffixis adhibetur etiam post Impf. ܢܗܘܐ ad instar participiorum: ܢܗܘܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ *sint habentes potestatem*; ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ *ut non sit*.

397. — Interdum ܐܝܬ sicut et ܗܘܐ constructa inveniuntur cum adverbiis qualitatis loco adjectivorum: ܐܢ ܫܪܝܪܐܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܬܐ *si verum est verbum*.

CAPUT II.

De propositionibus.

I) De propositione simplici.

LECTIO 87.

De propositione nominali et verbali.

398. — **Nominalis** propositio ea dicitur cujus praedicatum est nomen vel aequivalens nomini; **verbalis** e contra cujus praedicatum verbo constituitur.

399. — Subjectum propositionis nominalis potest esse non tantum substantivum sed et Infinitivum (379, c): imo et verbum finitum aut integra propositio cui per relativum ܕ valor quasi nominalis tribuitur: ܫܰܠܺܝܛ ܗܽܘ ܠܡܰܐܣܳܝܽܘ *estne licitum curare?*

400. — Subjectum et praedicatum sufficiunt ad propositionem nominalem efformandam quin necessario exprimatur copula. Haec plerumque deest in orationibus brevibus accessoriis, etsi indeterminata maneat sphaera temporalis, raro vero in longioribus: ܚܽܘܒܳܐ ܢܽܘܗܪܳܐ *amor est lux.*

401. — Ut copula, quae frequentius adest, inservit

a) inprimis Pronomen pers. enclitice usurpatum (126): ܐܶܢܳܐ ܐ̱ܢܳܐ ܓܰܒܪܺܐܝܶܠ *ego sum Gabriel.*

b) ܐܺܝܬ cum suffixis (393, a): ܢܰܦܫܳܐ ܐܺܝܬܶܝܗ̇ ܡܡܰܠܠܳܢܳܝܬܳܐ *anima est rationalis.*

c) verbum ܗܘܳܐ: ܠܳܐ ܗ̱ܘ ܗܘܳܐ ܢܽܘܗܪܳܐ *non erat ille lux.*

402. — Pronomen encliticum ut copula ejusdem est personae ac subjectum, sed cum subjecto 1. aut 2. pers. usurpatur etiam pronomen 3. pers.: ܐܢܐ ܗܘ ܒܪܟ *ego sum filius tuus.*

403. — Subjectum pronominale 3. pers., praeterquam in participiis, quae illum includere in seipsis valent, interdum abest etiam in adjectivis: ܘܩܘܝ ܗܘܐ ܫܬܝܩ *et permansit mutus.*

404. — Cum subjectum propositionis nominalis est Infinitivum, aut Impf. vel Part. act. cum ܕ, praedicatum vero, si adsit, est in genitivo aut dativo, saepe indicatur facultas vel obligatio agendi hoc quod in subjecto significatur. Cum negatione impossibilitas indicatur: ܠܟ ܠܡܕܥܘ *est tibi sciendum*; ܕܝܠܟ ܗܝ ܕܬܬܚܟܡ *ad te expectat ut sapienter te geras*; ܠܝܬ ܠܡܕܥܗ ܠܐܠܗܐ *non est possibile Deum cognoscere.*

405. — Quoties praedicatum est Part. pass. adjicitur ܠ personae agentis, nisi Part. impersonaliter ponatur: ܙܘܙܐ ܠܝ ܡܫܩܠܝܢ *pecuniam ego abstuli.*

LECTIO 88.

De convenientia praedicatum inter et subjectum, et de ordine membrorum in oratione.

406. — Praedicatum sive verbale sive nominale concordat cum subjecto genere et numero. Sed praedicatum adhiberi potest in genere masculino et numero singulari, etiamsi subjectum sit generis feminini aut numeri pluralis, cum praedicatum antecedit subjectum interjecto aliquo vocabulo: ܦܓܥ ܒܝ ܛܠܝܬܐ *in occursum mihi venit puella*; ܫܡܝܥ ܠܝ ܗܠܝܢ *haec audivi.*

407. — Verbum impersonale in alterutro genere usurpatur, saepius vero in feminino: ܟܪܝܐ ܠܗ ܘܐܬܒܐܫܬ ܠܗ ܛܒ *aegre tulit et multum illi displicuit.*

408. — Collectiva singularia, inter quae numeranda sunt nomina civitatum vel regionum, saepe cum plurali construuntur: ܐܬܘ ܓܝܪ ܟܠܗ ܐܬܪܐ ܗܘ *venit tota illa regio.*

409. — Cum plurali pariter componuntur pronomina indefinita aut interrogativa quae ad plura individua referuntur: ܩܘܘ ܕܝܢ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܕܝܠܗ *manserunt autem unusquisque eorum in suis*; ܡܢ ܐܢܘܢ ܒܢܝܐ *quinam sunt filii?*

410. — Cum subjectum constat duobus vel pluribus nominibus:

a) si sint in singulari, praedicatum ponitur in pl. et in genere respectivo; attamen verbum concordat tantum cum primo nomine si istud sit subjectum principale: ܗܘ ܘܙܪܥܗ ܒܪܝܟܝܢ *ipse et semen eius benedictus est.*

b) si diversi generis sint, praevalet genus masculinum; interdum vero verbum, praesertim si praecedat, in genere et numero convenit cum proximiori et digniori: ܝܩܕܬ ܡܕܝܢܬܐ ܘܗܝܟܠܐ *conflagravit urbs et templum.*

c) si diversas personas complectatur, praevalet prima ceteris duabus, secunda vero tertiae[1]: ܐܢܐ ܘܡܠܟܘܬܝ ܡܚܣܝ ܐܢܐ *ego et regnum meum innocens sum.*

411. — Cum duo vel plura verba idem subjectum compositum vel collectivum respiciunt, non raro oratio incipit cum verbo in sg. et prosequitur in pl.: ܘܚܕܝ ܠܗ ܙܥܘܪܐ ܐܢܫܐ ܕܦܫܘ ܒܗ *et laetatus est exiguus numerus hominum qui remanserunt in ea.*

412. — Lingua syriaca magna gaudet libertate in membris orationis disponendis. Quae logice prae aliis eminent communiter antecedunt.

413. — Particulae nonnullae (ut ܕܝܢ، ܓܝܪ، ܟܝ etc.) nunquam a fronte orationis, sed post primam vocem, raro longius

---

[1] Persona quae de seipsa loquitur, aliquando adhibet plurale majestaticum; rarius in usum venit, reverentiae causa, plurale personae ad quam sermo dirigitur.

gius, collocantur, licet inter nomen regens et genitivum, aut inter praepositionem et eius regimen inserendae sint: ܚܠܘܦ ܓܝܪ ܕܕܗܒܐ *loco auri.*

414. — Non raro a fronte orationis absolute ponitur nomen, interdum etiam integra propositio, sive ad ejus momentum extollendum, sive ob majorem tantum elegantiam, repetito deinde sub forma Pron. pers. in loco quem regulariter occupare deberet. Talis constructio vocatur *nominativus absolutus*, aut respective *casus* vel *propositio pendens* [1]: ܐܶܢܳܐ ܗܳܕܶܐ ܐܺܝܬ ܠܺܝ ܠܡܶܐܡܰܪ *ego hoc est mihi dicendum.*

LECTIO 89.

De propositione negativa ac interrogativa directa.

415. — Particula ܠܳܐ inservit praecipue ad verbum negandum cui immediate praecedit; crebro tamen ab eo disjungitur per particulam, raro separatur per plura vocabula, aut praeponitur adjectivo praedicativo in propositione nominali: ܡܶܕܶܡ ܠܳܐ ܐܶܫܟܰܚ ܒܳܗ̇ *non invenit aliquid in ea*; ܠܳܐ ܗܳܟܺܝܠ ܒܢܰܝ ܢܶܬܡܰܗܡܰܗ *ne igitur filii mei festinemus*; ܠܳܐ ܫܰܦܺܝܪ ܗܳܢܳܐ ܐܰܝܟ ܗܰܘ *non ita pulcher est hic sicut ille.*

416. — Cum negatio immediate afficit aliud orationis membrum quam verbum, sicuti communius in enuntiationibus nominalibus, adhibetur ܠܰܘ (ex ܗܽܘ + ܠܳܐ) vel ܠܳܐ ܗܘܳܐ (390, b): ܠܳܐ ܗܘܳܐ ܡܶܢ ܪܶܥܝܳܢܝ ܐܶܡܰܠܠܶܬ *non ex meo judicio locutus sum*; ܠܰܘ ܟܽܠܰܢ ܢܶܕܡܟ *non omnes dormiemus.*

---

[1] Iam huc referendae sunt constructiones cum pronomine personali in munere copulae (401-402).

417. — Attamen usurpatur ܠܐ loco duarum praecedentium:

a) in enuntiationibus prohibitivis: ܠܐ ܒܥܠܬܐ ܕܟܘܪܗܢܐ ܢܫܒܩܘܢ ܐܚ̈ܐ ܥܘܡܪ̈ܝܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ *ne sub praetextu infirmitatum fratres monasteria sua deserant.*

b) cum iterari debet cum vi *neque... neque* (422).

c) in compositionibus ܐܦܠܐ *neque*, ܐܠܐ *nisi*, ܕܠܐ *absque*, necnon cum aliquod nomen, pronomen, vel locutionem adverbialem exclusive negat (= ܠܐ privativum): ܕܠܐ ܚܘܣܢ *absque misericordia*; ܠܐ ܡܝܘܬܐ *immortalis*; ܠܐ ܐܢܫ *nemo*; ܠܐ ܡܢ ܡܬܘܡ *nunquam.*

d) cum singillatim ponitur significans *nihil*, et in orationibus ellipticis: ܠܐ ܡܪܝ *minime Domine.*

418. — Ad interrogationem directam exprimendam, praeter pronomina et adverbia interrogativa, nulla extat in sermone syro particula [1] vel constructio specialis, unde tantum ex vocis inflexione aut ex contextu dignosci potest.

419. — Pronomina et adverbia interrogativa plerumque a fronte enuntiationis, interdum plus minusve remote, collocantur, licet semper verbum, aut in propositionibus nominalibus copulam, praecedere debent: ܠܥܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܢܐ ܐܝܬ *quid est supra coelos?*

II) De propositionibus compositis.

LECTIO 90.

De propositione copulativa.

420. — Conjunctio ܘ unionem efficit, non tantum inter duo nomina vel plura membra propositionis, sed inter ipsas propositiones.

---

[1] Tantum apud scriptores graecizantes occurrit particula ܐܪܐ quam enclitice adhibent. Etiam in usum venit particula postpositiva ܟܝ .

421. — Cum idem verbum duabus propositionibus convenit, saepe in altera subintelligitur: ܪܘܡܐ ܘܫܘܒܗܪܐ ܠܐ ܝܐܐ ܠܡܟܝ̈ܟܐ ܐܘܦ ܠܐ ܟܠܝܠܐ ܒܪܫܐ ܕܡܣ̈ܟܢܐ *arrogantia et superbia non decet humiles, sicut nec corona in capite egenorum.*

422. — Negatio quae duplex afficit subjectum ante unumquodque repetitur; si vero afficit verbum cum multiplici complemento, ante primum complementum vel poni vel omitti potest, repetitur vero ante sequentia: ܘܠܐ ܐܒܘܟ ܘܠܐ ܐܡܟ ܐܬܘ *neque pater tuus, neque mater tua venerunt*; ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܐܒܘܟ ܘܠܐ ܠܐܡܟ sive ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܐ ܠܐܒܘܟ ܘܠܐ ܠܐܡܟ *non novi neque patrem tuum neque matrem tuam.*

423. — Si duo vel plura participia sibi succedant adjecto pronomine personali, non est necesse post unumquodque pronomen repetere: ܟܕ ܚܓܝܣ ܐܢܬ ܐܘ ܟܕ ܦܣܝܓ *cum sis claudus aut mancus.*

424. — Cum negatio duas propositiones per ܘ conjungendas afficit, modo repetitur, modo semel ponitur in priori. Si vero propositiones parallelae sint, communius loco ܘ vel ܘܠܐ adhibetur ܐܘ: ܘܠܐ ܡܕܡ ܬܐܡܐ ܘܬܕܓܠ *ne omnino jures neque mentiaris*; ܘܠܐ ܬܟܐܒ ܐܘ ܬܬܡܗܐ ܪܥܝܢܟ *ne doleat aut desperet mens tua.*

425. — Duo verba quorum alterum ab altero pendet, exprimens consecutionem actionis aut actionem simultaneam, vel indicans dumtaxat modificationem aliquam ipsius, conjungi possunt mediante ܘ loco subordinationis; saepissime vero juxtaponuntur omissa qualibet conjunctione: ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܘܚܙܘ ܢܘܗܪܐ *concessit eis Dominus noster ut viderent lumen*; ܕܢܐܙܠ ܢܨܠܐ *ut vadat (et) oret.* Saepe unum ex duobus verbis non est nisi pro adverbio positum, quod frequentius occurrit in verbis ܐܣܓܝ *multum*, ܣܪܗܒ *celeriter*, ܩܕܡ *antea*, ܐܘܣܦ *amplius*, ܗܦܟ *rursus*: ܚܕܬ ܒܢܐ *noviter aedificavit.*

426. — Objectum quod duobus verbis intime sociatis per ܘ commune est, semel tantum ponitur, etsi de objecto-suffixo agatur: ܘܟܢܫܘ ܐܘܦܩܘ ܩܒܪܘܗ̇ *et collegerunt, extulerunt (et) sepelierunt eam.*

LECTIO 91.

De propositione relativa.

427. — Propositio relativa per ܕ introducta, *apponitur* nomini (vel aliquando integrae enuntiationi) ad quod refertur. Relativum saepe excipit pronomen personale ad illud definiendum et extollendum. Hoc pronomen *retrospectivum*:

a) cum relativum est *subjectum*, adesse potest, ac interdum addito demonstrativo roboratur. Necessario vero ponitur in enuntiationibus nominalibus quae relativo tantum et substantivo constant, omissa copula: ܡܠܟܐ ܕܗܘ ܢܪܥܐ ܠܥܡܝ *rex qui pascet populum meum*; ܒܝܬܟ ܕܗܘܝܘ ܗܝܟܠܗ ܕܐܠܗܐ *domus tua quae est templum Dei*; ܒܝܪܚܐ ܩܕܡܝܐ ܕܗܘ ܢܝܣܢ *in mense primo qui est Nisan*.

b) cum relativum est *objectum*, adesse potest sub forma suffixi; plerumque tamen deest, nisi de Participio vel Infinitivo subordinato agatur: ܫܪܪܬܐ ܕܒܗ̇ ܐܚܝܕ ܗܘܐ *vera fides quam tenebat*; ܗܘ ܡܕܡ ܕܠܡܟܬܒܘܗܝ ܠܐ ܨܒܐ ܗܘܝܬ *illud quod scribere nolebam.*

c) necessario adest cum agitur de genitivo vel de regimine indirecto a praepositione pendente. Si vero regimen indirectum ad nomen temporis vel loci referatur, omitti potest, praesertim si dictum nomen praepositione iam ornatur: ܒܟܠ ܡܕܝܢܐ ܕܐܟܪܙܢ ܒܗ̇ *in omni civitate in qua praedicavimus*; ܒܫܢܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܡܠܟ *in anno primo quo regnavit.*

d) raro a demonstrativo substituitur, frequenter vero ab adverbio ܬܡܢ, cum correlativum est nomen loci [1]: ܒܐܬܪܐ ܕܥܡܪܝܢ ܗܘܘ ܬܡܢ *in loco ubi habitabant.*

[1] Cfr. hebr. אֲשֶׁר . . . שָׁם.

428. — Cum enuntiatio relativa ad 1. vel 2. personam refertur, aliquando cum 3. pers. construitur: ܐܡܪܘ ܠܝ ܐܝܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ *dicite mihi, vos qui vultis esse.*

429. — Relativum cum pronomine 3. pers. quando refertur ad praecedens pronomen interrogativum ܐܝܢܐ, ܐܝܕܐ, ܐܝܠܝܢ, ܡܢܐ, ܡܢܘ, ܡܢ significat *quicumque*: ܨܒܘܬܐ ܐܝܕܐ ܕܗܝ *quaevis res.*

430. — Omissio relativi, extra V. T. — in quo ut hebraismus existimanda est —, perraro accidit: ܠܐ ܩܢܝܢ ܫܬܐܣܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܥܠܝܗ ܢܫܟܚܘܢ ܠܡܒܢܐ *non habent fundamentum fidei super quod possint aedificare.*

431. — Complementum alicujus nominis, sive adverbiale sive aliud, convertitur plerumque in orationem relativam ope ܕ, licet usitetur etiam simplex juxtapositio: ܡܐܙܠܗ ܕܠܬܡܢ *profectio ejus illuc.*

LECTIO 92.

De propositione subordinata per conjunctionem ܕ.

432. — Enuntiatio per ܕ inducta constituit generatim objectum propositionis principalis, et tunc

a) locum habet praesertim post verba vel nomina abstracta quae actus quoscumque facultatis cognoscitivae sive appetitivae, aut eorumdem actuum per verba vel scripta manifestationem significant, aut notionem necessitatis, obligationis, contingentiae, possibilitatis, liceitatis, efficientiae, incoeptionis praeseferunt: ܚܙܐ ܐܢܐ ܕܢܒܝܐ ܐܝܬܝܟ *video quia propheta es*; ܐܝܬ ܦܘܪܣܐ ܕ *possibile est ut...*

b) post verba *dicendi* significare potest tam sermonem directum quam indirectum. Allocutio directa exprimi etiam potest absque ܕ. Verba ܡܠܠ et ܦܩܕ, cum per ea significatur

missio nuntii vel epistolae, eodem modo ac verba dicendi possunt sermonem de re nuntiata introducere: ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܠܝ ܪܚܡ ܐܢܬ ܐܘ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ: ܠܡܫܝܚܐ *et rursus dixit ei: me amas aut magis Christum? respondit ei: Christum*; ܫܕܪ ܠܗ ܩܘܐܕ ܕܗܒ ܠܝ ܡܫܟܢܐ *misit ei Qavad (nuntium dicens): da mihi pignus.*

c) post verba *jubendi* aliquando loco jussionis ponitur ipsa exsecutio rei jussae, cum conjunctione ܘ: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܘܡܠܘܗܝ *praecepit judex et impleverunt eum.*

433. — Enuntiatio subordinata per ܕ cum objectum propositionis principalis, juxta regulas de quibus n. praecedenti, non constituit, sed ab illa quoquo modo pendet, potest significare *finalitatem, causalitatem, consecutionem*, etc.: ܐܢܐ ܐܬܝܬ ܕܚܝܐ ܢܗܘܘܢ ܠܗܘܢ *ego veni ut vitam habeant*: ܠܐ ܗܘܝܬ ܒܠܚܘܕܝ ܕܐܒܐ ܥܡܝ ܗܘ *non sum solus, quia Pater mecum est*; ܦܣܩܘ ܣܝܡܘܟ ܥܠܬܐ ܥܠ ܡܕܒܚܗܘܢ ܕܡܢ ܩܠܝܠ ܬܣܒ ܫܘܠܡܐ ܕܚܝܝܟ *destinaverunt te ponere ut holocaustum super altare suum, unde cito accipies finem vitae tuae.*

434. — Frequentissime conjunctio ܕ pendet ab aliquo adverbio aut praepositione quae ei tribuit sensum *causalem, temporalem, finalem* etc. (325). Conjunctio composita ܟܕ crebro significat etiam simplicem statum concomitantem, et in hoc casu saepe accipit Participium: ܟܕ ܩܐܡ *stans.*

N. B. — Conjunctio ܥܕ per se solam introducit propositionem temporalem: ܥܕ ܠܐ ܢܬܟܢܫܘܢ *antequam convenirent.*

435. — Conjunctio ܐܝܟ ܕ:

a) orationes comparativas introducit. Ante Inf. et ante dictiones cum praepositione indicat scopum actionis: ܐܝܟ ܕܠܡܒܨܝܘ *tamquam ad scrutandum.*

b) saepe invenitur sine ܕ, inprimis in propositionibus nominalibus et in comparationibus: ܕܡܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ *similis erat igni.*

436. — In propositionibus causalibus et finalibus, et in omnibus in quibus actio verbi subordinati pendet ab actione verbi principalis, verbum subordinatum est in Impf. cum ܕ [1]. Aliquando tamen, praesertim post Imptv:

a) conjungitur per ܘ loco ܕ, aut saepius omittitur conjunctio: ܫܒܘܩ ܢܣܒܥܘܢ ܒܢܝ̈ܐ *sine filios satiari.*

b) conjunctione omissa, saepe Part. substituit Imperfectum: ܐܪܦܐ ܐܙܠ *sinam abire.*

c) si vero idem sit subjectum utriusque verbi, libenter invenitur in Inf., quod necessario fit si primum verbum impersonaliter est positum: ܫܠܝܛ ܗܘ ܠܡܐܣܝܘ *licetne curare?*

437. — Enuntiatio temporalis universalis, sicut et relativa universalis, regulas conditionalis realis sequitur (439, a).

LECTIO 93.

De propositione conditionali.

438. — Conditio significatur per ܐܢ. ܐܢܗܘ [2] vel ܐܠܐ; conditio vero non realis significatur praecipue per ܠܘ, concessiva per ܐܦܢ *etiamsi.*

439. — Enuntiatio conditionalis, quae est protasis in periodo hypothetica, cum nominalis non est:

a) si conditio est possibilis aut realis, adhibet praecipue Part. act., minus frequenter vero Impf.

b) si conditio ad tempus praeteritum referatur, quod rarius accidit, aut sit parum probabilis vel non realis, verbum

[1] Raro etiam in Perf. invenitur, cum ad modalitatem actionis praeteritae potius quam futurae attenditur: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܕܬܠܘ ܐܢܘܢ *praecepit judex ut appenderent eos.* Cum verbo ܗܘܐ sequendo Part. aut adjectivum aliquando ponitur Perf. loco Impf.: ܨܒܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܕܢܗܘܘܢ ܡܨܠܝܢ ܓܒܪ̈ܐ *volo igitur ut viri orent.*

[2] Occurrit etiam ܐܢ ܗܘܐ ܕ et raro ܐܢ ܕ.

habet in Perfecto (362, d), vel in Part. cum ܗܘܐ aut adhuc aliquando in Impf., quod item ܗܘܐ excipit (370).

Ex.: ܐܢ ܠܐ ܡܣܦܩܝܢ ܢܩܥܘܢ *si sufficientes non sunt, appellent*; ܐܢ ܬܚܘܪ ܡܬܬܙܝܥܐ ܐܪܥܐ *si terram respicias, contremiscit*: ܐܢ ܠܗ ܪܕܦܘ ܐܝܟܢܐ ܠܢ ܠܐ ܪܕܦܝܢ *si eum persecuti sunt, quomodo nos non persequentur?* ܐܢ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܗܘܐ *si quis diceret.*

440. — Verbum enuntiationis principalis, quae constituit apodosin, easdem formas induit ac propositiones simplices. Post conditionem non realem tamen libenter adhibetur Part. cum auxiliari ܗܘܐ, interdum vero absque auxiliari: ܐܠܘ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܘܝܬܘܢ ܥܠܡܐ ܕܝܠܗ ܪܚܡ ܗܘܐ *si de mundo fuissetis, mundus quod suum est diligeret.*

441. — Raro conjunctio ܐܢ non a fronte orationis invenitur.

LECTIO 94.

De propositione interrogativa indirecta.

442. — Interrogatio indirecta, cum totum praedicatum afficit, introducitur per particulam ܐܢ *an, utrum*, aliquando vero per ܐܢ ܗܘ ܕ. Conjunctio ܕ, quae subinde ܐܢ praefigitur, vim auget subordinationis: ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܐܢ ܠܐܢܫ ܐܚܪܝܢ ܐܥܡܕܬ *nescio si quem alium baptizavi.*

443. — Si interrogatio subjectum tantum aut membrum aliquod praedicati spectet, adhibentur pronomina vel adverbia interrogativa, sive cum ܕ praefixo sive absque eo: ܘܥܠܬ ܒܗܘܢ ܡܚܫܒܬܐ ܕܡܢܘ ܟܝ ܪܒ ܒܗܘܢ *intravit autem in eos cogitatio*

quisnam esset major inter eos; ܝܠܦܘ ܒ̈ܢܝ ܕܝܪܗ ܕܐܝܟܐ ܘܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ *didicerunt sodales monasterii ejus ubi et quomodo esset*[1].

444. — Ad interrogationem indirectam proprie inservit particula composita ܕܟܒܪ vel ܕܠܡ *num forte*, et in sensu dubitativo-negativo *ne*, *ne forte*. Ad subordinationem stabiliendam aliquando praefigitur aliud ܕ conjunctivum: ܡܫܐܠܝܢ ܗܘܘ ܕܟܒܪ ܚܙܘ ܐܢܘܢ *interrogabantur si forte vidissent eos*; ܕܚܠ ܗܘܐ ܕܕܟܒܪ ܢܣܓܘܢ ܡ̈ܝܐ *timens ne forte crescerent aquae*.

N. B. — ܟܒܪ licet proprie sit adverbium interrogationis directae, adhibetur subinde eadem ratione ac ܕܟܒܪ cum significatione *fortasse*, et, cum 2. pers. Impf., sensu prohibitivo *ne*. Verba *timendi*, cum sensum dubitativum prae se ferant, easdem *particulas* ܟܒܪ, ܕܟܒܪ, ܕܠܡ adhibent.

[1] Haud raro in inscriptionibus librorum vel tractatuum absolute incipitur ab oratione subordinata per ܕ, quin explicite adsit propositio regens: ܕܒܐܝܠܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܟܝܙܕܩ ܛܘܦܣܗ ܕܡܪܢ *in quibus sit Melchisedec typus Domini*.

PARADIGMATA VERBORUM.

		P'al A) *occidit*	P'al B) *timuit*	Ethp'el *occisus est*	Pa'el *trucidavit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܩܛܠ	ܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠ
	3. f.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ
	2. m.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ
	2. f.	ܩܛܠܬܝ	ܕܚܠܬܝ	ܐܬܩܛܠܬܝ	ܩܛܠܬܝ
	1. c.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ
	Pl. 3. m.	ܩܛܠܘ : ܘܢ	ܕܚܠܘ : ܘܢ	ܐܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܩܛܠܘ : ܘܢ
	3. f.	ܩܛܠܝ : ܝܢ	ܕܚܠܝ : ܝܢ	ܐܬܩܛܠܝ : ܝܢ	ܩܛܠܝ : ܝܢ
	2. m.	ܩܛܠܬܘܢ	ܕܚܠܬܘܢ	ܐܬܩܛܠܬܘܢ	ܩܛܠܬܘܢ
	2. f.	ܩܛܠܬܝܢ	ܕܚܠܬܝܢ	ܐܬܩܛܠܬܝܢ	ܩܛܠܬܝܢ
	1. c.	ܩܛܠܢ : ܢܢ	ܕܚܠܢ : ܢܢ	ܐܬܩܛܠܢ : ܢܢ	ܩܛܠܢ : ܢܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܩܛܘܠ (ܢܪܕܐ)	ܢܕܚܠ	ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ
	3. f.	ܬܩܛܘܠ : ܝ	ܬܕܚܠ : ܝ	ܬܬܩܛܠ : ܝ	ܬܩܛܠ : ܝ
	2. m.	ܬܩܛܘܠ	ܬܕܚܠ	ܬܬܩܛܠ	ܬܩܛܠ
	2. f.	ܬܩܛܠܝܢ	ܬܕܚܠܝܢ	ܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܩܛܠܝܢ
	1. c.	ܐܩܛܘܠ	ܐܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ
	Pl. 3. m.	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܕܚܠܘܢ	ܢܬܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܘܢ
	3. f.	ܢܩܛܠܢ	ܢܕܚܠܢ	ܢܬܩܛܠܢ	ܢܩܛܠܢ
	2. m.	ܬܩܛܠܘܢ	ܬܕܚܠܘܢ	ܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܩܛܠܘܢ
	2. f.	ܬܩܛܠܢ	ܬܕܚܠܢ	ܬܬܩܛܠܢ	ܬܩܛܠܢ
	1. c.	ܢܩܛܘܠ	ܢܕܚܠ	ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܩܛܘܠ (ܪܕܝ)	ܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠ
	2. f.	ܩܛܘܠܝ	ܕܚܠܝ	ܐܬܩܛܠܝ	ܩܛܠܝ
	Pl. 2. m.	ܩܛܘܠܘ : ܘܢ	ܕܚܠܘ : ܘܢ	ܐܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܩܛܠܘ : ܘܢ
	2. f.	ܩܛܘܠܝ : ܝܢ	ܕܚܠܝ : ܝܢ	ܐܬܩܛܠܝ : ܝܢ	ܩܛܠܝ : ܝܢ
Infinit.		ܡܩܛܠ	ܡܕܚܠ	ܡܬܩܛܠܘ	ܡܩܛܠܘ
Part. act.		ܩܛܠ	ܕܚܠ	—	ܡܩܛܠ
Part. pass.		ܩܛܝܠ	ܕܚܝܠ	ܡܬܩܛܠ	ܡܩܛܠ

Ethpa'al *trucidatus est*	Af'el *occidere fecit*	Ettaf'al *occidere pulsus est*	Šaf'el *occidere coegit*	Eštaf'al *occidere coactus est*
ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
ܐܬܩܛܠܬܝ	ܐܩܛܠܬܝ	ܐܬܬܩܛܠܬܝ	ܫܩܛܠܬܝ	ܐܫܬܩܛܠܬܝ
ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
ܐܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܫܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܘ : ܘܢ
ܐܬܩܛܠܝ : ܝܢ	ܐܩܛܠܝ : ܝܢ	ܐܬܬܩܛܠܝ : ܝܢ	ܫܩܛܠܝ : ܝܢ	ܐܫܬܩܛܠܝ : ܝܢ
ܐܬܩܛܠܬܘܢ	ܐܩܛܠܬܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܬܘܢ	ܫܩܛܠܬܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܬܘܢ
ܐܬܩܛܠܬܝܢ	ܐܩܛܠܬܝܢ	ܐܬܬܩܛܠܬܝܢ	ܫܩܛܠܬܝܢ	ܐܫܬܩܛܠܬܝܢ
ܐܬܩܛܠܢ : ـ	ܐܩܛܠܢ : ـ	ܐܬܬܩܛܠܢ : ـ	ܫܩܛܠܢ : ـ	ܐܫܬܩܛܠܢ : ـ
ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ	ܢܬܬܩܛܠ	ܢܫܩܛܠ	ܢܫܬܩܛܠ
ܬܬܩܛܠ : ـ	ܬܩܛܠ : ـ	ܬܬܬܩܛܠ : ـ	ܬܫܩܛܠ : ـ	ܬܫܬܩܛܠ : ـ
ܬܬܩܛܠ	ܬܩܛܠ	ܬܬܬܩܛܠ	ܬܫܩܛܠ	ܬܫܬܩܛܠ
ܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܩܛܠܝܢ	ܬܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܫܩܛܠܝܢ	ܬܫܬܩܛܠܝܢ
ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܐܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
ܢܬܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܬܬܩܛܠܘܢ	ܢܫܩܛܠܘܢ	ܢܫܬܩܛܠܘܢ
ܢܬܩܛܠܢ	ܢܩܛܠܢ	ܢܬܬܩܛܠܢ	ܢܫܩܛܠܢ	ܢܫܬܩܛܠܢ
ܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܩܛܠܘܢ	ܬܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܫܩܛܠܘܢ	ܬܫܬܩܛܠܘܢ
ܬܬܩܛܠܢ	ܬܩܛܠܢ	ܬܬܬܩܛܠܢ	ܬܫܩܛܠܢ	ܬܫܬܩܛܠܢ
ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ	ܢܬܬܩܛܠ	ܢܫܩܛܠ	ܢܫܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠܝ	ܐܩܛܠܝ	ܐܬܬܩܛܠܝ	ܫܩܛܠܝ	ܐܫܬܩܛܠܝ
ܐܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܫܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܘ : ܘܢ
ܐܬܩܛܠܝ : ܝܢ	ܐܩܛܠܝ : ܝܢ	ܐܬܬܩܛܠܝ : ܝܢ	ܫܩܛܠܝ : ܝܢ	ܐܫܬܩܛܠܝ : ܝܢ
ܡܬܩܛܠܘ	ܡܩܛܠܘ	ܡܬܬܩܛܠܘ	ܡܫܩܛܠܘ	ܡܫܬܩܛܠܘ
—	ܡܩܛܠ	—	ܡܫܩܛܠ	—
ܡܬܩܛܠ	ܡܩܛܠ	ܡܬܬܩܛܠ	ܡܫܩܛܠ	ܡܫܬܩܛܠ

		P'al	1. pers. sing. com. *me*	2. sing. masc. *te*	2. sing. fem. *te*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܩܛܰܠ	ܩܛܠܰܢܝ	ܩܛܰܠܟ	ܩܛܰܠܟܝ
	3. f.	ܩܶܛܠܰܬ	ܩܛܰܠܬܰܢܝ	ܩܛܰܠܬܳܟ	ܩܛܰܠܬܶܟܝ
	2. m.	ܩܛܰܠܬ	ܩܛܰܠܬܰܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܰܠܬܝ	ܩܛܰܠܬܺܝܢܝ	—	—
	1. c.	ܩܶܛܠܶܬ	—	ܩܛܰܠܬܳܟ	ܩܛܰܠܬܶܟܝ
	Pl. 3. m.	ܩܛܰܠܘ : ـܘܢ	ܩܛܰܠܽܘܢܝ : ـܘܢܳܢܝ	ܩܛܰܠܽܘܟ : ـܘܢܳܟ	ܩܛܰܠܽܘܟܝ : ـܘܢܶܟܝ
	3. f.	ܩܛܰܠ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܩܛܰܠ̈ܢܝ : ـܝ̈ܢܳܢܝ	ܩܛܰܠ̈ܟ : ـܝ̈ܢܳܟ	ܩܛܰܠ̈ܟܝ : ـܝ̈ܢܶܟܝ
	2. m.	ܩܛܰܠܬܽܘܢ	ܩܛܰܠܬܽܘܢܳܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܰܠܬܶܝܢ	ܩܛܰܠܬܶܝܢܳܢܝ	—	—
	1. c.	ܩܛܰܠܢ : ـ̈ܢ	—	ܩܛܰܠܢܳܟ	ܩܛܰܠܢܶܟܝ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܶܩܛܽܘܠ	ܢܶܩܛܠܰܢܝ	ܢܶܩܛܠܳܟ	ܢܶܩܛܠܶܟܝ
	2. m.	ܬܶܩܛܽܘܠ	ܬܶܩܛܠܰܢܝ / ܬܶܩܛܽܘܠܰܢܝ	—	—
	2. f.	ܬܶܩܛܠܺܝܢ : ـܝ	ܬܶܩܛܠܺܝܢܳܢܝ	—	—
	Pl. 3. m.	ܢܶܩܛܠܽܘܢ	ܢܶܩܛܠܽܘܢܳܢܝ	ܢܶܩܛܠܽܘܢܳܟ	ܢܶܩܛܠܽܘܢܶܟܝ
	3. f.	ܢܶܩܛܠܳܢ	ܢܶܩܛܠܳܢܳܢܝ	ܢܶܩܛܠܳܢܳܟ	ܢܶܩܛܠܳܢܶܟܝ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܩܛܽܘܠ	ܩܛܽܘܠܰܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܽܘܠܝ	ܩܛܽܘܠܺܝܢܝ	—	—
	Pl. 2. m.	ܩܛܽܘܠܘ : ـܘܢ	ܩܛܽܠܽܘܢܝ / ܩܛܽܠܽܘܢܳܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܽܘܠ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܩܛܽܘܠܺܝܢܝ / ܩܛܽܘܠܶܝܢܳܢܝ	—	—
Inf. P'al		ܡܶܩܛܰܠ	ܡܶܩܛܠܰܢܝ	ܡܶܩܛܠܳܟ	ܡܶܩܛܠܶܟܝ
Inf. Pa'el		ܡܩܰܛܳܠܘ	ܡܩܰܛܳܠܽܘܬܰܢܝ	ܡܩܰܛܳܠܽܘܬܳܟ	ܡܩܰܛܳܠܽܘܬܶܟܝ

3. sing. masc. *eum*	3. sing. fem. *eam*	1. plur. com. *nos*	2. plur. masc. *vos*	2. plur. fem. *vos*
ܩܛܠܗ	ܩܛܠܗ	ܩܛܠܢ	ܩܛܠܟܘܢ	ܩܛܠܟܝܢ
ܩܛܠܬܗ	ܩܛܠܬܗ	ܩܛܠܬܢ	ܩܛܠܬܟܘܢ	ܩܛܠܬܟܝܢ
ܩܛܠܬܝܗܝ	ܩܛܠܬܗ	ܩܛܠܬܢ	—	—
ܩܛܠܬܝܘܗܝ	ܩܛܠܬܝܗ	ܩܛܠܬܝܢ	—	—
ܩܛܠܬܗ	ܩܛܠܬܗ	—	ܩܛܠܬܟܘܢ	ܩܛܠܬܟܝܢ
ܩܛܠܘܗܝ : ـܘܢܝܗܝ	ܩܛܠܘܗ : ـܘܢܗ	ܩܛܠܘܢ : ـܘܢܢ	ܩܛܠܘܟܘܢ : ـܘܢܟܘܢ	ܩܛܠܘܟܝܢ : ـܘܢܟܝܢ
ܩܛܠܝܗܝ : ـܝܢܝܗܝ	ܩܛܠܝܗ : ـܝܢܗ	ܩܛܠܢ : ـܝܢܢ	ܩܛܠܟܘܢ : ـܝܢܟܘܢ	ܩܛܠܟܝܢ : ـܝܢܟܝܢ
ܩܛܠܬܘܢܝܗܝ	ܩܛܠܬܘܢܗ	ܩܛܠܬܘܢܢ	—	—
ܩܛܠܬܝܢܝܗܝ	ܩܛܠܬܝܢܗ	ܩܛܠܬܝܢܢ	—	—
ܩܛܠܢܝܗܝ	ܩܛܠܢܗ	—	ܩܛܠܢܟܘܢ	ܩܛܠܢܟܝܢ
ܢܩܛܠܝܘܗܝ ܢܩܛܠܝܗ	ܢܩܛܠܝܗ	ܢܩܛܠܢ	ܢܩܛܘܠܟܘܢ	ܢܩܛܘܠܟܝܢ
ܬܩܛܠܝܘܗܝ, ܬܩܛܠܝܗ ܬܩܛܘܠܝܗܝ	ܬܩܛܠܝܗ ܬܩܛܘܠܝܗ	ܬܩܛܠܢ ܬܩܛܘܠܢ	— —	— —
ܬܩܛܠܝܢܝܗܝ ܬܩܛܠܝܗ	ܬܩܛܠܝܢܗ	ܬܩܛܠܝܢܢ	—	—
ܢܩܛܠܘܢܝܗܝ ܢܩܛܠܘܢܗ	ܢܩܛܠܘܢܗ	ܢܩܛܠܘܢܢ	ܢܩܛܠܘܢܟܘܢ	ܢܩܛܠܘܢܟܝܢ
ܢܩܛܠܢܝܗܝ ܢܩܛܠܢܗ	ܢܩܛܠܢܗ	ܢܩܛܠܢܢ	ܢܩܛܠܢܟܘܢ	ܢܩܛܠܢܟܝܢ
ܩܛܘܠܝܗܝ	ܩܛܘܠܝܗ	ܩܛܘܠܝܢ	—	—
ܩܛܘܠܝܘܗܝ	ܩܛܘܠܝܗ	ܩܛܘܠܝܢ	—	—
ܩܛܘܠܘܗܝ ܩܛܘܠܘܢܝܗܝ	ܩܛܘܠܘܗ ܩܛܘܠܘܢܗ	ܩܛܘܠܘܢ ܩܛܘܠܘܢܢ	— —	— —
ܩܛܘܠܝܗܝ ܩܛܘܠܝܢܝܗܝ	ܩܛܘܠܝܗ ܩܛܘܠܝܢܗ	ܩܛܘܠܝܢ ܩܛܘܠܝܢܢ	— —	— —
ܡܩܛܠܗ	ܡܩܛܠܗ	ܡܩܛܠܢ	ܡܩܛܠܟܘܢ	ܡܩܛܠܟܝܢ
ܡܩܛܠܘܬܗ	ܡܩܛܠܘܬܗ	ܡܩܛܠܘܬܢ	ܡܩܛܠܘܬܟܘܢ	ܡܩܛܠܘܬܟܝܢ

		P'al *audivit*	Ethp'el *auditus est*	Pa'el	Ethpa'al
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܡܰܥ	ܫܰܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ
	3. f.	ܫܶܡܥܰܬ	ܐܶܫܬܰܡܥܰܬ	ܫܰܡܥܰܬ	etc.
	2. m.	ܫܡܰܥܬ	ܐܶܫܬܡܰܥܬ	ܫܰܡܰܥܬ	*(reg.)*
	2. f.	ܫܡܰܥܬܝ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܝ	ܫܰܡܰܥܬܝ	
	1. c.	ܫܶܡܥܶܬ	ܐܶܫܬܰܡܥܶܬ	ܫܰܡܥܶܬ	
	Pl. 3. m.	ܫܡܰܥܘ : ـܘܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܘ : ـܘܢ	ܫܰܡܰܥܘ : ـܘܢ	
	3. f.	ܫܡܰܥܝ : ـܝܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܝ : ـܝܢ	ܫܰܡܰܥܝ : ـܝܢ	
	2. m.	ܫܡܰܥܬܘܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܘܢ	ܫܰܡܰܥܬܘܢ	
	2. f.	ܫܡܰܥܬܝܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܝܢ	ܫܰܡܰܥܬܝܢ	
	1. c.	ܫܡܰܥܢ : ـܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܢ : ـܢ	ܫܰܡܰܥܢ : ـܢ	
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܶܫܡܰܥ	ܢܶܫܬܡܰܥ	ܢܫܰܡܰܥ	ܢܶܫܬܰܡܰܥ
	3. f.	ܬܶܫܡܰܥ : ـܝ	ܬܶܫܬܡܰܥ : ـܝ	ܬܫܰܡܰܥ : ـܝ	etc.
	2. m.	ܬܶܫܡܰܥ	ܬܶܫܬܡܰܥ	ܬܫܰܡܰܥ	*(reg.)*
	2. f.	ܬܶܫܡܥܺܝܢ	ܬܶܫܬܰܡܥܺܝܢ	ܬܫܰܡܥܺܝܢ	
	1. c.	ܐܶܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܡܰܥ	ܐܫܰܡܰܥ	
	Pl. 3. m.	ܢܶܫܡܥܽܘܢ	ܢܶܫܬܰܡܥܽܘܢ	ܢܫܰܡܥܽܘܢ	
	3. f.	ܢܶܫܡܥܳܢ	ܢܶܫܬܰܡܥܳܢ	ܢܫܰܡܥܳܢ	
	2. m.	ܬܶܫܡܥܽܘܢ	ܬܶܫܬܰܡܥܽܘܢ	ܬܫܰܡܥܽܘܢ	
	2. f.	ܬܶܫܡܥܳܢ	ܬܶܫܬܰܡܥܳܢ	ܬܫܰܡܥܳܢ	
	1. c.	ܢܶܫܡܰܥ	ܢܶܫܬܡܰܥ	ܢܫܰܡܰܥ	
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ	ܫܰܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ
	2. f.	ܫܡܰܥܝ	ܐܶܫܬܰܡܰܥܝ	ܫܰܡܰܥܝ	etc.
	Pl. 2. m.	ܫܡܰܥܘ : ـܘܢ	ܐܶܫܬܰܡܰܥܘ : ـܘܢ	ܫܰܡܰܥܘ : ـܘܢ	*(reg.)*
	2. f.	ܫܡܰܥܝܢ : ـܶܝܢ	ܐܶܫܬܰܡܰܥܝܢ : ـܶܝܢ	ܫܰܡܰܥܝܢ : ـܶܝܢ	
Infinit.		ܡܶܫܡܰܥ	ܡܶܫܬܡܳܥܽܘ	ܡܫܰܡܳܥܽܘ	ܡܶܫܬܰܡܳܥܽܘ
Part. act.		ܫܳܡܰܥ	—	ܡܫܰܡܰܥ	—
Part. pass.		ܫܡܺܝܥ	ܡܶܫܬܡܰܥ	ܡܫܰܡܰܥ	ܡܶܫܬܰܡܰܥ

Af'el *audire fecit*	Ettaf'al	Šaf'el	Eštaf'al	P'al B) *duxit*
ܐܫܡܥ	ܐܬܬܫܡܥ	ܫܫܡܥ	ܐܫܬܫܡܥ	ܕܒܪ
ܐܫܡܥܬ	etc.	ܫܫܡܥܬ	etc.	etc.
ܐܫܡܥܬ	*(reg.)*	ܫܫܡܥܬ	*ut*	*ut*
ܐܫܡܥܬܝ		ܫܫܡܥܬܝ	Ethpa'al	ܫܡܥ
ܐܫܡܥܬ		ܫܫܡܥܬ		
ܐܫܡܥܘ : ܥܘܢ		ܫܫܡܥܘ : ܥܘܢ		
ܐܫܡܥܝ : ܥܝܢ		ܫܫܡܥܝ : ܥܝܢ		
ܐܫܡܥܬܘܢ		ܫܫܡܥܬܘܢ		
ܐܫܡܥܬܝܢ		ܫܫܡܥܬܝܢ		
ܐܫܡܥܢ : ܢܢ		ܫܫܡܥܢ : ܢܢ		
ܢܫܡܥ	ܢܬܬܫܡܥ	ܢܫܫܡܥ	ܢܫܬܫܡܥ	ܢܕܒܪ
ܬܫܡܥ : ܢ	etc.	ܬܫܫܡܥ : ܢ	etc.	etc.
ܬܫܡܥ	*(reg.)*	ܬܫܫܡܥ	*ut*	*ut*
ܬܫܡܥܝܢ		ܬܫܫܡܥܝܢ	Ethpa'al	ܢܫܡܥ
ܐܫܡܥ		ܐܫܫܡܥ		
ܢܫܡܥܘܢ		ܢܫܫܡܥܘܢ		
ܢܫܡܥܢ		ܢܫܫܡܥܢ		
ܬܫܡܥܘܢ		ܬܫܫܡܥܘܢ		
ܬܫܡܥܢ		ܬܫܫܡܥܢ		
ܢܫܡܥ		ܢܫܫܡܥ		
ܐܫܡܥ	ܐܬܬܫܡܥ	ܫܫܡܥ	ܐܫܬܫܡܥ	ܕܒܘܪ
ܐܫܡܥܝ	etc.	ܫܫܡܥܝ	etc.	etc.
ܐܫܡܥܘ : ܥܘܢ	*(reg.)*	ܫܫܡܥܘ : ܥܘܢ	*ut*	*ut*
ܐܫܡܥܝܢ : ܥܝܢ		ܫܫܡܥܝܢ : ܥܝܢ	Ethpa'al	ܫܡܥ
ܡܫܡܥܘ	ܡܬܬܫܡܥܘ	ܡܫܫܡܥܘ	ܡܫܬܫܡܥܘ	ܡܕܒܪܘ
ܡܫܡܥ	—	ܡܫܫܡܥ	—	ܕܒܪ
ܡܫܡܥ	ܡܬܬܫܡܥ	ܡܫܫܡܥ	ܡܫܬܫܡܥ	ܕܒܝܪ

		P‘al *comedit*		Ethp‘el *comestus est*	Pa‘el
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܐܟܠ		ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ
	3. f.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠܬ
	2. m.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠܬ
	2. f.	ܐܟܠܬܝ		ܐܬܐܟܠܬܝ	ܐܟܠܬܝ
	1. c.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠܬ
	Pl. 3. m.	ܐܟܠܘ : ـܘܢ		ܐܬܐܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܟܠܘ : ـܘܢ
	3. f.	ܐܟܠܝ : ـܝܢ		ܐܬܐܟܠܝ : ـܝܢ	ܐܟܠܝ : ـܝܢ
	2. m.	ܐܟܠܬܘܢ		ܐܬܐܟܠܬܘܢ	ܐܟܠܬܘܢ
	2. f.	ܐܟܠܬܝܢ		ܐܬܐܟܠܬܝܢ	ܐܟܠܬܝܢ
	1. c.	ܐܟܠܢ : ـܢ		ܐܬܐܟܠܢ : ـܢ	ܐܟܠܢ : ـܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܐܟܘܠ	ܢܐܡܪ	ܢܬܐܟܠ	ܢܐܟܠ
	3. f.	ܬܐܟܘܠ : ـܝ	ܬܐܡܪ : ـܝ	ܬܬܐܟܠ : ـܝ	ܬܐܟܠ : ـܝ
	2. m.	ܬܐܟܘܠ	ܬܐܡܪ	ܬܬܐܟܠ	ܬܐܟܠ
	2. f.	ܬܐܟܠܝܢ	ܬܐܡܪܝܢ	ܬܬܐܟܠܝܢ	ܬܐܟܠܝܢ
	1. c.	ܐܟܘܠ	ܐܡܪ	ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ
	Pl. 3. m.	ܢܐܟܠܘܢ	ܢܐܡܪܘܢ	ܢܬܐܟܠܘܢ	ܢܐܟܠܘܢ
	3. f.	ܢܐܟܠܢ	ܢܐܡܪܢ	ܢܬܐܟܠܢ	ܢܐܟܠܢ
	2. m.	ܬܐܟܠܘܢ	ܬܐܡܪܘܢ	ܬܬܐܟܠܘܢ	ܬܐܟܠܘܢ
	2. f.	ܬܐܟܠܢ	ܬܐܡܪܢ	ܬܬܐܟܠܢ	ܬܐܟܠܢ
	1. c.	ܢܐܟܘܠ	ܢܐܡܪ	ܢܬܐܟܠ	ܢܐܟܠ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܐܟܘܠ	ܐܡܪ	ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ
	2. f.	ܐܟܘܠܝ	ܐܡܪܝ	ܐܬܐܟܠܝ	ܐܟܠܝ
	Pl. 2. m.	ܐܟܘܠܘ : ـܘܢ	ܐܡܪܘ : ـܘܢ	ܐܬܐܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܟܠܘ : ـܘܢ
	2. f.	ܐܟܘܠܝܢ : ـܝܢ	ܐܡܪܝܢ : ـܝܢ	ܐܬܐܟܠܝܢ : ـܝܢ	ܐܟܠܝܢ : ـܝܢ
Infinit.		ܡܐܟܠ	ܡܐܡܪ	ܡܬܐܟܠܘ	ܡܐܟܠܘ
Part. act.		ܐܟܠ		—	ܡܐܟܠ
Part. pass.		ܐܟܝܠ		ܡܬܐܟܠ	ܡܐܟܠ

Ethpa'al	Af'el *cibavit*	Ettaf'al *cibatus est*	Šaf'el	Eštaf'al
ܐܬܬܐܟܠ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
ܐܬܬܐܟܠܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
ܐܬܬܐܟܠܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
ܐܬܬܐܟܠܬܝ	ܐܘܟܠܬܝ	ܐܬܬܘܟܠܬܝ	ܫܘܟܠܬܝ	ܐܫܬܘܟܠܬܝ
ܐܬܬܐܟܠܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
ܐܬܬܐܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܫܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܘ : ـܘܢ
ܐܬܬܐܟܠܝ : ـܝܢ	ܐܘܟܠܝ : ـܝܢ	ܐܬܬܘܟܠܝ : ـܝܢ	ܫܘܟܠܝ : ـܝܢ	ܐܫܬܘܟܠܝ : ـܝܢ
ܐܬܬܐܟܠܬܘܢ	ܐܘܟܠܬܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܬܘܢ	ܫܘܟܠܬܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܬܘܢ
ܐܬܬܐܟܠܬܝܢ	ܐܘܟܠܬܝܢ	ܐܬܬܘܟܠܬܝܢ	ܫܘܟܠܬܝܢ	ܐܫܬܘܟܠܬܝܢ
ܐܬܬܐܟܠܢ : ـܢܢ	ܐܘܟܠܢ : ـܢܢ	ܐܬܬܘܟܠܢ : ـܢܢ	ܫܘܟܠܢ : ـܢܢ	ܐܫܬܘܟܠܢ : ـܢܢ
ܢܬܬܐܟܠ	ܢܘܟܠ	ܢܬܬܘܟܠ	ܢܫܘܟܠ	ܢܫܬܘܟܠ
ܬܬܬܐܟܠ : ـܝܢ	ܬܘܟܠ : ـܝܢ	ܬܬܬܘܟܠ : ـܝܢ	ܬܫܘܟܠ : ـܝܢ	ܬܫܬܘܟܠ : ـܝܢ
ܬܬܬܐܟܠ	ܬܘܟܠ	ܬܬܬܘܟܠ	ܬܫܘܟܠ	ܬܫܬܘܟܠ
ܬܬܬܐܟܠܝܢ	ܬܘܟܠܝܢ	ܬܬܬܘܟܠܝܢ	ܬܫܘܟܠܝܢ	ܬܫܬܘܟܠܝܢ
ܐܬܬܐܟܠ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܐܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
ܢܬܬܐܟܠܘܢ	ܢܘܟܠܘܢ	ܢܬܬܘܟܠܘܢ	ܢܫܘܟܠܘܢ	ܢܫܬܘܟܠܘܢ
ܢܬܬܐܟܠܢ	ܢܘܟܠܢ	ܢܬܬܘܟܠܢ	ܢܫܘܟܠܢ	ܢܫܬܘܟܠܢ
ܬܬܬܐܟܠܘܢ	ܬܘܟܠܘܢ	ܬܬܬܘܟܠܘܢ	ܬܫܘܟܠܘܢ	ܬܫܬܘܟܠܘܢ
ܬܬܬܐܟܠܢ	ܬܘܟܠܢ	ܬܬܬܘܟܠܢ	ܬܫܘܟܠܢ	ܬܫܬܘܟܠܢ
ܢܬܬܐܟܠ	ܢܘܟܠ	ܢܬܬܘܟܠ	ܢܫܘܟܠ	ܢܫܬܘܟܠ
ܐܬܬܐܟܠ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
ܐܬܬܐܟܠܝ	ܐܘܟܠܝ	ܐܬܬܘܟܠܝ	ܫܘܟܠܝ	ܐܫܬܘܟܠܝ
ܐܬܬܐܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܫܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܘ : ـܘܢ
ܐܬܬܐܟܠܝ : ـܝܢ	ܐܘܟܠܝ : ـܝܢ	ܐܬܬܘܟܠܝ : ـܝܢ	ܫܘܟܠܝ : ـܝܢ	ܐܫܬܘܟܠܝ : ـܝܢ
ܡܬܬܐܟܠܘ	ܡܘܟܠܘ	ܡܬܬܘܟܠܘ	ܡܫܘܟܠܘ	ܡܫܬܘܟܠܘ
—	ܡܘܟܠ	—	ܡܫܘܟܠ	—
ܡܬܬܐܟܠ	ܡܘܟܠ	ܡܬܬܘܟܠ	ܡܫܘܟܠ	ܡܫܬܘܟܠ

		P'al *peperit*	Ethp'el *natus est*	Af'el *genuit*	Ettaf'al *genitus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܝܠܶܕ	ܐܶܬܺܝܠܶܕ	ܐܰܘܠܶܕ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕ
	3. f.	ܝܶܠܕܰܬ	ܐܶܬܝܰܠܕܰܬ	ܐܰܘܠܕܰܬ	ܐܶܬܬܰܘܠܕܰܬ
	2. m.	ܝܠܶܕܬ	ܐܶܬܺܝܠܶܕܬ	ܐܰܘܠܶܕܬ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕܬ
	2. f.	ܝܠܶܕܬܝ	ܐܶܬܺܝܠܶܕܬܝ	ܐܰܘܠܶܕܬܝ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕܬܝ
	1. c.	ܝܶܠܕܶܬ	ܐܶܬܝܰܠܕܶܬ	ܐܰܘܠܕܶܬ	ܐܶܬܬܰܘܠܕܶܬ
	Pl. 3. m.	ܝܠܶܕܘ : ܘܢ	ܐܶܬܺܝܠܶܕܘ : ܘܢ	ܐܰܘܠܶܕܘ : ܘܢ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕܘ : ܘܢ
	3. f.	ܝܠܶܕ̈ : ̈ܝܢ	ܐܶܬܺܝܠܶܕ̈ : ̈ܝܢ	ܐܰܘܠܶܕ̈ : ̈ܝܢ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕ̈ : ̈ܝܢ
	2. m.	ܝܠܶܕܬܘܢ	ܐܶܬܺܝܠܶܕܬܘܢ	ܐܰܘܠܶܕܬܘܢ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕܬܘܢ
	2. f.	ܝܠܶܕܬܝܢ	ܐܶܬܺܝܠܶܕܬܝܢ	ܐܰܘܠܶܕܬܝܢ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕܬܝܢ
	1. c.	ܝܠܶܕܢ : ܢܢ	ܐܶܬܺܝܠܶܕܢ : ܢܢ	ܐܰܘܠܶܕܢ : ܢܢ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕܢ : ܢܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܺܐܠܰܕ	ܢܶܬܺܝܠܶܕ	ܢܰܘܠܶܕ	ܢܶܬܬܰܘܠܰܕ
	3. f.	ܬܺܐܠܰܕ : [illegible]	ܬܶܬܺܝܠܶܕ : [illegible]	ܬܰܘܠܶܕ : [illegible]	ܬܶܬܬܰܘܠܰܕ : [illegible]
	2. m.	ܬܺܐܠܰܕ	ܬܶܬܺܝܠܶܕ	ܬܰܘܠܶܕ	ܬܶܬܬܰܘܠܰܕ
	2. f.	ܬܺܐܠܕܺܝܢ	ܬܶܬܺܝܠܕܺܝܢ	ܬܰܘܠܕܺܝܢ	ܬܶܬܬܰܘܠܕܺܝܢ
	1. c.	ܐܺܐܠܰܕ	ܐܶܬܺܝܠܶܕ	ܐܰܘܠܶܕ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕ
	Pl. 3. m.	ܢܺܐܠܕܽܘܢ	ܢܶܬܺܝܠܕܽܘܢ	ܢܰܘܠܕܽܘܢ	ܢܶܬܬܰܘܠܕܽܘܢ
	3. f.	ܢܺܐܠܕܳܢ	ܢܶܬܺܝܠܕܳܢ	ܢܰܘܠܕܳܢ	ܢܶܬܬܰܘܠܕܳܢ
	2. m.	ܬܺܐܠܕܽܘܢ	ܬܶܬܺܝܠܕܽܘܢ	ܬܰܘܠܕܽܘܢ	ܬܶܬܬܰܘܠܕܽܘܢ
	2. f.	ܬܺܐܠܕܳܢ	ܬܶܬܺܝܠܕܳܢ	ܬܰܘܠܕܳܢ	ܬܶܬܬܰܘܠܕܳܢ
	1. c.	ܢܺܐܠܰܕ	ܢܶܬܺܝܠܶܕ	ܢܰܘܠܶܕ	ܢܶܬܬܰܘܠܰܕ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܠܰܕ	ܐܶܬܺܝܠܶܕ	ܐܰܘܠܶܕ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕ
	2. f.	ܠܰܕܝ	ܐܶܬܺܝܠܶܕܝ	ܐܰܘܠܶܕܝ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕܝ
	Pl. 2. m.	ܠܰܕܘ : ܘܢ	ܐܶܬܺܝܠܶܕܘ : ܘܢ	ܐܰܘܠܶܕܘ : ܘܢ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕܘ : ܘܢ
	2. f.	ܠܰܕ̈ܝ : ̈ܝܢ	ܐܶܬܺܝܠܶܕ̈ܝ : ̈ܝܢ	ܐܰܘܠܶܕ̈ܝ : ̈ܝܢ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕ̈ܝ : ̈ܝܢ
Infinit.		ܡܶܐܠܰܕ	ܡܶܬܺܝܠܳܕܽܘ	ܡܰܘܠܳܕܽܘ	ܡܶܬܬܰܘܠܳܕܽܘ
Part. act.		ܝܳܠܶܕ	—	ܡܰܘܠܶܕ	—
Part. pass.		ܝܠܺܝܕ	ܡܶܬܺܝܠܶܕ	ܡܰܘܠܰܕ	ܡܶܬܬܰܘܠܰܕ

Šafʿel	Eštafʿal	Pʿal B) *sedit*	Pʿal C) *scivit*
ܫܘܥܕ	ܐܫܬܘܥܕ	ܝܬܒ	ܝܕܥ
ܫܘܥܕܬ	ܐܫܬܘܥܕܬ	etc.	ܝܕܥܬ
ܫܘܥܕܬ	ܐܫܬܘܥܕܬ	*ut*	ܝܕܥܬ
ܫܘܥܕܬܝ	ܐܫܬܘܥܕܬܝ	ܝܥܕ	ܝܕܥܬܝ
ܫܘܥܕܬ	ܐܫܬܘܥܕܬ		ܝܕܥܬ
ܫܘܥܕܘ : ـܘܢ	ܐܫܬܘܥܕܘ : ـܘܢ		ܝܕܥܘ : ـܘܢ
ܫܘܥܕܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܫܬܘܥܕܝ̈ : ـܝ̈ܢ		ܝܕܥܝ̈ : ـܝ̈ܢ
ܫܘܥܕܬܘܢ	ܐܫܬܘܥܕܬܘܢ		ܝܕܥܬܘܢ
ܫܘܥܕܬܝܢ	ܐܫܬܘܥܕܬܝܢ		ܝܕܥܬܝܢ
ܫܘܥܕܢ : ـܢ	ܐܫܬܘܥܕܢ : ـܢ		ܝܕܥܢ : ـܢ
ܢܫܘܥܕ	ܢܫܬܘܥܕ	ܢܬܒ	ܢܕܥ
ܬܫܘܥܕ : ـܝ	ܬܫܬܘܥܕ : ـܝ	ܬܬܒ : ـܝ	ܬܕܥ : ـܝ
ܬܫܘܥܕ	ܬܫܬܘܥܕ	ܬܬܒ	ܬܕܥ
ܬܫܘܥܕܝܢ	ܬܫܬܘܥܕܝܢ	ܬܬܒܝܢ	ܬܕܥܝܢ
ܐܫܘܥܕ	ܐܫܬܘܥܕ	ܐܬܒ	ܐܕܥ
ܢܫܘܥܕܘܢ	ܢܫܬܘܥܕܘܢ	ܢܬܒܘܢ	ܢܕܥܘܢ
ܢܫܘܥܕܢ	ܢܫܬܘܥܕܢ	ܢܬܒܢ	ܢܕܥܢ
ܬܫܘܥܕܘܢ	ܬܫܬܘܥܕܘܢ	ܬܬܒܘܢ	ܬܕܥܘܢ
ܬܫܘܥܕܢ	ܬܫܬܘܥܕܢ	ܬܬܒܢ	ܬܕܥܢ
ܢܫܘܥܕ	ܢܫܬܘܥܕ	ܢܬܒ	ܢܕܥ
ܫܘܥܕ	ܐܫܬܘܥܕ	ܬܒ	ܕܥ
ܫܘܥܕܝ	ܐܫܬܘܥܕܝ	ܬܒܝ	ܕܥܝ
ܫܘܥܕܘ : ـܘܢ	ܐܫܬܘܥܕܘ : ـܘܢ	ܬܒܘ : ـܘܢ	ܕܥܘ : ـܘܢ
ܫܘܥܕܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܫܬܘܥܕܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܬܒܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܕܥܝ̈ : ـܝ̈ܢ
ܡܫܘܥܕܘ	ܡܫܬܘܥܕܘ	ܡܬܒ	ܡܕܥ
ܡܫܘܥܕ	—	ܝܬܒ	ܝܕܥ
ܡܫܘܥܕ	ܡܫܬܘܥܕ	ܝܬܝܒ	ܝܕܝܥ

		P'al A) *egressus est*	P'al B) *accepit*	P'al C) *cecidit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܦܩ	ܢܣܒ	ܢܦܠ
	3. f.	ܢܦܩܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܢܦܩܬ	*ut*	*ut*
	2. f.	ܢܦܩܬܝ	ܢܦܩ	ܢܦܩ
	1. c.	ܢܦܩܬ		
	Pl. 3. m.	ܢܦܩܘ : ܘܢ		
	3. f.	ܢܦܩܝ : ܝܢ		
	2. m.	ܢܦܩܬܘܢ		
	2. f.	ܢܦܩܬܝܢ		
	1. c.	ܢܦܩܢ : ܢ		
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܦܘܩ	ܢܣܒ	ܢܦܠ
	3. f.	ܬܦܘܩ : ܝܢ	ܬܣܒ : ܝܢ	ܬܦܠ : ܝܢ
	2. m.	ܬܦܘܩ	ܬܣܒ	ܬܦܠ
	2. f.	ܬܦܩܝܢ	ܬܣܒܝܢ	ܬܦܠܝܢ
	1. c.	ܐܦܘܩ	ܐܣܒ	ܐܦܠ
	Pl. 3. m.	ܢܦܩܘܢ	ܢܣܒܘܢ	ܢܦܠܘܢ
	3. f.	ܢܦܩܢ	ܢܣܒܢ	ܢܦܠܢ
	2. m.	ܬܦܩܘܢ	ܬܣܒܘܢ	ܬܦܠܘܢ
	2. f.	ܬܦܩܢ	ܬܣܒܢ	ܬܦܠܢ
	1. c.	ܢܦܘܩ	ܢܣܒ	ܢܦܠ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܦܘܩ	ܣܒ	ܦܠ
	2. f.	ܦܘܩܝ	ܣܒܝ	ܦܠܝ
	Pl. 2. m.	ܦܘܩܘ : ܘܢ	ܣܒܘ : ܘܢ	ܦܠܘ : ܘܢ
	2. f.	ܦܘܩܝ : ܝܢ	ܣܒܝ : ܝܢ	ܦܠܝ : ܝܢ χ
Infinit.		ܡܦܩ	ܡܣܒ	ܡܦܠ
Part. act.		ܢܦܩ	ܢܣܒ	ܢܦܠ
Part. pass.		ܢܦܝܩ	ܢܣܝܒ	ܢܦܝܠ

Af'el *eduxit*	Ettaf'al *eductus est*	Af'el B) *illuminavit*	Ettaf'al B) *illuminatus est*
ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
ܐܦܩܬܝ	ܐܬܬܦܩܬܝ	ܐܢܗܪܬܝ	ܐܬܬܢܗܪܬܝ
ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
ܐܦܩܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܦܩܘ : ـܘܢ	ܐܢܗܪܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܘ : ـܘܢ
ܐܦܩܝ : ـܝܢ	ܐܬܬܦܩܝ : ـܝܢ	ܐܢܗܪܝ : ـܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܝ : ـܝܢ
ܐܦܩܬܘܢ	ܐܬܬܦܩܬܘܢ	ܐܢܗܪܬܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܬܘܢ
ܐܦܩܬܝܢ	ܐܬܬܦܩܬܝܢ	ܐܢܗܪܬܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܬܝܢ
ܐܦܩܢ : ـܢܢ	ܐܬܬܦܩܢ : ـܢ	ܐܢܗܪܢ : ـܢ	ܐܬܬܢܗܪܢ : ـܢ
ܢܦܩ	ܢܬܬܦܩ	ܢܢܗܪ	ܢܬܬܢܗܪ
ܬܦܩ : ـܝ	ܬܬܬܦܩ : ـܝ	ܬܢܗܪ : ـܝ	ܬܬܬܢܗܪ : ـܝ
ܬܦܩ	ܬܬܬܦܩ	ܬܢܗܪ	ܬܬܬܢܗܪ
ܬܦܩܝܢ	ܬܬܬܦܩܝܢ	ܬܢܗܪܝܢ	ܬܬܬܢܗܪܝܢ
ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
ܢܦܩܘܢ	ܢܬܬܦܩܘܢ	ܢܢܗܪܘܢ	ܢܬܬܢܗܪܘܢ
ܢܦܩܢ	ܢܬܬܦܩܢ	ܢܢܗܪܢ	ܢܬܬܢܗܪܢ
ܬܦܩܘܢ	ܬܬܬܦܩܘܢ	ܬܢܗܪܘܢ	ܬܬܬܢܗܪܘܢ
ܬܦܩܢ	ܬܬܬܦܩܢ	ܬܢܗܪܢ	ܬܬܬܢܗܪܢ
ܢܦܩ	ܢܬܬܦܩ	ܢܢܗܪ	ܢܬܬܢܗܪ
ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
ܐܦܩܝ	ܐܬܬܦܩܝ	ܐܢܗܪܝ	ܐܬܬܢܗܪܝ
ܐܦܩܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܦܩܘ : ـܘܢ	ܐܢܗܪܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܘ : ـܘܢ
ܐܦܩܝ : ـܝܢ	ܐܬܬܦܩܝ : ـܝܢ	ܐܢܗܪܝ : ـܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܝ : ـܝܢ
ܡܦܩܘ	ܡܬܬܦܩܘ	ܡܢܗܪܘ	ܡܬܬܢܗܪܘ
ܡܦܩ	—	ܡܢܗܪ	—
ܡܦܩ	ܡܬܬܦܩ	ܡܢܗܪ	ܡܬܬܢܗܪ

		P'al *petiit*	Ethp'el *petitus est*	Pa'el *interrogavit*	Ethpa'al *interrogatus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ	ܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ
	3. f.	ܫܐܠܬ	ܐܫܬܐܠܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܫܐܠܬ	ܐܫܬܐܠܬ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܫܐܠܬܝ	ܐܫܬܐܠܬܝ		
	1. c.	ܫܐܠܬ	ܐܫܬܐܠܬ		
	Pl. 3. m.	ܫܐܠܘ : ܘܢ	ܐܫܬܐܠܘ : ܘܢ		
	3. f.	ܫܐܠܝ : ܝܢ	ܐܫܬܐܠܝ : ܝܢ		
	2. m.	ܫܐܠܬܘܢ	ܐܫܬܐܠܬܘܢ		
	2. f.	ܫܐܠܬܝܢ	ܐܫܬܐܠܬܝܢ		
	1. c.	ܫܐܠܢ : ܢܢ	ܐܫܬܐܠܢ : ܢܢ		
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܫܐܠ	ܢܫܬܐܠ	ܢܫܐܠ	ܢܫܬܐܠ
	3. f.	ܬܫܐܠ : ܝ	ܬܫܬܐܠ : ܝ	etc.	etc.
	2. m.	ܬܫܐܠ	ܬܫܬܐܠ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܬܫܐܠܝܢ	ܬܫܬܐܠܝܢ		
	1. c.	ܐܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ		
	Pl. 3. m.	ܢܫܐܠܘܢ	ܢܫܬܐܠܘܢ		
	3. f.	ܢܫܐܠܢ	ܢܫܬܐܠܢ		
	2. m.	ܬܫܐܠܘܢ	ܬܫܬܐܠܘܢ		
	2. f.	ܬܫܐܠܢ	ܬܫܬܐܠܢ		
	1. c.	ܢܫܐܠ	ܢܫܬܐܠ		
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ	ܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ
	2. f.	ܫܐܠܝ	ܐܫܬܐܠܝ	etc.	etc.
	Pl. 2. m.	ܫܐܠܘ : ܘܢ	ܐܫܬܐܠܘ : ܘܢ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܫܐܠܝ : ܝܢ	ܐܫܬܐܠܝ : ܝܢ		
Infinit.		ܡܫܐܠ	ܡܫܬܐܠܘ	ܡܫܐܠܘ	ܡܫܬܐܠܘ
Part. act.		ܫܐܠ	—	ܡܫܐܠ	—
Part. pass.		ܫܐܝܠ	ܡܫܬܐܠ	ܡܫܐܠ	ܡܫܬܐܠ

Af'el *commodavit*	Ettaf'al	Pa'el B)	Ethpa'al B)
ܐܫܐܠ	ܐܬܬܫܐܠ	ܛܝܒ	ܐܬܛܝܒ
ܐܫܐܠܬ	ܐܬܬܫܐܠܬ	ܛܝܒܬ	ܐܬܛܝܒܬ
ܐܫܐܠܬ	ܐܬܬܫܐܠܬ	ܛܝܒܬ	ܐܬܛܝܒܬ
ܐܫܐܠܬܝ	ܐܬܬܫܐܠܬܝ	ܛܝܒܬܝ	ܐܬܛܝܬܝ
ܐܫܐܠܬ	ܐܬܬܫܐܠܬ	ܛܝܒܬ .	ܐܬܛܝܒܬ
ܐܫܐܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܫܐܠܘ : ܘܢ	ܛܝܒܘ : ܘܢ	ܐܬܛܝܒܘ : ܘܢ
ܐܫܐܠ̈ܝ : ܝܢ	ܐܬܬܫܐܠ̈ܝ : ܝܢ	ܛܝ̈ܒܝ : ܝܢ	ܐܬܛܝ̈ܒܝ : ܝܢ
ܐܫܐܠܬܘܢ	ܐܬܬܫܐܠܬܘܢ	ܛܝܒܬܘܢ	ܐܬܛܝܒܬܘܢ
ܐܫܐܠܬܝܢ	ܐܬܬܫܐܠܬܝܢ	ܛܝܒܬܝܢ	ܐܬܛܝܒܬܝܢ
ܐܫܐܠܢ : ܢܢ	ܐܬܬܫܐܠܢ : ܢܢ	ܛܝܒܢ : ܢܢ	ܐܬܛܝܒܢ : ܢܢ
ܢܫܐܠ	ܢܬܬܫܐܠ	ܢܛܝܒ	ܢܬܛܝܒ
ܬܫܐܠ : ܝ	ܬܬܫܐܠ : ܝ	ܬܛܝܒ : ܝ	ܬܬܛܝܒ : ܝ
ܬܫܐܠ	ܬܬܫܐܠ	ܬܛܝܒ	ܬܬܛܝܒ
ܬܫܐܠܝܢ	ܬܬܫܐܠܝܢ	ܬܛܝܒܝܢ	ܬܬܛܝܒܝܢ
ܐܫܐܠ	ܐܬܬܫܐܠ	ܐܛܝܒ	ܐܬܛܝܒ
ܢܫܐܠܘܢ	ܢܬܬܫܐܠܘܢ	ܢܛܝܒܘܢ	ܢܬܛܝܒܘܢ
ܢܫܐܠܢ	ܢܬܬܫܐܠܢ	ܢܛܝܒܢ	ܢܬܛܝܒܢ
ܬܫܐܠܘܢ	ܬܬܫܐܠܘܢ	ܬܛܝܒܘܢ	ܬܬܛܝܒܘܢ
ܬܫܐܠܢ	ܬܬܫܐܠܢ	ܬܛܝܒܢ	ܬܬܛܝܒܢ
ܢܫܐܠ	ܢܬܬܫܐܠ	ܢܛܝܒ	ܢܬܛܝܒ
ܐܫܐܠ	ܐܬܬܫܐܠ	ܛܝܒ	ܐܬܛܝܒ
ܐܫܐܠܝ	ܐܬܬܫܐܠܝ	ܛܝܒܝ	ܐܬܛܝܒܝ
ܐܫܐܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܫܐܠܘ : ܘܢ	ܛܝܒܘ : ܘܢ	ܐܬܛܝܒܘ : ܘܢ
ܐܫܐܠ̈ܝ : ܝܢ	ܐܬܬܫܐܠ̈ܝ : ܝܢ	ܛܝ̈ܒܝ : ܝܢ	ܐܬܛܝ̈ܒܝ : ܝܢ
ܡܫܐܠܘ	ܡܬܬܫܐܠܘ	ܡܛܝܒܘ	ܡܬܛܝܒܘ
ܡܫܐܠ	—	ܡܛܝܒ	—
ܡܫܐܠ	ܡܬܬܫܐܠ	ܡܛܝܒ	ܡܬܛܝܒ

		P'al *surrexit*	Ethp'el *constitutus est*	Pa'el *erexit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܩܡ	ܐܬܬܩܝܡ	ܩܝܡ
	3. f.	ܩܡܬ	ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܝܡܬ
	2. m.	ܩܡܬ	ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܝܡܬ
	2. f.	ܩܡܬܝ	ܐܬܬܩܝܡܬܝ	ܩܝܡܬܝ
	1. c.	ܩܡܬ	ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܝܡܬ
	Pl. 3. m.	ܩܡܘ ܘܢ:	ܐܬܬܩܝܡܘ ܘܢ:	ܩܝܡܘ ܘܢ:
	3. f.	ܩܡܝ ܝܢ:	ܐܬܬܩܝܡܝ ܝܢ:	ܩܝܡܝ ܝܢ:
	2. m.	ܩܡܬܘܢ	ܐܬܬܩܝܡܬܘܢ	ܩܝܡܬܘܢ
	2. f.	ܩܡܬܝܢ	ܐܬܬܩܝܡܬܝܢ	ܩܝܡܬܝܢ
	1. c.	ܩܡܢ ܢܢ:	ܐܬܬܩܝܡܢ ܢܢ:	ܩܝܡܢ ܢܢ:
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܩܘܡ	ܢܬܬܩܝܡ	ܢܩܝܡ
	3. f.	ܬܩܘܡ ܝ:	ܬܬܩܝܡ ܝ:	ܬܩܝܡ ܝ:
	2. m.	ܬܩܘܡ	ܬܬܩܝܡ	ܬܩܝܡ
	2. f.	ܬܩܘܡܝܢ	ܬܬܩܝܡܝܢ	ܬܩܝܡܝܢ
	1. c.	ܐܩܘܡ	ܐܬܬܩܝܡ	ܐܩܝܡ
	Pl. 3. m.	ܢܩܘܡܘܢ	ܢܬܬܩܝܡܘܢ	ܢܩܝܡܘܢ
	3. f.	ܢܩܘܡܢ	ܢܬܬܩܝܡܢ	ܢܩܝܡܢ
	2. m.	ܬܩܘܡܘܢ	ܬܬܩܝܡܘܢ	ܬܩܝܡܘܢ
	2. f.	ܬܩܘܡܢ	ܬܬܩܝܡܢ	ܬܩܝܡܢ
	1. c.	ܢܩܘܡ	ܢܬܬܩܝܡ	ܢܩܝܡ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܩܘܡ	ܐܬܬܩܝܡ	ܩܝܡ
	2. f.	ܩܘܡܝ	ܐܬܬܩܝܡܝ	ܩܝܡܝ
	Pl. 2. m.	ܩܘܡܘ ܘܢ:	ܐܬܬܩܝܡܘ ܘܢ:	ܩܝܡܘ ܘܢ:
	2. f.	ܩܘܡܝ ܝܢ:	ܐܬܬܩܝܡܝ ܝܢ:	ܩܝܡܝ ܝܢ:
Infinit.		ܡܩܡ	ܡܬܬܩܡܘ	ܡܩܝܡܘ
Part. act.		ܩܐܡ	—	ܡܩܝܡ
Part. pass.		ܩܝܡ	ܡܬܬܩܝܡ	ܡܩܝܡ

Ethpa'al *erectus est*	Af'el *suscitavit*	Ettaf'al *suscitatus est*	P'al ܡܝܬ *mortuus est* — ܣܡ *posuit*
ܐܬܩܝܡ	ܐܩܝܡ	ܐܬܬܩܝܡ	ܡܝܬ
ܐܬܩܝܡܬ	ܐܩܝܡܬ	ut	ܡܝܬܬ
ܐܬܩܝܡܬ	ܐܩܝܡܬ	Ethp'el	ܡܝܬܬ
ܐܬܩܝܡܬܝ	ܐܩܝܡܬܝ		ܡܝܬܬܝ
ܐܬܩܝܡܬ	ܐܩܝܡܬ		ܡܝܬܬ
ܐܬܩܝܡܘ :ـܘܢ	ܐܩܝܡܘ :ـܘܢ		ܡܝܬܘ :ـܘܢ
ܐܬܩܝܡ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܩܝܡ̈ܝ :ـ̈ܝܢ		ܡܝܬ̈ܝ :ـ̈ܝܢ
ܐܬܩܝܡܬܘܢ	ܐܩܝܡܬܘܢ		ܡܝܬܬܘܢ
ܐܬܩܝܡܬܝܢ	ܐܩܝܡܬܝܢ		ܡܝܬܬܝܢ
ܐܬܩܝܡܢ :ـܢܢ	ܐܩܝܡܢ :ـܢܢ		ܡܝܬܢ :ـܢܢ
ܢܬܩܝܡ	ܢܩܝܡ	ܢܬܬܩܝܡ	ܢܡܘܬ
ܬܬܩܝܡ :ـܝܢ	ܬܩܝܡ :ـܝܢ	ut	ܬܡܘܬ :ـܝܢ
ܬܬܩܝܡ	ܬܩܝܡ	Ethp'el	ܬܡܘܬ
ܬܬܩܝܡܝܢ	ܬܩܝܡܝܢ		ܬܡܘܬܝܢ
ܐܬܩܝܡ	ܐܩܝܡ		ܐܡܘܬ
ܢܬܩܝܡܘܢ	ܢܩܝܡܘܢ		ܢܡܘܬܘܢ
ܢܬܩܝܡܢ	ܢܩܝܡܢ		ܢܡܘܬܢ
ܬܬܩܝܡܘܢ	ܬܩܝܡܘܢ		ܬܡܘܬܘܢ
ܬܬܩܝܡܢ	ܬܩܝܡܢ		ܬܡܘܬܢ
ܢܬܩܝܡ	ܢܩܝܡ		ܢܡܘܬ
ܐܬܩܝܡ	ܐܩܝܡ	ܐܬܬܩܝܡ	ܣܝܡ
ܐܬܩܝܡܝ	ܐܩܝܡܝ	ut	ܣܝܡܝ
ܐܬܩܝܡܘ :ـܘܢ	ܐܩܝܡܘ :ـܘܢ	Ethp'el	ܣܝܡܘ :ـܘܢ
ܐܬܩܝܡܝܢ :ـ̈ܝܢ	ܐܩܝܡܝܢ :ـ̈ܝܢ		ܣܝܡܝܢ :ـ̈ܝܢ
ܡܬܩܝܡܘ	ܡܩܡܘ	ܡܬܬܩܡܘ	ܡܡܬ
—	ܡܩܝܡ	—	ܣܐܡ
ܡܬܩܝܡ	ܡܩܡ	ܡܬܬܩܝܡ	ܣܝܡ

		P'al A) *diripuit*		P'al B) *desideravit*	Ethp'el *direptus est*	Pa'el *abripuit*
Perfectum	Sg. 3. m.	ܒܙ		ܪܓ	ܐܬܒܙܙ	ܒܙܙ
	3. f.	ܒܙܬ		ܪܓܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܒܙܬ		etc.	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܒܙܬܝ		*ut*		
	1. c.	ܒܙܬ		ܒܙ		
	Pl. 3. m.	ܒܙܘ	: ܘܢ			
	3. f.	ܒܙ̈	: ܝܢ			
	2. m.	ܒܙܬܘܢ				
	2. f.	ܒܙܬܝܢ				
	1. c.	ܒܙܢ	: ܢ			
Imperfectum	Sg. 3. m.	ܢܒܘܙ		ܢܪܓ	ܢܬܒܙܙ	ܢܒܙܙ
	3. f.	ܬܒܘܙ	: ܢ	ܬܪܓ : ܢ	etc.	etc.
	2. m.	ܬܒܘܙ		ܬܪܓ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܬܒܙܝܢ		ܬܪܓܝܢ		
	1. c.	ܐܒܘܙ		ܐܪܓ		
	Pl. 3. m.	ܢܒܙܘܢ		ܢܪܓܘܢ		
	3. f.	ܢܒܙܢ		ܢܪܓܢ		
	2. m.	ܬܒܙܘܢ		ܬܪܓܘܢ		
	2. f.	ܬܒܙܢ		ܬܪܓܢ		
	1. c.	ܢܒܘܙ		ܢܪܓ		
Imptv.	Sg. 2. m.	ܒܘܙ		ܪܓ	ܐܬܒܙܙ	ܒܙܙ
	2. f.	ܒܘܙܝ		ܪܓܝ	etc.	etc.
	Pl. 2. m.	ܒܘܙܘ	: ܘܢ	ܪܓܘ : ܘܢ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܒܘܙܝ	: ܝܢ	ܪܓܝ : ܝܢ		
Infinit.		ܡܒܙ		ܡܪܓ	ܡܬܒܙܙܘ	ܡܒܙܙܘ
Part. act.		ܒܐܙ - ܒܙܐ		ܪܐܓ - ܪܓܐ	—	ܡܒܙܙ
Part. pass.		ܒܙܝܙ		ܪܓܝܓ	ܡܬܒܙܙ	ܡܒܙܙ

Ethpa'al *abreptus est*	Af'el *spoliavit*	Ettaf'al *spoliatus est*	Palpel *praedatus est*	Ethpalpal *vastatus est*
ܐܬܒܙܙ	ܐܒܙ	ܐܬܬܒܙ	ܒܙܒܙ	ܐܬܒܙܒܙ
etc.	ܐܒܙܬ	ܐܬܬܒܙܬ	ܒܙܒܙܬ	ܐܬܒܙܒܙܬ
(reg.)	ܐܒܙܬ	ܐܬܬܒܙܬ	ܒܙܒܙܬ	ܐܬܒܙܒܙܬ
	ܐܒܙܬܝ	ܐܬܬܒܙܬܝ	ܒܙܒܙܬܝ	ܐܬܒܙܒܙܬܝ
	ܐܒܙܬ	ܐܬܬܒܙܬ	ܒܙܒܙܬ	ܐܬܒܙܒܙܬ
	ܐܒܙܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܒܙܘ : ـܘܢ	ܒܙܒܙܘ : ـܘܢ	ܐܬܒܙܒܙܘ : ـܘܢ
	ܐܒܙܝ : ـܝܢ	ܐܬܬܒܙܝ : ـܝܢ	ܒܙܒܙܝ : ـܝܢ	ܐܬܒܙܒܙܝ : ـܝܢ
	ܐܒܙܬܘܢ	ܐܬܬܒܙܬܘܢ	ܒܙܒܙܬܘܢ	ܐܬܒܙܒܙܬܘܢ
	ܐܒܙܬܝܢ	ܐܬܬܒܙܬܝܢ	ܒܙܒܙܬܝܢ	ܐܬܒܙܒܙܬܝܢ
	ܐܒܙܢ : ـܢ	ܐܬܬܒܙܢ : ـܢ	ܒܙܒܙܢ : ـܢ	ܐܬܒܙܒܙܢ : ـܢ
ܢܬܒܙܙ	ܢܒܙ	ܢܬܬܒܙ	ܢܒܙܒܙ	ܢܬܒܙܒܙ
etc.	ܬܒܙ : ـܝ	ܬܬܬܒܙ : ـܝ	ܬܒܙܒܙ : ـܝ	ܬܬܒܙܒܙ : ـܝ
(reg.)	ܬܒܙ	ܬܬܬܒܙ	ܬܒܙܒܙ	ܬܬܒܙܒܙ
	ܬܒܙܝܢ	ܬܬܬܒܙܝܢ	ܬܒܙܒܙܝܢ	ܬܬܒܙܒܙܝܢ
	ܐܒܙ	ܐܬܬܒܙ	ܐܒܙܒܙ	ܐܬܒܙܒܙ
	ܢܒܙܘܢ	ܢܬܬܒܙܘܢ	ܢܒܙܒܙܘܢ	ܢܬܒܙܒܙܘܢ
	ܢܒܙܢ	ܢܬܬܒܙܢ	ܢܒܙܒܙܢ	ܢܬܒܙܒܙܢ
	ܬܒܙܘܢ	ܬܬܬܒܙܘܢ	ܬܒܙܒܙܘܢ	ܬܬܒܙܒܙܘܢ
	ܬܒܙܢ	ܬܬܬܒܙܢ	ܬܒܙܒܙܢ	ܬܬܒܙܒܙܢ
	ܢܒܙ	ܢܬܬܒܙ	ܢܒܙܒܙ	ܢܬܒܙܒܙ
ܐܬܒܙܙ	ܐܒܙ	ܐܬܬܒܙ	ܒܙܒܙ	ܐܬܒܙܒܙ
etc.	ܐܒܙܝ	ܐܬܬܒܙܝ	ܒܙܒܙܝ	ܐܬܒܙܒܙܝ
(reg.)	ܐܒܙܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܒܙܘ : ـܘܢ	ܒܙܒܙܘ : ـܘܢ	ܐܬܒܙܒܙܘ : ـܘܢ
	ܐܒܙܝ : ـܝܢ	ܐܬܬܒܙܝ : ـܝܢ	ܒܙܒܙܝ : ـܝܢ	ܐܬܒܙܒܙܝ : ـܝܢ
ܡܬܒܙܙܘ	ܡܒܙܘ	ܡܬܬܒܙܘ	ܡܒܙܒܙܘ	ܡܬܒܙܒܙܘ
—	ܡܒܙ	—	ܡܒܙܒܙ	—
ܡܬܒܙܙ	ܡܒܙ	ܡܬܬܒܙ	ܡܒܙܒܙ	ܡܬܒܙܒܙ

		P'al A) *revelavit*	P'al B) *quievit*	Ethp'el *revelatus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܓܠܐ	ܫܠܐ	ܐܬܓܠܝ
	3. f.	ܓܠܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
	2. m.	ܓܠܝܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
	2. f.	ܓܠܝܬܝ	ܫܠܝܬܝ	ܐܬܓܠܝܬܝ
	1. c.	ܓܠܝܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
	Pl. 3. m.	ܓܠܘ ܗܘܢ: vel ܐܘܢ	ܫܠܝܘ ܘܢ:	ܐܬܓܠܝܘ ܘܢ:
	3. f.	ܓܠܝ̈ ܝܢ:	ܫܠܝ̈ ܝܢ:	ܐܬܓܠܝ̈ ܝܢ:
	2. m.	ܓܠܝܬܘܢ	ܫܠܝܬܘܢ	ܐܬܓܠܝܬܘܢ
	2. f.	ܓܠܝܬܝܢ	ܫܠܝܬܝܢ	ܐܬܓܠܝܬܝܢ
	1. c.	ܓܠܝܢ ܢܢ:	ܫܠܝܢ ܢܢ:	ܐܬܓܠܝܢ ܢܢ:
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܓܠܐ	ܢܫܠܐ	ܢܬܓܠܐ
	3. f.	ܬܓܠܐ	etc.	ܬܬܓܠܐ
	2. m.	ܬܓܠܐ	*ut*	ܬܬܓܠܐ
	2. f.	ܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܐ	ܬܬܓܠܝܢ
	1. c.	ܐܓܠܐ		ܐܬܓܠܐ
	Pl. 3. m.	ܢܓܠܘܢ		ܢܬܓܠܘܢ
	3. f.	ܢܓܠܝ̈ܢ		ܢܬܓܠܝ̈ܢ
	2. m.	ܬܓܠܘܢ		ܬܬܓܠܘܢ
	2. f.	ܬܓܠܝ̈ܢ		ܬܬܓܠܝ̈ܢ
	1. c.	ܢܓܠܐ		ܢܬܓܠܐ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܓܠܝ	ܫܠܝ	ܐܬܓܠܝ
	2. f.	ܓܠܝ	etc.	ܐܬܓܠܝ
	Pl. 2. m.	ܓܠܘ ܗܘܢ: vel ܐܘܢ	*ut*	ܐܬܓܠܘ
	2. f.	ܓܠܝ̈ܝܢ	ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ̈ܝܢ
Infinit.		ܡܓܠܐ	ܡܫܠܐ	ܡܬܓܠܝܘ
Part. act.		ܓܠܐ - ܓܠܝܐ	ܫܠܐ - ܫܠܝܐ	—
Part. pass.		ܓܠܐ - ܓܠܝܐ	ܫܠܐ - ܫܠܝܐ	ܡܬܓܠܐ - ܡܬܓܠܝܐ

Pa'el *captivum duxit*	Ethpa'al *captivus ductus est*	Af'el *detexit*	Ettaf'al
ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ	ܐܓܠܝ	ܐܬܬܓܠܝ
ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ
ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ
ܓܠܝܬܝ	ܐܬܓܠܝܬܝ	ܐܓܠܝܬܝ	ܐܬܬܓܠܝܬܝ
ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ
ܓܠܝܘ : ـܘܢ	ܐܬܓܠܝܘ : ـܘܢ	ܐܓܠܝܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܓܠܝܘ : ـܘܢ
ܓܠܝ̈ : ـܝܢ	ܐܬܓܠܝ̈ : ـܝܢ	ܐܓܠܝ̈ : ـܝܢ	ܐܬܬܓܠܝ̈ : ـܝܢ
ܓܠܝܬܘܢ	ܐܬܓܠܝܬܘܢ	ܐܓܠܝܬܘܢ	ܐܬܬܓܠܝܬܘܢ
ܓܠܝܬܝܢ	ܐܬܓܠܝܬܝܢ	ܐܓܠܝܬܝܢ	ܐܬܬܓܠܝܬܝܢ
ܓܠܝܢ	ܐܬܓܠܝܢ	ܐܓܠܝܢ	ܐܬܬܓܠܝܢ
ܢܓܠܐ	ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ	ܢܬܬܓܠܐ
ܬܓܠܐ	ܬܬܓܠܐ	ܬܓܠܐ	ܬܬܬܓܠܐ
ܬܓܠܐ	ܬܬܓܠܐ	ܬܓܠܐ	ܬܬܬܓܠܐ
ܬܓܠܝܢ	ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܝܢ	ܬܬܬܓܠܝܢ
ܐܓܠܐ	ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ	ܐܬܬܓܠܐ
ܢܓܠܘܢ	ܢܬܓܠܘܢ	ܢܓܠܘܢ	ܢܬܬܓܠܘܢ
ܢܓܠܝ̈ܢ	ܢܬܓܠܝ̈ܢ	ܢܓܠܝ̈ܢ	ܢܬܬܓܠܝ̈ܢ
ܬܓܠܘܢ	ܬܬܓܠܘܢ	ܬܓܠܘܢ	ܬܬܬܓܠܘܢ
ܬܓܠܝ̈ܢ	ܬܬܓܠܝ̈ܢ	ܬܓܠܝ̈ܢ	ܬܬܬܓܠܝ̈ܢ
ܢܓܠܐ	ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ	ܢܬܬܓܠܐ
ܓܠܐ	ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ	ܐܬܬܓܠܐ
ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ	ܐܓܠܝ	ܐܬܬܓܠܝ
ܓܠܘ	ܐܬܓܠܘ	ܐܓܠܘ	ܐܬܬܓܠܘ
ܓܠܝܝܢ	ܐܬܓܠܝܝܢ	ܐܓܠܝܝܢ	ܐܬܬܓܠܝܝܢ
ܡܓܠܝܘ	ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘ	ܡܬܬܓܠܝܘ
ܡܓܠܐ - ܡܓܠܝܐ		ܡܓܠܐ - ܡܓܠܝܐ	
ܡܓܠܝ - ܡܓܠܝܐ	ܡܬܓܠܐ - ܡܬܓܠܝܐ	ܡܓܠܝ - ܡܓܠܝܐ	ܡܬܬܓܠܐ - ܡܬܬܓܠܝܐ

Forma cong. absoluta			1. pers. sing. com. *me*	2. sing. masc. *te*	2. sing. fem. *te*
Perf. P'al	*Sg.* 3. m.	ܩܛܠ	ܩܛܠܢܝ	ܩܛܠܟ	ܩܛܠܟܝ
	3. f.	ܩܛܠܬ	ܩܛܠܬܢܝ	ܩܛܠܬܟ	ܩܛܠܬܟܝ
	2. m.	ܩܛܠܬ	ܩܛܠܬܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܠܬܝ	ܩܛܠܬܝܢܝ	—	—
	1. c.	ܩܛܠܬ	—	ܩܛܠܬܟ	ܩܛܠܬܟܝ
	Pl. 3. m.	ܩܛܠܘ	ܩܛܠܘܢܝ : ܘ̈ܢ	ܩܛܠܘܟ	ܩܛܠܘܟܝ
	3. f.	ܩܛܠ̈ܝ	ܩܛܠ̈ܝܢܝ : ܝܢܢܝ	ܩܛܠ̈ܝܟ : ܝܢܟ	ܩܛܠ̈ܝܟܝ : ܝܢܟܝ
	2. m.	ܩܛܠܬܘܢ	ܩܛܠܬܘܢܢܝ	—	—
	1. c.	ܩܛܠܢ	—	ܩܛܠܢܟ	ܩܛܠܢܟܝ
Perf. Pa'el	*Sg.* 3. m.	ܩܛܠ	ܩܛܠܢܝ	ܩܛܠܟ	ܩܛܠܟܝ
	3. f.	ܩܛܠܬ	ܩܛܠܬܢܝ	ܩܛܠܬܟ	ܩܛܠܬܟܝ
	2. m.	ܩܛܠܬ	ܩܛܠܬܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܠܬܝ	ܩܛܠܬܝܢܝ	—	—
	1. c.	ܩܛܠܬ	—	ܩܛܠܬܟ	ܩܛܠܬܟܝ
	Pl. 3. m.	ܩܛܠܘ	ܩܛܠܘܢܝ	ܩܛܠܘܟ	ܩܛܠܘܟܝ
	3. f.	ܩܛܠ̈ܝ	ܩܛܠ̈ܝܢܝ	ܩܛܠ̈ܝܟ	ܩܛܠ̈ܝܟܝ
	2. m.	ܩܛܠܬܘܢ	ܩܛܠܬܘܢܢܝ	—	—
	1. c.	ܩܛܠܢ	—	ܩܛܠܢܟ	ܩܛܠܢܟܝ
Impf. P'al	*Sg.* 3. m.	ܢܩܛܘܠ	ܢܩܛܠܢܝ	ܢܩܛܠܟ	ܢܩܛܠܟܝ
	Pl. 3. m.	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܘܢܢܝ	ܢܩܛܠܘܢܟ	ܢܩܛܠܘܢܟܝ
Imptv. P'al	*Sg.* 2. m.	ܩܛܘܠ	ܩܛܘܠܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܘܠܝ	ܩܛܘܠܝܢܝ	—	—
	Pl. 2. m.	ܩܛܘܠܘ	ܩܛܘܠܘܢܝ : ܘܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܘܠܝܢ	ܩܛܘܠܝܢܢܝ	—	—
Imptv. Pa'el	*Sg.* 2. m.	ܩܛܠ	ܩܛܠܝܢܝ	—	—
	Pl. 2. m.	ܩܛܠܘ	ܩܛܠܘܢܝ : ܘܢܝ	—	—
Infinit.	P'al	ܡܩܛܠ	ܡܩܛܠܢܝ	ܡܩܛܠܟ	ܡܩܛܠܟܝ
	Pa'el	ܡܩܛܠܘ	ܡܩܛܠܘܬܢܝ	ܡܩܛܠܘܬܟ	ܡܩܛܠܘܬܟܝ

3. sing. masc. *eum*	3. sing. fem. *eam*	1. plur. com. *nos*	2. plur. masc. *vos*	2. plur. fem. *vos*
ܓܠܝܘܗܝ	ܓܠܗ̇	ܓܠܢ	ܓܠܟܘܢ	ܓܠܟܝܢ
ܓܠܬܗ	ܓܠܬܗ̇	ܓܠܬܢ	ܓܠܬܟܘܢ	ܓܠܬܟܝܢ
ܓܠܝܬܝܘܗܝ	ܓܠܝܬܗ̇	ܓܠܝܬܢ	—	—
ܓܠܝܬܝܗܘܗܝ	ܓܠܝܬܝܗ̇	ܓܠܝܬܝܢ	—	—
ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܗ̇	—	ܓܠܝܬܟܘܢ	ܓܠܝܬܟܝܢ
ܓܠܐܘܗܝ	ܓܠܐܘܗ̇	ܓܠܐܘܢ	ܓܠܐܘܟܘܢ	ܓܠܐܘܟܝܢ
ܓܠܝ̈ܢܝܗܝ : ܝ̈ܢܝܗܝ	ܓܠܝ̈ܢܗ̇ : ܝ̈ܢܗ̇	ܓܠܝ̈ܢܢ : ܝ̈ܢܢ	ܓܠܝ̈ܢܟܘܢ : ܝ̈ܢܟܘܢ	ܓܠܝ̈ܢܟܝܢ : ܝ̈ܢܟܝܢ
ܓܠܝܬܘܢܝܗܝ	ܓܠܝܬܘܢܗ̇	ܓܠܝܬܘܢܢ	—	—
ܓܠܝܢܝܗܝ	ܓܠܝܢܗ̇	—	ܓܠܝܢܟܘܢ	ܓܠܝܢܟܝܢ
ܓܰܠܝܗ	ܓܰܠܝܢܗ̇	ܓܰܠܝܢ	ܓܰܠܝܟܘܢ	ܓܰܠܝܟܝܢ
ܓܰܠܝܬܗ	ܓܰܠܝܬܗ̇	ܓܰܠܝܬܢ	ܓܰܠܝܬܟܘܢ	ܓܰܠܝܬܟܝܢ
ܓܰܠܝܬܝܗܝ	ܓܰܠܝܬܗ̇	ܓܰܠܝܬܢ	—	—
ܓܰܠܝܬܝܘܗܝ	ܓܰܠܝܬܝܗ̇	ܓܰܠܝܬܝܢ	—	—
ܓܰܠܝܬܗ	ܓܰܠܝܬܗ̇	—	ܓܰܠܝܬܟܘܢ	ܓܰܠܝܬܟܝܢ
ܓܰܠܝܘܗܝ	ܓܰܠܝܘܗ̇	ܓܰܠܝܘܢ	ܓܰܠܝܘܟܘܢ	ܓܰܠܝܘܟܝܢ
ܓܰܠܝ̈ܢܝܗܝ	ܓܰܠܝ̈ܢܗ̇	ܓܰܠܝ̈ܢܢ	ܓܰܠܝ̈ܢܟܘܢ	ܓܰܠܝ̈ܢܟܝܢ
ܓܰܠܝܬܘܢܝܗܝ	ܓܰܠܝܬܘܢܗ̇	ܓܰܠܝܬܘܢܢ	—	—
ܓܰܠܝܢܝܗܝ	ܓܰܠܝܢܗ̇	—	ܓܰܠܝܢܟܘܢ	ܓܰܠܝܢܟܝܢ
ܢܓܠܝܘܗܝ	ܢܓܠܝܗ̇	ܢܓܠܝܢ	ܢܓܠܝܟܘܢ	ܢܓܠܝܟܝܢ
ܢܓܠܘܢܗ : ـܝܗܝ	ܢܓܠܘܢܗ̇	ܢܓܠܘܢ	ܢܓܠܘܢܟܘܢ	ܢܓܠܘܢܟܝܢ
ܓܠܝܘܗܝ	ܓܠܝܗ̇	ܓܠܝܢ	—	—
ܓܠܐܝܘܗܝ	ܓܠܐܝܗ̇	ܓܠܐܝܢ	—	—
ܓܠܐܘܗܝ : ܢܝܗܝ	ܓܠܐܘܗ̇ : ܢܗ̇	ܓܠܐܘܢ : ܢܢ	—	—
ܓܠܝ̈ܢܝܗܝ	ܓܠܝ̈ܢܗ̇	ܓܠܝ̈ܢܢ	—	—
ܓܰܠܐܝܘܗܝ	ܓܰܠܐܝܗ̇	ܓܰܠܐܝܢ	—	—
ܓܰܠܘܗܝ : ـܘܢܝܗܝ	ܓܰܠܘܗ̇ : ـܘܢܗ̇	ܓܰܠܘܢ : ـܘܢܗ̇	—	—
ܡܓܰܠܝܗ	ܡܓܰܠܝܢܗ̇	ܡܓܰܠܝܢ	ܡܓܰܠܟܘܢ	ܡܓܰܠܟܝܢ
ܡܓܰܠܝܢܐܠܗ	ܡܓܰܠܝܢܐܠܗ̇	ܡܓܰܠܝܢܐܠܢ	ܡܓܰܠܝܢܐܠܟܘܢ	ܡܓܰܠܝܢܐܠܟܝܢ

CHRESTOMATHIA.

A) Ex scriptoribus sacris.

I. — *Oratio Dominica* (*Mt.* VI, 9—13).

ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܢܬܩܕܫ ܫܡܟ. ܬܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ. ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ
ܐܝܟܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ. ܗܒ ܠܢ ܠܚܡܐ ܕܣܘܢܩܢܢ ܝܘܡܢܐ.
ܘܫܒܘܩ ܠܢ ܚܘܒܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢ. ܘܠܐ ܬܥܠܢ
ܠܢܣܝܘܢܐ. ܐܠܐ ܦܨܢ ܡܢ ܒܝܫܐ. ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ
ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ※

II. — *Parabola de operariis in vinea* (*Mt.* XX, 1—16).

[1]ܕܡܝܐ ܓܝܪ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܓܒܪܐ ܡܪܐ ܒܝܬܐ ܕܢܦܩ ܒܨܦܪܐ
ܕܢܐܓܘܪ ܦܥܠܐ ܠܟܪܡܗ ※ [2]ܩܨ ܕܝܢ ܥܡ ܦܥܠܐ ܡܢ ܕܝܢܪܐ ܒܝܘܡܐ. ܘܫܕܪ
ܐܢܘܢ ܠܟܪܡܗ ※ [3]ܘܢܦܩ ܒܬܠܬ ܫܥܝܢ. ܘܚܙܐ ܐܚܪܢܐ ܕܩܝܡܝܢ ܒܫܘܩܐ
ܘܒܛܝܠܝܢ ※ [4]ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܙܠܘ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܠܟܪܡܐ ܘܡܕܡ ܕܘܠܐ ܝܗܒ
ܐܢܐ ܠܟܘܢ ※ [5]ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܙܠܘ. ܘܢܦܩ ܬܘܒ ܒܫܬ ܘܒܬܫܥ ܫܥܝܢ
ܘܥܒܕ ܗܟܘܬ ※ [6]ܘܠܐܦܝ ܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ. ܢܦܩ ܘܐܫܟܚ ܐܚܪܢܐ ܕܩܝܡܝܢ
ܘܒܛܝܠܝܢ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܡܢܐ ܩܝܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܝܘܡܐ ܟܠܗ ܘܒܛܝܠܝܢ ※
[7]ܐܡܪܝܢ ܠܗ. ܕܠܐ ܐܢܫ ܐܓܪܢ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܙܠܘ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܠܟܪܡܐ.
ܘܡܕܡ ܕܘܠܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ※ [8]ܟܕ ܗܘܐ ܕܝܢ ܪܡܫܐ: ܐܡܪ ܡܪܐ ܟܪܡܐ
ܠܪܒܝܬܗ. ܩܪܝ ܦܥܠܐ ܘܗܒ ܠܗܘܢ ܐܓܪܗܘܢ. ܘܫܪܝ ܡܢ ܐܚܪܝܐ ܘܥܕܡܐ
ܠܩܕܡܝܐ ※ [9]ܘܐܬܘ ܗܢܘܢ ܕܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ ܢܣܒܘ ܕܝܢܪ ܕܝܢܪ ※ [10]ܘܟܕ
ܐܬܘ ܩܕܡܝܐ: ܣܒܪܘ ܕܝܬܝܪ ܢܣܒܝܢ. ܘܢܣܒܘ ܕܝܢܪ ܕܝܢܪ ܐܦ ܗܢܘܢ ※

[11]ܘܟܕ ܫܩܠܘ. ܪܛܢܘ ܥܠ ܡܪܐ ܒܝܬܐ ※ [12]ܘܐܡܪܝܢ. ܗܠܝܢ ܐܚܪܝܐ
ܚܕܐ ܫܥܐ ܥܒܕܘ. ܘܐܫܘܝܬ ܐܢܘܢ ܥܡܢ ܕܫܩܠܢ ܝܘܩܪܗ ܕܝܘܡܐ ܘܚܘܡܗ ※
[13]ܗܘ ܕܝܢ ܥܢܐ ܘܐܡܪ ܠܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܚܒܪܝ. ܠܐ ܡܥܘܠ ܐܢܐ ܠܟ.
ܠܐ ܗܘܐ ܒܕܝܢܪܐ ܩܨܬ ܥܡܝ ※ [14]ܣܒ ܕܝܠܟ ܘܙܠ. ܨܒܐ ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܠܗܢܐ
ܐܚܪܝܐ ܐܬܠ ܐܝܟ ܕܠܟ ※ [15]ܐܘ ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܝ ܕܡܕܡ ܕܨܒܐ ܐܢܐ ܐܥܒܕ
ܒܕܝܠܝ. ܐܘ ܥܝܢܟ ܒܝܫܐ ܕܐܢܐ ܛܒ ܐܢܐ ※ [16]ܗܟܢܐ ܢܗܘܘܢ ܐܚܪܝܐ
ܩܕܡܝܐ. ܘܩܕܡܝܐ ܐܚܪܝܐ. ܣܓܝܐܝܢ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܩܪܝܐ. ܘܙܥܘܪܝܢ ܓܒܝܐ ※

III. — *Sermo Pauli in Areopago* (*Act.* XVII, 22—33).

ܘܟܕ ܩܡ ܦܘܠܘܣ ܒܐܪܝܘܣ ܦܓܘܣ. ܐܡܪ. ܓܒܪܐ ܐܬܢܝܐ.
ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܒܟܠܡܕܡ ܝܬܝܪܐܝܬ ܐܢܬܘܢ ܕܚܠܝܢ ܠܫܐܕܐ ※ [23]ܟܕ ܓܝܪ
ܡܬܟܪܟ ܗܘܝܬ ܘܚܙܐ ܗܘܝܬ ܒܝܬ ܕܚܠܬܟܘܢ. ܐܫܟܚܬ ܥܠܬܐ ܚܕܐ.
ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܥܠܝܗ. ܕܐܠܗܐ ܟܣܝܐ. ܠܗܘ ܗܟܝܠ ܕܟܕ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܕܚܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ. ܠܗܢܐ ܐܢܐ ܡܣܒܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ※ [24]ܐܠܗܐ ܓܝܪ
ܕܥܒܕ ܥܠܡܐ ܘܟܠ ܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ: ܘܗܘܝܘ ܡܪܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ.
ܒܗܝܟܠܐ ܕܥܒܕ ܐܝܕܝܐ ܠܐ ܥܡܪ ※ [25]ܘܠܐ ܡܫܬܡܫ ܡܢ ܐܝܕܝ ܒܢܝܢܫܐ ܘܒܟܠ
ܡܕܡ ܠܐ ܣܢܝܩ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܝܗܒ ܠܟܠܢܫ ܚܝܐ ܘܢܦܫܐ ※ [26]ܘܡܢ ܚܕ
ܕܡ ܥܒܕ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܒܢܝܢܫܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܥܡܪܝܢ ܥܠ ܐܦܝ ܐܪܥܐ
ܟܠܗ. ܘܦܪܫ ܙܒܢܐ ܒܦܘܩܕܢܗ ܘܣܡ ܬܚܘܡܐ ܠܥܡܘܪܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ※
[27]ܕܢܗܘܘܢ ܒܥܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܡܒܨܒܨܝܢ ܘܡܢ ܒܪܝܬܗ ܡܫܟܚܝܢ ܠܗ. ܡܛܠ
ܕܐܦ ܠܐ ܗܘܐ ܪܚܝܩ ܡܢ ܟܠ ܚܕ ܡܢܢ ※ [28]ܒܗ ܗܘ ܓܝܪ ܚܝܝܢ ܘܡܬܬܙܝܥܝܢ
ܘܐܝܬܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܫܐ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܠܘܬܟܘܢ ܐܡܪܘ. ܕܡܢܗ ܗܘ
ܓܢܣܢ ※ [29]ܐܢܫܐ ܗܟܝܠ ܕܓܢܣܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ. ܠܐ ܙܕܩ ܠܡܣܒܪ
ܕܠܕܗܒܐ ܐܘ ܠܣܐܡܐ ܐܘ ܠܟܐܦܐ ܕܡܨܝܪܐ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܘܒܪܥܝܢܐ
ܕܒܪܢܫܐ ܕܕܡܝܐ ܐܠܗܘܬܐ ※ [30]ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܕܛܥܝܘܬܐ ܐܥܒܪ ܐܠܗܐ. ܘܒܙܒܢܐ
ܗܢܐ ܡܦܩܕ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ. ܕܟܠ ܐܢܫ ܒܟܠ ܕܘܟ ܢܬܘܒ ※
[31]ܡܛܠ ܕܐܩܝܡ ܝܘܡܐ ܕܒܗ ܥܬܝܕ ܕܢܕܘܢ ܐܪܥܐ ܟܠܗ ܒܟܐܢܘܬܐ. ܒܝܕ
ܓܒܪܐ ܐܝܢܐ ܕܦܪܫܗ. ܘܐܦܢܝ ܠܟܠܗ ܐܢܫ ܠܗܝܡܢܘܬܗ ܕܐܩܝܡܗ ܡܢ

ܒܟܠ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ※ [32]ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܕ̈ܝܢܬܐ. ܡܛܝܒܝܢ ܡܫܡܫܝܢ
ܗܘܘ. ܘܡܛܝܒܝܢ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ. ܒܪܟܝ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܥܠ ܗܕܐ ※
[33]ܘܟܕܢܐ ܢܦܩ ܦܘܠܚܢܗ ܡܢ ܒܝܬܗܘܢ ※

IV. — *Exhortatio ad divites et ad pauperes* (*Iac.* V, 1—11).

[1]ܐܘ ܥܬܝܪ̈ܐ. ܐܠܝܠܘ ܘܒܟܘ ܥܠ ܕܘܝ̈ܐ ܕܐܬܝܢ ܥܠܝܟܘܢ ※
[2]ܥܘܬܪܟܘܢ ܓܝܪ ܐܬܚܒܠ ܘܣܪܝ. ܘܡܐܢ̈ܝܟܘܢ ܐܬܐܟܠܘ ܡܢ ܣܣܐ ※
[3]ܘܕܗܒܟܘܢ ܘܣܐܡܟܘܢ ܐܣܝܐ ܠܗ. ܘܫܘܚܠܗܘܢ ܗܘܐ ܠܣܗܕܘܬܐ
ܥܠܝܟܘܢ. ܘܗܘܐ ܥܬܝܕ ܕܐܬܐܟܠ ܒܣܪܟܘܢ. ܢܘܪܐ ܟܢܫܬܘܢ ܠܟܘܢ
ܠܝܘܡܬܐ ܐܚܪܝܐ ※ [4]ܗܐ ܐܓܪܐ ܕܦܥܠܐ ܕܚܨܕܘ ܐܪ̈ܥܬܟܘܢ: ܗܘ ܕܛܠܡܬܘܢ.
ܩܥܐ ܘܩܥܬܐ ܕܚܨܘܕܐ ܠܐܕܢ̈ܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܨܒܐܘܬ ܥܠܬ ※ [5]ܒܒܣܝܡܘܬܟܘܢ ܓܝܪ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܐܫܬܥܒܕܬܘܢ. ܘܐܪܘܝܬܘܢ ܦܓܪ̈ܝܟܘܢ ܐܝܟ ܕܠܝܘܡܐ
ܕܢܟܣܬܐ ※ [6]ܚܝܒܬܘܢ ܘܩܛܠܬܘܢ ܠܙܕܝܩܐ. ܘܠܐ ܩܡ ܠܘܩܒܠܟܘܢ ※ . ※
[7]ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܐܚ̈ܝ. ܐܓܪܘ ܪܘܚܟܘܢ ܥܕܡܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܐܝܟ ܐܟܪܐ
ܕܡܣܟܐ ܠܦܐܪܐ ܝܩܝܪܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܓܪ ܪܘܚܗ ܥܠܝܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܢܣܒ
ܡܛܪܐ ܒܟܝܪܐ ܘܠܩܝܫܐ. [8]ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܐܓܪܘ ܪܘܚܟܘܢ.
ܘܠܒ̈ܘܬܟܘܢ ܫܪܘ. ܡܛܠ ܕܩܪܒ ܠܗ ܓܝܪ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ※ [9]ܠܐ ܬܬܐܢܚܘܢ
ܚܕ ܥܠ ܚܕ ܐܚ̈ܝ. ܕܠܐ ܬܬܕܝܢܘܢ. ܗܐ ܓܝܪ ܕܝܢܐ ܩܕܡ ܬܪܥܐ ܩܐܡ ※
[10]ܕܡܘܬܐ ܠܟܝܢܬܐ ܣܒܘ ܠܟܘܢ ܐܚ̈ܝ. ܠܢܒܝ̈ܐ ܗܢܘܢ ܕܐܬܟܪ̈ܝܢܬܘܢ
ܗܢܘܢ ܕܡܠܠܘ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ※ [11]ܗܐ ܓܝܪ ܡܛܘܒܝܢ ܠܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܣܝܒܪܘ. ܫܡܥܬܘܢ ܡܣܝܒܪܢܘܬܗ ܕܐܝܘܒ. ܘܚܪܬܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܚܙܝܬܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܪܚܡܢ ܗܘ ܡܪܝܐ ܘܡܪܚܦܢ ※

V. — *Sacrificium Abrahae* (*Gen.* XXII, 1—19).

[1]ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܦܬܓܡ̈ܐ ܗܠܝܢ. ܐܠܗܐ ܢܣܐ ܠܐܒܪܗܡ ܘܐܡܪ
ܠܗ. ܐܒܪܗܡ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܗܐ ܐܢܐ ※ [2]ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܒܪ ܠܒܪܟ
ܝܚܝܕܝܟ ܕܪܚܡܬ ܐܝܟ ܠܐܝܣܚܩ: ܘܙܠ ܠܟ ܠܐܪܥܐ ܕܐܡܘܪܝܐ: ܘܐܣܩܝܗܝ

ܐܝܟ ܠܥܠܬܐ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ※ [3]ܘܩܕܡ ܐܒܪܗܡ ܒܨܦܪܐ
ܘܐܣܪ ܥܠ ܚܡܪܗ . ܘܕܒܪ ܬܪ̈ܝܢ ܥܠܝܡ̈ܘܗܝ ܥܡܗ ܘܠܐܝܣܚܩ ܒܪܗ .
ܘܨܠܚ ܩܝܣ̈ܐ ܠܥܠܬܐ . ܘܩܡ ܐܙܠ ܠܐܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ※ [4]ܘܒܝܘܡܐ
ܬܠܝܬܝܐ ܐܪܝܡ ܐܒܪܗܡ ܥܝܢ̈ܘܗܝ ܘܚܙܝܗܝ ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ※ [5]ܘܐܡܪ
ܠܥܠܝܡ̈ܘܗܝ . ܦܘܫܘ ܠܟܘܢ ܗܪܟܐ ܥܡ ܚܡܪܐ : ܘܐܢܐ ܘܛܠܝܐ ܢܐܙܠ
ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ : ܢܣܓܘܕ ܘܢܗܦܘܟ ܠܘܬܟܘܢ ※ [6]ܘܢܣܒ ܐܒܪܗܡ ܩܝܣ̈ܐ
ܕܥܠܬܐ . ܘܣܡ ܥܠ ܐܝܣܚܩ ܒܪܗ . ܘܢܣܒ ܒܐܝܕܗ ܢܘܪܐ ܘܣܟܝܢܐ .
ܘܐܙܠܘ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ※ [7]ܘܐܡܪ ܐܝܣܚܩ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܘܗܝ . ܘܐܡܪ . ܐܒܐ .
ܘܐܡܪ . ܗܐ ܐܢܐ ܒܪܝ . ܘܐܡܪ ܠܗ . ܗܐ ܢܘܪܐ ܘܩܝܣ̈ܐ : ܐܝܟܘ ܐܡܪܐ
ܠܥܠܬܐ ※ [8]ܘܐܡܪ ܐܒܪܗܡ . ܐܠܗܐ ܢܚܙܐ ܐܡܪܐ ܠܥܠܬܐ ܒܪܝ . ܘܐܙܠܘ
ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ※ [9]ܘܐܬܘ ܠܐܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ . ܘܒܢܐ ܬܡܢ ܐܒܪܗܡ
ܡܕܒܚܐ ܘܣܕܪ ܩܝܣ̈ܐ . ܘܟܦܬܗ ܠܐܝܣܚܩ ܒܪܗ . ܘܣܡܗ ܥܠ ܡܕܒܚܐ
ܠܥܠ ܡܢ ܩܝܣ̈ܐ ※ [10]ܘܐܘܫܛ ܐܝܕܗ ܐܒܪܗܡ ܘܢܣܒ ܣܟܝܢܐ ܠܡܟܣܗ
ܠܒܪܗ ※ [11]ܘܩܪܐ ܠܗ ܡܠܐܟܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܐܡܪ . ܐܒܪܗܡ
ܐܒܪܗܡ . ܘܐܡܪ . ܗܐ ܐܢܐ ※ [12]ܘܐܡܪ ܠܗ . ܠܐ ܬܘܫܛ ܐܝܕܟ ܥܠ ܛܠܝܐ
ܘܠܐ ܬܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ . ܡܛܠ ܕܗܫܐ ܝܕܥܬ ܕܕܚܠ ܐܢܬ ܠܐܠܗܐ : ܕܠܐ
ܚܣܟܬ ܠܒܪܟ ܠܝܚܝܕܟ ܡܢܝ ※ [13]ܘܐܪܝܡ ܐܒܪܗܡ ܥܝܢ̈ܘܗܝ ܘܚܙܐ . ܘܗܐ
ܕܟܪܐ ܚܕ ܐܚܝܕ ܒܥܒܘܟܬܐ ܒܩܪ̈ܢܬܗ . ܘܐܙܠ ܐܒܪܗܡ ܘܢܣܒܗ ܠܕܟܪܐ . ܘܐܣܩܗ
ܠܥܠܬܐ ܚܠܦ ܒܪܗ ※ [14]ܘܩܪܐ ܐܒܪܗܡ ܫܡܗ ܕܐܬܪܐ ܗܘ . ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ .
ܕܐܬܐܡܪ ܝܘܡܢܐ ܒܛܘܪܐ ܗܢܐ ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ ※ [15]ܘܩܪܐ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐܒܪܗܡ
ܕܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ . [16]ܘܐܡܪ . ܒܝ ܝܡܝܬ ܐܡܪ ܡܪܝܐ . ܚܠܦ ܕܥܒܕܬ
ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܚܣܟܬ ܠܒܪܟ ܠܝܚܝܕܟ ܡܢܝ . [17]ܡܒܪܟܘ ܐܒܪܟܝܢܟ :
ܘܡܣܓܝܘ ܐܣܓܐ ܙܪܥܟ ܐܝܟ ܟܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܚܠܐ ܕܥܠ ܣܦܬܗ
ܕܝܡܐ : ܘܢܐܪܬ ܙܪܥܟ ܐܪܥܐ ܕܒܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ : [18]ܘܢܬܒܪܟܘܢ ܒܙܪܥܟ
ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܕܐܪܥܐ . ܚܠܦ ܕܫܡܥܬ ܒܩܠܝ . [19]ܘܗܦܟ ܐܒܪܗܡ
ܠܘܬ ܥܠܝܡ̈ܘܗܝ . ܘܩܡܘ ܘܐܙܠܘ ܐܟܚܕܐ ܠܒܐܪ ܫܒܥ . ܘܝܬܒ ܐܒܪܗܡ
ܒܒܐܪ ܫܒܥ ※

VI. — *Saul consulit pythonissam* (I *Sam.* XXVIII, 4—25).

[4]ܘܐܬܟܢܫܘ ܦܠܫܬܝܐ ܘܐܬܘ. ܘܫܪܘ ܒܫܘܢܡ. ܘܟܢܫ ܫܐܘܠ ܠܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ. ܘܫܪܘ ܒܓܠܒܘܥ ※ [5]ܘܚܙܐ ܫܐܘܠ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܦܠܫܬܝܐ. ܘܕܚܠ ܘܙܥ ܠܒܗ ܛܒ ※ [6]ܘܫܐܠ ܫܐܘܠ ܒܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܥܢܝܗ ܐܘܦ ܒܚܠܡܐ ܐܘܦ ܒܢܘܗܪܐ ܐܘܦ ܒܢܒܝܐ ※ [7]ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܥܒܕܘܗܝ. ܒܥܘ ܠܝ ܐܢܬܬܐ ܕܡܫܐܠܐ ܙܟܘܪܐ. ܘܐܙܠ ܠܘܬܗ ܘܐܫܐܠ ܒܗ. ܐܡܪܘ ܠܗ ܥܒܕܘܗܝ. ܗܐ ܐܢܬܬܐ ܕܡܫܐܠܐ ܙܟܘܪܐ ܒܥܝܢܕܘܪ ※ [8]ܘܐܫܬܚܠܦ ܫܐܘܠ ܢܚܬܘܗܝ ܘܠܒܫ ܢܚܬܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܐܙܠ ܗܘ ܘܬܪܝܢ ܓܒܪܝܢ ܥܡܗ ܘܐܬܘ ܠܘܬ ܐܢܬܬܐ ܒܠܠܝܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܐܘܠ. ܩܘܣܡܝ ܠܝ ܒܙܟܘܪܐ ܘܐܣܩܝ ܠܝ ܠܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟܝ ※ [9]ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ. ܗܐ ܐܢܬ ܝܕܥ ܐܢܬ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܫܐܘܠ. ܕܐܘܒܕ ܙܟܘܪܐ ܘܝܕܘܥܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܠܡܢܐ ܡܨܝܕ ܐܢܬ ܢܦܫܝ ܠܡܡܬܘܬܝ ※ [10]ܘܝܡܐ ܠܗ ܫܐܘܠ ܒܡܪܝܐ ܘܐܡܪ. ܚܝ ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܝ ܚܘܒܐ ܒܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ※ [11]ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܐ. ܠܡܢ ܐܣܩ ܠܟ. ܘܐܡܪ. ܠܫܡܘܐܝܠ ܐܣܩܝ ܠܝ ※ [12]ܘܚܙܬܗ ܐܢܬܬܐ ܠܫܡܘܐܝܠ ܘܐܬܒܟܝܬ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܘܐܡܪܬ ܠܫܐܘܠ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܓܠܬ ܒܝ. ܠܡܢܐ ܢܟܠܬܢܝ. ܘܐܢܬ ܫܐܘܠ ܐܢܬ ※ [13]ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ. ܠܐ ܬܕܚܠܝܢ. ܡܢܐ ܚܙܝܬܝ. ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܐ ܠܫܐܘܠ. ܐܠܗܐ ܚܙܝܬ ܕܣܠܩܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ※ [14]ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢܘ ܚܙܘܗ. ܐܡܪܐ ܠܗ. ܓܒܪܐ ܣܒܐ ܕܣܠܩ ܘܡܥܛܦ ܒܡܥܝܠܐ. ܘܝܕܥ ܫܐܘܠ ܕܫܡܘܐܝܠ ܗܘ. ܘܢܦܠ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܣܓܕ ※ [15]ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܫܐܘܠ. ܠܡܢܐ ܐܪܓܙܬܢܝ ܠܡܣܩܘܬܝ. ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ. ܥܩܬ ܠܝ ܛܒ ܘܦܠܫܬܝܐ ܡܬܟܬܫܝܢ ܥܡܝ ܘܐܠܗܐ ܥܒܪ ܡܢܝ ܘܠܐ ܥܢܝܢܝ ܬܘܒ ܐܘܦ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܐܘܦ ܒܚܠܡܐ. ܘܩܪܝܬܟ ܕܬܘܕܥܢܝ ܡܢܐ ܐܥܒܕ ※ [16]ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܫܐܘܠ. ܡܢܐ ܡܫܐܠ ܐܢܬ ܠܝ. ܘܡܪܝܐ ܥܒܪ ܠܗ ܡܢܟ ܘܗܘܐ ܥܡ ܚܒܪܟ ※ [17]ܘܥܒܕ ܠܗ ܡܪܝܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܒܐܝܕܝ. ܘܒܙܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܐܝܕܝܟ ܘܝܗܒܗ ܠܚܒܪܟ ܕܘܝܕ ※ [18]ܥܠ ܕܠܐ ܫܡܥܬ ܒܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܘܠܐ ܥܒܕܬ ܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܗ ܒܥܡܠܝܩ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܥܒܕ ܠܟ ܡܪܝܐ ܝܘܡܢܐ ※ [19]ܘܢܫܠܡ ܡܪܝܐ ܐܦ ܠܐܝܣܪܝܠ ܥܡܟ ܒܐܝܕܝ ܦܠܫܬܝܐ. ܘܡܚܪ ܐܢܬ ܘܒܢܝܟ ܠܘܬܝ. ܐܘܦ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܢܫܠܡܝܘܗܝ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܝ ܦܠܫܬܝܐ ※ [20]ܘܐܣܬܪܗܒ

ܨܠܘܬܐ ܘܢܦܠܬܐ ܥܠܬܐ ܐܦܝܗܘܢ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܕܢܚܬܐ ܠܟ ܡܢ ܡܠܟܘܬܘܗܝ
ܕܥܡܘܕܐ. ܘܐܦ ܚܝܠܐ ܒܝܬ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܟܠܗ ܐܫܬܐ ܗܘ ܘܟܠܗ
ܒܟܠܢܐ ܠܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ※ 21ܘܐܬܬ ܐܝܟܢܐ ܠܥܠܡ ܨܠܘܬܐ ܘܚܙܬ ܕܢܚܬ
ܠܗ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܗܐ ܡܫܝܚܐ ܐܡܪܝ ܠܡܠܟܝ ܘܫܡܫܐ ܢܦܫܝ ܒܐܪܝܢ
ܘܡܫܡܫܐ ܩܕܡܝ ܘܐܡܪܐ ܠܝ ※ 22ܗܘܝܐ ܥܡܟ ܐܦ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ ܘܐܡܪܝ.
ܘܐܫܡܥ ܡܪܕܝ ܡܪܬܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܐܦܠܐ ܘܢܗܘܐ ܟܕ ܚܝܠܐ ܡܛܠ ܕܐܪܬܐ
ܐܝܟ ܟܐܘܪܢܐ ※ 23ܘܠܐ ܙܟܐ ܘܐܡܪ ܠܝ. ܠܐ ܐܝܬ ܐܢܐ. ܘܒܒܗ ܡܢܗ
ܒܒܪܘܗܝ ܘܐܦ ܐܝܟܢܐ. ܘܡܫܚܐ ܒܡܠܟܘܬܟ. ܘܩܡ ܡܢ ܐܪܥܐ ܩܠܟ
ܒܬܐ ܒܪܬܐ ※ 24ܘܠܐܝܟܢܐ ܒܟܠܐ ܡܪܚܡ ܗܘܐ ܠܗ ܒܚܒܬܐ ܘܐܬܟܪܗܒܬ
ܢܚܫܒܗ. ܘܢܫܟܚ ܡܫܝܚܐ ܠܟܠ ܘܐܦ ܦܠܚܪܐ ※ 25ܘܡܪܚܡ ܡܪܡ ܨܠܘܬܐ
ܘܡܪܡ ܒܒܪܘܗܝ. ܘܠܒܫܘ. ܘܩܡܘ ܗܟܝܠ ܒܟܠܢܐ ܗܘ ※

VII. — *Psalmus 103.*

1ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܓܪ̈ܡܝ ܠܫܡܗ ܩܕܝܫܐ ※
2ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܬܛܥܝܢ ܟܠܗܘܢ ܦܘܪܥܢܘܗܝ ※ 3ܕܫܒܩ
ܠܟܝ ܟܠܗ ܚܘܒܝܟܝ. ܘܡܐܣܐ ܟܠܗܘܢ ܟܐ̈ܒܝܟܝ ※ 4ܘܦܪܩ ܠܟܝ ܡܢ
ܚܒܠܐ. ܡܥܛܪ ܠܟܝ ܒܛܝܒܘܬܐ ܘܒܪ̈ܚܡܐ ※ 5ܡܣܒܥ ܒܛܒ̈ܬܐ
ܓܘܫܡܟܝ. ܡܬܚܕܬܐ ܐܝܟ ܕܢܫܪܐ ܛܠܝܘܬܟܝ ※ 6ܥܒܕ ܙܕܝܩܘ̈ܬܐ ܡܪܝܐ.
ܘܕܝܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܠܛܠܝܡܐ ※ 7ܚܘܝ ܐܘܪ̈ܚܬܗ ܠܡܘܫܐ. ܘܠܒܢ̈ܝ
ܐܝܣܪܐܝܠ ܨܒܝ̈ܢܘܗܝ ※ 8ܡܪܚܡܢ ܗܘ ܘܡܪܚܦܢ ܡܪܝܐ. ܢܓܝܪܐ ܪܘܚܗ
ܘܣܓܝܐܐ ܛܝܒܘܬܗ ※ 9ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܠܡ ܠܥܠܡ. ܘܠܐ ܠܥܠܡ ܢܛܪ
ܪܘܓܙܗ ※ 10ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܚܛ̈ܗܝܢ ܥܒܕ ܠܢ. ܐܦܠܐ ܐܝܟ ܥܘ̈ܠܝܢ
ܦܪܥܢ ※ 11ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܕܪܡܝܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܗܟܢ ܥܫܢܬ ܛܝܒܘܬܗ
ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܕܚ̈ܠܘܗܝ ※ 12ܘܐܝܟ ܕܪܚܝܩ ܡܕܢܚܐ ܡܢ ܡܥܪܒܐ. ܗܟܢ
ܐܪܚܩ ܡܢܢ ܚܛ̈ܗܝܢ ※ 13ܘܐܝܟ ܕܡܪܚܡ ܐܒܐ ܥܠ ܒܢܝܐ. ܡܪܚܡ ܡܪܝܐ
ܥܠ ܕܚ̈ܠܘܗܝ ※ 14ܡܛܠ ܕܗܘ ܝܕܥ ܓܒܠܬܢ. ܘܡܬܕܟܪ ܕܥܦܪܐ ܚܢܢ ※
15ܒܪ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܥܣܒܐ ܝܘܡ̈ܘܗܝ. ܘܐܝܟ ܗܘܒܐ ܕܚܩܠܐ ܗܟܢ ܢܦܠ ※
16ܡܛܠ ܕܢܫܒܐ ܒܗ ܪܘܚܐ ܒܠܝܬܘܗܝ. ܐܦܠܐ ܡܬܝܕܥ ܐܬܪܗ ※ 17ܛܝܒܘܬܗ

ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܥܠܡ ܗ̱ܝ. ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ: ܘܙܕܝܩܘܬܗ
ܠܒܢܝ ܒܢܝܗܘܢ ※ [18] ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܩܝܡܗ. ܘܡܬܕܟܪܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ
ܘܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ※ [19] ܡܪܝܐ ܒܫܡܝܐ ܡܛܝܒ ܟܘܪܣܝܗ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܟܠ
ܫܠܝܛܐ ※ [20] ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܡܠܐܟܘܗܝ. ܕܡܝܬܪܝܢ ܒܚܝܠܐ ܘܥܒܕܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ※
[21] ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܚܝܠܘܬܗ. ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܥܒܕܝܢ ܨܒܝܢܗ ※
[22] ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܘܗܝ. ܒܟܠܗ ܐܬܪܐ ܫܘܠܛܢܗ. ܒܪܟܝ
ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ ※

B) Ex scriptoribus profanis.

VIII. — *Fabellae quaedam.*

1. — ܬܥܠܐ ܠܥܢܒܬܐ ܐܬܪܓܪܓ ܘܐܦ ܡܢ ܙܘܥܐ ܟܦܢܐ ܗܘܐ
ܕܡܢܝܬܐ ܬܐܟܘܠ ܡܢܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܟܠ ܕܢܡܛܝܘܗ ܐܬܡܨܝ ܘܐܦ ܡܢ ܐܢܫܘܗ
ܫܒܩܗ ܥܒܪ ※ ܗܕܐ ܠܡܦܠܬ ܐܡܝܪܐ ܕܥܠܬܐ ܕܢܡܛܝܘܢ ܐܦ ܡܢ ܡܠܐ ܕܐܬܐ
ܠܗܘܢ ܡܬܒܛܠܝܢ ※ (Roediger)

2. — ܫܢܘܢܝܬܐ ܘܥܘܪܒܐ ܥܠ ܫܘܦܪܐ ܡܬܚܪܝܢ ܗܘܘ. ܐܡܪ
ܥܘܪܒܐ ܠܫܢܘܢܝܬܐ. ܫܘܦܪܟܝ ܒܙܒܢ ܒܢܝܣܢ ܗܘ ܒܠܚܘܕ. ܘܒܣܬܘܐ
ܠܐ ܡܫܠܐ ܐܝܟ ܠܘܩܒܠ ܩܘܪܫܐ ※ ܡܚܘܐ ܗܕܐ ܕܚܠܝܡܘܬܐ ܕܦܓܪܐ ܝܬܝܪܐ
ܗܝ ܡܢ ܫܘܦܪܐ ※ (id.)

3. — ܐܪܢܒܐ ܟܕ ܐܬܚܫܒܘ ܘܬܘܝܘ ܟܒܝܪ ܥܠ ܢܦܫܗܘܢ ܕܟܡܐ
ܡܣܟܢܝܢ ܘܕܚܠܝܢ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܢܫܕܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܒܝܡܬܐ ܚܕܐ. ܘܟܕ ܡܛܘ
ܠܝܡܬܐ ܚܙܘ ܠܥܘܪܕܥܐ ܕܩܝܡܝܢ ܘܢܦܠܝܢ ܠܝܡܬܐ. ܘܟܕ ܚܙܘ ܐܪܢܒܐ
ܫܠܝܘܬܐ ܕܥܘܪܕܥܐ. ܐܫܬܠܡܘ ܠܒܒܘܬܐ. ܘܐܡܪܘ ܗܘܘ ܒܥܠܡܐ ܕܢܝܚܐ
ܕܥܬܝܩܝܢ ܘܡܣܟܢܝܢ ܡܢܗܘܢ. ܘܠܐ ܚܝܨܝ ܢܦܫܗܘܢ ※ ܘܐܝܟ ܗܢܐ ܟܠ
ܐܢܫ ܕܒܝܫܬܐ ܐܬܡܚܝ ܒܚܝܘܗܝ. ܢܚܘܪ ܥܠ ܚܒܪܗ ܕܐܝܬ ܗܘ ܒܥܠܡܐ
ܕܡܫܥܒܕܝܢ ܡܢܗ ܐܦ ܕܡܣܟܢܝܢ ܝܬܝܪ ܡܢܗ ※ (id.)

4. — ܥܟܒܪܐ ܚܕ ܛܥܡ ܗܘܐ ܡܘܬܠܐ ܕܡܪ̈ܩܐ ܘܡܢ ܐܫܬܟܠܠ. ܗܦܟ ܡܢܗ ܕܢܦܩ ܠܒܝܬܐ. ܘܐܡܪ. ܐܘ ܡܘܬܐ. ܕܚܠܝܘܗܝ ܡܘܬܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܟܠܢܐ ܡܢܬܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܥܟܒܪܐ ܗܘ. ܕܐܙܠ ܚܠܦ ܡܘܬܠܐ ܗܘܐ ※ ܡܬܠܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܢܣܩܘܢ ܒܝܫ̈ܬܐ ܚܢܢܐ ܛܒ ܡܢ ܡܘܬܐ ܘܐܦ ܡܟܬܫܝܢ ܒܗ ܒܟܠܙܒܢ ※ (Gismondi)

5. — ܙܒܢܐ ܚܕ ܐܘܒ ܒܪܐ: ܘܙܒܢ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܢܪܕ ܘܐܦ ܢܬܒܣܡܘܢ. ܒܪܐ ܢܒܥܐ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܐܙܠ ܕܝܢ ܘܐܫܟܚܗ ܒܝ ܐܒܠܗ ܐܢܐ ܒܒܪܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܘ ܙܒܢܐ ܐܡܪ. ܒܪܐ ܐܫܟܚܬ ܐܒܥܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܐܝܟ ܒܥܒܕܐ ܦܓܥܬ ܐܢܐ ܡܢ ܗܕܐ ܐܢܐ ※ ܡܘܕܥܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܡܠܡܠܝܢ ܘܐܦ ܠܒ̈ܪܢܫܐ ܢܗܘܘܢ ܕܢܬܦܨܘܢ ܡܢ ܡܘܬܐ ※ (id.)

6. — ܙܒܢܐ ܚܕ ܙܪ ܚܝܠܐ ܘܟܠܐ ܗܘܐ ܕܢܬܒܟܐ: ܘܡܫܬܐܠܝܢ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܐܦ ܦܠܚ ܐܢܬ ܠܝ ܒܚܝܠܐ. ܚܝܠܐ ܗܟܢܐ ܐܫܟܚܬ ܘܐܬܐ ܠܝ. ܘܟܕ ܗܟܢܐ ܫܡܥ ܙܒܢܐ ܗܘ. ܐܬܦܢܝ ܘܐܬܒܟܝ ※ ܡܬܠܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܡܪܢܫ ܐܢܫ ܡܢ ܕܠܡܥܒܕ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ ܚܫܝܫܐ ※ (id).

7. — ܐܪܝܐ ܟܠܐ ܗܘܐ ܠܡܫܬܠܛܘ ܠܬܘܪܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܡܢ ܣܘܓܐ ܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ ܟܕ ܢܐܙܠ ܢܣܒ ܐܚܪܐ. ܘܩܡܘ ܬܘܪܐ ܘܐܙܠ ܒܥܘܗ. ܘܒܬܪ ܕܚܙܐ ܡܪܥܐ ܕܪܘܒܝ ܒܬܪ ܐܟܠܐ. ܗܟܢ ܠܗ ܠܒܣܬܪܗ. ܘܫܐܠܗ ܐܪܝܐ ܠܟܠܢܐ ܗܟܢܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܛܠ ܕܚܙܐ ܐܢܐ ܕܬܘܪܐ ܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܐ ܐܠܐ ܕܬܘܪܐ ※ ܡܘܕܥܐ ܗܘܐ ܡܛܠ ܕܢܗܘܐ ܐܢܫ ܡܪܕܘܬ ܡܢ ܒܟܠܙܒܢ ܕܡܚܘܐ ܦܪܘܫܐ ܦܪܝܫܐ ※ (Roediger)

8. — ܣܦܪܐ ܚܕ ܐܬܚܝܒܗ ܡܢܗ ܡܠܟܐ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܩܠܘܣܐ ܥܠ ܥܒܕ ܢܗܘܐ. ܒܪܡܫܐ ܕܠܝܠܝܐ ܢܦܠ. ܘܡܫܬܚܢ ܡܢܗ ܕܢܦܘܩ ܘܠܐ ܩܡ. ܘܟܕ ܡܣܩ ܠܗ ܡܢܗ ܠܟܠ ܕܠܒܐ. ܦܫܪܐ ܡܠܟܐ ܘܩܡ ܟܕ ܙܒܢ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܛܠܝܘܗܝ ܘܡܣܒܪ ܒܪܒܢܝܗ ܕܢܦܩ ܕܘܟܬܐ ܚܝܠܐ ܕܡܫܪܐ ܗܦܟ ܒܘܪܟܬܗܘܢ. ܘܩܡܘ ܡܢܗ ܬܥܪ ܒܠܗܘܢ ܘܐܙܠ. ܐܬܚܝܒܗ ܐܫܬܦܥܠ. ܘܗܟܢ ܘܐܬܐ: ܒܒܪ ܟܠ ܕܘܟܬܐ ܗܘ ܘܟܕ ܗܘܐ ܢܦܪܐ ܘܫܪܐ ܢܦܫܗ ܕܢܫܟ ܙܒܢ ܒܝܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܢܛܠ ܒܠܗܘܢ ܛܠܝܘܗܝ ܒܪܢܫܘܬܐ.

ܡܚܝܗ ܡܪܗ ܕܢܦܘܩ ܘܠܐ ܙܟܐ. ܟܕ ܡܠܐ ܕܬܠܡܝܕܐ ܐܫܬܦܩܬ ܡܢܐ. ܘܡܚܝܗ ܡܪܗ ܗܢܘܢ. ܘܠܐ ܩܡ ܐܠܐ ܒܝ ܦܫܩܗ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ※ *(id.)*

9. — ܟܠܒܐ ܕܓܢܒܐ ܢܦܠ ܒܒܪܐ. ܘܟܕ ܚܙܝܗ ܡܪܗ. ܢܚܬ ܒܬܪܗ. ܟܠܒܐ ܕܝܢ ܡܬܟܒܟܒ ܗܟܢ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒܘ ܡܬܩܪܒ ܠܗ. ܘܢܟܬܗ ܘܐܬܠܚܡ ܠܗ ܬܟ. ܘܐܡܪ ܓܢܒܐ ܠܟܠܒܐ. ܫܦܝܪ ܢܒܚܬ. ܡܛܠ ܡܢܐ ܓܝܪ ܐܝܬ ܡܬܩܪܒ ܐܝܬ ܢܩܦܬ. ܐܢܐ ܕܐܫܬܡܥ ܟܠܗ ܗܘܝܬ ※ ܗܘܪܐ ܠܟܘܡܦܠܐ ܡܦܪܫ ܕܬܚܒܘܬܐ ※ *(Gismondi)*

10. — ܬܠܝܐ ܚܕ ܩܝܡ ܗܘܐ ܒܝܬܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܚܕܐܒܘܢܗ. ܡܪܐ ܠܓܢܒܐ ܚܕ ܒܟܢ ܐܘܪܚܐ ܕܐܬܐ ܘܢܩܫܘܗ. ܓܢܒܐ ܕܝܢ ܪܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܘܐܡܪ. ܕܟܕ ܠܐ ܚܙܝܬ ܗܘܝܬ ܠܟܘܫܦܐ. ܡܛܠ ܡܢܐ ܢܫܟܐ ܠܒܝܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܬܠܝܐ ܗܘ. ܒܪܘܚܐ ܘܠܫܢܐ ܐܬܒܣܠ ܟܕ ※ ܡܬܠܐ ܕܝܢ ܗܘܪܐ ܕܠܐ ܒܐܪܚܘܬ ܐܝܟ ܡܬܥܒܕܐ ܕܗܘܝ ܟܐܘܟܪܢܐ ※ *(id.)*

IX. — *Epistola Abgar, regis Edessenorum, ad Iesum*

(ex Opusculo „*The doctrine of Addai*" — G. Phillips).

ܙܟܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܒܓܪ ܕܗܘ ܡܫܡܫܢܗ ܢܒܓܪ ܗܘܐ ܘܐܬܐ ܠܦܠܣܛܝܢܐ ܘܚܙܐ ܗܘܐ ܒܟܢܫܘܗܝ ܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܐܡܟܢ ܗܘܐ ܕܢܥܒܪ ܠܐܬܪܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܠܗ ܢܐܙܠ ܗܘܐ. ܟܬܒ ܐܓܪܬܐ ܗܘܬ ܐܡܪܐ ܗܘܐ ܠܥܒܕܒܥܒܕܘܬܐ ܗܢܐ. ܕܝܬܒ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ: ܡܥܒܪ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ ܒܐܝܕܗ ܕܚܢܢ ܬܒܠܪܐ. ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܗܝ ܒܬܪܥܣܪ ܒܐܕܪ. ܘܥܠ ܗܘܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܬܪܥܣܪ ܒܢܝܣܢ ܒܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ. ܘܐܫܟܚܗ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ ܒܒܝܬ ܓܡܠܝܐܝܠ ܪܒܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܘܐܩܪܝܗ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ ܡܩܕܡܘܗܝ. ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܗܟܢܐ.

ܐܒܓܪ ܐܘܟܡܐ. ܠܝܫܘܥ ܐܣܝܐ ܛܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܒܐܬܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܡܪܝ ܫܠܡ. ܫܡܥܬ ܥܠܝܟ ܘܥܠ ܐܣܝܘܬܟ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܣܡܡܢܐ ܘܒܥܩܪܐ ܡܬܥܒܕܐ ܐܝܬ ܡܢܟ. ܐܠܐ ܒܡܠܬܟ ܡܦܬܚ ܐܢܬ ܥܘܝܪܐ: ܘܠܚܓܝܪܐ ܡܗܠܟ ܐܢܬ: ܘܠܓܪܒܐ ܡܕܟܐ ܐܢܬ: ܘܠܪܘܚܐ ܛܢܦܬܐ ܡܦܩ ܐܢܬ: ܘܠܗܢܘܢ

ܚ̈ܪܫܐ ܡܫܡܥ ܐܢܬ: ܘܕܝܘ̈ܢܐ ܘܪ̈ܘܚܐ ܘܡܬܢܓܕ̈ܢܐ ܒܡܠܬܟ ܡܐܣܐ ܐܢܬ:
ܐܦ ܡܝ̈ܬܐ ܡܩܝܡ ܐܢܬ. ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܠܡܫܡ̈ܥܬܐ ܕܬܕܡܪ̈ܬܐ ܫܡܥܬ ܕܥܒܕ
ܐܢܬ. ܣܡܬ ܒܪܥܝܢܝ ܕܐܘ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܕܢܚܬܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܥܒܕ
ܗܠܝܢ: ܐܘ ܒܪܗ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ ܕܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܥܒܕ ܐܢܬ. ܡܛܠ ܗܕܐ
ܟܬܒܬ ܒܥܝܬ ܡܢܟ ܕܬܐܬܐ ܠܘܬܝ ܟܕ ܣܓܕ ܐܢܐ ܠܟ. ܘܬܐܣܐ ܡܪܥܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܟܐܒܐ ܐܝܟ ܕܗܝܡܢܬ ܒܟ. ܐܦ ܗܕܐ ܬܘܒ ܫܡܥܬ. ܕܝܗܘܕܝ̈ܐ
ܪ̈ܛܢܝܢ ܥܠܝܟ ܘܪܕܦܝܢ ܠܟ: ܘܐܦ ܕܢܙܩܦܘܢܟ ܒܥܝܢ ܘܠܡܘܒܕܘܬܟ ܚܝܪܝܢ
ܠܟ. ܡܕܝܢܬܐ ܚܕܐ ܙܥܘܪܬܐ ܐܝܬ ܠܝ ܘܫܦܝܪܐ ܘܣܦܩܐ ܠܬܪ̈ܝܢ
ܠܡܥܡܪ ܒܗ̇ ܒܫܝܢܐ ※

ܘܟܕ ܩܒܠܗ ܗܘܐ ܝܫܘܥ ܠܐܓܪܬܐ ܒܒܝܬ ܪܝܫ ܟܘܡܪ̈ܐ ܕܝܗܘܕܝ̈ܐ.
ܐܡܪ ܠܗ ܠܚܢܢ ܛܒܘܠܪܐ. ܙܠ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܡܪܟ ܕܫܕܪܟ ܠܘܬܝ:
ܛܘܒܝܟ ܕܟܕ ܠܐ ܚܙܝܬܢܝ ܗܝܡܢܬ ܒܝ: ܟܬܝܒ ܓܝܪ ܥܠܝ: ܕܐܝܠܝܢ
ܕܚܙܝܢ ܠܝ ܠܐ ܢܗܝܡܢܘܢ ܒܝ: ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܠܝ ܗܢܘܢ ܢܗܝܡܢܘܢ
ܒܝ. ܘܕܟܬܒܬ ܠܝ ܕܐܬܐ ܠܘܬܟ. ܗܘ ܡܕܡ ܕܐܫܬܕܪܬ ܠܗ ܠܗܪܟܐ
ܡܟܝܠ ܐܫܬܠܡ ܠܗ. ܘܡܟܝܠ ܐܢܐ ܠܝ ܠܘܬ ܐܒܝ ܕܫܕܪܢܝ. ܘܡܐ
ܕܣܠܩܬ ܠܘܬܗ. ܡܫܕܪ ܐܢܐ ܠܟ ܠܚܕ ܡܢ ܬܠܡܝܕܝ ܕܟܐܒܐ ܡܕܡ
ܕܐܝܬ ܠܟ ܢܐܣܐ ܘܢܚܠܡ ܘܟܠܗܘܢ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܘܬܟ ܢܬܠ ܐܢܘܢ ܠܚܝ̈ܐ
ܕܠܥܠܡ. ܘܡܕܝܢܬܟ ܬܗܘܐ ܒܪܝܟܐ. ܘܒܥܠܕܒܒܐ ܬܘܒ ܠܐ ܢܫܬܠܛ ܒܗ
ܠܥܠܡ ※

ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܗܘܐ ܚܢܢ ܛܒܘܠܪܐ ܕܗܟܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܝܫܘܥ.
ܘܡܛܠ ܕܨܝܪܐ ܗܘܐ ܕܡܠܟܐ. ܫܩܠ ܗܘܐ ܘܨܪ ܨܘܪܬܗ ܕܝܫܘܥ ܒܣܡ̈ܡܢܐ
ܓܒܝ̈ܐ: ܘܐܝܬܝ ܗܘܐ ܥܡܗ ܠܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܡܪܗ. ܘܟܕ ܚܙܝܗ ܗܘܐ
ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܠܨܘܪܬܐ ܗܝ. ܩܒܠܗ ܗܘܐ ܒܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ ܘܣܡܗ ܗܘܐ
ܒܐܝܩܪܐ ܪܒܐ ܒܚܕ ܡܢ ܒܬ̈ܐ ܕܐܦܕܢܘܗܝ. ܘܐܫܬܥܝ ܗܘܐ ܠܗ ܚܢܢ
ܛܒܘܠܪܐ ܟܠܡܕܡ ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܡܢ ܝܫܘܥ ܟܕ ܟܬܝܒܢ ܗܘܝ ܠܗ
ܡܠܘ̈ܗܝ ܒܟܬܒܐ ※

X. — *Altercatio pueruli christiani homeritae cum tyranno Dunaano.*

(Assemani — *B. O.*, I. 377—379.)

ܘܛܠܝܐ ܚܕ ܕܝܢ ܒܪ ܬܠܬ ܫܢ̈ܝܢ ܢܩܡܐ ܗܘܐ ܐܡܗ ܕܐܬܩܛܠܬ ܘܠܒܝܫܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܡܐܢܐ. ܟܕ ܚܙܐ ܠܡܠܟܐ ܕܝܬܒ ܘܠܒܝܫ ܠܒܘܫܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ. ܫܒܩܗ ܠܐܡܗ ܘܪܗܛ ܢܫܩ ܠܡܠܟܐ ܥܠ ܒܘܪܟܘܗܝ.
ܘܓܦܦܗ ܡܠܟܐ ܘܩܪܒ ܡܢܫܩ ܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܡܢܐ ܪܚܡܬ ܠܝ
ܕܐܬܝܬ ܠܢܫܩܐ ܠܝ ܐܡܪ: ܐܘ ܠܐܒܘܐ ܪܒܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ. ܡܛܠ ܕܚܙܝܬ
ܐܡܝ ܚܙܝܬ ܠܟ ܕܐܡܪܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢ ܐܡܝ ܐܬܝܬ ܐܢܐ ܕܐܡܪܬ ܠܝ.
ܘܐܢܐ ܓܒܪ ܕܐܬܝܬ ܢܫܩܘܢ ܣܓܝ ܡܩܕܫܐ. ܐܠܐ ܐܬܝܬ ܕܐܬܝܬ ܠܘܬ ܐܡܝ
ܕܬܩܛܠ ܥܡܗ ܘܠܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܐܡܪܐ ܠܝ ܕܢܦܩ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܟܠ ܕܠܐ ܟܦܪ ܒܡܫܝܚܐ ܢܩܛܠ ܘܐܢܐ ܠܐ ܟܦܪ ܐܢܐ ܒܗ. ܘܐܡܪ
ܠܗ. ܘܡܢ ܐܝܟܢܐ ܝܕܥܬ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ. ܟܠܝܘܡ
ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܗ ܒܥܕܬܐ ܥܡ ܐܡܝ ܟܕ ܐܙܠܐ ܐܢܐ ܠܥܕܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܝܠܝ
ܪܚܡ ܐܢܬ ܐܘ ܠܐܡܟ. ܐܡܪ ܠܗ. ܕܡܢܘ ܕܠܐܡܝ. ܘܐܦ ܐܡܪ ܠܗ. ܕܝܠܝ
ܪܚܡ ܐܢܬ ܐܘ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ. ܠܡܫܝܚܐ ܪܚܡ ܐܢܐ ܝܬܝܪ ܡܢܗ.
ܐܡܪ ܠܗ. ܘܡܛܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܢܫܩܬ ܒܘܪܟܝ. ܐܡܪ ܠܗ. ܣܒܪܬ ܠܝ
ܕܡܠܟܐ ܐܢܬ ܕܢܨܪܝܐ ܗܘ ܘܚܙܝܬ ܗܘܝܬ ܒܥܕܬܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܗܘܝܬ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ. ܢܗܒ ܐܢܐ ܠܟ ܓܘܙܐ ܘܠܘܙܐ ܘܬܐܢܐ. ܐܡܪ
ܛܠܝܐ. ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܟܠ ܐܢܐ ܓܘܙܐ ܝܗܘܕܝܐ: ܐܠܐ ܫܒܘܩܝܢܝ ܐܙܠ
ܠܘܬ ܐܡܝ. ܐܡܪ ܠܗ. ܗܘܐ ܪܚܡܝ ܘܗܘܝ ܐܢܬ ܠܝ ܒܪܐ. ܐܡܪ ܛܠܝܐ.
ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܗܘܐ ܐܢܐ ܪܚܡܟ ܡܛܠ ܕܪܝܚܟܘܢ ܣܪܝ ܘܥܡܟ ܘܠܐ ܒܥܝܬ
ܐܝܟ ܕܐܡܝ. ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܗܘܢ ܕܩܪܝܒܝܢ. ܚܙܘ ܒܥܩܪܐ ܗܢܐ ܕܡܢ
ܛܠܝܘܬܐ ܐܠܦܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܪܚܡܗ. ܘܐܡܪ ܚܕ ܡܢ ܪܘܪܒܢܐ ܠܛܠܝܐ.
ܬܐ ܥܡܝ ܘܡܩܘܡ ܐܢܐ ܠܟ ܕܬܗܘܐ ܒܪܐ ܠܡܠܟܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ.
ܡܫܝܚܐ ܦܩܕ: ܐܡܝ ܛܒܐ ܠܝ ܡܢ ܡܠܟܬܟ ܕܡܘܒܠܐ ܠܝ ܠܥܕܬܐ. ܘܒܬܪܐ
ܕܒܥܕܢ ܠܗ. ܢܦܩܗ ܠܡܠܟܐ ܒܛܠܩܗ ܘܐܡܪ. ܐܙܠ ܠܝܗܘܕܝܐ
ܒܥܠܐ: ܐܙܠ ܠܘܬ ܐܡܝ ܘܐܡܘܬ ܥܡܗ. ܘܢܟܬܗ ܠܚܕ ܡܢ ܪܘܪܒܢܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܪܦܝܘܗܝ ܠܗ ܒܪܓܠܐ ܕܪܓܠ. ܐܢ ܟܦܪ ܒܡܫܝܚܐ ܚܝܐ. ܘܐܠܐ
ܡܝܬ. ܘܟܕ ܛܥܢܗ ܠܗ ܒܟܬܦܗ ܘܗܘ ܒܟܐ. ܡܫܬܥܠ ܗܘܐ ܒܪܓܠܘܗܝ

ܘܡܪܐ ܠܐܫܝܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܗܦܘܟ ܐܙܠ ܒܫܠܡ ܠܒܝܬܟ. ܘܡܢ ܫܥܬܐ
ܠܦܘܠܚܢܗ ܐܡܪܐ. ܐܙܠ ܒܬܪ ܩܢܝܢܟ ܒܗܝܡܢܘܬܐ: ܠܐ ܬܬܟܠ: ܡܛܠ
ܕܝܢ ܒܬܪܐ ܠܟܠܐ ܡܫܝܚܐ ܒܪܡܫܐ ܕܐܬܬܐ ܐܢܐ. ܘܡܢ ܗܕܐ ܐܡܪܐ. ܦܫܩܘܗܝ
ܠܪܫܘܬܗ ※

XI. — *In Natalem Domini sermo S. Ephraem.*

(Opera omnia — II *vol. syr.* 402—403.)

ܒܪܝܟ ܗܘ ܝܠܕܐ ܕܝܘܡܢ ܐܦܨܚܗ ܠܒܪܝܬܐ ܟܠܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܥܘܠܐ
ܕܝܘܡܢ ܒܨܡܚܗ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܦܐܪܐ ܕܐܪܟܢ ܢܦܫܗ ܠܟܦܢܘܬܢ.
ܒܪܝܟ ܗܘ ܛܒܐ ܕܡܢ ܚܝܠܗ ܐܥܬܪܢ ܠܡܣܟܢܘܬܢ ܘܡܠܝ ܚܣܝܪܘܬܢ.
ܒܪܝܟ ܕܐܪܟܢܘܗܝ ܪܚܡܘܗܝ ܕܢܣܥܘܪ ܟܪܝܗܘܬܢ ※

ܐܘܕܝ ܠܡܫܒܚܐ ܕܐܬܟܠܝ ܠܚܘܣܝܢ. ܐܘܕܝ ܠܗܘ ܕܫܪܐ ܥܡܢ
ܒܡܘܠܕܗ. ܐܘܕܝ ܠܗܘ ܕܨܒܐ ܕܢܦܪܘܩ ܘܠܐ ܩܢܐ. ܚܙܝܬܗ ܐܦ ܐܫܬܐ
ܘܥܒܕ. ܐܘܕܝ ܠܚܢܢܐ ܕܫܒܩܗ ܠܚܘܒܝܢ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܡܬܠܝܛܢ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܢܦܠ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܬܐ ܠܘܬܢ.
ܡܢ ܕܡܢܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܫܠܝܐ ܕܡܠܠ ܡܢ ܦܘܡܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ
ܪܡܐ ܕܐܬܡܟܟ ܡܢ ܪܥܝܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܪܘܚܢܐ ܕܐܬܠܒܫ ܕܒܗ ܗܘܐ ܦܓܪܐ.
ܕܒܗ ܢܓܘܫ ܚܠܝܐ ܘܢܫܩ ܒܗ ܦܓܪܐ ܕܒܢܝ ܛܘܗܡܗ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܥܬܝܩܐ ܕܝܠܕܗ ܗܘܐ ܛܠܝܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܚܝܠܐ
ܕܪܒܗ ܗܘܐ ܐܡܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܪܐ ܕܪܒܗ ܚܙܬ ܘܪܒܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ
ܚܝܠܐ ܕܪܐ ܒܗ ܠܒܪܝܬܗ ܘܪܟܢ ܠܒܣܝܡܘܬܗ. ܒܚܝܠܐ ܘܬܪܒܝܬܐ ܚܣܢܝܢ
ܒܬܪܒܝܬܗ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܥܬܝܩܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܬܪܒܝܬܐ ܡܪܐ ܡܫܝܚܐ ܒܚܝܠܗ
ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢܗ. ܘܐܠܗܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܒܪܝܟܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܒܝܢܐ ܕܠܐ
ܐܬܦܫܛ. ܒܪܝܟܘܬܗ ܐܝܟ ܘܐܦ ܕܢܚܐ. ܒܬܒܠܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ.
ܢܫܒܚܘܢ ܠܡܪܝܗ ܢܗܘܐ ܠܐܢܫܘܬܢ ※

ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܬܗ ܕܐܬܡܠܠ ܒܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܦ ܝܠܕܐ
ܠܒܝܬܗ ܕܐܒܘܗ ܒܗ. ܒܪܝܟ ܕܐܦ ܡܠܐ ܫܒܩܗ ܕܐܒܘܗܝ. ܒܪܝܟ ܗܘ
ܕܪܒܝܬܗ ܐܠܗܗ ܠܒܪܝܬܐ ܘܫܒܩܐ. ܠܒܝܬܐ ܘܐܪܥܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ
ܕܫܘܒܚܘܗܝ ܐܝܟܘ ܠܐܢܫܘܬܐ ※

ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܪܝܡ ܢܦܫܢ ܘܙܩܦܗ ܘܩܪܒܗ ܠܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܠܒܫ ܦܓܪܢ ܡܫܝܚܐ ܠܒܣܝܡܘܬܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܠܒܫܢ ܐܝܟܢ ܫܦܝܪܘܬܗ. ܢܘܪܐ ܠܒܢܘܗ ܟܠܐ ܕܐܪܡܝ ܫܘܒܚܗ ܒܒܢܝܢ. ܘܚܝܠܗ ܒܡܝܬܐ. ܒܫܡܝܐ ܢܝܚܘ ܘܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ※

XII. — *S. Jacobi Sarugensis deprecatio pro extremi judicii die.*

(Wenig, *Schola Syriaca.*)

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢܝ ܗܘ ܒܥܠܡܐ
ܕܐܦ ܒܕܝܢܘܗܝ ܕܐܒܐ ܚܘܝܬܐ ܚܢܢܐ ܥܡ ܡܝܬܐ.
ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܠܚܘܒܘܬܐ ܐܦܠܐ ܡܕܡ ܗܘ ܒܐܘܪܚܐ
ܘܠܐ ܢܬܬܒܥܐ ܡܢ ܚܘܫܒܢܐ ܕܥܡ ܒܥܠܕܒܒܐ ※

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܡܐ ܗܘ ܥܕܢܐ ܕܡܐ ܢܦܩܢܝ
ܢܪܕܘܦ ܚܘܒܝܐ ܕܥܡ ܒܥܠܕܒܒܐ ܘܢܩܦܘܢ ܥܡܝ.
ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܢܫܟܚ ܡܕܡ ܠܒܥܘܬܐ ܙܪܐ
ܘܢܠܒܫ ܐܣܛܠܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܚܕܘܬܐ ܠܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ※

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܡܐ ܐܬܐ ܕܝܢܐ ܢܬܟܠܘܢ
ܘܩܝܡܘ ܕܢܚܙܝ ܥܠ ܓܘܕܐ ܒܪܥܝܐ ܢܦܩܐ.
ܘܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܒܠܐ ܦܬܓܡܐ ܕܝܢܐ ܢܫܐܠ
ܘܐܬܕܟܪ ܢܦܫܝ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܒܝܬܗ ܒܝܬܝ ※

ܟܐܒܝܢ ܘܐܬܝܢ ܚܘܒܝܐ ܕܐܢܐ ܒܪܐ ܕܐܒܘܗܝ.
ܕܐܝܬ ܗܘ ܐܠܗܐ ܘܥܡ ܒܢܝܐ ܐܢܫ ܙܪܥ ܕܠܘܬܝ.
ܠܐܠܗܐ ܐܝܬ ܕܪܚܡܐ ܘܚܘܒܐ ܕܐܒܘܗܝ ܚܢܢܐ ܡܪܝܐ
ܡܨܠܝܢ ܙܘܥ ܦܘܪܫܐ ܕܗܘܘ ܡܛܠ ܟܠ ܦܠܓܘܬܐ ※

LEXICON.

CATALOGUS VOCABULORUM

quae in hoc volumine continentur.

— ܐ —

ܐܒ - ܐܒܐ אָב *m.* pater (*Lect.* 66)

ܐܒܐ (אֵב) *m.* fructus (101)

ܐܒܓܪ *n. pr.* Abgar

ܐܒܕ אָבַד periit

ܐܒܗܘܬܐ (אָב) *f.* paternitas

ܐܒܝܠܐ אָבֵל lugens, tristis

ܐܒܠܐ אֵבֶל *m.* tristitia

ܐܓܠܬܐ *f.* agmen, turma

ܐܒܪܗܡ *n. pr.* Abraham

ܐܓܘܢܐ ἀγών *m.* certamen

ܐܓܪ mercede conduxit

ܐܓܪ - ܐܓܪܐ *m.* merces, premium

ܐܓܪܐ — ܒܪ ܐܓܪܐ lunaticus

ܐܓܪܬܐ אִגֶּרֶת *f.* epistola

ܐܕܡ *n. pr.* Adam

ܐܕܢܐ אֹזֶן *f.* auris

ܐܕܪ Adar (=Martius) *n. pr. mensis*

ܐܗܪܘܢ *n. pr.* Aaron

ܐܘܝ *vel* ܐܘ oh, heu

ܐܘ vel, aut, quam *(compar.)*

ܐܘܒܠ (*rad.* ܝܒܠ) הוֹבִיל duxit

ܐܘܕܝ *vide* ܝܕܐ

ܐܘܕܥ *vide* ܝܕܥ

ܐܘܚܪ (*rad.* ܐܚܪ — אָחַר) distulit

ܐܘܝܐ aequalis

ܐܘܟܡܐ חוּם niger

ܐܘܠܨܢܐ *m.* praessura, afflictio

ܐܘܡܢܐ *m.* artifex

ܐܘܡܬܐ אֻמָּה *f.* natio

ܐܘܡܢܘܬܐ *f.* artificium

ܐܘܚ ah, heu

ܐܘܢܓܠܝܘܢ εὐαγγέλιον *m.* Evangelium

ܐܘܣܦ (*rad.* ܝܣܦ) הוֹסִיף addidit

ܐܘܪܕܥܐ *com.* rana

ܐܘܪܗܝ *n. pr.* Edessa

ܐܘܪܚܐ אֹרַח *f.* via

ܐܘܪܫܠܡ *n. pr.* Ierusalem

ܐܙܠ אָזַל ivit

ܐܚܐ אָח *m.* frater

ܐܚܕ אָחַז cepit, apprehendit; — *Part. pass.* ܐܚܝܕ tenens, possidens, comprehensus

ܐܚܘܕܐ אָחֵז prehendens, satelles

ܐܚܪܝܐ אַחֲרוֹן posterior, novissimus

ܐܚܪܢ / ܐܚܪܢܐ אַחֵר alius (*Lect.* 66)

ܐܝܕܐ *vide sub* ܝܕ

ܐܝܕܐ *vide sub* ܐܝܢܐ

ܐܘ εὖ euge

ܐܝܘܒ *n. pr.* Iob (*al.* ܐܝܘܒ)

ܐܝܟ כְּ *(pron. ax)* sicut, quod; *cum suff.* ܐܝܟܘܬܗ — ܐܝܟ ܕ quemadmodum

ܐܝܟܐ ubi, ubinam

ܐܝܟܢ / ܐܝܟܢܐ quomodo; — ܐܝܟܢܐ ܕ sicut, quemadmodum, ita ut

ܐܝܠܠ (*rad.* ܝܠܠ) הֵילִיל ejulavit

ܐܝܠܝܢ quinam, quaenam

ܐܝܠܢܐ *m.* arbor

ܐܝܡܟܐ undenam

ܐܝܡܡܐ יוֹם *m.* dies

ܐܝܢܐ-ܐܝܕܐ quis, quae, quid?

ܐܝܢܐ ܕ ille qui

ܐܝܣܚܩ *n. pr.* Isaac

ܐܝܣܪܝܠ (*vel* ܐܝܣܪܐܝܠ) *n. pr.* Israel

ܐܝܩܪܐ (*rad.* ܝܩܪ) יְקָר *m.* honor

ܐܝܪܝܚܘ *n. pr.* Iericho

ܐܝܫܝ *n. pr.* Iesse (=Isai)

ܐܝܬ יֵשׁ est, erat, fuit

ܐܟܚܕܐ (ܚܕܐ+ܐܝܟ) יַחְדָּו simul

ܐܟܕܢܐ ἔχιδνα *f.* vipera

ܐܟܠ אָכַל comedit, voravit; *Ethpe.* pass.

ܐܟܠܩܪܨܐ calumniator (=diabolus)

ܐܟܡܐ ܕ sicut, quemadmodum

ܐܟܝܢ deinde

ܐܟܣܢܝܐ ξένος *m.* peregrinus

ܐܟܪܐ אִכָּר *m.* agricola

ܐܠܐ אִם-לֹא si non, nisi, sed

ܐܠܗ / ܐܠܗܐ אֱלוֹהַּ Deus

ܐܠܗܘܬܐ אֱלוֹהַּ *f.* divinitas

ܐܠܘ אִלּוּ si, quod si

ܐܠܝܐ *n. pr.* Elias

ܐܠܝܡ *n. pr.* Elim

ܐܠܝܨܐ (אָלַץ) arctus

ܐܠܡ iratus est

ܐܠܦ *vide sub* ܝܠܦ

ܐܠܦ / ܐܠܦܐ אֶלֶף mille

ܐܠܨ (אָלַץ) arctavit

ܐܡܐ אֵם *f.* mater

ܐܡܘܪܝܐ *n. pr.* Amorrhaeus

ܐܡܝܢ אָמֵן amen — *part. pass.* (ex ܐܡܝܢ) perseverans

ܐܶܡܰܪ אָמַר dixit; *Ethpe.* pass.

ܐܳܡܰܪ אֹמֵר dicens

ܐܶܡܪܳܐ *m.* agnus

ܐܶܡܪܬܳܐ *f.* agna

ܐܰܡܩܛܳܐ *f.* lacerta

ܐܰܡܬܳܐ אָמָה *f.* ancilla

ܐܶܡܰܬ ܕ cum, quando; — ܟܽܠ ܐܶܡܰܬ ܕ quotiescumque

ܐܶܢ אִם si

ܐܶܢܳܐ אֲנִי *com.* ego

ܐܶܢܗܘ si

ܐܶܢܰܚ אָנַח ingemuit; *Ethpe.* id.

ܐܢܛܝܘܟܝ *n. pr.* Antiochia

ܐ̱ܢܳܫܳܐ אֱנוֹשׁ homo, mortalis; *collect.* (=ܐ̱ܢܳܫܳܐ) homines. *Absque pl. emph. St. cr.* ܐ̱ܢܳܫ

ܐ̱ܢܳܫ *vel* ܢܳܫ aliquis, quidam; *pl.* ܢܳܫܺܝܢ *vel* ܐ̱ܢܳܫܺܝܢ; — ܠܳܐ ܐ̱ܢܳܫ nemo

ܐ̱ܢܳܫܽܘܬܳܐ *f.* genus humanum, natura humana

ܐܰܢ̱ܬ אַתָּה *m.* tu

ܐܰܢ̱ܬܬܳܐ (אִשָּׁה) *f.* mulier; *pl.* ܢܶܫ̈ܐ

ܐܣܳܐ — *Pa.* sanavit, curavit; *Ethpa.* pass.

ܐܳܣܝܳܐ - ܐܳܣܳܐ *m.* medicus

ܐܶܣܛܠܳܐ στολή *f.* vestis

ܐܶܣܛܳܕܝܳܢ στάδιον *m.* stadium

ܐܳܣܝܘܬܳܐ *f.* sanatio

ܐܰܣܶܢ recondidit

ܐܶܣܦܘܓܳܐ σπόγγος *m.* spongia

ܐܶܣܟܶܡ *vid. sub* ܣܟܶܡ

ܐܶܣܰܪ אָסַר vinxit, ligavit; *Ethpe.* pass.

ܐܶܣܳܪܳܐ אֱסוּר *m.* ligamen

ܐܶܣܬܳܐ *f.* paries; *pl.* ܐܶܣ̈ܐ

ܐܶܣܬܰܟܶܠ *vide sub* ܣܟܰܠ

ܐܶܥܘܠ *vid. sub* ܥܰܠ

ܐܶܥܦܳܐ duplum

ܐܳܦ אַף etiam; — ܐܳܘܦ . . . ܐܳܘܦ neque . . . neque

ܐܰܦ̈ܐ (*pl.*) אַפַּיִם facies; — ܥܰܠ ܐܰܦܰܝ super faciem, propter; — ܠܐܰܦܰܝ circa

ܐܦܳܐ אָפָה coxit

ܐܶܦܕܢܳܐ *m.* palatium

ܐܰܦܺܣ (*rad.* ܦܣ = πεῖσις) persuasit

ܐܳܦܠܳܐ (*vel* ܠܳܐ ܐܳܦ) neque

ܐܶܦܶܢ (ܐܳܦ + ܐܶܢ) etiamsi, etiam, saltem

ܐܰܦܨܰܚ (*denom. a* ܦܨܺܝܚܳܐ) laetificavit

ܐܰܦܪܶܝܡ *n. pr.* Ephraem

ܐܶܦܬܳܐ *f.* occasio

ܐܰܪܒܰܥ אַרְבַּע quatuor; — ܐܰܪܒܰܥܣܰܪ quatuordecim

ܐܪܕܝܟܠܐ *m.* architectus

ܐܪܝܐ אַרְיֵה *m.* leo

ܐܪܡܝܐ *n. pr.* Ieremias

ܐܪܢܒܐ *com.* lepus

ܐܪܥܐ אֶרֶץ *f.* terra, regio; pl. ܐܪ̈ܥܬܐ

ܐܪܥܢܐ (אֶרֶץ) terrenus, terrestris

ܐܪܩܕ (רָקַד) gavisus est

ܐܫܕ (אָשַׁד) effudit

ܐܫܟܚ *(Af.)* invenit, potuit; *Ethpe.* pass.

ܐܫܥܝܐ *n. pr.* Isaias

ܐܫܪܪ (*Af.* ex ܫܪܪ) credidit

ܐܫܬܐ *f.* fundus, ima pars; *pl.* ܐܫ̈ܬܬܐ

ܐܫܬܐ *f.* febris

ܐܫܬܘܕܝ *vide sub* ܝܕܐ

ܐܫܬܘܕܥ *vide sub* ܝܕܥ

ܐܫܬܘܦ utinam

ܐܫܬܒܩ *vide sub* ܫܒܩ

ܐܬܐ אָתָה venit; *Af.* ܐܝܬܝ adduxit

ܐܬܐ אוֹת *f.* signum

ܐܬܝܐܒ *(Ethpa.)* יָאַב appetiit

ܐܬܢܝܐ *n. pr.* Atheniensis

ܐܬܠܝܛܐ ἀθλητής *m.* athleta

ܐܬܡܠܝ אֶתְמוֹל heri

ܐܬܢܐ אָתוֹן *f.* asina

ܐܬܢܘܣ *n. pr.* Athenae (*al.* ܐܬܝܢܘܣ)

ܐܬܪܐ אֲתַר *m.* locus

— ܒ —

ܒܐܝܕܐ *vide sub* ܐܝܕ

ܒܐܦܐ *vid.* ܒܦܐ

ܒܐܫ (בָּאַשׁ) miser fuit; *Af.* laesit

ܒܒܠ *n. pr.* Babel

ܒܒܥܘ quaeso!

ܒܓܘ intra, in (*vid.* ܓܘ)

ܒܕ (ܒܕܕ) — *Ethpalp.* ܐܬܒܕܒܕ turbatus est

ܒܕܪ בָּדַר sparsit, dispersit

ܒܗܬ erubuit

ܒܗܬܬܐ *f.* confusio

ܒܘܝܐܐ *m.* consolatio (*al.* ܒܘܝܐ)

ܒܘܟܪܐ בְּכוֹר *m.* primogenitus

ܒܘܣܡܐ (בֹּשֶׂם) *m.* jucunditas

ܒܘܪܢܐ *m.* culpa

ܒܘܪܟܐ בֶּרֶךְ *f.* genu; *pl.* ܒܘܪ̈ܟܐ

ܒܘܪܟܬܐ בְּרָכָה *f.* benedictio

ܒܙ (ܒܙܙ) בָּזַז diripuit

ܒܚܝܪ בָּחוּר probatus

ܒܚܪ בָּחַר probavit, examinavit; *Ethpe.* pass.

ܒܛܝܠܐ (בָּטֵל) otiosus

ܒܛܢܘܬܐ (בָּטֶן) *f.* conceptio

ܒܛܢܐ *id. ac* ܒܛܝܠܐ

ܒܛܢ (בָּטֶן) concepit

ܒܝ in me

ܒܝܐ consolatus est

ܒܷܡܐ *βῆμα f.* tribunal

ܒܝܢ בֵּין inter; *cum suff.* ܒܝܢܬ

ܒܺܝܪܬܐ *f.* palatium

ܒܺܝܫ - ܒܺܝܫܐ (בָּאַשׁ) malus

ܒܺܝܫܐܺܝܬ male

ܒܝܬ בֵּיתָה in, inter, cum

ܒܝܬ - ܒܝܬܐ בַּיִת *m.* domus, cubiculum; *pl.* ܒܳܬܐ — ܒܳܬܶܝ — ܡܳܪܐ ܒܝܬܐ pater familias

ܒܝܬ ܠܚܡ *n. pr.* Bethlehem

ܒܟܐ בָּכָה flevit

ܒܟܝܐ בְּכִי *m.* fletus

ܒܘܟܪܐ (בְּכוֹר) primus, praecox, primogenitus

ܒܟܠܕܘܟ in omni loco

ܒܟܝܬܐ בְּכוּת *f.* fletus

ܒܠܐ *m.* mens — ܐܝܬܝ ܒܠܒ ܒܠܐ adduxit in mentem

ܒܠܒܠ (*Palp.* — בִּלְבֵּל) perturbavit

ܒܠܚܘܕ solus; *adv.* tantum

ܒܠܥ בָּלַע absorbuit; *Ethpe.* pass.

ܒܠܥܕ בִּלְעֲדֵי absque, praeter

ܒܢܐ בָּנָה aedificavit

ܒܢܝܐ aedificator

ܒܢܬܐ *vide sub* ܒܪܬܐ

ܒܣܝܡ / ܒܣܝܡܐ jucundus

ܒܣܝܡܘܬܐ בֹּשֶׂם suavitas, benignitas

ܒܣܡ jucundus fuit, gavisus est; *Pa.* delectavit

ܒܣܡܐ בֶּשֶׂם *m.* aroma (§ 101)

ܒܘܣܡܐ (בֶּשֶׂם) *m.* delectatio

ܒܣܪ contempsit

ܒܣܪ - ܒܣܪܐ בָּשָׂר *m.* caro

ܒܣܬܪ tergum; *praep.* post; — ܠܒܣܬܪ *cum suff.* post, retro

ܒܥܐ quaesivit, petiit, rogavit, invocavit; *Ethpe.* requisitum est

ܒܳܥܐ desiderans, quaerens

ܒܥܘܬܐ *f.* petitio

ܒܥܝܪܐ *m.* jumentum

ܒܥܠ - ܒܥܠܐ בַּעַל *m.* possessor, dominus

ܒܥܠܕܒܒܐ *m.* inimicus

ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ *f.* inimicitia

ܒܥܠܕܝܢܐ *m.* adversarius

ܒܥܠܬ (*rad.* ܥܠܐ) propter

ܒܨܐ probavit, exploravit

ܒܨܐ inquisivit

ܒܨܝܪܐ imperfectus, vilis

ܒܨܰܪ בָּצַר imminuit

ܒܨܳܪܬܳܐ *f.* quaestio

ܒܩܽܘܫܩܳܐ *vide sub* ܦܽܘܫܩܳܐ

ܒܰܪ - ܒܪܳܐ *m.* filius; *pl.* ܒܢܰܝܳܐ — ܒܢܺܝܢ; *cr.* ܒܢܰܝ

ܒܪܳܐ בָּרָא creavit

ܒܺܐܪܳܐ בְּאֵר *f.* puteus

ܒܰܪܕܳܐ בָּרָד *m.* grando

ܒܳܪܽܘܝܳܐ בֹּרֵא creator

ܒܪܺܝܬ / ܒܪܺܝܬܳܐ בְּרִיאָה *f.* creatura, creatio; *pl.* ܒܪܺܝܳܬܳܐ

ܒܪܺܝܟ בָּרוּךְ benedictus

ܒܪܺܝܪ בָּרוּר simplex, purus

ܒܪܶܟ (*vel* ܒܪܰܟ) בָּרַךְ genuflexit, decubuit; *Pa.* benedixit

ܒܪܰܡ sed, profecto, imo

ܒܰܪܢܽܘܢ *n. pr.* Bar-Nun (Iosue)

ܒܰܪܢܳܫܳܐ (*vel* ܒܰܪ ܐ̱ܢܳܫܳܐ) *m.* filius hominis (=homo); *pl.* ܒܢܰܝܢܳܫܳܐ *vel* ܒܢܰܝ ܐ̱ܢܳܫܳܐ

ܒܰܪܬ - ܒܪܰܬܳܐ בַּת filia; *pl.* ܒܢܳܬܳܐ - ܒܢܳܬ

ܒܳܬ (ܒܘܬ) sedit, versatus est

ܒܬܽܘܠܳܐ / ܒܬܽܘܠܬܳܐ בְּתוּלָה *f.* virgo

ܒܳܬܰܪ post; — ܕ ܒܳܬܰܪ postquam

— ܓ —

ܓܐܠ laetatus est; *Pa.* id.

ܓܶܐܝܳܐ גֵּאֶה excelsus

ܓܒܳܐ / ܓܶܒܳܐ (*vel* ܓܰܒܳܐ) *m.* latus; — ܡܶܢ ܓܶܒܳܐ a latere

ܓܒܳܐ elegit

ܓܒܶܐ / ܓܒܝܳܐ electus

ܓܒܺܝܠܬܳܐ גַּבְלוּת *f.* massa, figmentum

ܓܒܰܠ finxit, formavit

ܓܒܰܪ / ܓܰܒܪܳܐ גֶּבֶר vir

ܓܰܒܪܺܐܝܶܠ *n. pr.* Gabriel

ܓܰܒܪܽܘܬܳܐ גְּבוּרָה *f.* virilitas

ܓܰܓܪܬܳܐ גַּרְגְּרוֹת *f.* guttur

ܓܕܝܳܐ גְּדִי *m.* haedus; *pl.* ܓܕܳܝܶܐ

ܓܕܰܠ גָּדַל texuit

ܓܰܕܶܦ גִּדֵּף blasphemavit

ܓܕܰܫ contigit

ܓܺܐܗܰܢܳܐ γέεννα *f.* gehenna

ܓܰܘ / ܓܰܘܳܐ גֵּו *m.* medium; — ܒܓܰܘ in medio

ܓܽܘܒܳܐ גֹּב *m.* puteus, carcer subterraneus

ܓܘܙܐ גֶּזַע *m.* truncus (succissus)

ܓܘܙܐ *f.* nux

ܓܘܢ, ܓܘܢܐ *m.* color

ܓܘܫ — *Ethpa.* diligenter quaesivit

ܓܘܫܡܐ *m.* corpus

ܓܠܙ destitutus est; — ܡܓܠܙ destitutus

ܓܐܝ (*vel* ܓܐܐ) laetatus est; *Ethpa.* glorificatus est

ܓܝܣܐ *m.* latro

ܓܝܪ γάρ igitur, enim, quidem

ܓܝܪܐ adulter

ܓܝܫܪܐ *vide sub* ܓܫܪܐ

ܓܠܐ גָּלָה revelavit; — ܡܓܠܝܐ manifestus

ܓܠܐ - ܓܠܝܐ manifestus

ܓܠܒܘܥ *n. pr.* Gelboë

ܓܠܘܬܐ גָּלוּת *f.* captivitas

ܓܠܙ — *Ethpe.* privatus est

ܓܠܝܘܬܐ *f.* revelatio

ܓܠܝܠܐ *n. pr.* Galilaea

ܓܠܝܦܐ (γλύπτω) *m.* res sculpta

ܓܡܝܪܐ (גָּמַר) perfectus

ܓܡܝܪܐܝܬ (גָּמַר) perfecte

ܓܡܝܪܘܬܐ (גָּמַר) *f.* perfectio

ܓܡܠܐ גָּמָל *com.* camelus

ܓܡܠܝܐܝܠ *n. pr.* Gamaliel

ܓܡܪ גָּמַר perfecit, completus est; *Ethpe.* perfectus est

ܓܡܘܪܐ (גְּמַר) *m.* consummatio — ܠܓܡܪ *adv.* omnino

ܓܢ (ܓܢܢ) גָּנַן protexit

ܓܢܐ accubuit; *Pa.* objurgavit

ܓܢܒ גָּנַב furatus est

ܓܢܒ *vide* ܓܢܒ

ܓܢܒܐ גַּנָּב *m.* fur

ܓܢܘܢܐ *m.* cubile

ܓܢܝܒܐ (גְּנֵבָה) furtivus

ܓܢܝܙܐ (גָּנַז) absconditus

ܓܢܢܐ (גַּן) *m.* hortulanus

ܓܢܣܐ γένος *m.* genus (101)

ܓܣܐ *vide* ܓܝܣܐ

ܓܥܐ clamavit

ܓܥܠ — *Af.* commendavit

ܓܥܬܐ (גְּעָה) *f.* clamor

ܓܦܬܐ גֶּפֶן *f.* vitis

ܓܪ (ܓܘܪ) moechatus est

ܓܪܒܐ גָּרָב *m.* lepra, leprosus

ܓܪܡܐ גֶּרֶם *m.* os, ossis

ܓܫ (*et* ܓܫܫ) גָּשַׁשׁ palpavit, exploravit; *Ethpe.* pass.

ܓܫܡ corpus induit

ܓܫܪܐ (*vel* ܓܝܫܪܐ) *m.* pons

— ܕ —

ܕ *Pron. rel.; item demons. simul ac rel. — Nota genitivi. — Particula:* quod, quia, ut, quum. — *Saepe denotat orationem directam.* (*Lect.* 30, 71)

ܕܐܒܐ זְאֵב *m.* lupus

ܕܒܚ זָבַח immolavit

ܕܒܚܐ זֶבַח *m.* sacrificium

ܕܒܚܬܐ *f.* id.

ܕܒܪ דָּבַר duxit, rapuit; *Ethpe.* pass.

ܕܒܪܐ (דֹּבֶר) *m.* campus

ܕܒܫܐ דְּבַשׁ *m.* mel

ܕܓܠܐ mendax

ܕܗܒܐ זָהָב *m.* aurum

ܕܗܢ — *Af.* saginavit

ܕܘܒܪܐ (דִּבְרָה) *m.* ratio agendi

ܕܘܗܢܐ *m.* adeps

ܕܘܘܢܐ *m.* dolor

ܕܘܝܕ *n. pr.* David

ܕܘܟܐ / ܕܘܟܬܐ *m. et f. respect.* locus

ܕܘܟܪܢ / ܕܘܟܪܢܐ זִכָּרוֹן *m.* memoria

ܕܚܝܠܐ tremendus

ܕܚܠ timuit, veneratus est

ܕܚܠ timens, venerator

ܕܚܠܐ / ܕܚܠܬܐ *m. et f. respect.* timor, cultus

ܕܝܠ (152) *cum suff.* meus, tuus, etc.

ܕܝܢ δέ vero, igitur

ܕܝܢ - ܕܝܢܐ דִּין *m.* judicium

ܕܝܢܐ דַּיָּן judex

ܕܝܢܪ - ܕܝܢܪܐ *m.* denarius

ܕܝܬܩܐ (*vel* ܕܝܬܩܝ) διαθήκη *f.* testamentum

ܕܟܐ - ܕܟܝܐ זַךְ purus

ܕܟܐ *et* ܕܟܝ זָכָה mundus fuit; *Pa.* mundavit

ܕܟܝܐܝܬ (זָכָה) pure

ܕܟܝܘܬܐ (זָכָה) *f.* puritas

ܕܟܪ זָכַר recordatus est; *Ethpe. et Ethpa.* pass.

ܕܟܪܐ זָכָר masculus, aries

ܕܠܐ sine, absque

ܕܠܚ דָּלַח turbavit, commovit

ܕܠܝܠܐ דַּל levis, paucus

ܕܠܡܐ ne forte

ܕܠܡ fortasse

ܕܡ - ܕܡܐ דָּם *m.* sanguis

ܕܡܐ דָּמָה similis fuit

ܕܡܐ - ܕܡܝܐ דּוֹמֶה similis

ܕܡܘܬܐ / ܕܡܘܬܐ דְּמוּת *f.* similitudo, effigies, exemplum; *pl.* ܕܡܘ̈ܬܐ

ܕܡܝ̈ܐ *(pl.)* pretium

ܕܡܟ dormivit

ܕܡܟܘܬܐ *f.* somnus

ܕܡܥ דְּמַע flevit

ܕܡܥܐ / ܕܡܥܬܐ דִּמְעָה *f.* lacrima

(ܢܕܘܢ) ܕܢ דּוּן judicavit; *Ethpe.* pass.

ܕܢܚ ortus est, apparuit

ܕܢܚܐ *m.* ortus, manifestatio

ܕܥܟ דְּעַךְ exstinctus est

(ܢܕܘܨ) ܕܨ דּוּץ saltavit, exultavit

ܕܩܠܐ *m.* palma

(ܢܕܘܪ) ܕܪ דּוּר habitavit

ܕܪ - ܕܪܐ דּוֹר *m.* generatio, saeculum

ܕܪܫ דְּרַשׁ inquisivit, studuit

ܕܪܫܐ דְּרָיוֹשׁ disputatio

— ܗ —

ܗ *suff.* ejus, suus, eum, eam, *etc.*

ܗܐ הָא en, ecce

ܗܕܕ *n. pr.* (Ben-) Adad

ܗܕܝܘܛܐ ἰδιώτης stultus

ܗܕܡܐ *m.* membrum

ܗܕܝܪܐ הָדוּר ornatus

ܐܘܪܗܝ *n. pr.* Edessa

ܗܘ הוּא ille (121)

ܗܘ *encliticum* est (*Lect.* 26)

ܗܘ (=ܗܘ + ܗܐ) *demonstr.* is (141)

ܗܘܝܘ (=ܗܘ + ܗܘ) ipse est (126)

ܗܘܐ הָיָה fuit

ܗܘܝ הוֹי eheu!

ܗܘܢ / ܗܘܢܐ *m.* mens

ܗܝܕܝܢ tunc — ܡܢ ܗܝܕܝܢ exinde

ܗܝܟܠ / ܗܝܟܠܐ הֵיכָל *m.* templum

ܗܝܡܢ אָמַן credidit; *Ethpai.* creditus est

ܗܝܡܢܘ / ܗܝܡܢܘܬܐ אֱמוּנָה *f.* fides, veracitas

ܗܟܘܬ pariter

ܗܟܝܠ ergo

ܗܟܢ / ܗܟܢܐ אָכֵן ita, sic

ܗܠܟ הָלַךְ — *Pa.* gressus est, discessit, ambulare fecit

ܗܢ - ܗܢܐ hic, iste (139)

ܗܘܡܐ *f.* abyssus

ܗܦܟ הָפַךְ se vertit, convertit, mutavit; *Ethpe.* pass; *Pa.* ut *P'al*; *Af.* reddidit

ܗܪܟܐ hîc; — ܠܗܪܟܐ huc

ܗܫܐ nunc

— ܘ —

ܘ וְ et

ܘܐܠܐ alioquin

ܘܪܝܕܐ *m.* vena

ܘܙܐ *com.* anser

ܘܝ - ܘܝܠܐ אוֹי vae!

ܘܠܐ *m.* velum

ܘܠܐ *(part.)* oportet, decet

ܘܠܐ וְלֹא et non, neque

ܘܥܕܐ עֵדָה *m.* conventus

— ܙ —

ܙܐܦܐ *m.* falsitas

ܙܒܢ emit

ܙܒܢܐ (זְמַן) *m.* tempus; — ܒܙܒܢܐ opportune; — ܒܙܒܢ aliquando

ܙܓܘܓܝܬܐ *f.* vitrum

ܙܕܝܩܐ צַדִּיק justus

ܙܕܝܩܐܝܬ צַדִּיק juste

ܙܕܝܩܘ, ܙܕܝܩܘܬܐ צְדָקָה *f.* justitia

ܙܕܩ צַדֵּק — *Pa.* justificavit; *Ethpa.* ܐܙܕܕܩ pass.

ܙܕܩ (צָדַק) justum, aequum est

ܙܕܩܬܐ *f.* eleemosyna

ܙܗܘܡ, ܙܗܘܡܐ (זָהַם) foetens

ܙܗܝܘܬܐ *f.* puritas

ܙܗܪ (הִזְהִיר) *Ethpe. et Ethpa.* attendit, curavit; *cum* ܡܢ =cavit

ܙܘܣ (*vel* ܙܐܘܣ) *n. pr.* Ζεύς Iupiter

ܙܥ (ܙܘܥ) motus est

ܙܝܘܐ *m.* splendor

ܙܝܙܢܐ *m.* zizania

ܙܝܬܐ זַיִת *m.* oliva

ܙܟܐ vicit

ܙܟܐ vincens, victor

ܙܟܘܪܐ mortuus evocatus, hariolus

ܙܟܘܬܐ *f.* victoria

ܙܟܝܐ victor

ܙܟܪܝܐ *n. pr.* Zacharias

ܙܠ (ܙܠܠ) זָלַל- *Af. et Pa.* inquinavit

ܙܡܝܪܬܐ זִמְרָה *f.* psalmus

ܙܡܪ זִמֵּר cecinit — *Pa.* id.; *Ethpa.* cantatus est

ܙܢܐ *m.* modus

ܙܢܝܐ זָנָה fornicator

ܙܥܘܪܐ - ܙܥܘܪܬܐ (זְעִיר) parvus, brevis, paucus

ܙܥ (ܙܘܥ) זוּעַ tremuit; *Ethpe.* se movit; *Af.* turbavit

ܙܥܪ parvus factus est

ܙܩܝܦܐ *m.* crux

ܙܩܦ זָקַף erexit, crucifixit; *Ethpe.* pass.

ܙܪܥ זָרַע seminavit

ܙܪܥܐ זֶרַע *m.* semen

— ܚ —

ܚܐܪܘܬܐ (חֵרֵר) *f.* libertas

ܚܐܪܬܐ *adj. f.* libera

ܚܒ (ܚܒܒ) (חָבַב) exarsit; *Pa.* complexus est; *Af.* amavit

ܚܒ (ܚܘܒ) (חַיֵּב) defecit; *Pa.* reum fecit, damnavit

ܚܒܛ חָבַט — *Pa.* percussit

ܚܒܝܒܐ dilectus

ܚܒܠ חָבַל — *Pa.* perdidit, corrupit

ܚܒܠܐ *m.* destructio

ܚܒܪܐ - ܚܒܪܬܐ חָבֵר *m. et f. respect.* proximus, socius (= amicus)

ܚܒܫ חָבַשׁ clausit, comprehendit

ܚܓܝܣܐ claudus

ܚܓܝܪܐ claudus

ܚܓܠܐ *m.* perdrix

ܚܓܣܐ *m.* hyrax, lepusculus

ܚܕ - ܚܕܐ אֶחָד *m. et f. respect.* unus

ܚܕܐ (*et* ܚܕܝ) חָדָה gavisus est

ܚܕܐ (חָדָה) gaudens

ܚܕܘܬܐ חֶדְוָה *f.* gaudium

ܚܕܝܐ חָזֶה *m.* pectus

ܚܕܥܣܪ / ܚܕܥܣܪܐ אַחַד עָשָׂר *m. et f. respect.* undecim

ܚܕܬ חִדֵּשׁ renovavit

ܚܕܬܐ / ܚܕܬܐ חָדָשׁ *m. et f. respect.* novus

ܚܘܒ / ܚܘܒܐ חוֹב *m.* debitum

ܚܘܒܐ (חָבָב) *m.* amor

ܚܘܘܬܐ *f.* serpens

ܚܘܛܪܐ חֹטֶר *m.* baculum, virga

ܚܘܝ חִוָּה indicavit, monstravit

ܚܘܝܐ *m.* serpens

ܚܘܠܛܢܐ *m.* communio

ܚܘܠܦܐ חִלּוּף *m.* mutatio

ܚܘܡܐ חֹם *m.* aestus

ܚܘܣܝܐ (חוּס) *m.* propitiatio

ܚܘܰܪ חָוַר albus factus est

ܚܶܘܳܪ / ܚܶܘܳܪܳܐ (חָוָר) albus

ܚܙܳܐ חָזָה vidit; *Ethpe.* apparuit; *Ethpa.* pass., providit

ܚܳܙܶܐ חֹזֶה videns

ܚܶܙܘܳܐ חָזוּת *m.* adspectus

ܚܶܙܝܳܢܳܐ חִזָּיוֹן *m.* visus

ܚܶܙܩܺܝܳܐ *n. pr.* Ezechias

ܚܛܳܐ חָטָא peccavit

ܚܛܳܗܳܐ חֲטָאָה *m.* peccatum

ܚܰܛܳܝܳܐ חֹטֶה peccator

ܚܛܺܝܬܳܐ חַטָּאת *f.* peccatum

ܚܛܰܦ חָטַף rapuit

ܚܶܛܬܳܐ *f.* חִטָּה triticum; *pl.* ܚܶܛܶܐ

ܚܰܝ / ܚܰܝܳܐ חַי vivus, vivens; *st. cr.* vivit!

ܚܝܳܐ חָיָה vixit; *Af.* vivificavit, vivum servavit, salvum fecit

ܚܰܝܶܐ חַיִּים (*pl.*) *m.* vita

ܚܰܝܰܝܟ (חַי) vive

ܚܰܝܳܒ / ܚܰܝܳܒܳܐ (חוֹב) debitor, reus, qui debuit

ܚܰܝܘܬܳܐ חַיָּה *f.* animal, animalitas, facultas vitalis

ܚܰܝܠ / ܚܰܝܠܳܐ חַיִל *m.* virtus, vis, robur; *pl.* ܚܰܝܠܘܳܬܳܐ

ܚܰܝܠܬܳܢܳܐ (חַיִל) fortis, potens

ܚܰܝܬܳܐ (חַיּוּת) *f.* vivificatio, resurrectio

ܚܰܟܺܝܡ / ܚܰܟܺܝܡܳܐ חָכָם sapiens

ܚܶܟܡܬܳܐ חָכְמָה *f.* sapientia

ܚܳܟܶܡ (חָכָם) cognoscens

ܚܠܶܐ - ܚܰܠܝܳܐ dulcis

ܚܠܳܠܳܐ *m.* dies festivus

ܚܠܰܛ miscuit

ܚܠܰܡ *Af.* הֶחֱלִים sanavit

ܚܶܠܡܳܐ חֲלוֹם *m.* somnium

ܚܠܰܦ הֶחֱלִיף mutavit; *Šaf.* id; *Eštaf.* pass. et refl.

ܚܠܳܦ חֵלֶף pro; - ܚܠܳܦ ܕ propterea quod

ܚܶܠܩܳܐ חֵלֶק *m.* sors

ܚܶܡ (ܢܶܚܡܰܡ) חָמַם incaluit

ܚܡܳܐ חָם socer

ܚܡܰܠ portavit, collegit

ܚܰܡܪܳܐ חֶמֶר *m.* vinum (101)

ܚܡܳܪܳܐ חֲמוֹר *m.* asinus

ܚܰܡܫܺܝܢ חֲמִשִּׁים quinquaginta

ܚܰܡܶܬ *(Pa.)* ira exarsit; *Ethpa.* id.

ܚܶܡܬܳܐ *f.* ira; *pl.* ܚܶܡܘܳܬܳܐ

ܚܶܡܬܳܢܳܐ iracundus

ܚܰܢ (ܢܶܚܢ) חָנַן misertus est

ܚܢܐ *n. pr.* Anna

ܚܢܝܩܬܐ *f.* suspirium

ܚܢܝܩܐܝܬ instanter

ܚܢܢ *n. pr.* Ananus

ܚܢܢܐ חֵן misericordia, gratia

ܚܢܢܐ חַנּוּן misericors

ܚܢܩ (מְחַנֵּק) suffocavit; *Ethpe.* pass.

ܚܣܕ חִסֵּד probro affecit

ܚܣܕܐ חֶסֶד *m.* ignominia, opprobrium

ܚܣܝܪܐ חָסֵר deficiens

ܚܣܡ invidit

ܚܣܟ — *cum* ܦܡ=denegavit

ܚܣܪ חָסֵר defecit

ܚܦܝܛܐܝܬ (חָפֵץ) sollicite

ܚܨܐ חָלָץ *m.* lumbus

ܚܨܕ messuit

ܚܨܕܐ *m.* messis

ܚܨܘܕܐ messor

ܚܩܠܐ *m.* ager

ܚܪ (ܚܘܪ) (שׁוּר) suspexit, aspexit, attendit ad

ܚܪܐ (חָרָה) — *Ethpe.* altercatus est

ܚܪܒ vastavit

ܚܪܒ חָרֵב vastatus est

ܚܪܒܐ חָרֵב vastatus, desertus

ܚܪܫܐ surdus

ܚܪܬܐ אַחֲרִית *f.* finis

ܚܫ (ܚܫܫ) passus est

ܚܫܐ *m.* passio, dolor

ܚܫܒ חָשַׁב numeravit, reputavit, cogitavit; *Ethpe.* id.

ܚܫܘܟܐ חֹשֶׁךְ *m.* tenebrae

ܚܫܘܟܐ | ܚܫܘܟܬܐ חָשֹׁךְ *m. et f. respect.* obscurus

ܚܫܚܐ decens, necessarius

ܚܫܟ חָשַׁךְ obscuratus est

ܚܫܡ — *Af.* cenavit

ܚܬܐ (*pro* ܐܚܬܐ) אָחוֹת soror

— ܛ —

ܛܐܒ טוֹב bonus fuit

ܛܒ - ܛܒܐ *f.* ܛܒܬܐ טוֹב bonus; *fem. pl.* bona

ܛܒ טוֹב valde, potius

ܛܒܘܠܪܐ *m.* tabularius

ܛܒܘܬܐ טוֹב *f.* bonitas

ܛܒܝܐ צְבִי *m.* capreolus

ܛܒܥ טָבַע — *Pa.* immersit

ܛܒܥ (טָבַע) signans

ܛܘܒܐ טוֹב bonum, beatitudo; *pl. c. suff.* beatus, beati...

ܛܘܒܬܢܘܬܐ (טוב) *f.* beatitas

ܛܘܒܬܢܐ (טוב) beatus

ܛܘܗܡܐ *m.* familia, stirps

ܛܘܥܝܝܢ (*st. abs.*) *m.* error

ܛܘܦܢܐ *m.* diluvium

ܛܘܦܬܐ נָטָף *f.* gutta

ܛܘܪ - ܛܘܪܐ (צוּר) *m.* mons

ܛܝܒܘܬܐ *f.* gratia

ܛܝܪܐ טִירָה *m.* ovile

ܛܟܐ *vel* ܛܟܐ τάχα forte

ܛܠܐ - ܛܠܝܐ puer, juvenis (*Lect.* 66)

ܛܠܝܘܬܐ *f.* pueritia, juventus

ܛܠܝܡܐ oppressus

ܛܠܝܬܐ puella; *pl.* ܛܠܝܬܐ

ܛܠܠ טִלֵּל obumbravit

ܛܠܡ laesit, fraudavit

ܛܠܠܬܐ (טְלָל) *f.* umbra

ܛܠܡ (*et* ܐܛܠܡ) consummatus est; *Ethpa.* id.

ܛܠܪܐ *m.* caliga

ܛܡܐ טִמֵּא polluit

ܛܡܐ טָמֵא impurus

ܛܡܝܐ *emph. m. et abs. f.* impurus

ܛܡܐܘܬܐ טֻמְאָה *f.* immundities

ܛܢ (ܐܛܢ) aemulatus est; *Af.* ad invidiam provocavit

ܛܢܦܐ immundus

ܛܥܐ תָּעָה periit, defecit, oblitus est; *Af.* seduxit

ܛܥܝܐ (*pl.*) תֹּעִים haeretici

ܛܥܝܘܬܐ תּוֹעָה *f.* error, ignorantia

ܛܥܡܐ טַעַם *m.* degustatio

ܛܥܢ טָעַן portavit, oneravit; *Part. pass. saepius act.*=portans

ܛܥܢܐ (טְעַן) *m.* onus

ܛܫܐ (*et* ܛܫܝ) latuit; *Ethpe.* celatus est; *Pa.* occultavit

— ܝ —

ܝܐܐ (*Part.*) יָאָה decens, conveniens, pulchrum est

ܝܐܒ יָאַב cupivit

ܝܒܫ יָבֵשׁ aruit

ܝܕܐ — *Af.* ܐܘܕܝ הוֹדָה confessus est; *Eštaf.* ܐܫܬܘܕܝ promisit

ܐܝܕܐ - ܝܕ יָד *f.* manus; – ܒܝܕ ope, per, medio; – ܒܝܕ ܕ propterea quod

ܝܕܘܥܢܐ יִדְּעֹנִי *m.* hariolus

ܝܕܥ יָדַע scivit, cognovit; *Ethpe.* pass; *Af.* ܐܘܕܥ manifestavit; *Eštaf.* ܐܫܬܘܕܥ intellexit

ܝܕܥ יֹדֵעַ sciens

ܝܕܥ | ܝܕܥܐ (יָדַע) *m.* nota, signum

ܝܕܥܬܐ דַּעַת *f.* scientia, cognitio

ܝܗܒ יָהַב dedit

ܝܳܗܶܒ (הַב) dans

ܝܗܽܘܕܳܐ *n. pr.* Iuda

ܝܗܽܘܕܳܝܳܐ *n. pr.* Iudaeus

ܝܽܘܐܳܒ *n. pr.* Ioab

ܝܽܘܠܦܳܢܳܐ (אֶלֶף) *m.* doctrina, institutio, inventio

ܝܽܘܡ | ܝܰܘܡܳܐ יוֹם *m.* dies; *pl.* ܝܰܘܡܳܬܳܐ — ܝܰܘܡܺܝܢ — ܝܰܘܡܳܬܳܐ

ܝܰܘܡܳܢ | ܝܰܘܡܳܢܳܐ (יוֹמָם) hodie

ܝܰܘܢܳܢ *n. pr.* Ionas

ܝܰܘܣܶܦ *n. pr.* Ioseph

ܝܽܘܩܪܳܐ (יְקָר) *m.* pondus

ܝܽܘܪܕܢܳܢ *n. pr.* Iordanis

ܝܽܘܫܳܦܳܛ *n. pr.* Iosaphat

ܝܺܚܺܝܕܳܐ יָחִיד unicus

ܝܺܚܺܝܕܳܝܳܐ יָחִיד unicus, solitarius; *subst.* monachus

ܝܠܶܕ יָלַד peperit, genuit; *Af.* genuit, obstetricio functa est *mulier*

ܝܠܶܕ | ܝܰܠܕܳܐ (יֶלֶד) *m.* nativitas, progenies, partus

ܝܰܠܽܘܕܳܐ | ܝܰܠܽܘܕܬܳܐ יַלְדוּת *m. et f. respect.* infans

ܝܳܠܽܘܕܳܐ יֹלֵד genitor

ܝܰܠܕܽܘܬܳܐ (הֻלֶּדֶת) *f.* nativitas

ܝܰܠܶܠ — הֵילִיל ejulavit

ܝܺܠܶܦ (ܐܺܠܶܦ = אָלַף) didicit; *Pa.* ܐܰܠܶܦ docuit (226)

ܝܰܡܳܐ יָם *m.* mare, fluvius

ܝܺܡܳܐ juravit

ܝܰܡܺܝܢܳܐ יָמִין dexter, dextera manus

ܝܰܡܬܳܐ *f.* lacus

ܝܺܣܪܳܝܶܠ (*vel* ܐܺܝܣܪܳܝܶܠ) *n. pr.* Israel

ܝܺܥܳܐ יָצָא germinavit

ܝܰܥܢܽܘܬܳܐ *f.* aviditas, cupiditas

ܝܰܥܩܽܘܒ *n. pr.* Iacob

ܝܨܶܦ sollicitus fuit, curam gessit

ܝܳܨܶܦ curam gerens

ܝܺܩܶܕ יָקַד arsit, combustus est

ܝܰܩܕܳܢܳܐ יְקוֹד *m.* combustio

ܝܰܩܺܝܪ | ܝܰܩܺܝܪܳܐ יַקִּיר gravis, pretiosus

ܝܺܩܰܪ יָקַר gravis fuit; *Pa.* honoravit

ܝܺܪܶܒ magnus fuit

ܝܺܪܶܟ אָרַךְ longus fuit

ܝܰܪܚܳܐ יָרֵחַ *m.* mensis

ܝܺܪܶܬ יָרַשׁ heres fuit, possedit

ܝܳܪܬܳܐ יוֹרֵשׁ *m.* heres

ܝܳܪܬܽܘܬܳܐ יְרֻשָּׁה *f.* hereditas

ܝܶܫܽܘܥ *n. pr.* Iesus (119)

ܝܰܫܶܛ — *Af.* extendit, porrexit

ܝܳܬ - ܝܳܬܳܐ יֵשׁ *com.* essentia; *praep. acc.*

ܝܺܬܶܒ יָשַׁב sedit

ܝܰܬܺܝܪ | ܝܰܬܺܝܪܳܐ יֶתֶר multus, major, praestantior

ܝܰܬܺܝܪ יַתִּירָה *adv.* magis

ܝܬܰܪ יָתַר superfuit

— ܟ —

ܟܳܐ כֹּה hic; — ܠܟܳܐ ܘܰܠܟܳܐ huc illuc

ܟܳܐܐ (נִכְאָה) increpuit

ܟܐܶܒ כָּאַב doluit

ܟܺܐܒܳܐ כְּאֵב *m.* dolor, infirmitas

ܟܺܐܢ | ܟܺܐܢܳܐ כֵּן rectus, justus

ܟܺܐܢܘܬ | ܟܺܐܢܘܬܳܐ נְכוֹנָה *f.* justitia

ܟܺܐܢܳܐܺܝܬ (כֵּן) juste

ܟܺܐܦܳܐ כֵּף *m.* lapis, petra

ܟܐܪ reprehendit

ܟܒܰܫ כָּבַשׁ calcavit

ܟܰܕ כְּדִי quum, quando

ܟܰܕܳܒܳܐ כָּזָב mendax

ܟܒܰܪ — ܡܶܢ ܟܒܰܪ מִן דִּי jam

ܟܳܗܶܢ | ܟܳܗܢܳܐ כֹּהֵן sacerdos

ܟܽܘܒܳܐ *m.* spina

ܟܽܘܗܢܳܐ כְּהֻנָּה *m.* sacerdotium

ܟܘܰܪ abstinuit

ܟܳܘܰܪ se retrahens

ܟܰܘܟܒܳܐ כּוֹכָב *m.* stella

ܟܽܘܪܗܳܢܳܐ *m.* morbus, langor

ܟܽܘܪܣܝܳܐ כִּסֵּא *m.* thronus; *pl.* ܟܽܘܪ̈ܣܰܘܳܢ *et* ܟܽܘܪ̈ܣܘܳܬܳܐ

ܟܽܘܬܺܝܢܳܐ χιτών *f.* tunica

ܟܽܘܬܡܬܳܐ (נִכְתַּם) *f.* macula; *pl.* ܟܽܘܬ̈ܡܳܬܳܐ

ܟܺܝ quaeso, ergo, certe

ܟܝܠܳܐ (כּוֹל) *m.* mensura

ܟܰܠܬܳܐ *f.* prominentia

ܟܝܳܢܳܐ (כּוֹן) *m.* natura

ܟܽܠ (ܟܽܠܗ) (כֹּל) omnis; — ܟܽܠܝܽܘܡ singulis diebus; — ܟܽܠ ܡܶܕܶܡ omnia; — ܟܽܠܢܳܫ unusquisque

ܟܠܳܐ כָּלָא cohibuit

ܟܰܠܒܳܐ כֶּלֶב *m.* canis

ܟܠܺܝܠܳܐ כָּלִיל *m.* corona

ܟܰܠܬܳܐ כַּלָּה sponsa

ܟܦܰܪ (ܟܦܘܪ) denegavit

ܟܡܳܐ כַּמָּה quam, quantum; — ܟܡܳܐ ܕ quantum; — ܐܰܝܟܡܳܐ ܕ quemadmodum

ܟܡܰܪ (נִכְמַר) maestus fuit

ܟܳܢ (ܟܘܢ) (כּוּן) factus est

ܟܢܳܐ *m.* stirps (=pullus)

ܟܢܽܘܫܬܳܐ (כְּנַס) *f.* coetus, ecclesia, synagoga

ܟܢܺܝܟܽܘܬܳܐ *f.* moderatio animi

ܟܢܰܦܳܐ כָּנָף *f.* ala; sinus *matris*; *pl.* ܟܢܰܦܶܐ et ܟܢܰܦܳܬܳܐ

ܟܢܳܪܳܐ כִּנּוֹר *m.* cithara

ܟܢܰܫ כָּנַס collegit, congregatus est; *Pa.* congregavit; *Ethpa.* convenit

ܟܳܢܶܫ כֹּנֵס congregans

ܟܢܶܫ - ܟܢܶܫܳܐ (כֶּנֶס) *m.* turma, turba

ܟܢܳܬܳܐ כְּנָת *m. et f.* sodalis, aequalis, socius

ܟܣܳܐ (ܟܣܣ) — *Af.* reprehendit

ܟܣܳܐ כָּסָה operuit; *Pa.* abscondit; *Ethpa.* pass.

ܟܣܶܐ - ܟܣܝܳܐ כָּסוּי latens, absconditus

ܟܳܣܳܐ כּוֹס *m.* calix

ܟܣܺܝܽܘܬܳܐ (כְּסָה) *f.* absconsio

ܟܣܦܳܐ כֶּסֶף *m.* argentum

ܟܦ (ܟܦܦ) כָּפַף curvavit

ܟܳܦܽܘܪܳܐ *m.* infidelis, apostata

ܟܦܺܝܪ *part. pass.* maledictus

ܟܦܢܳܐ | ܟܰܦܢܽܘܬܳܐ כָּפָן *m. et f. respect.* fames

ܟܦܰܪ כָּפַר — ܟܦܰܪ ܒ abnegavit

ܟܳܦܽܘܪܳܐ ingratus

ܟܪܳܗ aegrotavit

ܟܪܰܙ praedicavit; *Af.* annuntiavit

ܟܪܺܝܗܳܐ infirmus, debilis

ܟܪܺܝܗܽܘܬܳܐ *f.* langor

ܟܪܺܝܽܘܬܳܐ *f.* angustia, tristitia

ܟܪܺܣܛܝܳܢܳܐ χριστιανός christianus

ܟܪܺܝܟ — *part. pass.* circumdans; *Ethpe.* circuivit

ܟܪܰܟܳܐ *m.* civitas munita

ܟܪܡܳܐ כֶּרֶם *m.* vinea

ܟܰܪܡܶܠ *n. pr.* Carmelus

ܟܪܶܣܳܐ *f.* venter, uterus

ܟܫܺܝܪܳܐ (כָּשֵׁר) fortunatus

ܟܫܰܠ כָּשַׁל — *Ethpe.* scandalizatus est

ܟܫܰܪ כָּשַׁר — *Af.* diligenter se gessit

ܟܬܰܒ כָּתַב scripsit

ܟܳܬܶܒ | ܟܳܬܒܳܐ כֹּתֵב *m.* scriba

ܟܬܳܒ | ܟܬܳܒܳܐ כְּתָב *m.* scriptura, liber, inscriptio

ܟܬܺܝܒ כָּתוּב scriptum

ܟܬܝܫ / ܟܬܝܫܐ } כָּתַשׁ vexatus

ܟܬܫ כָּתַשׁ — *Ethpa.* dimicavit

— ܠ —

ܠ לְ *Partic. praef. dat. et accusativi*; ad, in, coram, inter

ܠܐ לֹא non; — ܕܠܐ absque

ܠܐܐ לָאָה fessus est

ܠܒܐ לֵב *m.* cor; *pl.* ܠܒܘܬܐ et ܠܒܒܬܐ

ܠܒܘܢܬܐ לְבוֹנָה *f.* thus

ܠܒܘܫܐ לְבוּשׁ *m.* vestis

ܠܒܝܒܘܬܐ (לְבָבוֹת) *f.* fortitudo

ܠܒܟ tenuit; *part. pass.* ܠܒܝܟ *saepe act.* tenens, retinens

ܠܒܢܢ *n. pr.* Libanus

ܠܒܪ לְבַר praeter, absque

ܠܒܫ לָבַשׁ induit

ܠܒܫܐ לְבֻשׁ *m.* vestis

ܠܘ (ܠܐ + ܗܘ) non, nec

ܠܘܐ לָוָה comitatus est; *Ethpa.* adhaesit

ܠܘܙܐ לוּז *m.* amygdala

ܠܘܝܐ *n. pr.* Levita

ܠܘܩܒܠ קֳבֵל contra, obviam

ܠܘܩܕܡ (מִקֶּדֶם) prius

ܠܘܬ ad, coram, apud

ܠܚܐ delevit

ܠܚܕܕܐ (ܠ + ܚܕ + ܚܕ) ad invicem

ܠܚܡܐ לֶחֶם *m.* panis

ܠܛ (לוּץ) maledixit

ܠܝ לִי mihi

ܠܝܛ / ܠܝܛܐ } maledictus, execratus

ܠܝܬ (ܠܐ + ܐܝܬ) non est

ܠܠܝܐ (*vel* ܠܠܝܐ) לַיְלָה *m.* nox

ܠܡ quidem, scilicet, nempe

ܠܡܢܐ לָמָה ad quid, numquid; — ܕܠܡܐ ne forte

ܠܡܦܐܕܐ *m.* lampas

ܠܣܛܐ λεστής *m.* latro

ܠܥܒ — *Ethpa.* voluptatibus indulsit

ܠܥܝܢ לְעֵינֵי coram

ܠܥܠ sursum, desuper; cum ܡܢ = supra

ܠܥܣ manducavit

ܠܩܫܝܐ (לֶקֶשׁ) serotinus

ܠܫ לוּשׁ depsuit

ܠܫܢܐ לָשׁוֹן *m.* lingua

ܠܫܢܢܘܬܐ (לָשׁוֹן) *f.* loquacitas

ܠܬܚܬ לְמִתַּחַת infra

— ܡ —

ܡܳܐ מָה quid, quam

ܡܳܐ ܕ quod, quando, quum

ܡܳܐܐ מֵאָה centum

ܡܳܐܶܢ מָאַן abhorruit, fastidivit

ܡܳܐܶܢ-ܡܳܐܢܳܐ מָאֵן taediosus

ܡܳܐܢܳܐ *m.* vas, vestis, arma

ܡܳܐܟܽܘܠܬܳܐ מַאֲכֶלֶת *f.* cibus

ܡܳܐܬܝܳܐ, ܡܳܐܬܝܬܳܐ (*rad.* ܐܬܐ) *m. et f. respect.* adventus

ܡܳܐܬܰܝܢ מָאתַיִם ducenti

ܡܒܰܕܩܳܢܳܐ promulgans, legifer

ܡܒܰܕܰܪ (בָּזַר) dispersus

ܡܰܒܽܘܥܳܐ (*rad.* ܢܒܥ) *m.* fons, scaturigo

ܡܒܰܪܰܟ מְבֹרָךְ benedictus

ܡܓܰܢܶܐ *vid. sub* ܓܢܐ

ܡܓܰܠܬܳܐ *vide sub* ܓܠܐ

ܡܓܳܢ frustra, gratis

ܡܰܓܪܽܘܬܳܐ (*rad.* ܢܓܪ) *f.* patientia (= ܡܓܰܪܬ ܪܽܘܚܳܐ)

ܡܰܕܒܚܳܐ מִזְבֵּחַ *m.* altare

ܡܰܕܒܪܳܐ מִדְבָּר *m.* desertus

ܡܕܰܒܪܳܢܳܐ (דָּבַר) *m.* dux

ܡܶܕܶܝܢ itaque, igitur

ܡܕܝܢܳܐ, ܡܕܝܢ݈ܬܳܐ (מְדִינָה) *f.* civitas

ܡܶܕܶܡ aliquid, quidquam; — ܟܽܠ ܡܶܕܶܡ omnia

ܡܶܕܶܡ ܕ quod; — ܗܰܘ ܡܶܕܶܡ ܕ illud quod

ܡܰܕܢܚܳܐ *m.* Oriens

ܡܗܰܝܡܶܢ, ܡܗܰܝܡܢܳܐ (נֶאֱמָן) credens Deo, fidelis

ܡܗܰܝܡܰܢ מְהֵימַן tutus, fidelis; *trop.* eunuchus

ܡܰܘܒܠܳܐ (*rad.* ܝܒܠ) *f.* onus

ܡܰܘܗܰܒܬܳܐ (*rad.* ܝܗܒ) *f.* donum, charisma

ܡܽܘܝܩܳܐ *m.* irrisio

ܡܘܰܟܳܟܳܐ *m.* humilitas

ܡܰܘܠܳܕܳܐ (*rad.* ܝܠܕ) *m.* generatio, nativitas

ܡܽܘܠܳܝܳܐ (*rad.* ܡܠܐ) מְלוֹא *m.* plenitudo

ܡܽܘܡܳܐ מְאוּם *m.* macula

ܡܰܘܡܬܳܐ (*rad.* ܝܡܐ) *f.* juramentum

ܡܘܰܩܰܪ (*rad.* ܝܩܪ) magni aestimans

ܡܽܘܫܶܐ *n. pr.* Moyses

ܡܫܽܘܚܬܳܐ, ܡܫܘܚܬܳܐ מְשׁוּחָה *f.* mensura

ܡܰܘܬܳܐ מָוֶת *m.* mors

ܡܰܘܬܳܢܳܐ (מָוֶת) *m.* pestilentia

ܡܙܰܓ μίσγω miscuit

ܡܚܐ מָחָא verberavit, percussit, induit, invasit

ܡܚܒܠܢܐ (חָבֵל) *m.* corrumpens

ܡܚܕܐ (ܡܢ + ܚܕܐ) subito

ܡܚܘܬܐ *f.* vulnus

ܡܚܝܠܐ (חָלָה) *m.* pauper

ܡܚܪ מָחָר cras

ܡܚܫܒܬܐ מַחֲשָׁבָה *f.* cogitatio, mens

ܡܛܐ מָצָה contigit, pervenit; *Pa.* attigit, pervenit

ܡܛܠ | ܡܛܠܬ propter; — ܕ ܡܛܠ quia, ut, propterea quod

ܡܛܠܗܕܐ propter hoc; ܡܛܠܗܢܐ *id.*

ܡܛܠܡܢܐ ut quid

ܡܛܪܐ מָטָר *m.* pluvia

ܡܛܫܝܐ absconditus (=in occulto, privatim gustatus)

ܡܝܐ מַיִם (*pl.*) aqua vel aquae

ܡܝܩܪ (יָקָר) pretiosus, venerandus

ܡܝܬ | ܡܝܬܐ מֵת mortuus

ܡܝܬ (ܡܘܬ) מוּת mortuus est

ܡܟܐ (ܡܢ + ܟܐ) hinc

ܡܟܝܟܐ (מָכַךְ) humilis

ܡܟܝܟܘܬܐ *f.* humilitas

ܡܟܝܠ (ܡܢ + ܟܝܠ) nunc, igitur jam

ܡܟܟ (מָכַךְ) humiliavit

ܡܟܢܫ (כָּנַס) congregans

ܡܟܪ מָכַר desponsavit

ܡܟܫܘܠܐ מִכְשׁוֹל *m.* scandalum

ܡܠܐ מָלֵא implevit; *Pa.* subvenit

ܡܠܐ - ܡܠܝܐ מָלֵא plenus

ܡܠܐ - ܡܠܬܐ מִלָּה *f.* verbum

ܡܘܠܝܐ מְלֵאָה *m.* plenitudo

ܡܠܐܟܐ מַלְאָךְ angelus

ܡܠܐܟܝ *n. pr.* Malachias

ܡܠܚܐ מֶלַח *f.* sal

ܡܠܝܚܐ (מָלַח) salsus

ܡܠܝܠܘܬܐ (מִלֵּל) *f.* rationalitas

ܡܠܟ (נִמְלַךְ) consiliatus est, promisit; — *Af.* regnavit; — *c.* ܥܠ = invasit

ܡܠܟ | ܡܠܟܐ מֶלֶךְ *m.* rex

ܡܠܟܐ *m.* consilium

ܡܠܟܘ | ܡܠܟܘܬܐ מַלְכוּת *f.* regnum, dignitas regia; *pl.* ܡܠܟܘܬܐ

ܡܠܟܢܘܬܐ *f.* dignitas regia

ܡܠܟܬܐ מַלְכָּה *f.* regina

ܡܠܠ מִלֵּל locutus est

ܡܠܦܢܐ (אָלַף) *m.* magister, doctor

ܡܡܘܢܐ *m.* divitiae

ܡܡܠܠܐ (*vel* ܡܡܠܠܐ) *m.* sermo

ܡܡܬܘܡ (ܡܢ ܡܬܘܡ) umquam

ܡܢ - ܡܢܐ quid, quomodo?; — ܠܡܢܐ ad quid; ܡܢܗ (146)

ܡܢ quis, quae?; — ܡܢ ܕ quicumque; ܡܢܘ (146)

ܡܢ μέν quidem

ܡܢ מִן a, ab, e, ex; — ܡܢ ܒܬܪ ܕ postquam

ܡܢܐ מָנָה numeravit

ܡܢܝܢܐ (מָנָה) *f.* computatio

ܡܢܢܐ מָן *m.* manna

ܡܢܬܐ מְנָת *f.* pars; *pl.* ܡܢܘܢ *et* ܡܢܘܬܐ

ܡܢܬܐ *f.* capillus

ܡܣܒܪܢܘܬܐ *f.* opinio

ܡܣܓܐ multiplicans

ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ *f.* patientia

ܡܣܟܢ (מִסְכֵּן) depauperavit; *Ethpa.* pauper factus est

ܡܣܟܢܐ (*vel* ܡܣܟܢܐ) מִסְכֵּן pauper

ܡܣܟܢܘܬܐ מִסְכֵּנוּת *f.* paupertas

ܡܥܒܕܢܘܬܐ (עֲבַד) *f.* opus, negotium

ܡܥܒܪܬܐ מַעְבָּר *f.* canalis

ܡܥܘܪܐ (*rad.* ܥܘܪ) עִוֵּר caecus

ܡܥܠܐ | ܡܥܠܬܐ (*rad.* ܥܠ) *m. et f. respect.* introitus

ܡܥܡܘܕܝܬܐ *f.* ablutio, baptisma

ܡܢܝ *n. pr.* Manes

ܡܥܩܐ (*rad.* ܥܩ) afflictus

ܡܥܪܒܐ מַעֲרָב *m.* Occidens

ܡܥܪܬܐ *f.* caverna; *pl.* ܡܥܪ̈ܐ

ܡܨܐ מוֹצָא potens

ܡܨܠܡܢܐ (צֶלֶם) *m.* pictor

ܡܨܥܬܐ *f.* medium; *st. cr.* ܡܨܥܬ inter

ܡܨܪܝܢ *n. pr.* Aegyptus

ܡܩ (ܡܩܩ) (הֵמִיק) — *Pa.* irrisit

ܡܩܒܠ (קִבֵּל) accipiens

ܡܪ (ܡܪܪ) מָרַר amarus fuit

ܡܪܐ - ܡܪܝܐ Dominus; *it.* ܡܪܐ - ܡܪܝܐ dominus, possessor (*Lect.* 66)

ܡܪܝܛ (*rad.* ܪܛܐ) saginatus

ܡܪܒܥܐ *m.* uterus

ܡܪܕܐ | ܡܪܕܝܐ (*rad.* ܪܕܐ) *m.* cursus

ܡܪܕܘܬܐ (id.) *f.* cursus, doctrina

ܡܪܕܝܬ | ܡܪܕܝܬܐ (id.) *f.* fluxus, cursus

ܡܪܘܡܐ מָרוֹם *m.* altitudo

ܡܪ̈ܘܬܐ (*pl.*) bona

ܡܪܚ (מָרָה) ausus est

ܡܪܚܡܢܐ רַחֲמָנִי misericors

ܡܪܚܡܢܘܬܐ רַחֲמִים *f.* misericordia

ܡܪܚܦܢܐ *m.* misericors

ܡܪܝ - ܡܪܢ (*a* ܡܪܐ *c. suff.*) Domine! ܡܪܝ dominus meus, beatus

ܡܪܝܡ *n. pr.* Maria

ܡܪܝܪܐ מְרִירִי amarus

ܡܪܟܒܬܐ מֶרְכָּבָה *f.* currus

ܡܪܡܪ (הִתְמַרְמַר) moerore exacerbatus est

ܡܪܥܐ (מָרַץ) aegrotus

ܡܪܥܝܬܐ מַרְעִית *f.* grex

ܡܪܩܘܕܬܐ *f.* planctus

ܡܪܢܘܬܐ *f.* reprehensio, admonitio, culpa

ܡܪܬܐ *f.* venenum *serpentis*

ܡܫ (ܐܬܡܫ) מוּשׁ palpavit; *Ethpe.* pass.

ܡܫܚܐ *m.* oleum

ܡܫܚ מָשַׁח unxit

ܡܫܝܚܐ מָשִׁיחַ Christus (=unctus)

ܡܫܝܚܘܬܐ מִשְׁחָה *f.* unctio

ܡܫܟܚ inveniens, potens, possibilis

ܡܫܟܢ | מִשְׁכָּן *m.* domicilium; —
ܡܫܟܢܐ | ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ tabernaculum foederis

ܡܫܡܠܝܐ (*ex* ܫܡܠܝ — ܡܠܐ) perfectus

ܡܫܡܫܢܐ *m.* minister

ܡܫܝܦܐ *m.* phtisicus

ܡܫܪܝܬܐ *f.* exercitus, castra

ܡܫܬܘܬܐ (*rad.* ܫܬܐ) מִשְׁתֶּה *f.* convivium

ܡܫܬܝܐ (*rad.* ܫܬܐ) מִשְׁתֶּה *m.* potus

ܡܬܘܡ umquam

ܡܬܩ מָתַק suxit

— ܢ —

ܢܐ נָא quaeso!

ܢܒܝܐ נָבִיא propheta

ܢܒܝܘܬܐ נְבוּאָה *f.* vaticinium

ܢܒܝܬܐ נְבִיאָה prophetissa

ܢܒܥ נָבַע scaturivit

ܢܓܕ traxit

ܢܓܗ נָגַהּ illuxit

ܢܓܝܪܐ patiens (*seq.* ܪܘܚܐ)

ܢܓܪ prolongatus est; *Af.* ܐܓܪ ܪܘܚܐ longanimis fuit

ܢܕ (ܢܕܕ) נָדַד abominatus est

ܢܕ (ܢܘܕ) נוּד commotus est

ܢܕܪ נָדַר novit

ܢܗܝܪܐ (נְהָרָה) lucidus, fulgens; *subst.* lumen

ܢܗܪ נָהַר splenduit, illuxit; *Pa. et Af.* illuminavit

ܢܗܪܐ נָהָר *m.* fluvius

ܢܘܗܪܐ נְהָרָה *m.* lux

ܢܘܚ *n. pr.* Noë

ܢܘܚܡܐ *m.* resurrectio

ܢܘܟܪܝ / ܢܘܟܪܝܐ נָכְרִי alienus, extraneus

ܢܘܢܐ *m.* piscis

ܢܘܪܐ (נִיר) *f.* ignis

ܢܘܪܟܐ *m.* frons, dis

ܢܚ (ܢܘܚ) נוּחַ quievit

ܢܚܒ languit

ܢܚܠܐ נַחַל *m.* torrens

ܢܚܡ resuscitavit

ܢܚܫܐ נְחֹשֶׁת *m.* aes

ܢܚܬ נָחַת descendit

ܢܚܬܐ *m.* vestimentum, pallium

ܢܛܘܪܐ / ܢܛܘܪܬܐ (נָטַר) *m. et f. respect.* observatio

ܢܛܪ נָטַר custodivit, conservavit

ܢܳܛܰܪ נוֹטֵר custodiens

ܢܝܚܐ נִיחוֹחַ *m.* quies

ܢܝܚܘܬܐ (מְנוּחָה) *f.* mansuetudo

ܢܝܠܘܣ *n. pr.* Nilus

ܢܝܣܢ *n. pr.* Nisan (Aprilis=ver)

ܢܝܪܐ (מָנוֹר) *m.* jugum

ܢܟܐ (הִכָּה) nocuit; *Af.* id.

ܢܟܠܐ *m.* fraus

ܢܟܠ נָכַל decepit

ܢܟܣ jugulavit

ܢܟܣܐ נְכָסִם; *pl.* opes

ܢܟܣܬܐ *f.* immolatio

ܢܟܦ (*vel* ܢܟܦ) veritus est

ܢܟܦܐ pudicus, sobrius

ܢܟܪ נִכַּר removit; *Ethpali* pass.

ܢܟܬ momordit

ܢܡܘܣܐ νόμος *m.* lex

ܢܡ (ܢܘܡ) נוּם dormivit

ܢܡܪܐ נָמֵר *m.* tigris

ܢܣܐ — *Pa.* נִסָּה tentavit; *Ethpa.* pass.

ܢܣܒ cepit, accepit; — ܢܳܣܶܒ ܒܐܦܐ hypocrita

ܢܣܝܘܢܐ (מַסָּה) *m.* tentatio

ܢܣܟ נָסַךְ fudit

ܢܦܠ נָפַל cecidit; *Af.* dejecit

ܢܦܣ *vide sub* ܦܣ

ܢܦܨ נָפַץ excussit

ܢܦܩ exivit, egressus est; *Af.* eduxit, ejecit

ܢܦܫܐ נֶפֶשׁ *f.* anima; *pl.* ܢܦܫ̈ܐ *et* ܢܦ̈ܫܬܐ

ܢܨܚ (נִצַּח) — *Ethpa.* triumphavit

ܢܩܒܬܐ נְקֵבָה femina

ܢܩܦ adhaesit

ܢܫ *vide sub* ܐܢܫ

ܢܫ̈ܐ *vide sub* ܐܢܬܬܐ

ܢܫܒ נָשַׁב flavit

ܢܫܩ נָשַׁק — *Pa.* pluries osculatus est

ܢܫܪܐ נֶשֶׁר *m.* aquila

ܢܬܠ נָתַן — *defect; usurpatur tantum in Impf.* = ܢܬܠ dabit *et Inf.* = ܡܬܠ dare

ܢܬܢ *n. pr.* Nathan

— ܣ —

ܣܐܒ שִׂיב senuit

ܣܐܡܐ *m.* argentum

ܣܐܢ (סְאַן) se calceavit

ܣܒ / ܣܒܐ שָׂב senex

ܣܒܠܬܐ *f.* scala

ܣܒܥ שְׂבַע — *Pa.* satiavit

ܣܒܪ (שְׂבַר) opinatus est; *Pa.* speravit, evangelizavit

ܣܒܪܐ שֶׂבֶר *m.* spes

ܣܒܪܬܐ *f.* laetum nuntium (=Evangelium)

ܣܓܕ סְגֵד adoravit

ܣܓܕ (סָגֵד) adorans

ܣܓܕܬܐ (סְגִד) *f.* adoratio

ܣܓܐ שְׂגָה multus fuit

ܣܓܝ שַׂגִּיא multus, magnus; *adv.* multum

ܣܓܝܐܐ שַׂגִּיא multus, magnus

ܣܓܝܕ / ܣܓܝܕܐ (סָגִד) adorandus

ܣܕܪ סַדַּר disposuit

ܣܗܕ (שְׂהֵד) testificatus est; *Af.* testimonium dedit

ܣܗܕ / ܣܗܕܐ שָׂהֵד *m.* testis

ܣܗܕܘܬܐ (שָׂהֵד) *f.* testimonium

ܣܗܪܐ *com.* luna

ܣܘܓܐܐ (שְׂגָה) *m.* multitudo; *adv.* multum

ܣܘܟܐ / ܣܘܟܬܐ (סְכָה) *f.* ramus

ܣܘܠܩܐ *m.* ascensio

ܣܘܢܩܢܐ *m.* indigentia

ܣܘܣܝܐ סוּס equus

ܣܘܥܪܢܐ *m.* actio, negotium

ܣܘܦ / ܣܘܦܐ סוֹף *m.* limes

ܣܘܝܪܘܣ *n. pr.* Severus

ܣܘܪܚܢ / ܣܘܪܚܢܐ *m.* damnum

ܣܘܪܝܝܐ Syrus

ܣܚܐ שְׂחָה se lavit, natavit

ܣܚܦ שְׂחַף vicit, exstirpavit

ܣܬܡ סְתַם occlusit

ܣܛܢܐ שָׂטָן Satanas

ܣܝܒܪ pertulit, sustinuit

ܣܝܦ (*Pa. e rad.* ܣܘܦ) finibus conclusit; *Ethpa.* pass.

ܣܝܡܬܐ (תְּשׂוּמֶת) *f.* thesaurus

ܣܟ (ܣܘܟ) terminavit

ܣܟܝ (*Pa.*) exspectavit

ܣܟܐ *m.* finis; — ܕܠܐ ܣܟܐ infinitus

ܣܟܝܢܐ שַׂכִּין *f.* culter

ܣܟܪ confixit

ܣܟܠ (סָכַל) — *Af.* deliquit, malum intulit; *Ethpa.* ܐܣܬܟܠ הִשְׂכִּיל intellexit

ܣܟܠܐ סָכָל stultus

ܣܟܠܘܬܐ (סִכְלוּת) *f.* stultitia, error, peccatum

ܣܟܪ (נִסְכַּר) clausit, obstruxit

ܣܠܐ contempsit; *Af.* rejecit

ܣܠܩ ascendit; *Af.* ܐܣܩ eduxit, suscitavit, obtulit *sacrificium* (260)

ܣܡ - ܣܡܐ סַם *m.* pharmacum, color (101) — ܣܡ ܚܝܐ medicamentum vitae (=Christus) — ܣܡ ܡܘܬܐ venenum

ܣܡ (ܣܐܡ) שׂוּם posuit, apposuit; *Ethpe.* pass.

ܣܡܝܐ caecus

ܣܡܟ סָמַךְ recreavit, sustinuit; *Ethpe.* pass; *Pa.* sustentavit

ܣܢܐ שָׂנֵא odivit

ܣܢܝܐ שָׂנֵא inimicus

ܣܢܐ - ܣܢܝܐ שָׂנִיא odiosus, turpis, pravus

ܣܢܘܢܝܬܐ *f.* hirundo

ܣܢܝܐܝܬ (שָׂנִיא) prave, male

ܣܢܝܩ
ܣܢܝܩܐ } indigens, pauper

ܣܢܝܩܘܬܐ *f.* indigentia

ܣܢܩ indiguit

ܣܣܐ סָס *m.* tinea

ܣܥܪ visitavit, fecit, patravit

ܣܥܪܐ שֵׂעָר *m.* crines, pilus

ܣܦܝܢܬܐ סְפִינָה *f.* navis

ܣܦܩ (סָפַק) suffecit

ܣܦܪܐ סֹפֵר *m.* scriba

ܣܦܪ
ܣܦܪܐ } סֵפֶר *m.* liber

ܣܦܬܐ שָׂפָה *f.* labium; *pl.* ܣܦܘܬܐ

ܣܩ *vide* ܣܠܩ

ܣܩܐ שַׂק *m.* saccus

ܣܘܩܒܠܐ (קָבַל) occursus (=contrapositio)

ܣܪܝܐ foetens, putridus

ܣܪܗܒ festinavit; *Estaf.* id.

ܣܪܚ damnum intulit

ܣܪܺܝ putruit

ܣܪܺܝܩ | vacuus
ܣܪܺܝܩܳܐ |

ܣܪܺܝܩܽܘܬܳܐ *f.* vanitas

ܣܪܰܥ germinavit

ܣܬܳܘܳܐ סְתָו *m.* hiems

ܣܬܺܝܪܽܘܬܳܐ סֵתֶר *f.* absconsio

— ܥ —

ܥܒܰܕ עָבַד fecit; *Šaf.* subjecit; *Eštaf.* oboedivit

ܥܳܒܶܕ עֹבֵד faciens

ܥܰܒܕܳܐ עֶבֶד *m.* servus

ܥܒܳܕܳܐ עֲבֹדָה *m.* opus

ܫܰܥܒܶܕ (הֶעֱבִיד) in servitutem redegit

ܥܒܺܝܕܬܳܐ עֲבֻדָּה *f.* opes

ܥܒܺܝܕܬܳܐ (עֲבַד) *f.* opus

ܥܒܰܪ עָבַר transiit, recessit; *Af.* removit, cessare fecit; — ܥܒܰܪ ܒ transgressus est

ܥܶܒܪܳܝܳܐ עִבְרִי hebraeus

ܥܰܓܶܠ — *Pa.* revolvit

ܥܰܓܰܠ celeriter

ܥܶܓܠܳܐ | עֵגֶל-עֶגְלָה *m. et f. respect.*
ܥܶܓܠܬܳܐ | vitulus, juvenca

ܥܕܳܐ עָדָה — *Af.* liberavit

ܥܳܕܽܘܪܳܐ עֹזֵר *m.* adjutor

ܥܕܰܠ objurgavit; *Ethpa.* id.

ܥܕܠܳܐ עַד-לֹא antequam

ܥܕܰܡܳܐ עַד לְ usque, usque ad; ܥܕܰܡܳܐ ܠ id.; — ܥܕܰܡܳܐ ܕ donec; — ܥܕܰܡܳܐ ܠܐܶܡܰܬܝ usquequo; — ܥܕܰܡܳܐ ܠܗܳܪܟܳܐ hucusque

ܥܶܕܳܢܳܐ (מוֹעֵד) *m.* tempus; — ܕܥܶܕܳܢ ܒܥܶܕܳܢ statuto tempore

ܥܺܐܕܳܐ (מוֹעָדָה) *m.* festum

ܥܕܰܪ עָזַר adjuvit; *Pa.* id.; *Ethpa.* utilitatem percepit

ܥܺܕܬܳܐ עֵדָה *f.* ecclesia

ܥܗܰܕ *vel* ܥܶܗܕ (=ܐܶܬܥܗܶܕ) meminit; *Af.* commemoravit

ܥܽܘܒܳܐ *m.* sinus

ܥܰܘܠܳܐ *m.* culpa

ܥܰܘܝܪܳܐ עִוֵּר caecus

ܥܽܘܙܳܐ עֹז *m.* robur

ܥܰܘܪܳܢܳܐ *m.* spina

ܥܰܘܠܳܐ עָוֶל *m.* iniquitas

ܥܰܘܳܠܳܐ עַוָּל pravus

ܥܽܘܠܳܐ עוּל *m.* infans, puer

ܥܽܘܡܪܳܐ *m.* habitatio

ܥܽܘܢܳܝܳܐ *m.* discessus

ܥܽܘܩܳܐ *m.* angustiae

ܥܽܘܦܝܳܐ *m.* flos

ܥܽܘܨ *n. pr.* Hus

ܥܘܩܣܐ *m.* aculeus

ܥܘܬܪܐ עֹשֶׁר *m.* divitiae

ܥܛܠ, ܥܛܝܠܐ (עָצְלָה) gravis, durus, difficilis

ܥܛܡܐ *f.* femur

ܥܛܦ עָטַף induit; *Pa.* vestivit, involvit; *Ethpa.* pass.

ܥܛܪܐ עָתָר *m.* incensum (101)

ܥܝܕܐ (עוֹד) *m.* consuetudo

ܥܝܢ - ܥܝܢܐ עַיִן *f.* oculus, fons

ܥܝܢܕܘܪ *n. pr.* Endor

ܥܝܣܘ *n. pr.* Esau

ܥܝܪܐ (עוּר) angelus

ܥܠ עַל super; — ܥܠ ܕ propterea quod

ܥܠ (ܢܥܘܠ) intravit, ingressus est; *Af.* introduxit, induxit

ܥܘܠ (ܢܥܘܠ) (עָוֶל) — *Af.* ܐܥܘܠ inique egit

ܥܠܐ - ܥܠܬܐ *f.* occasio, causa

ܥܠܒ vicit, superavit

ܥܠܝ (עָלָה) elevavit; *Ethpa.* pass.

ܥܠܝ - ܥܠܝܐ עִלִּי supernus, supremus

ܥܠܝܡܘܬܐ עֲלוּמִים *f.* juventus

ܥܠܡ (עלם) juvenis fuit; *Pa.* juventutem renovavit

ܥܠܡ, ܥܠܡܐ עוֹלָם *m.* aeternitas, saeculum, mundus

ܥܠܬܐ עוֹלָה *f.* holocaustum, ara

ܥܡ עִם cum

ܥܡܐ עָם *m.* populus, totalitas; *pl.* ܥܡܡܐ

ܥܡܘܪܐ *m.* habitatio

ܥܡܛܢܐ *m.* tenebrae

ܥܡܝܪܐ *m.* foenum

ܥܡܠܐ עָמָל *m.* labor

ܥܡܠܝܩ *n. pr.* Amalec

ܥܡܨ clausit; *Ethpa.* pass.

ܥܡܪ habitavit

ܥܡܪܐ צֶמֶר *m.* lana (101)

ܥܢܐ עָנָה respondit, exaudivit

ܥܢܐ צֹאן *f. collect.* grex

ܥܢܕ migravit

ܥܣܪܐ עֶשֶׂר decem

ܥܣܪܝܢ עֶשְׂרִים viginti

ܥܦܪܐ - ܥܦܪܐ עָפָר *m.* pulvis

ܥܩ (ܢܥܘܩ) (מוּצָק) — ܥܩܬ ܠܝ in angore fui; *Ethpe.* contristatus est

ܥܩܐ עֲנָק *m.* torques

ܥܩܒ עָקַב — *Pa.* indagavit; *Ethpa.* comprehensus est

ܥܩܪ עָקַר evertit; *Ethpe.* pass.

ܥܩܪܐ עָקָר sterilis

ܥܩܪܐ עִקָּר *m.* radix

ܥܩܪܒܐ עַקְרָב *m.* scorpio

ܥܩܬܐ צוּקָה *f.* tristitia

ܥܪ (ܥܘܪ) עוּר vigilavit; *Ethpe.* experrectus est; *Af.* expergefecit

ܥܪܒ *intrans.* occidit

ܥܪܒܐ *com.* ovis

ܥܪܒܝܐ *n. pr.* Arabs

ܥܪܓܠ (עָגַל) revolvit

ܥܪܘܡܐ עָרוּם callidus, prudens

ܥܪܣܐ עֶרֶשׂ *f.* stratum

ܥܪܩ fugit

ܥܫܝܢܐ עָצוּם fortis

ܥܫܢ עָצַם invaluit

ܥܬܐ עַוָּתָה *f.* oppressio

ܥܬܝܕܐ עָתִיד promptus, futurus

ܥܬܝܪܐ עָשִׁיר dives

ܥܬܝܩ, ܥܬܝܩܐ } עַתִּיק antiquus

ܥܬܩ עָתַק senio confectus est

ܥܬܪ עָשַׁר dives fuit; *Af.* ditavit

— ܦ —

ܦܐܝ *vel* ܦܐܝܐ (*Pa.* — יָפָה) decoravit

ܦܐܝܐ (יָפֶה) decorus

ܦܐܪܐ פְּרִי *m.* fructus

ܦܓܪܐ פֶּגֶר *m.* corpus, cadaver

ܦܕܢܐ פַּדָּן *f.* jugerum

ܦܘܚܡܐ *m.* comparatio

ܦܘܠܘܣ *n. pr.* Paulus

ܦܘܡ | פֶּה *m.* os, ris; — ܦܘܡ ܥܡ

ܦܘܡܐ | ܠܦܘܡ facie ad faciem

ܦܘܢܝܩܐ *n. pr.* Phoenicia

ܦܘܣܩܢܐ *m.* fatum

ܦܘܩܕܢܐ פִּקּוּדִים *m.* praeceptum, mandatum

ܦܘܪܥܢܐ *m.* retributio

ܦܘܪܩܢܐ (פָּרַק) *m.* liberatio, salus

ܦܚܐ פַּח *m.* laqueus

ܦܛܝܪܐ azymus

ܦܝܠܝܦܘܣ *n. pr.* Philippus

ܦܝܣܛܝܣ πίστις *f.* fides

ܦܝܪ πῦρ *m.* ignis

ܦܝܪܡܐ πύρωμα *m.* thuribulum

ܦܟܪ ligavit, obligavit

ܦܠܓ (פָּלַג) divisit

ܦܠܓܐ *m.* tympanum

ܦܠܚ פָּלַח coluit, operatus est

ܦܠܛ פָּלַט evasit; *Pa.* liberavit

ܦܠܓܘܬ, ܦܠܓܘܬܐ } פֶּלֶג *f.* divisio

ܦܠܫܬܝܐ *n. pr.* Philistaeus

ܦܢܐ (*vel* ܦܢܐ) פָּנָה se vertit, reduxit; *Pa.* exaudivit; *Ethpa.* se convertit; *Af.* respondit, testificavit

ܦܣ / (ܦܣܣ) — *Af.* permisit

ܦܣܘܩܐ (פָּסוּק) praecisus

ܦܣܩ פָּסַק abscidit

ܦܥܠܐ פֹּעֵל *m.* operarius

ܦܨܚܐ פֶּסַח *m.* Pascha

ܦܨܐ פָּצָה — *Pa.* liberavit; *Ethpa.* pass.

ܦܨܝܚܐ hilaris

ܦܩܕ פָּקַד praecepit; *Pa.* id.

ܦܩܚ / ܦܩܚܐ utilis, conveniens

ܦܩܚܐ *m.* flos

ܦܩܥܬܐ בִּקְעָה *f.* campus

ܦܪܐ פָּרָה fructum fecit

ܦܪܓ — *Af.* splenduit

ܦܪܕܝܣܐ (*vel* ܦܪܕܝܣܐ) פַּרְדֵּס *m.* paradisus

ܦܪܘܩܐ (פָּרַק) *m.* liberator, salvator

ܦܪܙܠܐ בַּרְזֶל *m.* ferrum

ܦܪܚܬܐ (פִּרְחוֹת) *f.* volucre, avis

ܦܪܝܣ / ܦܪܝܣܐ (פָּרַשׂ) expansus

ܦܪܣܐ (מִפְרָשׂ) *m.* pallium

ܦܪܝܫܐ (פָּרַשׁ) *m.* pharisaeus

ܦܪܥ (פָּרַע) germinavit, retribuit

ܦܪܨܘܦܐ πρόσωπον *m.* facies

ܦܪܩ פָּרַק discessit, eripuit, redemit; *Ethpe.* pass.

ܦܪܫ פָּרַשׁ separavit, decrevit, discessit; *Pa.* distinxit

ܦܫ (ܦܘܫ) quievit, mansit

ܦܫܛ פָּשַׁט extendit

ܦܫܝܛܐܝܬ simpliciter

ܦܫܝܩ / ܦܫܝܩܐ facilis

ܦܫܪ (פָּתַר) se dissolvit

ܦܬܓܡܐ *m.* verbum, res

ܦܬܘܪܐ *m.* mensa

ܦܬܚ פָּתַח aperuit; *Pa.* id.

ܦܬܟܪܐ *m.* idolum

— ܨ —

ܨܐܝ *vel* ܨܐܐ (צֵאָה — *Pa.*) foedavit

ܨܐܐ צוֹא sordidus

ܨܐܕ (*vel* ܨܝܕ) (צַד) apud

ܨܒܐ voluit; *Ethpe.* ܐܨܛܒܝ sibi complacuit

ܨܒܘ / ܨܒܘܬܐ *f.* desiderium, res

ܨܒܐܘܬ צְבָאוֹת Sabaoth (= exercitus)

ܨܒܝܢܐ *m.* voluntas

ܨܒܬ ornavit

(ܨܘܕ) ܨܕ צוּד venatus est; *Pa.* ܨܝܕ insidiatus est

ܨܗܐ (צְהָא) sitivit

ܨܗܝܘܢ *n. pr.* Sion

ܨܘܡܐ צוֹם *m.* jejunium

ܨܘܪܬܐ צוּרָה *f.* species, forma

ܨܘܬܐ *m.* auditio

ܨܚܐ — *Pa.* maledixit

ܨܝܕ *vid.* ܨܕ

ܨܝܕܐ צַיָּד venator

ܨܝܪܐ יוֹצֵר formator, pictor

ܨܠܐ — *Pa.* oravit

ܨܠܘܬܐ *f.* oratio

ܨܠܚ secuit

ܨܠܝܒܐ *m.* crux

ܨܠܡ (צָלַם) effigie expressit

ܨܠܡ, ܨܠܡܐ } צֶלֶם *m.* imago

(ܨܘܡ) ܨܡ צוּם jejunavit

ܨܢܝܥܘܬܐ *f.* versutia

ܨܦܪܐ *m.* diluculum

ܨܦܪܐ צִפּוֹר *com.* passer

(ܨܘܪ) ܨܪ צוּר finxit, delineavit, signavit

ܨܪܐ scidit

ܨܪܝܐ *m.* scissio

ܨܪܝܟܘܬܐ צֹרֶךְ inopia

(ܨܘܬ) ܨܬ attendit

— ܩ —

ܩܐܒܘܬܐ *κιβωτός f.* arca

ܩܐܡ קָם stans, resistens

ܩܒܠ (קִבֵּל) accusavit; *Pa.* sumpsit, accepit; *Ethpa.* gratus fuit

ܩܒܥ fixit, firmavit

ܩܒܪ קָבַר sepelivit

ܩܒܪܐ קֶבֶר *m.* sepulcrum

ܩܕܡ קֶדֶם praecedens; — ܡܢ ܩܕܡ ab initio, olim

ܩܕܝܫ, ܩܕܝܫܐ } קָדוֹשׁ sanctus

ܩܕܝܫܘܬܐ קֹדֶשׁ *f.* sanctificatio, virginitas

ܩܕܡ קָדַם anteivit; *Pa.* praevenit; — ܩܕܡ ܒܨܦܪܐ diluculo surrexit

ܩܕܡ קֶדֶם coram, ante; — ܡܢ ܩܕܡ a facie

ܩܕܡܝܬ קֶדֶם primum

ܩܕܡܝܐ קַדְמֹנִי primus, prior

ܩܕܡܐܝܬ קֶדֶם primo, primum

ܩܶܕܣܳܐ *κάδος m.* olla

ܩܰܕܶܫ קִדֵּשׁ sanctificavit; *Ethpa.* pass.

ܩܘܳܐ — *Pa.* ܩܰܘܺܝ קוה permansit, exspectavit

ܩܽܘܕܫܳܐ קֹדֶשׁ *m.* sanctitas, res sancta

ܩܽܘܣܛܰܢܛܺܝܢܽܘܣ *n. pr.* Constantinus

ܩܽܘܦܪܽܘܣ *n. pr.* Cyprus

ܩܽܘܪܒܳܢܳܐ קָרְבָּן *m.* donum

ܩܽܘܪܺܝܬܳܐ *vid.* ܩܪܺܝܬܳܐ

ܩܽܘܪܫܳܐ (קָרָה) *m.* frigus

ܩܽܘܫܬܳܐ קֹשֶׁט *m.* veritas; — ܒܩܽܘܫܬܳܐ revera

ܩܳܛܽܘܠܳܐ (קָטַל) *m.* homicida

ܩܛܰܠ קְטַל occidit

ܩܛܡܳܐ *m.* cinis

ܩܛܰܦ קְטַף collegit *fructum*

ܩܳܐܶܡ קָם subsistens

ܩܝܳܡܳܐ (הוּקָם) officium, foedus

ܩܶܡܬܳܐ (קָמָה) *f.* columna, cippus

ܩܝܳܡܬܳܐ קִימָה *f.* resurrectio

ܩܝܢܳܝܳܐ *m.* faber

ܩܺܝܢܬܳܐ קִינָה *f.* cantus, sonus

ܩܝܣܳܐ *m.* lignum, crux *dominica*

ܩܺܝܬܳܪܳܐ *κιθάρα m.* cithara

ܩܰܠ (ܢܩܶܠ) קָלַל levis factus est; *Af.* levem reddidit

ܩܳܠܳܐ קוֹל *m.* vox

ܩܰܠܺܝܠ קַל exiguus *(pro omni gen. et num.); adv.* parum

ܩܳܡ (ܢܩܽܘܡ) קוּם surrexit; *Pa.* stabilivit; *Af.* excitavit, suscitavit, statuit

ܩܰܡܚܳܐ קֶמַח *m.* farina

ܩܰܡܨܳܐ *m.* locusta

ܩܢܳܐ קָנָה possedit, acquisivit

ܩܢܽܘܡܳܐ *m.* persona

ܩܶܢܝܳܢܳܐ קִנְיָן *m.* possessio, divitiae

ܩܶܣܰܪ Caesar

ܩܥܳܐ clamavit

ܩܦܰܚ contudit; — ܩܽܘܦܚܳܐ ܦܽܘܡܳܟ contundatur os tuum

ܩܰܨ (ܢܩܽܘܨ) קָצַץ praecidit, stipulavit

ܩܶܨܳܐ (קָצַץ) *m.* fragmentum

ܩܨܰܡ קָסַם divinavit

ܩܪܺܝܬܳܐ - ܩܽܘܪܺܝܬܳܐ *m.* pagus (304, *b*)

ܩܪܳܐ קָרָא vocavit, invocavit, legit; *Ethpe.* pass.

ܩܪܶܒ קָרַב appropinquavit; *Pa.* protulit; *Ethpa.* accessit

ܩܪܒܐ קְרָב *m.* bellum

ܩܘܪܘܢܐ κορώνη *com.* cornix

ܩܪܝܐ קָרִיא vocatus, electus

ܩܪܝܒܐ קָרוֹב proximus, vicinus, qui prope est

ܩܪܝܬܐ קִרְיָה *f.* pagus, civitas; *pl.* ܩܘܪܝܐ *et* ܩܘܪܝܬܐ

ܩܪܢܐ קֶרֶן *f.* cornu; *pl.* ܩܪܢܬܐ *et* ܩܪܢܬܐ

ܩܫܐ / ܩܫܝܐ קָשֶׁה durus

ܩܫܝܫܐ senex, antiquus, presbyter (101)

— ܪ —

ܪܐܙܐ *m.* secretum

ܪܒܐ רָבָה crevit

ܪܒܐ / ܪܒܬܐ רַב *m. et f. respect.* magnus, major; *subs.* praeceptor. — *Pl. m.* ܪܘܪܒܐ — ܪܘܪܒܢ *ac* ܪܘܪܒܢܐ (=magnates); *pl. f.* ܪܘܪܒܬܐ mirabilia

ܪܒܘܬܐ רֹב *f.* magnitudo

ܪܒܝ ῥαββί Rabbi, magister

ܪܒܠܐ *m.* sistrum

ܪܒܝܬܐ *m.* praefectus domus, dispensator

ܪܒܥ רָבַע recubuit

ܪܓܐ (ܪܓܝ) ܪܓܐ cupivit

ܪܓܝܐ *part. emph. a* ܪܓܐ; *cum* ܠ placuit, cupivit

ܪܓܘܫܝܐ רֹגֶז *m.* tumultus

ܪܓܙ רָגַז iratus est; *Af.* ad iracundiam provocavit

ܪܓܠܐ - ܪܓܠ רֶגֶל *f.* pes

ܪܓܡ רָגַם lapidavit

ܪܓܪܓ desiderium excitavit; *Ethpalpel* cupiditate flagravit

ܪܓܫܐ - ܪܓܫ *m.* sensus

ܪܓܫܬܐ *f.* sensatio

ܪܓܬܐ *f.* desiderium

ܪܕܐ (רָדָה) incessit, ambulavit, cucurrit

ܪܕܘܦܝܐ (רָדַף) *m.* persecutio

ܪܕܝܐ *m.* cursus *vitae*

ܪܕܦ רָדַף persecutus est; *Ethpe.* pass.

ܪܕܘܦ רֹדֵף persequens

ܪܗܘܡܝܐ Romanus

ܪܗܛ (רוץ) cucurrit

ܪܗܛܐ (*vel* ܪܗܛܐ) רַהַט cursus, fluxus aquarum

ܪܘܐ רָוָה — *Af.* inebriavit

ܪܘܒܐ *m.* strepitus *(jubilationis)*

ܪܘܓܙܐ רֹגֶז *m.* furor, ira

ܪܘܙ gavisus est, prosperavit

ܪܘܚ | ܪܘܚܐ | רוּחַ *com.* ventus, spiritus

ܪܘܚ רָוַח — *Af.* recreavit

ܪܘܚܢܐ spiritualis

ܪܘܚܩܐ רָחוֹק *m.* distantia; - ܡܢ ܪܘܚܩܐ e longinquo

ܪܘܝܐ (רָוֶה) ebrius

ܪܘܡܐ רוּם *m.* altitudo, celsitudo

ܪܘܪܒ (*rad.* ܪܒܒ — רָבַב) auxit

ܪܚܝܡܐ (רָחַם) amatus

ܪܚܝܡܐ (רָחַם) amabilis, gratus

ܪܚܝܩܐ רָחֵק remotus

ܪܚܡ רָחַם amavit, dilexit; *Pa.* misertus est

ܪܚܡ | ܪܚܡܐ | מְרַחֵם diligens, amator

ܪ̈ܚܡܐ רַחֲמִים viscera, misericordia

ܪܚܡܐ (רָחַם) *m.* dilectio, amor

ܪܚܩ רָחַק procul fuit; *Af.* removit

ܪܛܢ murmuravit; *Pa.* id.

ܪܛܢ murmurans

ܪܝܚܐ רֵיחַ *m.* odor (101)

ܪܝܫ | ܪܝܫܐ | רֹאשׁ *m.* caput, initium, princeps

ܪܝܫܝܬ | ܪܝܫܝܬܐ | רֵאשִׁית *f.* principium, primitiae

ܪܟܒܐ רַכָּב *m.* eques

ܪܟܢ inclinatus est; *Af.* humiliavit

ܪܟܫܐ רֶכֶשׁ *com.* equus; *pl.* ܪ̈ܟܫܐ *et* ܪܟܫܘܬܐ

ܪܡ רוּם altus fuit; *Ethpe.* exaltatus est; *Af.* elevavit, sustulit; *Palp.* exaltavit

ܪܡ - ܪܡܐ רָם altus, excelsus, superbus

ܪܡܐ רָמָה projecit; *Af.* id.; *cum* ܓܠܠ =stravit

ܪܡܘܬܐ רוֹמָה *f.* superbia

ܪܡܫܐ *m.* vesper

ܪܢܝܐ *m.* cogitatio

ܪܥܐ רָעָה pavit; *Pa.* placavit; *Ethpa.* cogitavit

ܪܥܐ (*vel* ܐܪܥܐ) contentus

ܪܥܝܐ | ܪܥܘܬܐ | רֹעֶה *m.* pastor; *pl.* ܪ̈ܥܝܐ *et* ܪ̈ܥܘܬܐ

ܪܥܠܬܐ רַעַל *f.* commotio

ܪܥܝܢܐ (רַעְיוֹן) *m.* mens, cogitatio, conscientia

ܪܥܠ (הִרְעַל) timuit, trepidavit

ܪܥܠ (רַעַל) trepidans

ܪܥܠܐ רַעַל *m.* tremor

ܪܥܡܐ רַעַם clamor *laudationis*

ܪܦܐ רָפָה — *Af.* sivit, permisit

ܪܦܩܐ *n. pr.* Rebecca

ܪܦܦ palpitavit

ܪܩܕ רַקֵד — *Af.* planxit

ܪܩܝܩܘܬܐ (רַק) *f.* tenuitas

ܪܩܐ increpuit

ܪܫܝܥܐ רָשָׁע impius, perversus

ܪܫܠ — *Af.* condonavit

ܪܫܡ רָשַׁם signavit

ܪܫܥ רָשַׁע deliquit

ܪܬܝܬܐ רְתֵת *m.* tremor, timor

— ܫ —

ܫܐܕܐ שֵׁד *m.* diabolus, daemon

ܫܐܘܠ *n. pr.* Saul, Saulus (*al.* ܫܘܐܠ *et* ܫܐܘܠ)

ܫܐܠ שָׁאַל petiit, postulavit, quaesivit

ܫܐܠܬܐ שְׁאֵלָה *f.* petitio, preces, desiderium

ܫܒܐ *n. pr.* Saba

ܫܒܐ / ܫܒܬܐ שַׁבָּת *f.* sabbatum

ܫܒܚ שִׁבֵּחַ laudavit, glorificavit

ܫܒܛܐ שֵׁבֶט *m.* baculus, virga

ܫܒܝܐ שְׁבִי captivus

ܫܒܝܚܐ (שִׁבֵּחַ) laudabilis, eximius

ܫܒܝܠܐ שְׁבִיל m. semita

ܫܒܥ שֶׁבַע septem; — ܫܒܥ ܫܒܥ septies

ܫܒܩ dimisit, permisit

ܫܒܩܐ simplex

ܫܓ / (ܫܝܓ) — *Af.* lavit

ܫܓܘܫܝܐ *m.* agitatio, seditio

ܫܕܐ projecit, praecipitavit

ܫܕܠ — *Pa.* seduxit

ܫܕܪ misit, dimisit; *Ethpa.* pass.

ܫܕܬܐ *f.* fundamentum

ܫܗܪ vigilavit

ܫܘܐ שָׁוָה aequalis, dignus fuit; *Af.* coaequavit

ܫܘܒܗܪܐ (*rad.* ܒܗܪ) *m.* arrogantia

ܫܘܒܚܐ (שִׁבֵּחַ) *m.* laus, gloria

ܫܘܒܩܢܐ *m.* dimissio

ܫܘܙܒ evasit

ܫܘܚܕܐ שֹׁחַד *m.* donum

ܫܘܚܠܦܐ (*rad.* ܚܠܦ) *m.* mutatio

ܫܘܚܬܐ (שִׁחֵת) *f.* aerugo

ܫܘܚܬܐ *f.* funiculus mensorius

ܫܘܠܛܢܐ (שָׁלַט) *m.* dominatio

ܫܘܠܡܐ (שָׁלֵם) *m.* consummatio, meta

ܫܘܢܡ *n. pr.* Sunam

ܫܘܦܪܐ שֹׁפֶר *m.* pulchritudo

ܫܘܩܐ שׁוּק *m.* forum, platea

ܫܘܩܪܐ שֶׁקֶר *m.* mendacium

ܫܘܪ saliit; *Pa.* id.

ܫܘܪܐ שׁוּר *m.* murus

ܫܘܪܝܐ *m.* exordium

ܫܘܫܡܢܐ *com.* formica

ܫܘܬܦܘܬܐ *f.* consortium

ܫܚܬ (שָׁחַת) aeruginem contraxit

ܫܛ (ܫܘܛ) (שָׁאַט) contempsit

ܫܛܐ stultus fuit

ܫܛܝܐ - ܫܛܐ stultus

ܫܛܪܐ (שְׁטָר) *m.* chirographum

ܫܝܘܠ שְׁאוֹל orcus, infernus

ܫܝܛܐ (שָׁאַט) contemptus, vilis

ܫܝܛܘܬܐ (שְׁאָט) *f.* contemptibilitas

ܫܝܦܘܪܐ שׁוֹפָר *f.* tuba

ܫܠܐ שָׁלָה — *Pa.* cohibuit

ܫܠܕܐ σκελετόν *m.* cadaver

ܫܠܚ שָׁלַח misit, exuit *vestem*; *Ethpe.* pass; *Pa.* spoliavit; *Ethpa.* refl.

ܫܠܛ שָׁלַט dominatus est; *Ethpa.* id.

ܫܠܐ שְׁלֵי quievit, siluit

ܫܠܝܐ שָׁלֵו silens

ܫܠܐ | ܫܠܝܐ שָׁלוּ *m.* quies; — *praec.* ܡܢ derepente

ܫܠܝܚܐ שָׁלִיחַ *m.* apostolus

ܫܠܝܚܘܬܐ שְׁלִיחוּת *f.* apostolatus

ܫܠܝܛ | ܫܠܝܛܐ שַׁלִּיט *m.* dominator, potens; — ܫܠܝܛ ܠܝ licet mihi

ܫܠܝܡܘܢ *n. pr.* Salomon

ܫܠܡ שָׁלַם — *Ethpe.* traditus est; *Af.* tradidit

ܫܠܡܐ שָׁלוֹם *m.* pax, salus

ܫܡ - ܫܡܐ שֵׁם *m.* nomen

ܫܡܘܐܝܠ *n. pr.* Samuel

ܫܡܘܥܬܐ שְׁמוּעָה *f.* nuntius infaustus

ܫܡܝܐ שָׁמַיִם *com.* coelum *vel* coeli

ܫܡܝܢܐ (שָׁמַיִם) coelestis

ܫܡܠܝ (*rad.* ܡܠܐ) complevit

ܫܡܥ שָׁמַע audivit; *Af.* audire fecit

ܫܡܥܘܢ *n. pr.* Simeon

ܫܡܫ ministravit; *Ethpa.* tractatus est

ܫܡܫܐ שֶׁמֶשׁ *pler. m.* sol

ܫܢܐ - ܫܢܬܐ שָׁנָה *f.* annus; *st. cr.* ܫܢܬ; *pl.* ܫܢܝܢ — ܫܢܝܐ

ܫܢܐ שָׁנָה discessit; *Ethpe.* insanivit

ܫܢܩ cruciavit

ܫܢܬܐ (*rad.* ܫܢܐ) שֵׁנָה *f.* somnus

ܫܥܐ — *Ethpa.* enarravit

ܫܥܐ / ܫܥܬܐ f. hora; *pl.* ܫܥ̈ܐ - ܫܥ̈ܝܢ

ܫܥܒܕ *vid. sub* ܥܒܕ

ܫܦܝܐ purus

ܫܦܝܪ / ܫܦܝܪܐ (שַׁפַּר) pulcher

ܫܦܝܪܐܝܬ (שִׁפְרָה) pulchre, bene

ܫܦܠ שָׁפֵל — *Pa.* prostravit; *Ethpa.* defessus est

ܫܦܠ / ܫܦܠܐ שָׁפָל humilis

ܫܦܪܐ *m.* aurora

ܫܩܠ sumpsit, accepit, sustinuit, sese accinxit; *Ethpa.* praevaluit

ܫܪ (ܫܪܪ) firmus factus est; *Pa.* roboravit

ܫܪܐ שָׁרָה dissolvit, dimisit; *cum* ܒ habitavit, quievit; *cum* ܒ *vel* ܥܠ castra posuit; *Pa.* solvit, coepit; *Ethpa.* pass.

ܫܪܓܐ *m.* lucerna

ܫܪܝܘܬܐ (שָׁרָה) *f.* solutio *jejunii* (=convivium)

ܫܪܝܚܘܬܐ *f.* effrenatio

ܫܪܝܐ (שָׁרָה) *m.* solutio

ܫܪܝܪ / ܫܪܝܪܐ firmus, sanus, perfectus

ܫܪܝܪܘܬܐ *f.* soliditas

ܫܪܥ lapsus est, defecit

ܫܪܪܐ *m.* firmitas, veritas

ܫܬ - ܫܬܐ (*vel* ܐܫܬܐ) שֵׁשׁ sex

ܫܬܐ (*pro quo comm.* ܐܫܬܝ) שָׁתָה bibit

ܫܬܐܣܬܐ *f.* fundamentum; *pl.* ܫܬܐܣ̈ܐ

ܫܬܩ שָׁתַק — *Ethpa.* obmutuit

— ܬ —

ܬܐܬܐ *vel* ܬܐܢܐ תְּאֵנָה *f.* ficus

ܬܒ (ܬܘܒ) שׁוּב rediit, poenituit

ܬܒܝܪܐ שָׁבוּר contritus

ܬܒܥ postulavit, exegit; *Ethpe.* pass.

ܬܒܪ שָׁבַר confregit; *Ettaf.* contritus est

ܬܕܟܝܬܐ (זָכָה) *f.* purificatio

ܬܗܪܐ *m.* stupor, prodigium

ܬܘܐ (תְּוָה) poenituit

ܬܘܒ (שׁוּבָה) rursus, amplius, ultra

ܬܘܕܝ / ܬܘܕܝܬܐ (*rad.* ܝܕܐ) תּוֹדָה *f.* gratiarum actio, laus

ܬܘܠܕܬܐ (*rad.* ܝܠܕ) תּוֹלְדוֹת *f.* generatio

ܬܘܠܥܐ *f.* vermis

ܬܘܣܦܬܐ (*rad.* ܝܣܦ) *f.* additio

ܬܘܩܢܐ (תָּקַן) *m.* apparatus *coenae*

ܬܘܪܐ שׁוֹר *m.* taurus, bos

ܬܘܥܝܐ *m.* via fallax, error

ܬܚܘܡܐ *m.* limes, terminus

ܬܚܝܬ תַּחַת sub

ܬܚܠܘܦܐ חֵלֶף *m.* compensatio

ܬܚܬܝܐ תַּחְתִּי inferior

ܬܝܒܘܬܐ שׁוּבָה *f.* poenitentia

ܬܝܫܐ תַּיִשׁ *m.* hircus

ܬܠܝܬܝܐ שְׁלִישִׁי tertius

ܬܠܡܕ לִמֵּד docuit

ܬܠܡܝܕܐ תַּלְמִיד *m.* discipulus

ܬܠܬ / ܬܠܬܐ } שְׁלשָׁה — שָׁלִישׁ tres

ܬܡܝܗܐ (תָּמַהּ) mirabilis, stupendus

ܬܡܝܡܐ תָּמִים integer, perfectus, justus,

ܬܡܢ ibi

ܬܢܢܐ *m.* fumus

ܬܥܕܪܘܬܐ עֶזְרַת *f.* adjutorium

ܬܟܒܐ *m.* aerumna

ܬܦܝܐ *m.* focus

ܬܩܝܦܐ (תָּקַף) validus, robustus

ܬܩܠ שָׁקַל — *Ethpe.* impegit

ܬܩܢ תָּקַן firmus stetit; *Pa.* firmavit; *Af.* erexit, disposuit

ܬܪܪ *(Pa.)* erudivit

ܬܪܒܝܬܐ (*rad.* ܪܒܐ) *f.* incrementum

ܬܪܓܡ תַּרְגֵּם interpretatus est

ܬܪܝܢ / ܬܪܬܝܢ } duo, duae

ܬܪܝܨܐ rectus

ܬܪܘܢܘܣ θρόνος *m.* thronus

ܬܪܣܝ nutrivit

ܬܪܥܐ שַׁעַר *m.* ostium, porta

ܬܪܥܝܬܐ (*rad.* ܪܥܐ) *f.* mens, cogitatio

ܬܪܥܣܪ שְׁנֵים עָשָׂר duodecim

ܬܫܒܘܚܬܐ (שָׁבַח) *f.* laus, gloria; *pl.* ܬܫܒܚܬܐ *et* ܬܫܒܚܢ

ܬܫܥ תֵּשַׁע novem

ܬܫܪܝ Tišri *(nom. mensis)*